

ZASTUPNIČKI DOM
PARLAMENTARNE SKUPŠTINE
BOSNE I HERCEGOVINE

813

Na temelju članka 18. stavka (3) Zakona o Proračunu institucija BiH i međunarodnih obaveza Bosne i Hercegovine za 2024. godinu ("Službeni glasnik BiH", broj 50/24) i članka 5. Odluke o načinu, postupku i kriterijima dodjele sredstava interventne tekuće pričuve za 2024. godinu, broj 01-02-4-1728-3/24 od 16.9.2024., član Kolegija Zastupničkog doma Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine donosi

**ODLUKU
O DODJELI SREDSTAVA INTERVENTNE TEKUĆE
PRIČUVE**

Članak 1.
(Predmet Odluke)

Odobravaju se sredstva za interventno korištenje tekuće pričuve Proračuna institucija Bosne i Hercegovine i međunarodnih obaveza Bosne i Hercegovine za 2024. godinu u iznosu od 5.000,00 KM (slovima: pet tisuća konvertibilnih maraka) fizičkim osobama Belmi Bibić i Amiru Bibiću, u obliku jednokratne financijske potpore za postupak izvantjelesne oplodnje.

Članak 2.
(Nadležnost za realizaciju)

Za realizaciju ove odluke zaduženo je Ministarstvo financija i trezora Bosne i Hercegovine, a sredstva iz članka 1. ove odluke uplatit će se na žiro-račun Belme Bibić broj 1541089987171472.

Članak 3.
(Izvješće o namjenskom utrošku sredstava)

Fizičke osobe iz članka 1. Odluke dužne su realizirati dodijeljena sredstva i članu Kolegija dostaviti izvješće o utrošku sredstava u roku od 12 mjeseci od dana uplate novčanih sredstava.

Članak 4.
(Stupanje na snagu)

Ova odluka stupa na snagu danom donošenja i objavljuje se u "Službenom glasniku BiH".

Broj 02/e-02-3-1903/24
4. listopada 2024. godine
Sarajevo

Član Kolegija
Zastupničkog doma PS BiH
Dr. Denis Zvizdić, v. r.

Na osnovu člana 18. stav (3) Zakona o Budžetu institucija BiH i međunarodnih obaveza Bosne i Hercegovine za 2024. godinu ("Službeni glasnik BiH", broj 50/24) i člana 5. Odluke o načinu, postupku i kriterijumima dodjele sredstava interventne tekuće rezerve za 2024. godinu, broj 01-02-4-1728-3/24 od 16.09.2024., član Kolegijuma Predstavničkog doma Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine donosi

**ODLUKU
O DODJELI SREDSTAVA INTERVENTNE TEKUĆE
REZERVE**

Član 1.
(Predmet Odluke)

Odobravaju se sredstva za interventno korištenje tekuće rezerve Budžeta institucija Bosne i Hercegovine i međunarodnih obaveza Bosne i Hercegovine za 2024. godinu u iznosu od 5.000,00 KM (slovima: pet hiljada konvertibilnih maraka) fizičkim licima Belmi Bibić i Amiru Bibiću, u obliku jednokratne financijske pomoći za postupak vantjelesne oplodnje.

Član 2.
(Nadležnost za realizaciju)

Za realizaciju ove odluke zaduženo je Ministarstvo financija i trezora Bosne i Hercegovine, a sredstva iz člana 1. ove odluke biće uplaćena na žiro račun Belme Bibić broj 1541089987171472.

Члан 3.

(Извјештај о намјенском утрошку средстава)

Физичка лица из члана 1. Одлуке дужна су да реализују додијелена средства и члану Колегијума доставе извјештај о утрошку средстава у року од 12 мјесеци од дана уплате новчаних средстава.

Члан 4.

(Ступање на снагу)

Ова одлука ступа на снагу даном доношења и објављује се у "Службеном гласнику БиХ".

Број 02/е-02-3-1903/24
4. октобра 2024. године
Сарајево

Члан Колегијума
Представничког дома
ПС БиХ
Др **Денис Звиздић**, с. р.

На основу члана 18. став (3) Закона о Буджету институција БиХ и међународних обавеза Босне и Херцеговине за 2024. годину ("Службени гласник БиХ", број 50/24) и члана 5. Одлуке о начину, поступку и критеријима дојеле средстава интервентне текуће резерве за 2024. годину, број 01-02-4-1728-3/24 од 16.9.2024., члан Колегија Представничког дома Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине доноси

ОДЛУКУ

О ДОДЈЕЛИ СРЕДСТАВА ИНТЕРВЕНТНЕ ТЕКУЋЕ РЕЗЕРВЕ

Члан 1.

(Предмет Одлуке)

Одобравају се средства за интервентно кориштење текуће резерве Буджета институција Босне и Херцеговине и међународних обавеза Босне и Херцеговине за 2024. годину у износу од 5.000,00 КМ (словима: пет хиљада конвертибилних марака) физичким лицима Белми Бибић и Амиму Бибићу, у облику једнократне финансијске помоћи за поступак вантјелесне оплодње.

Члан 2.

(Надлежност за реализацију)

За реализацију ове одлуке задужено је Министарство финансија и трезора Босне и Херцеговине, а средства из члана 1. ове одлуке уплатити ће се на жиораџун Белме Бибић, број 1541089987171472.

Члан 3.

(Извјештај о намјенском утрошку средстава)

Физичка лица из члана 1. Одлуке дужна су реализирати додијелена средства и члану Колегија доставити извјештај о утрошку средстава у року од 12 мјесеци од дана уплате новчаних средстава.

Члан 4.

(Ступање на снагу)

Ова одлука ступа на снагу даном доношења и објављује се у "Службеном гласнику БиХ".

Број 02/е-02-3-1903/24
4. октобра 2024. године
Сарајево

Члан Колегија
Представничког дома ПС БиХ
Др **Денис Звиздић**, с. р.

СРЕДИШЊЕ ИЗБОРНО ПОВЈЕРЕНСТВО
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

814

На основу члана 2.9 ставак (1) тачка 2, а у свежи чланака 20.16д ставак (1) Изборног закона Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 23/01, 7/02, 9/02, 20/02, 25/02, 4/04, 20/04, 25/05, 52/05, 65/05, 77/05, 11/06, 24/06, 32/07, 33/08, 37/08, 32/10, 18/13, 7/14, 31/16, 41/20, 38/22, 51/22, 67/22 и 24/24) и члана 6. ставак (2) Одлуке о дјелокругу примјене пилот пројеката Сређишњег изборног повјеренства БиХ за Локалне изборе 2024. године ("Службени гласник БиХ", број 31/24), Сређишње

изборно повјеренство Босне и Херцеговине је на 73. сједници, одржаној 02.10.2024. године, донијело

ОДЛУКУ

О ИСПРАВЦИ ОДЛУКЕ О ОДРЕЂИВАЊУ БИРАЧКИХ
МЈЕСТА ЗА ПРОВЕДБУ ПИЛОТ ПРОЈЕКТА ЗА
ЛОКАЛНЕ ИЗБОРЕ 2024. ГОДИНЕ

Чланак 1.

У чланку 1. Одлуке о одређивању бирачких мјеста за provedбу пилот пројеката за Локалне изборе 2024. године ("Службени гласник БиХ", број 57/24) (у даљњем тексту: Одлука) у тачки д) дио табеле

038B018A	ОШ ВУК КАРАДЖИЋ 5	ОШ ВУК КАРАДЖИЋ/СПОРТСКА САЛА/
038B018A	ОШ ВУК КАРАДЖИЋ 5	ОШ ВУК КАРАДЖИЋ/СПОРТСКА САЛА/

мијења се и гласи:

038B018A	ОШ ВУК КАРАДЖИЋ 5	ОШ ВУК КАРАДЖИЋ/СПОРТСКА САЛА/
038B018B	ОШ ВУК КАРАДЖИЋ 5	ОШ ВУК КАРАДЖИЋ/СПОРТСКА САЛА/

Чланак 2.

Остале одредбе Одлуке остају непромијењене.

Чланак 3.

(Ступање на снагу и објава у службеним гласилима)

Ова Одлука ступа на снагу даном доношења, а објавити ће се у "Службеном гласнику БиХ", "Службеним новинама Федерације БиХ", "Службеном гласнику РС", у "Службеном гласнику Брчко дистрикта БиХ" и на интернет-страници Сређишњег изборног повјеренства БиХ www.izbori.ba.

Број 05-1-02-2-1581-4/24
02. новембра 2024. године
Сарајево

Предсједница
Др **Ирена Хађибадић**, в. р.

На основу члана 2.9 став (1) тачка 2, а у вези члана 20.16д став (1) Изборног закона Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 23/01, 7/02, 9/02, 20/02, 25/02, 4/04, 20/04, 25/05, 52/05, 65/05, 77/05, 11/06, 24/06, 32/07, 33/08, 37/08, 32/10, 18/13, 7/14, 31/16, 41/20, 38/22, 51/22, 67/22 и 24/24) и члана 6. став (2) Одлуке о дјелокругу примјене пилот пројеката Централне изборне комисије БиХ за Локалне изборе 2024. године ("Службени гласник БиХ", број 31/24), Централна изборна комисија Босне и Херцеговине је на 73. сједници, одржаној 02.10.2024. године, донијела

ОДЛУКУ

О ИСПРАВЦИ ОДЛУКЕ О ОДРЕЂИВАЊУ БИРАЧКИХ
МЈЕСТА ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ПИЛОТ ПРОЈЕКТА ЗА
ЛОКАЛНЕ ИЗБОРЕ 2024. ГОДИНЕ

Члан 1.

У члану 1. Одлуке о одређивању бирачких мјеста за спровођење пилот пројеката за Локалне изборе 2024. године ("Службени гласник БиХ", број 57/24) (у даљем тексту: Одлука) у тачки д) дио табеле

038B018A	ОШ ВУК КАРАЦИЋ 5	ОШ ВУК КАРАЦИЋ/СПОРТСКА САЛА/
038B018A	ОШ ВУК КАРАЦИЋ 5	ОШ ВУК КАРАЦИЋ/СПОРТСКА САЛА/

мијења се и гласи:

038B018A	ОШ ВУК КАРАЦИЋ 5	ОШ ВУК КАРАЦИЋ/СПОРТСКА САЛА/
038B018B	ОШ ВУК КАРАЦИЋ 5	ОШ ВУК КАРАЦИЋ/СПОРТСКА САЛА/

Члан 2.

Остале одредбе Одлуке остају непромијењене.

Члан 3.

(Ступање на снагу и објава у службеним гласилима)

Ова Одлука ступа на снагу даном доношења, а објавиће се у "Службеном гласнику БиХ", "Службеним новинама Федерације БиХ", "Службеном гласнику РС", у "Службеном гласнику Брчко дистрикта БиХ" и на интернет-страници Централне изборне комисије БиХ www.izbori.ba.

Број 05-1-02-2-1581-4/24
02. октобра 2024. године
Сарајево

Предсједница
Др **Ирена Хаџиабдић**, с. р.

На основу члана 2.9 став (1) тачка 2, а у веzi члана 20.16д став (1) Изборног закона Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 23/01, 7/02, 9/02, 20/02, 25/02, 4/04, 20/04, 25/05, 52/05, 65/05, 77/05, 11/06, 24/06, 32/07, 33/08, 37/08, 32/10, 18/13, 7/14, 31/16, 41/20, 38/22, 51/22, 67/22 и 24/24) и члана 6. став (2) Одлуке о дјелокругу примјене пилот пројеката Централне изборне комисије БиХ за Локалне изборе 2024. године ("Службени гласник БиХ", број 31/24), Централна изборна комисија Босне и Херцеговине је на 73. сједници, одржаној 02.10.2024. године, донијела

ОДЛУКУ

О ИСПРАВЦИ ОДЛУКЕ О ОДРЕЂИВАЊУ БИРАЧКИХ МЈЕСТА ЗА ПРОВОЂЕЊЕ ПИЛОТ ПРОЈЕКТА ЗА ЛОКАЛНЕ ИЗБОРЕ 2024. ГОДИНЕ

Члан 1.

У члану 1. Одлуке о одређивању бирачких мјеста за провођење пилот пројеката за Локалне изборе 2024. године ("Службени гласник БиХ", број 57/24) (у даљњем тексту: Одлука) у тачки д) дио табеле

038B018A	ОШ ВУК КАРАДЖИЋ 5	ОШ ВУК КАРАДЖИЋ/СПОРТСКА САЛА/
038B018A	ОШ ВУК КАРАДЖИЋ 5	ОШ ВУК КАРАДЖИЋ/СПОРТСКА САЛА/
мијенја се и гласи:		
038B018A	ОШ ВУК КАРАДЖИЋ 5	ОШ ВУК КАРАДЖИЋ/СПОРТСКА САЛА/
038B018B	ОШ ВУК КАРАДЖИЋ 5	ОШ ВУК КАРАДЖИЋ/СПОРТСКА САЛА/

Члан 2.

Остале одредбе Одлуке остају непромијенјене.

Члан 3.

(Ступање на снагу и објава у службеним гласилима)

Ова Одлука ступа на снагу даном доношења, а објавит ће се у "Службеном гласнику БиХ", "Службеним новинама Федерације БиХ", "Службеном гласнику РС", у "Службеном гласнику Брчко дистрикта БиХ" и на интернет-страници Централне изборне комисије БиХ www.izbori.ba.

Број 05-1-02-2-1581-4/24
02. октобра 2024. године
Сарајево

Предсједница
Др **Ирена Хаџиабдић**, с. р.

815

На основу члана 2.9 став (1) тачка 2а и члана 14.2, а у веzi са чланком 1.14 став (1) Изборног закона Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 23/01, 7/02, 9/02, 20/02, 25/02, 4/04, 20/04, 25/05, 52/05, 65/05, 77/05, 11/06, 24/06, 32/07, 33/08, 37/08, 32/10, 18/13, 7/14, 31/16, 41/20, 38/22, 51/22, 67/22 и 24/24), Сређишње изборно повјеренство Босне и Херцеговине је на 75. сједници, одржаној 05. listopada 2024. године, донијело

ОДЛУКУ

О ОДГОДИ ОДРЖАВАЊА ЛОКАЛНИХ ИЗБОРА 2024. ГОДИНЕ У ОСНОВНИМ ИЗБОРНИМ ЈЕДИНИЦАМА У КОЈИМА ЈЕ ПРОГЛАШЕНО СТАЊЕ ПРИРОДНЕ НЕСРЕЋЕ

Чланак 1.
(Предмет)

- Локални избори 2024. године, расписани Одлуком Сређишњег изборног повјеренства Босне и Херцеговине број 05-1-07-1-619-1/24 од 08.05.2024. године, чије одржавање је одређено за недјелу 06. listopada 2024. године, одгађају се на свим бирачким мјестима у основним изборним јединицама, како сљеди:
  - Јабланица 126
  - Конјик 127
  - Киселјак 115
  - Крешево 129
- У Основној изборној јединици Фојница 114, избори се одгађају на бирачким мјестима како сљеди:
  - 114А009 Гојевићи
  - 114А010 Дусина
  - 114А011 Баковићи

Чланак 2.

(Датум одржавања одгођених избора)

Одгођени избори из чланка 1. ове Одлуке, одржат ће се у року од седам, а најкасније у року од 30 дана, од дана који је одређен за гласање на редовним изборима, а датум одгођених избора бит ће утврђен посебном одлуком Сређишњег изборног повјеренства Босне и Херцеговине.

Чланак 3.

(Ступање на снагу и објава)

Ова Одлука ступа на снагу даном доношења и објавит ће се у "Службеном гласнику БиХ", "Службеним новинама Федерације БиХ", "Службеном гласнику РС" и "Службеном гласнику Брчко дистрикта БиХ" и на интернет-страници Централне изборне комисије БиХ www.izbori.ba.

Број 05-1-07-1-2865-1/24
05. listopada 2024. године
Сарајево

Предсједница
Др **Ирена Хаџиабдић**, в. р.

Образложење

Поступајући у складу са закључцима усвојеним на 75. сједници Централне изборне комисије Босне и Херцеговине, одржане дана 04.10.2024. године, а у веzi са разматрањем стања у основним изборним јединицама погођеним времским непогодима, извршена је реализација усвојених закључака.

С тим у веzi, размотрена су достављена обавјештења и информације запримљене од надлежних тијела у Босни и Херцеговини, као и од изборних комисија основних изборних јединица у Босни и Херцеговини.

На основу напријед наведеног, утврђено је да Локалне изборе 2024. године, расписане Одлуком Централне изборне комисије Босне и Херцеговине број 05-1-07-1-619-1/24 од 08.05.2024. године, чије одржавање је одређено за недјелу 06. октобра 2024. године, на тај дан није могуће одржати на свим бирачким мјестима у основним изборним јединицама Јабланица 126, Конјик 127, Киселјак 115 и Крешево 129, те на бирачким мјестима 114А009 Гојевићи, 114А010 Дусина и 114А011 Баковићи у основној изборној јединици Фојница 114.

Како у тренутку доношења ове одлуке није могуће одредити тачан датум одржавања одгођених избора у напријед наведеним основним изборним јединицама, то је одлучено као у диспозитиву.

На основу члана 2.9 став (1) тачка 2а и члана 14.2, а у вези са чланом 1.14 став (1) Изборног закона Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 23/01, 7/02, 9/02, 20/02, 25/02, 4/04, 20/04, 25/05, 52/05, 65/05, 77/05, 11/06, 24/06, 32/07, 33/08, 37/08, 32/10, 18/13, 7/14, 31/16, 41/20, 38/22, 51/22, 67/22 и 24/24), Централна изборна комисија Босне и Херцеговине је на 75. сједници, одржаној 05. октобра 2024. године, донијела

ОДЛУКУ

О ОДГАЂАЊУ ОДРЖАВАЊА ЛОКАЛНИХ ИЗБОРА 2024. ГОДИНЕ У ОСНОВНИМ ИЗБОРНИМ ЈЕДИНИЦАМА У КОЈИМА ЈЕ ПРОГЛАШЕНО СТАЊЕ ПРИРОДНЕ НЕСРЕЂЕ

Члан 1.

(Предмет)

- Локални избори 2024. године, расписани Одлуком Централне изборне комисије Босне и Херцеговине број 05-1-07-1-619-1/24 од 08.05.2024. године, чије одржавање је одређено за недјељу 06. октобра 2024. године, одгађају се на свим бирачким мјестима у основним изборним јединицама, како сlijеди:
  - Јабланица 126
  - Коњиц 127
  - Кисељак 115
  - Крешево 129
- У Основној изборној јединици Фојница 114, избори се одгађају на бирачким мјестима како сlijеди:
  - 114А009 Гојевићи
  - 114А010 Дусина
  - 114А011 Баковићи

Члан 2.

(Датум одржавања одгођених избора)

Одгођени избори из члана 1. ове Одлуке, одржаће се у року од седам, а најкасније у року од 30 дана, од дана који је одређен за гласање на редовним изборима, а датум одгођених избора бит ће утврђен посебном одлуком Централне изборне комисије Босне и Херцеговине.

Члан 3.

(Ступање на снагу и објављивање)

Ова Одлука ступа на снагу даном доношења и објавиће се у "Службеном гласнику БиХ", "Службеним новинама Федерације БиХ", "Службеном гласнику РС" и "Службеном гласнику Брчко дистрикта БиХ" и на интернет-страници Централне изборне комисије БиХ www.izbori.ba.

Број 05-1-07-1-2865-1/24

05. октобра 2024. године

Сарајево

Предсједница

Др **Ирена Хаџиабдић**, с. р.

Образложење

Поступајући у складу са закључцима усвојеним на 75. сједници Централне изборне комисије Босне и Херцеговине, одржане дана 04.10.2024. године, а у вези са разматрањем стања у основним изборним јединицама погођеним временским непогодама, извршена је реализација усвојених закључака.

С тим у вези, размотрена су достављена обавјештења и информације запримљене од надлежних тијела у Босни и Херцеговини, као и од изборних комисија основних изборних јединица у Босни и Херцеговини.

На основу напријед наведеног, утврђено је да Локалне изборе 2024. године, расписане Одлуком Централне изборне комисије Босне и Херцеговине број 05-1-07-1-619-1/24 од 08.05.2024. године, чије одржавање је одређено за недјељу 06. октобра 2024. године, на тај дан није могуће одржати на свим бирачким мјестима у основним изборним јединицама

Јабланица 126, Коњиц 127, Кисељак 115 и Крешево 129, те на бирачким мјестима 114А009 Гојевићи, 114А010 Дусина и 114А011 Баковићи у основној изборној јединици Фојница 114.

Како у тренутку доношења ове одлуке није могуће одредити тачан датум одржавања одгођених избора у напријед наведеним основним изборним јединицама, то је одлучено као у диспозитиву.

На основу члана 2.9 став (1) тачка 2а и члана 14.2, а у вези са чланом 1.14 став (1) Изборног закона Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 23/01, 7/02, 9/02, 20/02, 25/02, 4/04, 20/04, 25/05, 52/05, 65/05, 77/05, 11/06, 24/06, 32/07, 33/08, 37/08, 32/10, 18/13, 7/14, 31/16, 41/20, 38/22, 51/22, 67/22 и 24/24), Централна изборна комисија Босне и Херцеговине је на 75. сједници, одржаној 05. октобра 2024. године, донијела

ОДЛУКУ

О ОДГАЂАЊУ ОДРЖАВАЊА ЛОКАЛНИХ ИЗБОРА 2024. ГОДИНЕ У ОСНОВНИМ ИЗБОРНИМ ЈЕДИНИЦАМА У КОЈИМА ЈЕ ПРОГЛАШЕНО СТАЊЕ ПРИРОДНЕ НЕСРЕЂЕ

Члан 1.

(Предмет)

- Локални избори 2024. године, расписани Одлуком Централне изборне комисије Босне и Херцеговине број 05-1-07-1-619-1/24 од 08.05.2024. године, чије одржавање је одређено за недјељу 06. октобра 2024. године, одгађају се на свим бирачким мјестима у основним изборним јединицама, како сlijеди:
  - Јабланица 126
  - Коњиц 127
  - Кисељак 115
  - Крешево 129
- У Основној изборној јединици Фојница 114, избори се одгађају на бирачким мјестима како сlijеди:
  - 114А009 Гојевићи
  - 114А010 Дусина
  - 114А011 Баковићи

Члан 2.

(Датум одржавања одгођених избора)

Одгођени избори из члана 1. ове Одлуке, одржаће се у року од седам, а најкасније у року од 30 дана, од дана који је одређен за гласање на редовним изборима, а датум одгођених избора бит ће утврђен посебном одлуком Централне изборне комисије Босне и Херцеговине.

Члан 3.

(Ступање на снагу и објава)

Ова Одлука ступа на снагу даном доношења и објавит ће се у "Службеном гласнику БиХ", "Службеним новинама Федерације БиХ", "Службеном гласнику РС" и "Службеном гласнику Брчко дистрикта БиХ" и на интернет-страници Централне изборне комисије БиХ www.izbori.ba.

Број 05-1-07-1-2865-1/24

05. октобра 2024. године

Сарајево

Предсједница

Др **Ирена Хаџиабдић**, с. р.

Образложење

Поступајући у складу са закључцима усвојеним на 75. сједници Централне изборне комисије Босне и Херцеговине, одржане дана 04.10.2024. године, а у вези са разматрањем стања у основним изборним јединицама погођеним временским непогодама, извршена је реализација усвојених закључака.

С тим у вези, размотрена су достављена обавјештења и информације запримљене од надлежних тијела у Босни и Херцеговини,

kao i od izbornih komisija osnovnih izbornih jedinica u Bosni i Hercegovini.

Na osnovu naprijed navedenog, utvrđeno je da Lokalne izbore 2024. godine, raspisane Odlukom Centralne izborne komisije Bosne i Hercegovine broj 05-1-07-1-619-1/24 od 08.05.2024. godine, čije održavanje je određeno za nedjelju 06. oktobra 2024. godine, na taj dan nije moguće održati na svim biračkim mjestima u osnovnim izbornim jedinicama Jablanica 126, Konjic 127, Kiseljak 115 i Kreševo 129, te na biračkim mjestima 114A009 Gojevići, 114A010 Dusina i 114A011 Bakovići u osnovnoj izbornoj jedinici Fojnica 114.

Kako u trenutku donošenja ove odluke nije moguće odrediti tačan datum održavanja odgođenih izbora u naprijed navedenim osnovnim izbornim jedinicama, to je odlučeno kao u dispozitivu.

816

Na temelju članka 2.9 stavak (1) točka 2a i članka 14.2, a u vezi sa člankom 1.14 stavak (1) Izbornog zakona Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 23/01, 7/02, 9/02, 20/02, 25/02, 4/04, 20/04, 25/05, 52/05, 65/05, 77/05, 11/06, 24/06, 32/07, 33/08, 37/08, 32/10, 18/13, 7/14, 31/16, 41/20, 38/22, 51/22, 67/22 i 24/24), Središnje izborno povjerenstvo Bosne i Hercegovine je na 76. sjednici, održanoj 06. oktobra 2024. godine, donijelo

ODLUKU

O IZMJENI I DOPUNI ODLUKE O ODGODI ODRŽAVANJA LOKALNIH IZBORA 2024. GODINE U OSNOVNIM IZBORNIM JEDINICAMA U KOJIMA JE PROGLAŠENO STANJE PRIRODNE NESREĆE

Članak 1.

U Odluci o odgodi održavanja Lokalnih izbora 2024. godine u osnovnim izbornim jedinicama u kojima je proglašeno stanje prirodne nesreće broj 05-1-07-1-2865-1/24 od 05.10.2024. godine u članku 1. stavak (1) iza točke d) dodaje se nova točka e) koja glasi:

"e) Fojnica 114"

Stavak (2) istog članka se briše.

Članak 2.

(Stupanje na snagu i objava)

Ova Odluka stupa na snagu danom donošenja i objavit će se u "Službenom glasniku BiH", "Službenim novinama Federacije BiH", "Službenom glasniku RS" i "Službenom glasniku Brčko distrikta BiH" i na internet-stranici Centralne izborne komisije BiH www.izbori.ba.

Broj 05-1-07-1-2865-3/24
06. listopada 2024. godine
Sarajevo

Predsjednica
Dr. Irena Hadžabić, v. r.

Na osnovu člana 2.9 stavak (1) tačka 2a i člana 14.2, a u vezi sa člankom 1.14 stavak (1) Izbornog zakona Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 23/01, 7/02, 9/02, 20/02, 25/02, 4/04, 20/04, 25/05, 52/05, 65/05, 77/05, 11/06, 24/06, 32/07, 33/08, 37/08, 32/10, 18/13, 7/14, 31/16, 41/20, 38/22, 51/22, 67/22 i 24/24), Centralna izborna komisija Bosne i Hercegovine je na 76. sjednici, održanoj 06. oktobra 2024. godine, donijela

ODLUKU

O IZMJENI I DOPUNI ODLUKE O ODGAĐANJU ODRŽAVANJA LOKALNIH IZBORA 2024. GODINE U OSNOVNIM IZBORNIM JEDINICAMA U KOJIMA JE PROGLAŠENO STANJE PRIRODNE NESREĆE

Član 1.

U Odluci o odgađanju održavanja Lokalnih izbora 2024. godine u osnovnim izbornim jedinicama u kojima je proglašeno stanje prirodne nesreće broj 05-1-07-1-2865-1/24 od 05.10.2024. godine u članu 1. stavak (1) iza tačke d) dodaje se nova tačka e) koja glasi:

"e) Fojnica 114"

Stav (2) istog člana se briše.

Član 2.

(Stupanje na snagu i objavljivanje)

Ova Odluka stupa na snagu danom donošenja i objaviće se u "Službenom glasniku BiH", "Službenim novinama Federacije BiH", "Službenom glasniku РС" и "Službenom glasniku Brčko distrikta BiH" и на интернет-страници Централне изборне комисије Босне и Херцеговине www.izbori.ba.

Broj 05-1-07-1-2865-3/24
06. oktobra 2024. godine
Sarajevo

Predsjednica
Dr Irena Хаџабдић, с. р.

Na osnovu člana 2.9 stav (1) tačka 2a i člana 14.2, a u vezi sa člankom 1.14 stav (1) Izbornog zakona Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 23/01, 7/02, 9/02, 20/02, 25/02, 4/04, 20/04, 25/05, 52/05, 65/05, 77/05, 11/06, 24/06, 32/07, 33/08, 37/08, 32/10, 18/13, 7/14, 31/16, 41/20, 38/22, 51/22, 67/22 i 24/24), Centralna izborna komisija Bosne i Hercegovine je na 76. sjednici, održanoj 06. oktobra 2024. godine, donijela

ODLUKU

O IZMJENI I DOPUNI ODLUKE O ODGAĐANJU ODRŽAVANJA LOKALNIH IZBORA 2024. GODINE U OSNOVNIM IZBORNIM JEDINICAMA U KOJIMA JE PROGLAŠENO STANJE PRIRODNE NESREĆE

Član 1.

U Odluci o odgađanju održavanja Lokalnih izbora 2024. godine u osnovnim izbornim jedinicama u kojima je proglašeno stanje prirodne nesreće broj 05-1-07-1-2865-1/24 od 05.10.2024. godine u članu 1. stavak (1) iza tačke d) dodaje se nova tačka e) koja glasi:

"e) Fojnica 114"

Stav (2) istog člana se briše.

Član 2.

(Stupanje na snagu i objava)

Ova Odluka stupa na snagu danom donošenja i objavit će se u "Službenom glasniku BiH", "Službenim novinama Federacije BiH", "Službenom glasniku RS" i "Službenom glasniku Brčko distrikta BiH" i na internet-stranici Centralne izborne komisije BiH www.izbori.ba.

Broj 05-1-07-1-2865-3/24
06. oktobra 2024. godine
Sarajevo

Predsjednica
Dr. Irena Hadžabić, s. r.

**AGENCIJA ZA DRŢAVNU SLUŢBU
BOSNE I HERCEGOVINE****817**

Na temelju članka 29. stavak (4) Odluke o načinu polaganja javnog i stručnog ispita ("SluŢbeni glasnik BiH", br. 96/07, 43/10, 103/12 i 56/19), a u svezi s člankom 28. stavak 5. Zakona o drŢavnoj sluŢbi u institucijama Bosne i Hercegovine ("SluŢbeni glasnik BiH", br. 19/02, 35/03, 4/04, 26/04, 37/04, 48/05, 2/06, 32/06, 43/09, 8/10, 40/12, 93/17 i 18/24), Agencija za drŢavnu sluŢbu Bosne i Hercegovine, po sluŢbenoj duŢnosti, objavljuje

PREGLED**POSTAVLJENIH DRŢAVNIH SLUŢBENIKA PO JAVNIM
NATJEČAJIMA ZA RUJAN 2024. GODINE****I**

1. Amra Herić, postavlja se na radno mjesto III tajnik u Odsjeku za PFP i NATO Sektora za multilateralne odnose - Ministarstvo vanjskih poslova BiH, počev od 09.09.2024. godine.
2. DrŢavnom sluŢbeniku iz točke 1. pripada plaća iz B4 platnog razreda drŢavnih sluŢbenika.

II

1. Daria Ţimunović, postavlja se na radno mjesto stručni savjetnik - prevoditelj u Uredu tajnika - Ministarstvo sigurnosti BiH, počev od 01.10.2024. godine.
2. DrŢavnom sluŢbeniku iz točke 1. pripada plaća iz B3 platnog razreda drŢavnih sluŢbenika.

III

1. Anja Perić postavlja se na radno mjesto viši stručni suradnik za pravne poslove u Odsjeku za normativno-pravne poslove Sektora za administraciju i unutarnju potporu, DrŢavna agencija za istrage i zaštitu, počev od 10.09.2024. godine.
2. DrŢavnom sluŢbeniku iz točke 1. pripada plaća iz B2 platnog razreda drŢavnih sluŢbenika.

IV

1. Ljiljana Pušara postavlja se na radno mjesto viši stručni suradnik za ekonomske poslove i planiranje u Odjelu za administrativno-pravne poslove i suradnju sa nadležnim tijelima RC Bijeljina, Agencija za identifikacione isprave, evidenciju i razmjenu podataka BiH, počev od 09.09.2024. godine.
2. DrŢavnom sluŢbeniku iz točke 1. pripada plaća iz B2 platnog razreda drŢavnih sluŢbenika.

V

1. Dalibor Berić postavlja se na radno mjesto stručni savjetnik - administrator operativnih sustava u Odjelu za administraciju sustava i aplikacija Tehnički sektor Agencije, Agencija za identifikacione isprave, evidenciju i razmjenu podataka BiH, počev od 16.09.2024. godine.
2. DrŢavnom sluŢbeniku iz točke 1. pripada plaća iz B3 platnog razreda drŢavnih sluŢbenika.

VI

1. Ljiljana Terzić postavlja se na radno mjesto stručni savjetnik za logistiku u Odsjeku za poslove nabave i logistike Uprava za administraciju, Granična policija BiH, počev od 01.10.2024. godine.
2. DrŢavnom sluŢbeniku iz točke 1. pripada plaća iz B3 platnog razreda drŢavnih sluŢbenika.

VII

1. Sead Ćerimović postavlja se na radno mjesto stručni suradnik odsjeka (za suradnju sa međunarodnim i BiH institucijama) u Odsjeku za suradnju sa međunarodnim i BiH institucijama Sektora naučno mjeriteljstvo, Institut za mjeriteljstvo BiH, počev od 01.10.2024. godine.
2. DrŢavnom sluŢbeniku iz točke 1. pripada plaća iz B1 platnog razreda drŢavnih sluŢbenika.

VIII

1. Jovana Milanović postavlja se na radno mjesto stručni suradnik u odsjeku (mjerene veličine u fizici I), Odsjek mjerene veličine u fizici I Sektora industrijsko mjeriteljstvo, Institut za mjeriteljstvo BiH, počev od 01.10.2024. godine.
2. DrŢavnom sluŢbeniku iz točke 1. pripada plaća iz B1 platnog razreda drŢavnih sluŢbenika.

IX

1. Mirjana Ţtaka postavlja se na radno mjesto Ţef Odjela za materijalno - knjigovodstvene poslove Zajedničke sluŢbe, Institut za mjeriteljstvo BiH, počev od 01.10.2024. godine.
2. DrŢavnom sluŢbeniku iz točke 1. pripada plaća iz B4 platnog razreda drŢavnih sluŢbenika.

X

1. Mario Lukenda postavlja se na radno mjesto drŢavni inspektor za radijacionu i nuklearnu sigurnost, Regionalni uređ u Mostaru, DrŢavna regulatorna agencija za radijacijsku i nuklearnu sigurnost, počev od 01.10.2024. godine.
2. DrŢavnom sluŢbeniku iz točke 1. pripada plaća iz B3 platnog razreda drŢavnih sluŢbenika.

Broj 03-34-2-152-16/24

2. listopada 2024. godine
SarajevoRavnateljica
Anita Markić, v. r.

На основу члана 29. став (4) Одлуке о начину полагања јавног и стручног испита ("Службени гласник БиХ", бр. 96/07, 43/10, 103/12 и 56/19), а у вези са чланом 28. став 5. Закона о државној служби у институцијама Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 19/02, 35/03, 4/04, 26/04, 37/04, 48/05, 2/06, 32/06, 43/09, 8/10, 40/12, 93/17 и 18/24), Агенција за државну службу Босне и Херцеговине, по службеној дужности, објављује

ПРЕГЛЕД**ПОСТАВЉЕНИХ ДРЖАВНИХ СЛУЖБЕНИКА ПО
ЈАВНИМ ОГЛАСИМА ЗА СЕПТЕМБАР 2024. ГОДИНЕ****I**

1. Амра Херић, поставља се на радно мјесто III секретар у Одсјеку за ПфП и НАТО Сектора за мултилатералне односе - Министарство иностраних послова БиХ, почев од 09.09.2024. године.
2. Државном службенику из тачке 1. припада плата из Б4 платног разреда државних службеника.

II

1. Дариа Шимуновић, поставља се на радно мјесто стручни савјетник - преводац у Кабинету секретара - Министарство безбједности БиХ, почев од 01.10.2024. године.
2. Државном службенику из тачке 1. припада плата из Б3 платног разреда државних службеника.

III

1. Ања Перић поставља се на радно мјесто виши стручни сарадник за правне послове у Одсјеку за нормативно-правне послове Сектора за администрацију и унутрашњу подршку, Државна агенција за истраге и заштиту, почев од 10.09.2024. године.
2. Државном службенику из тачке 1. припада плата из Б2 платног разреда државних службеника.

IV

1. Љилјана Пушара поставља се на радно мјесто виши стручни сарадник за економске послове и планирање у Одсјеку за административно-правне послове и сарадњу са надлежним органима РЦ Бијељина, Агенција за идентификационе документе, евиденцију и размену података БиХ, почев од 09.09.2024. године.

2. Државном службенику из тачке 1. припада плата из Б2 платног разреда државних службеника.

V

1. Далибор Берич поставља се на радно мјесто стручни савјетник - администратор оперативних система у Одсјек за администрацију система и апликација Технички сектор Агенције, Агенција за идентификационе документе, евиденцију и размјену података БиХ, почев од 16.09.2024. године.

2. Државном службенику из тачке 1. припада плата из Б3 платног разреда државних службеника.

VI

1. Љилана Терзић поставља се на радно мјесто стручни савјетник за логистику у Одсјек за послове набавке и логистике Управа за администрацију, Гранична полиција БиХ, почев од 01.10.2024. године.

2. Државном службенику из тачке 1. припада плата из Б3 платног разреда државних службеника.

VII

1. Сеад Теримовић поставља се на радно мјесто стручни сарадник одсјека (за сарадњу са међународним и БиХ институцијама) у Одсјек за сарадњу са међународним и БиХ институцијама Сектора научна метрологија, Институт за метрологију БиХ, почев од 01.10.2024. године.

2. Државном службенику из тачке 1. припада плата из Б1 платног разреда државних службеника.

VIII

1. Јована Милановић поставља се на радно мјесто стручни сарадник у одсјек (мјерене величине у физици I), Одсјек мјерене величине у физици I Сектора индустријска метрологија, Институт за метрологију БиХ, почев од 01.10.2024. године.

2. Државном службенику из тачке 1. припада плата из Б1 платног разреда државних службеника.

IX

1. Мирјана Штака поставља се на радно мјесто шеф Одсјека за материјално - књиговодствене послове Заједничке службе, Институт за метрологију БиХ, почев од 01.10.2024. године.

2. Државном службенику из тачке 1. припада плата из Б4 платног разреда државних службеника.

X

1. Марио Лукенда поставља се на радно мјесто државни инспектор за радијациону и нуклеарну безбједност, Регионална канцеларија у Мостару, Државна регулаторна агенција за радијацијску и нуклеарну безбједност, почев од 01.10.2024. године.

2. Државном службенику из тачке 1. припада плата из Б3 платног разреда државних службеника.

Број 03-34-2-152-16/24

2. октобра 2024. године

Сарајево

Директорица

Анита Маркић, с. р.

Na osnovu člana 29. stav (4) Odluke o načinu polaganja javnog i stručnog ispita ("Službeni glasnik BiH", br. 96/07, 43/10, 103/12 i 56/19), a u vezi sa članom 28. stav 5. Zakona o državnoj službi u institucijama Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 19/02, 35/03, 4/04, 26/04, 37/04, 48/05, 2/06, 32/06, 43/09, 8/10, 40/12, 93/17 i 18/24), Agencija za državnu službu Bosne i Hercegovine, po službenoj dužnosti, objavljuje

**PREGLED
POSTAVLJENIH DRŽAVNIH SLUŽBENIKA PO JAVNIM
OGLASIMA ZA SEPTEMBAR 2024. GODINE**

I

1. Amra Herić, postavlja se na radno mjesto III sekretar u Odsjeku za PpP i NATO Sektora za multilateralne odnose - Ministarstvo vanjskih poslova BiH, počev od 09.09.2024. godine.

2. Državnom službeniku iz tačke 1. pripada plata iz B4 platnog razreda državnih službenika.

II

1. Daria Šimunović, postavlja se na radno mjesto stručni savjetnik - prevodilac u Kabinetu sekretara - Ministarstvo sigurnosti BiH, počev od 01.10.2024. godine.

2. Državnom službeniku iz tačke 1. pripada plata iz B3 platnog razreda državnih službenika.

III

1. Anja Perić postavlja se na radno mjesto viši stručni saradnik za pravne poslove u Odsjeku za normativno-pravne poslove Sektora za administraciju i unutrašnju podršku, Državna agencija za istrage i zaštitu, počev od 10.09.2024. godine.

2. Državnom službeniku iz tačke 1. pripada plata iz B2 platnog razreda državnih službenika.

IV

1. Ljiljana Pušara postavlja se na radno mjesto viši stručni saradnik za ekonomske poslove i planiranje u Odsjeku za administrativno-pravne poslove i saradnju sa nadležnim organima RC Bijeljina, Agencija za identifikacione dokumente, evidenciju i razmjenu podataka BiH, počev od 09.09.2024. godine.

2. Državnom službeniku iz tačke 1. pripada plata iz B2 platnog razreda državnih službenika.

V

1. Dalibor Berić postavlja se na radno mjesto stručni savjetnik - administrator operativnih sistema u Odsjeku za administraciju sistema i aplikacija Tehnički sektor Agencije, Agencija za identifikacione dokumente, evidenciju i razmjenu podataka BiH, počev od 16.09.2024. godine.

2. Državnom službeniku iz tačke 1. pripada plata iz B3 platnog razreda državnih službenika.

VI

1. Ljiljana Terzić postavlja se na radno mjesto stručni savjetnik za logistiku u Odsjeku za poslove nabavke i logistike Управа за администрацију, Гранична полиција БиХ, почев од 01.10.2024. године.

2. Državnom službeniku iz tačke 1. pripada plata iz B3 platnog razreda državnih službenika.

VII

1. Sead Ćerimović postavlja se na radno mjesto stručni saradnik odsjeka (za saradnju sa međunarodnim i BiH institucijama) u Odsjeku za saradnju sa međunarodnim i BiH institucijama Sektora naučno mjeriteljstvo, Institut za mjeriteljstvo BiH, počev od 01.10.2024. godine.

2. Državnom službeniku iz tačke 1. pripada plata iz B1 platnog razreda državnih službenika.

VIII

1. Jovana Milanović postavlja se na radno mjesto stručni saradnik u odsjeku (mjerene veličine u fizici I), Odsjek mjerene veličine u fizici I Sektora industrijsko mjeriteljstvo, Institut za mjeriteljstvo BiH, počev od 01.10.2024. godine.

2. Državnom službeniku iz tačke 1. pripada plata iz B1 platnog razreda državnih službenika.

IX

1. Mirjana Štaka postavlja se na radno mjesto šef Odsjeka za materijalno - knjižovodstvene poslove Zajedničke službe, Institut za mjeriteljstvo BiH, počev od 01.10.2024. godine.

- integracija, Direkcija za europske integracije Vijeća ministara BiH, počev od 01.09.2024. godine.
2. Državni službenik iz točke 1. razrješava se dužnosti državnog službenika na dosadašnjem radnom mjestu.
  3. Državnom službeniku iz točke 1. pripada plaća iz B3 platnog razreda državnih službenika.

XI

1. Davor Dujmović, postavlja se na radno mjesto stručni savjetnik za promociju/službenik za informiranje za IPA u Odjelu za komunikacije u oblasti europskih integracija Sektora za komunikacije i obuke u oblasti europskih integracija, Direkcija za europske integracije Vijeća ministara BiH, počev od 01.09.2024. godine.
2. Državni službenik iz točke 1. razrješava se dužnosti državnog službenika na dosadašnjem radnom mjestu.
3. Državnom službeniku iz točke 1. pripada plaća iz B3 platnog razreda državnih službenika.

XII

1. Ivana Jevtović, postavlja se na radno mjesto viši stručni suradnik za razvoj i praćenje bilateralnih i multilateralnih programa obuka u Odjelu za obuke u oblasti europskih integracija Sektora za komunikacije i obuke u oblasti europskih integracija, Direkcija za europske integracije Vijeća ministara BiH, počev od 01.09.2024. godine.
2. Državni službenik iz točke 1. razrješava se dužnosti državnog službenika na dosadašnjem radnom mjestu.
3. Državnom službeniku iz točke 1. pripada plaća iz B2 platnog razreda državnih službenika.

XIII

1. Lejla Šadinlija, postavlja se na radno mjesto stručni savjetnik za Program prekogranične suradnje Hrvatska - Bosna i Hercegovina - Crna Gora u Odjelu za Programe prekogranične suradnje Sektora za programe teritorijalne suradnje, Direkcija za europske integracije Vijeća ministara BiH, počev od 01.09.2024. godine.
2. Državni službenik iz točke 1. razrješava se dužnosti državnog službenika na dosadašnjem radnom mjestu.
3. Državnom službeniku iz točke 1. pripada plaća iz B3 platnog razreda državnih službenika.

XIV

1. Kerim Hodžić, postavlja se na radno mjesto šef Odjela za politički kriterij i koordinaciju procesa stabilizacije i pridruživanja u Sektoru za strategiju i politike integracija, Direkcija za europske integracije Vijeća ministara BiH, počev od 16.09.2024. godine.
2. Državni službenik iz točke 1. razrješava se dužnosti državnog službenika na dosadašnjem radnom mjestu.
3. Državnom službeniku iz točke 1. pripada plaća iz B4 platnog razreda državnih službenika.

XV

1. Ajla Ablaković, postavlja se na radno mjesto šef Odjela za politički kriterij, pravdu, slobodu i sigurnost, transport i energiju u Sektoru za usklađivanje pravnog sustava Bosne i Hercegovine sa pravnom stečevinom EU, Direkcija za europske integracije Vijeća ministara BiH, počev od 16.09.2024. godine.
2. Državni službenik iz točke 1. razrješava se dužnosti državnog službenika na dosadašnjem radnom mjestu.
3. Državnom službeniku iz točke 1. pripada plaća iz B4 platnog razreda državnih službenika.

XVI

1. Mersiha Delić, postavlja se na radno mjesto šef Odjela za programe transnacionalne suradnje u Sektoru za programe teritorijalne suradnje, Direkcija za europske integracije Vijeća ministara BiH, počev od 16.09.2024. godine.
2. Državni službenik iz točke 1. razrješava se dužnosti državnog službenika na dosadašnjem radnom mjestu.

3. Državnom službeniku iz točke 1. pripada plaća iz B4 platnog razreda državnih službenika.

XVII

1. Goran Radaković, postavlja se na radno mjesto stručni savjetnik za plovidbenost zrakoplova Part 66/147 - Air inspektor u Odsjeku za plovidbenost zrakoplova Sektora za sigurnost letenja i zrakoplovnu sigurnost - FSSD, Direkcija za civilno zrakoplovstvo BiH, počev od 20.09.2024. godine.
2. Državni službenik iz točke 1. razrješava se dužnosti državnog službenika na dosadašnjem radnom mjestu.
3. Državnom službeniku iz točke 1. pripada plaća iz B3 platnog razreda državnih službenika.

XVIII

1. Violeta Šučur, postavlja se na radno mjesto viši stručni suradnik za međunarodnu suradnju u Odjelu za međunarodnu suradnju Sektora za međunarodnu suradnju i europske integracije, Ministarstvo sigurnosti BiH, počev od 01.10.2024. godine.
2. Državni službenik iz točke 1. razrješava se dužnosti državnog službenika na dosadašnjem radnom mjestu.
3. Državnom službeniku iz točke 1. pripada plaća iz B2 platnog razreda državnih službenika.

XIX

1. Goran Fejzagić, postavlja se na radno mjesto stručni savjetnik - predavač prava u Odsjeku za provođenje stručne obuke i obuke za razinu I i II Sektora za obuku, Agencija za školovanje i stručno usavršavanje kadrova, počev od 01.10.2024. godine.
2. Državni službenik iz točke 1. razrješava se dužnosti državnog službenika na dosadašnjem radnom mjestu.
3. Državnom službeniku iz točke 1. pripada plaća iz B3 platnog razreda državnih službenika.

XX

1. Josip Zovko, postavlja se na radno mjesto stručni savjetnik Zajedničkog povjerenstva za obranu i sigurnost BiH, Tajništvo Parlamentarne skupštine BiH, počev od 01.10.2024. godine.
2. Državni službenik iz točke 1. razrješava se dužnosti državnog službenika na dosadašnjem radnom mjestu.
3. Državnom službeniku iz točke 1. pripada plaća iz B3 platnog razreda državnih službenika.

Broj 03-34-2-153-18/24

2. listopada 2024. godine
SarajevoRavnateljica
Anita Markić, v. r.

На основу члана 28. став 5. Закона о државној служби у институцијама Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 19/02, 35/03, 4/04, 26/04, 37/04, 48/05, 2/06, 32/06, 43/09, 8/10, 40/12, 93/17 и 18/24) и члана 12. став (3) Правилника о условима и начину обављања интерних конкурса, интерних и екстерних премјештаја државних службеника у институцијама Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 62/10, 30/14 и 38/17), Агенција за државну службу Босне и Херцеговине, по службеној дужности, објављује

**ПРЕГЛЕД
ПОСТАВЉЕНИХ ДРЖАВНИХ СЛУЖБЕНИКА ПО
ИНТЕРНИМ ОГЛАСИМА ЗА СЕПТЕМБАР
2024. ГОДИНЕ**

I

1. Адис Алиховић, поставља се на радно мјесто виши стручни сарадник за политички критериј и координацију процеса стабилизације и придруживања у Одсјеку за политички критериј и координацију процеса стабилизације и придруживања Сектора за стратегију и

политике интеграција, Дирекција за европске интеграције Савјета министара БиХ, почев од 01.09.2024. године.

2. Државни службеник из тачке 1. размјешава се дужности државног службеника на досадашњем радном мјесту.
3. Државном службенику из тачке 1. припада плата из Б2 платног разреда државних службеника.

II

1. Ведрана Босић, поставља се на радно мјесто стручни савјетник за секторске политике у Одсеку за секторске политике Сектора за стратегију и политике интеграција, Дирекција за европске интеграције Савјета министара БиХ, почев од 01.09.2024. године.
2. Државни службеник из тачке 1. размјешава се дужности државног службеника на досадашњем радном мјесту.
3. Државном службенику из тачке 1. припада плата из Б3 платног разреда државних службеника.

III

1. Мирко Вуковић, поставља се на радно мјесто виши стручни сарадник за политички критериј, правду, слободу и безбједност, транспорт и енергију у Одсеку за политички критериј, правду, слободу и безбједност, транспорт и енергију Сектора за усклађивање правног система Босне и Херцеговине са правном стечевином ЕУ, Дирекција за европске интеграције Савјета министара БиХ, почев од 01.09.2024. године.
2. Државни службеник из тачке 1. размјешава се дужности државног службеника на досадашњем радном мјесту.
3. Државном службенику из тачке 1. припада плата из Б2 платног разреда државних службеника.

IV

1. Мерима Каравдић, поставља се на радно мјесто виши стручни сарадник за унутрашње тржиште у Одсеку за унутрашње тржиште Сектора за усклађивање правног система Босне и Херцеговине са правном стечевином ЕУ, Дирекција за европске интеграције Савјета министара БиХ, почев од 01.09.2024. године.
2. Државни службеник из тачке 1. размјешава се дужности државног службеника на досадашњем радном мјесту.
3. Државном службенику из тачке 1. припада плата из Б2 платног разреда државних службеника.

V

1. Јелена Нешић, поставља се на радно мјесто виши стручни сарадник за унутрашње тржиште у Одсеку за унутрашње тржиште Сектора за усклађивање правног система Босне и Херцеговине са правном стечевином ЕУ, Дирекција за европске интеграције Савјета министара БиХ, почев од 01.09.2024. године.
2. Државни службеник из тачке 1. размјешава се дужности државног службеника на досадашњем радном мјесту.
3. Државном службенику из тачке 1. припада плата из Б2 платног разреда државних службеника.

VI

1. Милош Радић, поставља се на радно мјесто виши стручни сарадник за пољопривреду и околиш у Одсеку за пољопривреду и околиш Сектора за усклађивање правног система Босне и Херцеговине са правном стечевином ЕУ, Дирекција за европске интеграције Савјета министара БиХ, почев од 01.09.2024. године.
2. Државни службеник из тачке 1. размјешава се дужности државног службеника на досадашњем радном мјесту.
3. Државном службенику из тачке 1. припада плата из Б2 платног разреда државних службеника.

VII

1. Лејла Спахић, поставља се на радно мјесто виши стручни сарадник за пољопривреду и околиш у Одсеку за пољопривреду и околиш Сектора за усклађивање

правног система Босне и Херцеговине са правном стечевином ЕУ, Дирекција за европске интеграције Савјета министара БиХ, почев од 01.09.2024. године.

2. Државни службеник из тачке 1. размјешава се дужности државног службеника на досадашњем радном мјесту.
3. Државном службенику из тачке 1. припада плата из Б2 платног разреда државних службеника.

VIII

1. Амра Бејтовић, поставља се на радно мјесто стручни савјетник за координацију програма за регионални развој и инфраструктуру у Одсеку за координацију програма за регионални развој и инфраструктуру Сектора за програме помоћи за приступање ЕУ, Дирекција за европске интеграције Савјета министара БиХ, почев од 01.09.2024. године.
2. Државни службеник из тачке 1. размјешава се дужности државног службеника на досадашњем радном мјесту.
3. Државном службенику из тачке 1. припада плата из Б3 платног разреда државних службеника.

IX

1. Нејра Панчић, поставља се на радно мјесто виши стручни сарадник за правне послове у Одсеку за људске ресурсе и правне послове Сектора за људске ресурсе, правне, финансијске, информатичке послове и Писарницу, Дирекција за европске интеграције Савјета министара БиХ, почев од 03.09.2024. године.
2. Државни службеник из тачке 1. размјешава се дужности државног службеника на досадашњем радном мјесту.
3. Државном службенику из тачке 1. припада плата из Б2 платног разреда државних службеника.

X

1. Сташа Сихровски, поставља се на радно мјесто стручни савјетник за превођење и редактуру у Одсеку за превођење и редактуру Сектора за превођење из подручја европских интеграција, Дирекција за европске интеграције Савјета министара БиХ, почев од 01.09.2024. године.
2. Државни службеник из тачке 1. размјешава се дужности државног службеника на досадашњем радном мјесту.
3. Државном службенику из тачке 1. припада плата из Б3 платног разреда државних службеника.

XI

1. Давор Дујмовић, поставља се на радно мјесто стручни савјетник за промоцију/службеник за информисање за ИПА у Одсеку за комуникације у области европских интеграција Сектора за комуникације и обуке у области европских интеграција, Дирекција за европске интеграције Савјета министара БиХ, почев од 01.09.2024. године.
2. Државни службеник из тачке 1. размјешава се дужности државног службеника на досадашњем радном мјесту.
3. Државном службенику из тачке 1. припада плата из Б3 платног разреда државних службеника.

XII

1. Ивана Јевтовић, поставља се на радно мјесто виши стручни сарадник за развој и праћење билатералних и мултилатералних програма обука у Одсеку за обуке у области европских интеграција Сектора за комуникације и обуке у области европских интеграција, Дирекција за европске интеграције Савјета министара БиХ, почев од 01.09.2024. године.
2. Државни службеник из тачке 1. размјешава се дужности државног службеника на досадашњем радном мјесту.
3. Државном службенику из тачке 1. припада плата из Б2 платног разреда државних службеника.

XIII

1. Лејла Шадинлија, поставља се на радно мјесто стручни савјетник за Програм прекограничне сарадње Хрватска - Босна и Херцеговина - Црна Гора у Одсјеку за Програме прекограничне сарадње Сектора за програме територијалне сарадње, Дирекција за европске интеграције Савјета министара БиХ, почев од 01.09.2024. године.
2. Државни службеник из тачке 1. разрјешава се дужности државног службеника на досадашњем радном мјесту.
3. Државном службенику из тачке 1. припада плата из Б3 платног разреда државних службеника.

XIV

1. Керим Хоџић, поставља се на радно мјесто шеф Одсјека за политички критериј и координацију процеса стабилизације и придруживања у Сектору за стратегију и политике интеграција, Дирекција за европске интеграције Савјета министара БиХ, почев од 16.09.2024. године.
2. Државни службеник из тачке 1. разрјешава се дужности државног службеника на досадашњем радном мјесту.
3. Државном службенику из тачке 1. припада плата из Б4 платног разреда државних службеника.

XV

1. Ајла Аблаковић, поставља се на радно мјесто шеф Одсјека за политички критериј, правду, слободу и безбједност, транспорт и енергију у Сектору за усклађивање правног система Босне и Херцеговине са правном стечевином ЕУ, Дирекција за европске интеграције Савјета министара БиХ, почев од 16.09.2024. године.
2. Државни службеник из тачке 1. разрјешава се дужности државног службеника на досадашњем радном мјесту.
3. Државном службенику из тачке 1. припада плата из Б4 платног разреда државних службеника.

XVI

1. Мерсиа Делић, поставља се на радно мјесто шеф Одсјека за програме транснационалне сарадње у Сектору за програме територијалне сарадње, Дирекција за европске интеграције Савјета министара БиХ, почев од 16.09.2024. године.
2. Државни службеник из тачке 1. разрјешава се дужности државног службеника на досадашњем радном мјесту.
3. Државном службенику из тачке 1. припада плата из Б4 платног разреда државних службеника.

XVII

1. Горан Радаковић, поставља се на радно мјесто стручни савјетник за пловидбеност ваздухоплова Part 66/147 - Аир инспектор у Одсјеку за пловидбеност ваздухоплова Сектора за безбједност летења и ваздухопловну безбједност - FSSD, Дирекција за цивилно ваздухопловство БиХ, почев од 20.09.2024. године.
2. Државни службеник из тачке 1. разрјешава се дужности државног службеника на досадашњем радном мјесту.
3. Државном службенику из тачке 1. припада плата из Б3 платног разреда државних службеника.

XVIII

1. Виолета Шућур, поставља се на радно мјесто виши стручни сарадник за међународну сарадњу у Одсјеку за међународну сарадњу Сектора за међународну сарадњу и европске интеграције, Министарство безбједности БиХ, почев од 01.10.2024. године.
2. Државни службеник из тачке 1. разрјешава се дужности државног службеника на досадашњем радном мјесту.
3. Државном службенику из тачке 1. припада плата из Б2 платног разреда државних службеника.

XIX

1. Горан Фејзагић, поставља се на радно мјесто стручни савјетник - предавач права у Одсјеку за провођење стручне обуке и обуке за ниво I и II Сектора за обуку, Агенција за школовање и стручно усавршавање кадрова, почев од 01.10.2024. године.
2. Државни службеник из тачке 1. разрјешава се дужности државног службеника на досадашњем радном мјесту.
3. Државном службенику из тачке 1. припада плата из Б3 платног разреда државних службеника.

XX

1. Јосип Зовко, поставља се на радно мјесто стручни савјетник Заједничке комисије за одбрану и безбједност БиХ, Секретаријат Парламентарне скупштине БиХ, почев од 01.10.2024. године.
2. Државни службеник из тачке 1. разрјешава се дужности државног службеника на досадашњем радном мјесту.
3. Државном службенику из тачке 1. припада плата из Б3 платног разреда државних службеника.

Број 03-34-2-153-18/24

2. октобра 2024. године
Сарајево

Директорица

Анита Маркић, с. р.

Na osnovu člana 28. stav 5. Zakona o državnoj službi u institucijama Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 19/02, 35/03, 4/04, 26/04, 37/04, 48/05, 2/06, 32/06, 43/09, 8/10, 40/12, 93/17 i 18/24) i člana 12. stav (3) Pravilnika o uslovima i načinu obavljanja internih konkursa, internih i eksternih premještaja državnih službenika u institucijama Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 62/10, 30/14 i 38/17), Agencija za državnu službu Bosne i Hercegovine, po službenoj dužnosti, objavljuje

**PREGLED
POSTAVLJENIH DRŽAVNIH SLUŽBENIKA PO
INTERNIM OGLASIMA ZA SEPTEMBAR
2024. GODINE**

I

1. Adis Alihodžić, postavlja se na radno mjesto viši stručni saradnik za politički kriterij i koordinaciju procesa stabilizacije i pridruživanja u Odsjeku za politički kriterij i koordinaciju procesa stabilizacije i pridruživanja Sektora za strategiju i politike integracije, Vijeća ministara BiH, počev od 01.09.2024. godine.
2. Državni službenik iz tačke 1. razrješava se dužnosti državnog službenika na dosadašnjem radnom mjestu.
3. Državnom službeniku iz tačke 1. pripada plata iz B2 platnog razreda državnih službenika.

II

1. Vedrana Bosić, postavlja se na radno mjesto stručni savjetnik za sektorske politike u Odsjeku za sektorske politike Sektora za strategiju i politike integracije, Direkcija za evropske integracije Vijeća ministara BiH, počev od 01.09.2024. godine.
2. Državni službenik iz tačke 1. razrješava se dužnosti državnog službenika na dosadašnjem radnom mjestu.
3. Državnom službeniku iz tačke 1. pripada plata iz B3 platnog razreda državnih službenika.

III

1. Mirko Vuković, postavlja se na radno mjesto viši stručni saradnik za politički kriterij, pravdu, slobodu i sigurnost, transport i energiju u Odsjeku za politički kriterij, pravdu, slobodu i sigurnost, transport i energiju Sektora za usklađivanje pravnog sistema Bosne i Hercegovine sa

- pravnom stečevinom EU, Direkcija za evropske integracije Vijeća ministara BiH, počev od 01.09.2024. godine.
2. Državni službenik iz tačke 1. razrješava se dužnosti državnog službenika na dosadašnjem radnom mjestu.
  3. Državnom službeniku iz tačke 1. pripada plata iz B2 platnog razreda državnih službenika.

IV

1. Merima Karavdić, postavlja se na radno mjesto viši stručni saradnik za unutrašnje tržište u Odsjeku za unutrašnje tržište Sektora za usklađivanje pravnog sistema Bosne i Hercegovine sa pravnom stečevinom EU, Direkcija za evropske integracije Vijeća ministara BiH, počev od 01.09.2024. godine.
2. Državni službenik iz tačke 1. razrješava se dužnosti državnog službenika na dosadašnjem radnom mjestu.
3. Državnom službeniku iz tačke 1. pripada plata iz B2 platnog razreda državnih službenika.

V

1. Jelena Nešić, postavlja se na radno mjesto viši stručni saradnik za unutrašnje tržište u Odsjeku za unutrašnje tržište Sektora za usklađivanje pravnog sistema Bosne i Hercegovine sa pravnom stečevinom EU, Direkcija za evropske integracije Vijeća ministara BiH, počev od 01.09.2024. godine.
2. Državni službenik iz tačke 1. razrješava se dužnosti državnog službenika na dosadašnjem radnom mjestu.
3. Državnom službeniku iz tačke 1. pripada plata iz B2 platnog razreda državnih službenika.

VI

1. Miloš Radić, postavlja se na radno mjesto viši stručni saradnik za poljoprivredu i okoliš u Odsjeku za poljoprivredu i okoliš Sektora za usklađivanje pravnog sistema Bosne i Hercegovine sa pravnom stečevinom EU, Direkcija za evropske integracije Vijeća ministara BiH, počev od 01.09.2024. godine.
2. Državni službenik iz tačke 1. razrješava se dužnosti državnog službenika na dosadašnjem radnom mjestu.
3. Državnom službeniku iz tačke 1. pripada plata iz B2 platnog razreda državnih službenika.

VII

1. Lejla Spahić, postavlja se na radno mjesto viši stručni saradnik za poljoprivredu i okoliš u Odsjeku za poljoprivredu i okoliš Sektora za usklađivanje pravnog sistema Bosne i Hercegovine sa pravnom stečevinom EU, Direkcija za evropske integracije Vijeća ministara BiH, počev od 01.09.2024. godine.
2. Državni službenik iz tačke 1. razrješava se dužnosti državnog službenika na dosadašnjem radnom mjestu.
3. Državnom službeniku iz tačke 1. pripada plata iz B2 platnog razreda državnih službenika.

VIII

1. Amra Bejtović, postavlja se na radno mjesto stručni savjetnik za koordinaciju programa za regionalni razvoj i infrastrukturu u Odsjeku za koordinaciju programa za regionalni razvoj i infrastrukturu Sektora za programe pomoći za pristupanje EU, Direkcija za evropske integracije Vijeća ministara BiH, počev od 01.09.2024. godine.
2. Državni službenik iz tačke 1. razrješava se dužnosti državnog službenika na dosadašnjem radnom mjestu.
3. Državnom službeniku iz tačke 1. pripada plata iz B3 platnog razreda državnih službenika.

IX

1. Nejra Pandžić, postavlja se na radno mjesto viši stručni saradnik za pravne poslove u Odsjeku za ljudske resurse i pravne poslove Sektora za ljudske resurse, pravne, finansijske, informatičke poslove i Pisarnicu, Direkcija za

evropske integracije Vijeća ministara BiH, počev od 03.09.2024. godine.

2. Državni službenik iz tačke 1. razrješava se dužnosti državnog službenika na dosadašnjem radnom mjestu.
3. Državnom službeniku iz tačke 1. pripada plata iz B2 platnog razreda državnih službenika.

X

1. Staša Sihrovski, postavlja se na radno mjesto stručni savjetnik za prevođenje i redakturu u Odsjeku za prevođenje i redakturu Sektora za prevođenje iz područja evropskih integracija, Direkcija za evropske integracije Vijeća ministara BiH, počev od 01.09.2024. godine.
2. Državni službenik iz tačke 1. razrješava se dužnosti državnog službenika na dosadašnjem radnom mjestu.
3. Državnom službeniku iz tačke 1. pripada plata iz B3 platnog razreda državnih službenika.

XI

1. Davor Dujmović, postavlja se na radno mjesto stručni savjetnik za promociju/službenik za informisanje za IPA u Odsjeku za komunikacije u oblasti evropskih integracija Sektora za komunikacije i obuke u oblasti evropskih integracija, Direkcija za evropske integracije Vijeća ministara BiH, počev od 01.09.2024. godine.
2. Državni službenik iz tačke 1. razrješava se dužnosti državnog službenika na dosadašnjem radnom mjestu.
3. Državnom službeniku iz tačke 1. pripada plata iz B3 platnog razreda državnih službenika.

XII

1. Ivana Jevtović, postavlja se na radno mjesto viši stručni saradnik za razvoj i praćenje bilateralnih i multilateralnih programa obuka u Odsjeku za obuke u oblasti evropskih integracija Sektora za komunikacije i obuke u oblasti evropskih integracija, Direkcija za evropske integracije Vijeća ministara BiH, počev od 01.09.2024. godine.
2. Državni službenik iz tačke 1. razrješava se dužnosti državnog službenika na dosadašnjem radnom mjestu.
3. Državnom službeniku iz tačke 1. pripada plata iz B2 platnog razreda državnih službenika.

XIII

1. Lejla Šadinlija, postavlja se na radno mjesto stručni savjetnik za Program prekogranične saradnje Hrvatska - Bosna i Hercegovina - Crna Gora u Odsjeku za Programe prekogranične saradnje Sektora za programe teritorijalne saradnje, Direkcija za evropske integracije Vijeća ministara BiH, počev od 01.09.2024. godine.
2. Državni službenik iz tačke 1. razrješava se dužnosti državnog službenika na dosadašnjem radnom mjestu.
3. Državnom službeniku iz tačke 1. pripada plata iz B3 platnog razreda državnih službenika.

XIV

1. Kerim Hodžić, postavlja se na radno mjesto šef Odsjeka za politički kriterij i koordinaciju procesa stabilizacije i pridruživanja u Sektoru za strategiju i politike integracija, Direkcija za evropske integracije Vijeća ministara BiH, počev od 16.09.2024. godine.
2. Državni službenik iz tačke 1. razrješava se dužnosti državnog službenika na dosadašnjem radnom mjestu.
3. Državnom službeniku iz tačke 1. pripada plata iz B4 platnog razreda državnih službenika.

XV

1. Ajla Ablaković, postavlja se na radno mjesto šef Odsjeka za politički kriterij, pravdu, slobodu i sigurnost, transport i energiju u Sektoru za usklađivanje pravnog sistema Bosne i Hercegovine sa pravnom stečevinom EU, Direkcija za evropske integracije Vijeća ministara BiH, počev od 16.09.2024. godine.

2. Državni službenik iz tačke 1. razrješava se dužnosti državnog službenika na dosadašnjem radnom mjestu.
3. Državnom službeniku iz tačke 1. pripada plata iz B4 platnog razreda državnih službenika.

XVI

1. Mersiha Delić, postavlja se na radno mjesto šef Odsjeka za programe transnacionalne saradnje u Sektoru za programe teritorijalne saradnje, Direkcija za evropske integracije Vijeća ministara BiH, počev od 16.09.2024. godine.
2. Državni službenik iz tačke 1. razrješava se dužnosti državnog službenika na dosadašnjem radnom mjestu.
3. Državnom službeniku iz tačke 1. pripada plata iz B4 platnog razreda državnih službenika.

XVII

1. Goran Radaković, postavlja se na radno mjesto stručni savjetnik za plovidbenost zrakoplova Part 66/147 - Air inspektor u Odsjeku za plovidbenost zrakoplova Sektora za sigurnost letenja i zrakoplovnu sigurnost - FSSD, Direkcija za civilno zrakoplovstvo BiH, počev od 20.09.2024. godine.
2. Državni službenik iz tačke 1. razrješava se dužnosti državnog službenika na dosadašnjem radnom mjestu.
3. Državnom službeniku iz tačke 1. pripada plata iz B3 platnog razreda državnih službenika.

XVIII

1. Violeta Šučur, postavlja se na radno mjesto viši stručni saradnik za međunarodnu saradnju u Odsjeku za međunarodnu saradnju Sektora za međunarodnu saradnju i evropske integracije, Ministarstvo sigurnosti BiH, počev od 01.10.2024. godine.
2. Državni službenik iz tačke 1. razrješava se dužnosti državnog službenika na dosadašnjem radnom mjestu.
3. Državnom službeniku iz tačke 1. pripada plata iz B2 platnog razreda državnih službenika.

XIX

1. Goran Fejzagić, postavlja se na radno mjesto stručni savjetnik - predavač prava u Odsjeku za provođenje stručne obuke i obuke za nivo I i II Sektora za obuku, Agencija za školovanje i stručno usavršavanje kadrova, počev od 01.10.2024. godine.
2. Državni službenik iz tačke 1. razrješava se dužnosti državnog službenika na dosadašnjem radnom mjestu.
3. Državnom službeniku iz tačke 1. pripada plata iz B3 platnog razreda državnih službenika.

XX

1. Josip Zovko, postavlja se na radno mjesto stručni savjetnik Zajedničke komisije za odbranu i sigurnost BiH, Sekretarijat Parlamentarne skupštine BiH, počev od 01.10.2024. godine.
2. Državni službenik iz tačke 1. razrješava se dužnosti državnog službenika na dosadašnjem radnom mjestu.
3. Državnom službeniku iz tačke 1. pripada plata iz B3 platnog razreda državnih službenika.

Broj 03-34-2-153-18/24

2. oktobra 2024. godine

Sarajevo

Direktorica
Anita Markić, s. r.**CENTRALNA BANKA
BOSNE I HERCEGOVINE****819**

Temeljem članka 7. stavak 1. točke b. i f. i članka 70. Zakona o Centralnoj banci Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 1/97, 29/02, 8/03, 13/03, 14/03, 9/05, 76/06 i 32/07), Upravno vijeće Centralne banke Bosne i Hercegovine, na 13. sjednici održanoj 25. rujna 2024. godine, donosi

**ODLUKU
O IZMJENAMA ODLUKE O UTVRĐIVANJU TARIFE
NAKNADA ZA USLUGE KOJE VRŠI CENTRALNA
BANKA BOSNE I HERCEGOVINE**

Članak 1.

- (1) U Odluci o utvrđivanju tarife naknada za usluge koje vrši Centralna banka Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 10/21, 53/22, 81/22 i 61/23), u Tarifi naknada koja čini sastavni dio Odluke, u Tarifnom broju 1. - Poslovi s deponentima, tarifni stav usluge 1.1.2.3. mijenja se i glasi:

1.1.2.3.	Rabljenje elektronskog bankarstva	2,00 KM	po transakciji
----------	-----------------------------------	---------	----------------

- (2) U Tekstualnom dijelu ispod tablice, pod nazivom "Napлата naknade za Tarifni broj 1.", u stavku (1) točki e) iza riječi "Naknada iz tarifnog stavka 1.1.2.3." riječ "ne", briše se.

Članak 2.

Tarifni broj 3. - Platni sustavi, mijenja se i glasi:

"Tarifni broj 3. - Platni sustavi

Tarifni stavak usluge	Vrsta usluge	Visina (iznos) naknade	Napomena: način obračuna, osnovica i drugo
3.1.	Pretplata za udio u platnim sustavima Centralne banke	1.000,00 KM	mjesečno
3.2.	Obavljanje platnih transakcija za sudionike u žirokliring sustavu	0,26 KM	po transakciji
3.3.	Obavljanje platnih transakcija za sudionike u BPRV	2,05 KM	po transakciji
3.3.1.	za kartičarska procesna središtae	5,00 KM	po pojedinačnom poravnanju
3.4.	Obavljanje platnih transakcija kod kliringa međunarodnih plaćanja	1,20 KM	po transakciji

Napлата naknade za Tarifni broj 3.

Napлата naknade iz tarifnog stavka 3.1., 3.2., 3.3. i 3.4. se vrši na sljedeći način:

- a) Napлата naknade se vrši na mjesečnoj razini, s datumom valute desetog radnog dana tekućeg mjeseca ili prvog narednog radnog dana, ukoliko je deseti dan u mjesecu, neradni dan. Naknada se naplaćuje u KM.
- b) Centralna banka naknadu naplaćuje zaduženjem računa rezervi banke u korist računa Centralnog ureda Centralne banke."

Članak 3.

(Stupanje na snagu i početak primjene)

- (1) Ova odluka stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku BiH", a primjenjivat će se od 1. studenoga 2024. godine.
- (2) Ova odluka će se objaviti i u "Službenim novinama Federacije BiH", "Službenom glasniku Republike Srpske" i "Službenom glasniku Brčko distrikta BiH".

Broj UV-122-02-1667-4/24

25. rujna 2024. godine

Sarajevo

Predsjedateljica
Upravnog vijeća
Centralne banke
Bosne i Hercegovine
Guvernerka
Dr. Jasmina Selimović, v. r.

На основу члана 7. став 1. тачке б. и ф. и члана 70. Закона о Централној банци Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 1/97, 29/02, 8/03, 13/03, 14/03, 9/05, 76/06 и 32/07), Управни одбор Централне банке Босне и Херцеговине, на 13. сједници одржаној 25. септембра 2024. године, доноси

ОДЛУКУ
О ИЗМЈЕНАМА ОДЛУКЕ О УТВРЂИВАЊУ ТАРИФЕ
НАДОКНАДА ЗА УСЛУГЕ КОЈЕ ВРШИ ЦЕНТРАЛНА
БАНКА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Члан 1.

- (1) У Одлуци о утврђивању тарифе надокнада за услуге које врши Централна банка Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 10/21, 53/22, 81/22 и 61/23), у Тарифи надокнада која чини саставни дио Одлуке, у Тарифном броју 1. - Послови с депонентима, тарифни став услуге 1.1.2.3. мијења се и гласи:

1.1.2.3.	Коришћење електронског банкарства	2,00 КМ	по трансакцији
----------	-----------------------------------	---------	----------------

- (2) У Текстуалном дијелу испод табеле, под називом "Наплата надокнаде за Тарифни број 1, у ставу (1) тачки е) иза ријечи "Надокнада из тарифног става 1.1.2.3." ријеч "не", брише се.

Члан 2.

Тарифни број 3. - Платни системи, мијења се и гласи:

Тарифни број 3. - Платни системи

Тарифни став услуге	Врста услуге	Висина (износ) накнаде	Напомена: начин обрачуна, основна и друго
3.1.	Претплата за учешће у платним системима Централне банке	1.000,00 КМ	мјесечно
3.2.	Обављање платних трансакција за учеснике у жиро-клиринг систему	0,26 КМ	по трансакцији
3.3.	Обављање платних трансакција за учеснике у БПРВ	2,05 КМ	по трансакцији
3.3.1.	за картичарске процесне центре	5,00 КМ	по појединачном поравнању
3.4.	Обављање платних трансакција код клиринга међународних плаћања	1,20 КМ	по трансакцији

Наплата надокнаде за Тарифни број 3.

Наплата надокнаде из тарифног става 3.1., 3.2., 3.3. и 3.4. се врши на следећи начин:

- а) Наплата надокнаде се врши на мјесечном нивоу, с датумом валуте десетог радног дана текућег мјесеца или првог наредног радног дана, уколико је десети дан у мјесецу, нерадни дан. Надокнада се наплаћује у КМ.
- б) Централна банка надокнаду наплаћује задужењем рачуна резерви банке у корист рачуна Централног уреда Централне банке."

Члан 3.

(Ступање на снагу и почетак примјене)

- (1) Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику БиХ", а примјењиваће се од 1. новембра 2024. године.
- (2) Ова одлука ће се објавити и у "Службеним новинама Федерације БиХ", "Службеном гласнику Републике Српске" и "Службеном гласнику Брчко дистрикта БиХ".

Председавајућа
Управног одбора
Централне банке
Босне и Херцеговине
Гувернерка
Др **Јасмина Селимовић**, с. р.

Број UV-122-02-1-1667-4/24
25. септембра 2024. године
Сарајево

бр. 1/97, 29/02, 8/03, 13/03, 14/03, 9/05, 76/06 и 32/07), Управно вјеће Централне банке Босне и Херцеговине, на 13. сједници одржаној 25. септембра 2024. године, доноси

ОДЛУКУ

О ИЗМЈЕНАМА ОДЛУКЕ О УТВРЂИВАЊУ ТАРИФЕ
НАКНАДА ЗА УСЛУГЕ КОЈЕ ВРШИ ЦЕНТРАЛНА
БАНКА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Члан 1.

- (1) У Одлуци о утврђивању тарифе накнада за услуге које врши Централна банка Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 10/21, 53/22, 81/22 и 61/23), у Тарифи накнада која чини саставни дио Одлуке, у Тарифном броју 1. - Послови с депонентима, тарифни став услуге 1.1.2.3. мијења се и гласи:

1.1.2.3.	Коришћење електронског банкарства	2,00 КМ	по трансакцији
----------	-----------------------------------	---------	----------------

- (2) У Текстуалном дијелу испод табеле, под називом "Наплата накнаде за Тарифни број 1., у ставу (1) тачки е) иза ријечи "Накнада из тарифног става 1.1.2.3." ријеч "не", брише се.

Члан 2.

Тарифни број 3. - Платни системи, мијења се и гласи:

"Тарифни број 3. - Платни системи

Тарифни став услуге	Врста услуге	Висина (износ) накнаде	Напомена: начин обрачуна, основна и друго
3.1.	Претплата за учешће у платним системима Централне банке	1.000,00 КМ	мјесечно
3.2.	Обављање платних трансакција за учеснике у жиро-клиринг систему	0,26 КМ	по трансакцији
3.3.	Обављање платних трансакција за учеснике у БПРВ	2,05 КМ	по трансакцији
3.3.1.	за картичарске процесне центре	5,00 КМ	по појединачном поравнању
3.4.	Обављање платних трансакција код клиринга међународних плаћања	1,20 КМ	по трансакцији

Наплата накнаде за Тарифни број 3.

Наплата накнаде из тарифног става 3.1., 3.2., 3.3. и 3.4. се врши на следећи начин:

- а) Наплата накнаде се врши на мјесечном нивоу, с датумом валуте десетог радног дана текућег мјесеца или првог наредног радног дана, уколико је десети дан у мјесецу, наредни дан. Накнада се наплаћује у КМ.
- б) Централна банка накнаду наплаћује задужењем рачуна резерви банке у корист рачуна Централног уреда Централне банке."

Члан 3.

(Ступање на снагу и почетак примјене)

- (1) Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику БиХ", а примјењиваће се од 1. новембра 2024. године.
- (2) Ова одлука ће се објавити и у "Службеним новинама Федерације БиХ", "Службеном гласнику Републике Српске" и "Службеном гласнику Брчко дистрикта БиХ".

Председавајућа
Управног вјећа
Централне банке
Босне и Херцеговине
Гувернерка
Др **Јасмина Селимовић**, с. р.

Број UV-122-02-1-1667-4/24
25. септембра 2024. године
Сарајево

На основу члана 7. став 1. тачке б. и ф. и члана 70. Закона о Централној банци Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ",

**VISOKO SUDBENO I TUŽITELJSKO VIJEĆE
BOSNE I HERCEGOVINE****820**

Sukladno čl. 14., 15. i 18. Zakona o plaćama i drugim naknadama u sudačkim i tužiteljskim institucijama na nivou Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 90/05, 32/07, 40/08 i 77/20) i članka 17. točka (19) Zakona o Visokom sudbenom i tužiteljskom vijeću Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 25/04, 93/05, 48/07, 15/08, 63/23, 9/24 i 50/24), Visoko sudbeno i tužiteljsko vijeće Bosne i Hercegovine, na sjednici održanoj 25. rujna 2024. godine donijelo je

PRAVILNIK**O IZMJENAMA PRAVILNIKA O NAKNADI PUTNIH
TROŠKOVA ZA SLUŽBENA PUTOVANJA SUDAČA,
TUŽITELJA I ODREĐENIH KATEGORIJA STRUČNOG
OSOBLJA U SUDSKIM I PRAVOSUDNIM
INSTITUCIJAMA NA NIVOU BOSNE I HERCEGOVINE**

Članak 1.

U Pravilniku o naknadi putnih troškova za službena putovanja sudaca, tužitelja i određenih kategorija stručnog osoblja u sudačkim i pravosudnim institucijama na nivou Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 95/06, 67/07, 5/10, 2/13 i 12/13), u članku 4. stavku (2) riječi "25,00 KM" mijenjaju se riječima "40,00 KM".

Članak 2.

U članku 19. stavku (1) broj "5" mijenja se sa riječi "sedam".

Članak 3.

Ovaj pravilnik stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku BiH".

Broj 08-02-2-3541-1/2024
02. listopada 2024. godine
Sarajevo

Predsjednik
Halil Lagumdžija

Na osnovu čl. 14., 15. i 18. Zakona o platama i drugim naknadama u sudskim i tužilačkim institucijama na nivou Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 90/05, 32/07, 40/08 i 77/20) i člana 17. tačka (19) Zakona o Visokom sudskom i tužilačkom savjetu Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 25/04, 93/05, 48/07, 15/08, 63/23, 9/24 i 50/24) Visoki sudski i tužilački savjet Bosne i Hercegovine, na sjednici održanoj 25. septembra 2024. godine donio je

PRAVILNIK**O IZMJENAMA PRAVILNIKA O NAKNADI
PUTNIH TROŠKOVA ZA SLUŽBENA PUTOVAŃA
SUDIJA, TUŽILACA I ODREĐENIH KATEGORIJA
STRUČNOG OSOBLJA U SUDSKIM I
PRAVOSUDNIM INSTITUCIJAMA NA NIVOU
BOSNE I HERCEGOVINE**

Član 1.

U Pravilniku o naknadi putnih troškova za službena putovanja sudija, tužilaca i određenih kategorija stručnog osoblja u sudskim i pravosudnim institucijama na nivou Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 95/06, 67/07, 5/10, 2/13 i 12/13), u članku 4. stavu (2) riječi "25,00 KM" mijenjaју se riječima "40,00 KM".

Član 2.

U članku 19. stavu (1) broj "5" mijenja se sa riječi "sedam".

Члан 3.

Ovaj pravilnik stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku BiH".

Broj 08-02-2-3541-1/2024
02. oktobra 2024. godine
Sarajevo

Председник
Халил Лагумџија

Na osnovu čl. 14., 15. i 18. Zakona o plaćama i drugim naknadama u sudskim i tužilačkim institucijama na nivou Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 90/05, 32/07, 40/08 i 77/20) i člana 17. tačka (19) Zakona o Visokom sudskom i tužilačkom vijeću Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 25/04, 93/05, 48/07, 15/08, 63/23, 9/24 i 50/24), Visoko sudsko i tužilačko vijeće Bosne i Hercegovine, na sjednici održanoj 25. septembra 2024. godine donijelo je

PRAVILNIK**O IZMJENAMA PRAVILNIKA O NAKNADI PUTNIH
TROŠKOVA ZA SLUŽBENA PUTOVANJA SUDIJA,
TUŽILACA I ODREĐENIH KATEGORIJA STRUČNOG
OSOBLJA U SUDSKIM I PRAVOSUDNIM
INSTITUCIJAMA NA NIVOU BOSNE I HERCEGOVINE**

Član 1.

U Pravilniku o naknadi putnih troškova za službena putovanja sudija, tužilaca i određenih kategorija stručnog osoblja u sudskim i pravosudnim institucijama na nivou Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 95/06, 67/07, 5/10, 2/13 i 12/13), u članku 4. stavu (2) riječi "25,00 KM" mijenjaju se riječima "40,00 KM".

Član 2.

U članku 19. stavu (1) broj "5" mijenja se sa riječi "sedam".

Član 3.

Ovaj pravilnik stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku BiH".

Broj 08-02-2-3541-1/2024
02. oktobra 2024. godine
Sarajevo

Predsjednik
Halil Lagumdžija

**USTAVNI SUD
BOSNE I HERCEGOVINE****821**

Ustavni sud Bosne i Hercegovine u plenarnom sazivu, u predmetu broj AP-1117/22, rješavajući apelaciju **Z. J.**, na temelju članka VI/3.(b) Ustava Bosne i Hercegovine, članka 57. stavak (2) točka b), članka 59. st. (1) i (2) i članka 62. stavak (1) Pravila Ustavnog suda Bosne i Hercegovine – prečišćeni tekst ("Službeni glasnik Bosne i Hercegovine", br. 94/14, 47/23 i 41/24), u sastavu:

Seada Palavrić, predsjednica
Valerija Galić, dopredsjednica
Angelika Nußberger, dopredsjednica
Mirsad Ćeman, sudac
Helen Keller, sutkinja
Ledi Bianku, sudac
Marin Vukoja, sudac
na sjednici održanoj 19. rujna 2024. godine donio je

ODLUKU O DOPUSTIVOSTI I MERITUMU

Usvaja se apelacija **Z. J.**

Utvrđuje se da je prekršena zabrana diskriminacije iz članka II/4. Ustava Bosne i Hercegovine i članka 14. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda u svezi s pravom na imovinu iz članka II/3.(k) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 1. Protokola broj 1 uz Europsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

Ukida se Presuda Okružnog suda u Istočnom Sarajevu broj 14 0 U 005151 21 U od 31. siječnja 2022. godine.

Predmet se vraća Okružnom sudu u Istočnom Sarajevu koji je dužan po hitnom postupku donijeti novu odluku, u skladu sa člankom II/4. Ustava Bosne i Hercegovine i člankom 14. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, u svezi s pravom na imovinu iz članka II/3.(k) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 1. Protokola broj 1 uz Europsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

Nalaže se Okružnom sudu u Istočnom Sarajevu da u roku od tri mjeseca od dana dostave ove odluke obavijesti Ustavni sud Bosne i Hercegovine o poduzetim mjerama s ciljem izvršenja ove odluke, u skladu sa člankom 72. stavak (5) Pravila Ustavnog suda Bosne i Hercegovine.

Odluka se dostavlja Vladi Republike Srpske.

Odluku objaviti u "Službenom glasniku Bosne i Hercegovine", "Službenim novinama Federacije Bosne i Hercegovine", "Službenom glasniku Republike Srpske" i "Službenom glasniku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine".

OBRAZLOŽENJE

I. Uvod

1. Z. J. (u daljnjem tekstu: apelantica) iz Vogošće podnijela je 28. ožujka 2022. godine apelaciju Ustavnom sudu Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Ustavni sud) protiv Presude Okružnog suda u Istočnom Sarajevu (u daljnjem tekstu: Okružni sud) broj 14 0 U 005151 21 U od 31. siječnja 2022. godine, Rješenja Fonda za mirovinsko i invalidsko osiguranje RS (u daljnjem tekstu: Fond MIO) broj 96/7000-1.3-1811.16-1434/21 od 27. rujna 2021. godine i Rješenja Fonda MIO – Podružnica Istočno Sarajevo (u daljnjem tekstu: prvostepeni organ) broj 96-1.1-1811.0-4067/21 od 9. rujna 2021. godine.

II. Postupak pred Ustavnim sudom

2. Na temelju članka 23. Pravila Ustavnog suda, od Okružnog suda, Fonda MIO i prvostupanjskog organa zatraženo je da dostave odgovor na apelaciju.

3. Okružni sud je dostavio odgovor. Organi uprave u ostavljenom roku nisu dostavili svoje odgovore na apelaciju.

4. Ustavni sud je dostavljeni odgovor na apelaciju dostavio apelantici na eventualno izjašnjenje. Apelantica u ostavljenom roku nije dostavila izjašnjenje.

III. Činjenično stanje

5. Činjenice predmeta koje proizlaze iz apelacijskih navoda i dokumenata predloženih Ustavnom sudu mogu se sumirati na sljedeći način.

6. Rješenjem prvostupanjskog organa broj 96-1.1-1811.0-4067/21 od 9. rujna 2021. godine odbijen je zahtjev apelantice kao izvanbračne supruge umrlog osiguranika B. R. (u daljnjem tekstu: osiguranik) za ostvarivanje prava na obiteljsku mirovinu. Prvostupanjski organ je obrazložio da apelantica ne ispunjava uvjete za ostvarivanje prava na obiteljsku mirovinu propisane odredbama članka 73. Zakona o mirovinskom i invalidskom osiguranju RS (u daljnjem tekstu: Zakon o MIO) jer "nema status izvanbračne supruge kojoj je pravomoćnom presudom suda dosuđeno pravo na izdržavanje".

7. Rješenjem Fonda MIO broj 96/7000-1.3-1811.16-1434/21 od 27. rujna 2021. godine odbijena je apelantičina žalba. Fond MIO je u obrazloženju ukazao da je člankom 73. navedenog Zakona propisano da pravo na obiteljsku mirovinu ima supružnik iz razvedenog braka ili izvanbračne zajednice ako mu je pravomoćnom sudskom presudom dosuđeno pravo na izdržavanje. U svezi s tim, Fond MIO je istaknuo da je prvostupanjski organ od apelantice tražio da dostavi dokaz, tj. pravomoćnu presudu kojom joj je dosuđeno pravo na izdržavanje. Apelantica je tim povodom, kako je obrazloženo, dostavila izjašnjenje u kojem je navela da nije postojao bračni spor između nje i osiguranika, da nisu vodili odvojen život, niti da je došlo do dosuđivanja prava na izdržavanje. Apelantica je istaknula da iz

navedenih razloga nije u mogućnosti dostaviti presudu o dosuđenom pravu na izdržavanje jer je u vrijeme pogibije osiguranika postojala "bračna zajednica", i to nakon crkvenog sklapanja braka. Fond MIO je naveo da ne može prihvatiti apelantičino izjašnjenje o postojanju "bračne zajednice" jer o tome nema izvoda iz matične knjige vjenčanih kao dokaza. Osim toga, naveo je da crkveno sklapanje braka nije od utjecaja na građanskopravne odnose. Budući da apelantica nije dostavila ni pravomoćnu presudu kojom joj je dosuđeno pravo na izdržavanje, Fond MIO je zaključio da je prvostupanjsko rješenje pravilno i utemeljeno na zakonu. Osim toga, Fond MIO je istaknuo da odredbe Obiteljskog zakona RS, na koje se apelantica pozvala, nisu od utjecaja na rješavanje te upravne stvari jer je posebnim zakonom regulirano pitanje ostvarivanja prava na obiteljsku mirovinu izvanbračne supruge.

8. Presudom Okružnog suda broj 14 0 U 005151 21 U od 31. siječnja 2022. godine odbijena je apelantičina tužba. Okružni sud je u obrazloženju istaknuo da su neutemeljeni apelantičini navodi da prilikom donošenja osporenog rješenja u obrazloženju nisu razmatrane činjenice da je postojala zajednica života između osiguranika i apelantice, u kojoj je rođeno dvoje djece. Naime, kako je obrazloženo, Fond MIO je utvrdio da je apelantica živjela u zajednici s osiguranikom, što je navela i u tužbi, te da je tijekom trajanja zajednice rođeno dvoje djece, što znači da su te činjenice uzete u obzir. Dalje, sud je naveo da su neutemeljeni tužbeni navodi da je osporenim rješenjem povrijeđen Obiteljski zakon RS jer u konkretnom slučaju nije ni primjenjivan Obiteljski zakon, već Zakon o MIO-u, kojim su regulirani uvjeti za ostvarivanje prava na obiteljsku mirovinu i koji je *lex specialis* u odnosu na Obiteljski zakon RS. Također je navedeno da su neutemeljeni tužbeni navodi da su u konkretnom slučaju povrijeđeni Ustav Bosne i Hercegovine i Europska konvencija za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (u daljnjem tekstu: Europska konvencija), ako se ima u vidu da odredba članka 73. Zakona o MIO-u nije proglašena neustavnom.

IV. Apelacija

a) Navodi iz apelacije

9. Apelantica smatra da su joj osporenim odlukama povrijeđena prava iz članka II/3.(e), (f), (k) i II/4. Ustava Bosne i Hercegovine, kao i čl. 6., 8. i 14. Europske konvencije, te članak 1. Protokola broj 1 uz Europsku konvenciju. Apelantica je istaknula, između ostalog, da je do pogibije osiguranika 1992. godine kao pripadnika Vojske RS s njim živjela u izvanbračnoj zajednici u kojoj je rođeno dvoje djece. Apelantica je naglasila da je njezin izvanbračni suprug/osiguranik izdržavao nju i djecu sve do pogibije, s obzirom na to da su živjeli u funkcionalnoj zajednici. Naime, kako nije postojao spor, niti je vođen odvojeni život, nije ni došlo do dosuđivanja prava na izdržavanje pa shodno tome i ne postoji presuda o dosuđenom pravu na izdržavanje. Apelantica smatra da je paradoksalno da joj se osporava pravo na obiteljsku mirovinu samo pozivanjem na članak 73. Zakona o MIO-u s obzirom na to da iz te odredbe proizlazi da je mogla ostvariti navedeno pravo samo ako je došlo do prekida izvanbračne zajednice. S druge strane, činjenica postojanja faktičke i funkcionalne zajednice između apelantice i osiguranika potpuno je zanemarena.

10. Apelantica smatra da je na diskriminirajući način lišena mogućnosti stjecanja prava na obiteljsku mirovinu, te da je neutemeljeno obrazloženje Okružnog suda, kao i organa uprave, odnosno pozivanje samo na članak 70. točka b) i članak 73. Zakona o MIO-u. Naime, kako ističe, u potpunosti su zanemarene ostale odredbe Zakona o MIO-u, kao i odredbe Obiteljskog zakona RS, Ustava Bosne i Hercegovine, Ustava RS, ali i Europske konvencije. Apelantica je istaknula da je prema Obiteljskom zakonu RS kao zakonu koji uređuje obiteljske odnose određeno da je izvanbračna zajednica u potpunosti izjednačena s bračnom zajednicom u pogledu međusobnog izdržavanja i drugih imovinskopravnih odnosa. Dakle, kako mirovina predstavlja

imovinu, proizlazi da apelantica kao izvanbračna supruga osiguranika ima u potpunosti izjednačen status sa suprugama iz bračne zajednice te da može ostvariti sva prava koja su određena zakonom. Međutim, kako navodi, njoj je to pravo na diskriminirajući način onemogućeno pogrešnom primjenom materijalnog prava. Apelantica je ukazala i da je člankom 71. Zakona o MIO-u određeno kada udovica ima pravo na obiteljsku mirovinu te da ona ispunjava te uvjete. Dakle, kada se navedene odredbe Zakona o MIO-u dovedu u vezu s odredbama Obiteljskog zakona RS, očigledno je da je apelantici onemogućeno ostvarivanje prava na obiteljsku mirovinu uslijed prilično krutog i diskriminirajućeg tumačenja neharmoniziranih propisa. Apelantica je istaknula i da su osporena obrazložena odluka, kao i osporene zakonske odredbe i pozivanje na njih u suprotnosti s odredbama članka 1. Protokola broj I uz Europsku konvenciju zato što izvanbračni supružnik poslije smrti drugog izvanbračnog supružnika nema pravo na obiteljsku mirovinu te mu je na taj način povrijeđeno pravo na imovinu, a samim tim ugrožena i egzistencija. Apelantica se pozvala i na odluku Ustavnog suda u predmetu broj AP-4077/16 ističući da se radi o činjeničnom i pravnom stanju vrlo sličnom kao u konkretnom slučaju.

b) Odgovor na apelaciju

11. Okružni sud je istaknuo da u konkretnom slučaju nisu povrijeđena apelantičina prava na koja se poziva u apelaciji te da obrazloženje odluke tog suda u biti sadrži odgovore na apelacijske navode.

V. Relevantni propisi

12. **Zakon o mirovinskom i invalidskom osiguranju** ("Službeni glasnik Republike Srpske" br. 134/11, 82/13, 96/13 – odluka USRS, 103/15, 111/21, 15/22, 132/22 i 43/23 – odluka USRS)

U konkretnom slučaju primjenjuje se **Zakon o mirovinskom i invalidskom osiguranju** ("Službeni glasnik Republike Srpske" br. 134/11, 82/13, 96/13 – odluka USRS i 103/15) koji je važio u vrijeme donošenja osporenih odluka, a koji u relevantnom dijelu glasi:

3. Obiteljska mirovina

Članak 69.

Pravo na obiteljsku mirovinu imaju članovi obitelji umrlog osiguranika koji je na dan smrti ispunjavao uvjete za invalidsku mirovinu i članovi obitelji umrlog rabljenika starosne ili invalidske mirovine.

Članak 70.

Članovima obitelji umrlog osiguranika, odnosno rabljenika mirovine smatraju se:

- a) bračni supružnik (udovica, odnosno udovac),
- b) razvedeni bračni supružnik ili vanbračni supružnik, ako mu je pravomoćnom presudom suda dosuđeno pravo na izdržavanje,
- v) dijete, rođeno u braku ili van braka, usvojeno ili pastorak,
- g) dijete bez oba roditelja ili dijete kome su oba roditelja potpuno i trajno nesposobni za privređivanje, koje je osiguranik ili rabljenik mirovine izdržavao do svoje smrti, i
- d) roditelj (otac i majka, očuh i maćeha, usvojitelj) koje je osiguranik ili rabljenik mirovine izdržavao do svoje smrti.

Članak 71.

(1) Udovica ima pravo na obiteljsku mirovinu:

- a) ako je na dan smrti supruga navršila 50 godina života,
- b) ako je na dan smrti supruga bila potpuno nesposobna za privređivanje, odnosno ako je takva nesposobnost nastala u roku jedne godine od dana smrti supruga,
- v) ako je poslije smrti supruga ostalo jedno ili više djece koja imaju pravo na obiteljsku mirovinu, a ona obavlja roditeljske dužnosti prema toj djeci.

(2) Udovica koja u toku rabljenja prava na obiteljsku mirovinu ostvarenu sukladno stavku 1. t. b) i v) ovoga članka navršila 50 godina života zadržava pravo na obiteljsku mirovinu.

(3) Udovica kojoj pravo na obiteljsku mirovinu ostvarenu sukladno stavku 1. točka v) ovoga članka prestane prije navršenih 50 ali poslije navršenih 45 godina života može ponovo ostvariti pravo na obiteljsku mirovinu kad navršila 50 godina života.

(4) Udovica koja nije ostvarila pravo na obiteljsku mirovinu sukladno stavku 1. točka v) ovoga članka, iako je ispunjavala uvjete, može ostvariti pravo na obiteljsku mirovinu i nakon prestanka prava na obiteljsku mirovinu djece, pod uvjetima ustvrđenim ovim zakonom.

(5) Udovica koja u toku rabljenja prava na obiteljsku mirovinu, ostvarenu sukladno stavku 1. točka v) ovoga članka, postane potpuno nesposobna za privređivanje zadržava pravo na obiteljsku mirovinu dok postoji takva nesposobnost.

(6) Udovica koja u tijeku rabljenja prava sukladno stavku 5. ovoga članka navršila 50 godina života zadržava pravo na obiteljsku mirovinu.

(7) Udovica koja do smrti supruga nije navršila 50 ali je imala navršenih 45 godina života ima pravo na obiteljsku mirovinu kad navršila 50 godina života.

(8) Udovica koja je do smrti supruga ili do prestanka prava na obiteljsku mirovinu navršila 45 godina života ima pravo na obiteljsku mirovinu prije navršenih 50 godina života, ako postane potpuno nesposobna za privređivanje.

(9) Udovica ima pravo na obiteljsku mirovinu i kad je dijete osiguranika, odnosno rabljenika mirovine rođeno nakon njegove smrti.

Članak 72. stavak 1.

(1) Udovac ima pravo na obiteljsku mirovinu:
[...]

Članak 73.

Pravo na obiteljsku mirovinu pod uvjetima iz čl. 71. i 72. ovoga zakona ima i supružnik iz razvedenog braka ili vanbračne zajednice, ako mu je pravomoćnom sudbenom presudom dosuđeno pravo na izdržavanje.

Napomena: od navedenih odredbi, kasnijim izmjenama i dopunama, izmijenjen je samo članak 69. Zakona o izmjeni Zakona o mirovinskom i invalidskom osiguranju ("Službeni glasnik RS" broj 111/21), te sada glasi:

Članak 69.

Pravo na porodičnu mirovinu imaju članovi porodice umrlog osiguranika koji je na dan smrti ispunjavao uvjete za starosnu ili invalidsku mirovinu i članovi porodice umrlog korisnika starosne ili invalidske mirovine.

13. **Porodični zakon** ("Službeni glasnik Republike Srpske" br. 54/02, 41/08, 63/14 i 56/19 – odluka USRS)

Za potrebe ove odluke koristi se tekst propisa kako je objavljen u službenim glasilima jer nije objavljen na svim službenim jezicima i pismima, a koji u relevantnom dijelu glasi:

Član 12.

(1) Zajednica života žene i muškaraca koja nije pravno uređena na način propisan ovim zakonom (vanbračna zajednica) izjednačena je sa bračnom zajednicom u pogledu prava na međusobno izdržavanje i drugih imovinsko-pravnih odnosa, pod uslovima i na način propisan ovim zakonom.

(2) Maloljetne članove porodice i punoljetna lica koja nisu sposobna za samostalno preduzimanje pravnih radnji u pravnim postupcima kada se radi o zaštiti ili ostvarivanju njihovih prava i interesa zastupa po službenoj dužnosti organ starateljstva.

2. Izdržavanje bračnog supružnika

Član 241.

Bračni supružnik koji nema dovoljno sredstava za život, ili ih ne može ostvariti iz svoje imovine, a nesposoban je za rad ili se ne može zaposliti, ima pravo na izdržavanje od svog bračnog supružnika srazmjerno njegovim mogućnostima.

3. Izdržavanje lica iz vanbračne zajednice

Član 248.

(1) Ako je prestala vanbračna zajednica koja je trajala tri godine i duže, lice koje iz te zajednice ispunjava uslove iz člana 241. ovog zakona, ima pravo na izdržavanje od drugog lica.

(2) Tužba za izdržavanje iz prethodnog stava može se podnijeti u roku od jedne godine od prestanka vanbračne zajednice.

14. **Porodični zakon** ("Službeni glasnik RS" br. 17/23 i 27/24) u relevantnom dijelu glasi:

Vanbračna zajednica

Članak 13.

(1) Vanbračna zajednica je zajednica života žene i muškarca (vanbračnih partnera) između kojih nema bračnih smetnji i koja je trajala najmanje dvije godine ili kraće ako je u njoj rođeno dijete.

(2) Vanbračna zajednica izjednačena je sa bračnom zajednicom u pravima i obavezama na međusobno izdržavanje, imovinsko-pravnim odnosima, pod uvjetima i na način propisan ovim zakonom.

4. Izdržavanje lica iz vanbračne zajednice

Uvjeti za izdržavanje

Članak 280.

(1) Ako je prestala vanbračna zajednica iz članka 13. ovoga zakona, vanbračni partner koji ispunjava uvjete iz članka 274. ovoga zakona ima pravo na izdržavanje od drugog vanbračnog partnera.

(2) Tužba za izdržavanje iz stavka 1. ovoga članka može se podnijeti u roku od godinu dana od dana prestanka vanbračne zajednice.

VI. Dopustivost i meritum

15. Ustavni sud utvrđuje da apelacija ispunjava uvjete propisane člankom VI/3.(b) Ustava Bosne i Hercegovine i člankom 18. stavak (1) Pravila Ustavnog suda, da je podnesena u roku, kao i da ispunjava i ostale uvjete dopustivosti iz članka 18. stavak (3) Pravila Ustavnog suda, te da nije očigledno (*prima facie*) neutemeljena u smislu odredbe članka 18. stavak (4) Pravila Ustavnog suda.

16. Apelantica smatra da su joj osporenim odlukama povrijeđena prava iz članka II/3.(e), (f), (k) i II/4. Ustava Bosne i Hercegovine, kao i čl. 6., 8. i 14. Europske konvencije, te članak 1. Protokola broj 1 uz Europsku konvenciju. S obzirom na apelacijske navode, Ustavni sud će apelantičine navode razmotriti u svjetlu članka II/4. Ustava Bosne i Hercegovine i članka 14. Europske konvencije u svezi s pravom na imovinu iz članka 1. Protokola broj 1 uz Europsku konvenciju.

Zabrana diskriminacije u svezi s pravom na imovinu

17. Članak II/4. Ustava Bosne i Hercegovine glasi:

Uživanje prava i sloboda predviđenih ovim člankom ili u međunarodnim sporazumima navedenim u Aneksu I ovom Ustavu, osigurano je za sve osobe u Bosni i Hercegovini bez diskriminacije po bilo kojoj osnovi kao što je spol, rasa, boja, jezik, vjera, političko ili drugo uvjerenje, nacionalno ili društveno podrijetlo, vezivanje za neku nacionalnu manjinu, imovina, rođenje ili drugi status.

18. Članak 14. Europske konvencije glasi:

Uživanje prava i sloboda predviđenih u ovoj konvenciji osigurava se bez diskriminacije po bilo kojoj osnovi, kao što su spol, rasa, boja kože, jezik, vjeroispovijed, političko ili drugo mišljenje, nacionalno ili socijalno podrijetlo, povezanost s nacionalnom manjinom, imovina, rođenje ili drugi status.

19. Članak II/3. Ustava Bosne i Hercegovine u relevantnom dijelu glasi:

Sve osobe na teritoriju Bosne i Hercegovine uživaju ljudska prava i temeljne slobode iz ovog članka, stavak 2 što uključuje:

k) Pravo na imovinu.

20. Članak 1. Protokola broj 1 uz Europsku konvenciju glasi:

Svaka fizička ili pravna osoba ima pravo na mirno uživanje svoje imovine. Nitko ne može biti lišen svoje imovine, osim u javnom interesu i pod uvjetima predviđenim zakonom i općim načelima međunarodnog prava.

Prethodne odredbe, međutim, ni na koji način ne umanjuju pravo države da primjenjuje zakone koje smatra potrebnim da bi regulirala korištenje imovine sukladno općem interesu, ili da bi osigurala plaćanje poreza ili drugih doprinosa ili kazni.

21. Ustavni sud zapaža da apelantica, u biti, smatra da joj je prekršeno pravo na zabranu diskriminacije iz članka II/4. Ustava Bosne i Hercegovine i članka 14. Europske konvencije u svezi s pravom na imovinu zbog toga što kao izvanbračna partnerica nije mogla steći pravo na obiteljsku mirovinu po Zakonu o MIO-u iako je, prema Obiteljskom zakonu RS, izvanbračna zajednica u potpunosti izjednačena s bračnom zajednicom.

22. U svezi s tim, Ustavni sud podsjeća da je skoro identično pravno pitanje već raspravio u Odluci broj AP-4077/16, na koju se pozvala i apelantica (vidi Ustavni sud, Odluka o dopustivosti i meritumu broj AP-4077/16 od 11. listopada 2018. godine, dostupna na www.ustavnisud.ba). U navedenoj odluci Ustavni sud je zaključio da su redovni sud i organi uprave primjenom Zakona o mirovinskom i invalidskom osiguranju FBiH, bez uvažavanja opredjeljenja iz Obiteljskog zakona FBiH o dosljednom izjednačavanju izvanbračne zajednice s bračnom zajednicom u svim pravima i obavezama, uključujući i imovinska prava, i odbijanjem apelantičinog zahtjeva da joj se kao članu obitelji umrlog nositelja osiguranika prizna pravo na obiteljsku mirovinu prekršili zabranu diskriminacije iz članka II/4. Ustava Bosne i Hercegovine i članka 14. Europske konvencije u svezi s pravom na imovinu iz članka II/3.(k) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 1. Protokola broj 1 uz Europsku konvenciju. Ustavni sud je u toj odluci podsjetio da se, prema članku II/2. Ustava Bosne i Hercegovine, Europska konvencija primjenjuje izravno i ima prioritet nad svim drugim zakonima, te da se zakoni koji nisu usuglašeni s Europskom konvencijom moraju primijeniti na način kojim se neće kršiti prava koja su njom garantirana. Imajući u vidu navedeno, kao i činjenicu da je nesporna bila izvanbračna zajednica apelantice i nositelja osiguranja, te da je Obiteljski zakon FBiH izjednačio bračnu i izvanbračnu zajednicu u pravima i obavezama, Ustavni sud je u navedenoj odluci zaključio da Zakon o mirovinskom i invalidskom osiguranju FBiH nije primijenjen uz dosljedno poštovanje "opredjeljenja iz obiteljskog prava o jednakom tretmanu bračne i izvanbračne zajednice". Ustavni sud je utvrdio da ni raniji niti novi Zakon o mirovinskom i invalidskom osiguranju FBiH nije uzeo u obzir izvanbračnu zajednicu, niti je regulirao stjecanje prava izvanbračnim partnerima na nediskriminirajući način. Stoga je zaključio da je navedenu odluku potrebno dostaviti i Vladi Federacije BiH s ciljem harmonizacije Zakona o mirovinskom i invalidskom osiguranju FBiH s Obiteljskim zakonom FBiH u odnosu na konkretno pitanje.

23. Vraćajući se na konkretni predmet, Ustavni sud zapaža da su organi uprave i Okružni sud odbili apelantičin zahtjev primijenivši odredbu članka 73. Zakona o MIORS, koji se odnosi na izvanbračne partnere. U svezi s tim, Ustavni sud zapaža da se prema Zakonu o MIORS samo izvanbračni partner koji ima pravomoćnu sudsku presudu kojom mu je dosuđeno pravo na izdržavanje smatra članom obitelji umrlog osiguranika, tj. ima pravo na obiteljsku mirovinu shodno čl. 69. i 73. Zakona o MIO-u. Iz navedenog proizlazi da samo izvanbračni partner kojem je prestala izvanbračna zajednica i koji je ishodio pravo na izdržavanje shodno odredbama članka 248. starog Obiteljskog zakona RS (ili članka 280. novog Obiteljskog zakona RS) ima pravo na obiteljsku mirovinu. Ustavni sud ukazuje da Obiteljski zakon regulira pravo na izdržavanje samo u slučaju prestanka izvanbračne zajednice na isti način kao i u slučaju prestanka braka. To se pravo ne odnosi na slučaj prestanka izvanbračne zajednice zbog smrti izvanbračnog supružnika. Stoga, Ustavni sud smatra da

dosuđeno pravo na izdržavanje u slučaju prestanka izvanbračne zajednice ne može biti osnova ili uvjet da se u slučaju smrti jednog izvanbračnog partnera pravi razlika između prava na mirovinu između preživjelog izvanbračnog partnera u odnosu na bračne partnere. Naime, u konkretnom slučaju izvanbračna zajednica je nesumnjivo trajala sve do smrti osiguranika pa stoga apelantica mora imati ista prava kao i bračni supružnik u odnosu na nasljeđivanje obiteljske mirovine budući da Obiteljski zakon RS u cijelosti izjednačava bračnu i izvanbračnu zajednicu.

24. Osim toga, Ustavni sud zapaža da iz osporenih odluka ne proizlazi da su organi uprave i Okružni sud nesumnjivo utvrdili da je, u smislu odredbi Obiteljskog zakona RS, apelantičina izvanbračna zajednica s osiguranikom trajala sve do njegove pogibije. Međutim, oni nisu cijenili ispunjava li apelantica uvjete iz članka 71. Zakona o MIO-u koji se odnose na udovice, nego su samo na temelju članka 73. Zakona o MIO-u odbili apelantičin zahtjev. Imajući u vidu navedeno, Ustavni sud smatra da takvo razlikovanje bračnih i izvanbračnih supružnika nema razumno i objektivno opravdanje te da je osporenom odlukom apelantica diskriminirana u svezi s pravom na imovinu.

25. Ustavni sud ukazuje i da pored toga što organi uprave i sudovi imaju obvezu izravno primijeniti Europsku konvenciju, što su u konkretnom slučaju propustili uraditi, takvu istu obvezu prema članku II/6. Ustava Bosne i Hercegovine ima i zakonodavac. Naime, građani ne mogu snositi štetne posljedice toga što relevantni zakoni nisu harmonizirani kako bi se provelo dosljedno opredjeljenje zakonodavca da se otkloni diskriminacija u tretmanu izvanbračnih i bračnih partnera u svim imovinsko-pravnim odnosima, uključujući i ostvarivanje prava na obiteljsku mirovinu. U svezi s tim, Ustavni sud ukazuje da Zakon o MIO-u nije adekvatno usklađen s Obiteljskim zakonom RS u odnosu na izjednačavanje bračne i izvanbračne zajednice u ostvarivanju imovinskih prava izvanbračnih supružnika. Stoga, Ustavni sud smatra svrsishodnim da se ova odluka dostavi Vladi Republike Srpske s ciljem harmonizacije Zakona o MIO-u s Obiteljskim zakonom RS u odnosu na prava i obveze izvanbračnih partnera.

26. S obzirom na navedeno, Ustavni sud smatra da je u konkretnom slučaju prekršena zabrana diskriminacije iz članka II/4. Ustava Bosne i Hercegovine i članka 14. Europske konvencije u svezi s pravom na imovinu iz članka II/3.(k) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 1. Protokola broj 1 uz Europsku konvenciju.

Ostali navodi

27. S obzirom na zaključak o kršenju zabrane diskriminacije iz članka II/4. Ustava Bosne i Hercegovine i članka 14. Europske konvencije u svezi s pravom na imovinu iz članka II/3.(k) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 1. Protokola broj 1 uz Europsku konvenciju, Ustavni sud smatra da nema potrebe posebno razmatrati i apelantičine navode o povredi ostalih prava iz Ustava Bosne i Hercegovine i Europske konvencije na koje se pozvala.

VII. Zaključak

28. Ustavni sud zaključuje da su Okružni sud i organi uprave primjenom Zakona o MIO-u, bez uvažavanja opredjeljenja iz Obiteljskog zakona RS o dosljednom izjednačavanju izvanbračne s bračnom zajednicom u svim pravima i obvezama, uključujući i imovinska prava, i odbijanjem apelantičinog zahtjeva da joj se kao članu obitelji umrlog osiguranika koji je bio njezin izvanbračni supružnik prizna pravo na obiteljsku mirovinu prekršili zabranu diskriminacije iz članka II/4. Ustava Bosne i Hercegovine i članka 14. Europske konvencije u svezi s pravom na imovinu iz članka II/3.(k) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 1. Protokola broj 1 uz Europsku konvenciju.

29. Na temelju članka 59. st. (1) i (2) i članka 62. stavak (1) Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud je odlučio kao u dispozitivu ove odluke.

30. Prema članku VI/5. Ustava Bosne i Hercegovine, odluke Ustavnog suda su konačne i obvezujuće.

Predsjednica
Ustavnog suda Bosne i Hercegovine
Seada Palavrić, v. r.

Ustavni sud Bosne i Hercegovine u plenarnom sazivu, u predmetu broj **АП-1117/22**, rješavajući apelaciju **З. Ј.**, на основу члана VI/36) Устава Босне и Херцеговине, члана 57 став (2) тачка б), члана 59 ст. (1) и (2) и члана 62 став (1) Правила Уставног суда Босне и Херцеговине – пречишћени текст ("Службени гласник Босне и Херцеговине", бр. 94/14, 47/23 и 41/24), у саставу:

Сеада Палаврић, председница
Валерија Галић, потпредседница
Ангелика Нушбергер, потпредседница
Мирсад Теман, судија
Helen Keller, судија
Ledi Bianku, судија
Марин Вукоја, судија

на сједници одржаној 19. септембра 2024. године донио је

ОДЛУКУ О ДОПУСТИВОСТИ И МЕРИТУМУ

Усваја се апелација **З. Ј.**

Утврђује се да је прекршена забрана дискриминације из члана II/4 Устава Босне и Херцеговине и члана 14 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода у вези с правом на имовину из члана II/3к) Устава Босне и Херцеговине и члана 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода.

Укида се Пресуда Окружног суда у Источном Сарајеву број 14 0 У 005151 21 У од 31. јануара 2022. године.

Предмет се враћа Окружном суду у Источном Сарајеву који је дужан да по хитном поступку донесе нову одлуку, у складу са чланом II/4 Устава Босне и Херцеговине и чланом 14 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, у вези с правом на имовину из члана II/3к) Устава Босне и Херцеговине и члана 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода.

Налаже се Окружном суду у Источном Сарајеву да у року од три мјесеца од дана достављања ове одлуке обавијести Уставни суд Босне и Херцеговине о предузетим мјерама с циљем извршења ове одлуке, у складу са чланом 72 став (5) Правила Уставног суда Босне и Херцеговине.

Одлука се доставља Влади Републике Српске.

Одлуку објавити у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине", "Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине", "Службеном гласнику Републике Српске" и "Службеном гласнику Брчко дистрикта Босне и Херцеговине".

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. Увод

1. З. Ј. (у даљњем тексту: апеланткиња) из Воغوше поднијела је 28. марта 2022. године апелацију Уставном суду Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Уставни суд) против Пресуде Окружног суда у Источном Сарајеву (у даљњем тексту: Окружни суд) број 14 0 У 005151 21 У од 31. јануара 2022. године, Рјешења Фонда за пензијско и инвалидско осигурање РС (у даљњем тексту: Фонд ПИО) број 96/7000-1.3-1811.16-1434/21 од 27. септембра 2021. године и Рјешења Фонда ПИО – Филијала Источно Сарајево (у даљњем тексту: првостепени орган) број 96-1.1-1811.0-4067/21 од 9. септембра 2021. године.

II. Поступак пред Уставним судом

2. На основу члана 23 Правила Уставног суда, од Окружног суда, Фонда ПИО и првостепеног органа затражено је да доставе одговор на апелацију.

3. Окружни суд је доставио одговор. Органи управе у остављеном року нису доставили своје одговоре на апелацију.

4. Уставни суд је достављени одговор на апелацију доставио апеланткињи на евентуално изјашњење. Апеланткиња у остављеном року није доставила изјашњење.

III. Чињенично стање

5. Чињенице предмета које произлазе из апелационих навода и докумената предочених Уставном суду могу да се сумирају на следећи начин.

6. Рјешењем првостепеног органа број 96-1.1-1811.0-4067/21 од 9. септембра 2021. године одбијен је захтјев апеланткиње као ванбрачне супруге умрлог осигураника Б. Р. (у даљњем тексту: осигураник) за остваривање права на породичну пензију. Првостепени орган је образложио да апеланткиња не испуњава услове за остваривање права на породичну пензију прописане одредбама члана 73 Закона о пензијском и инвалидском осигурању РС (у даљњем тексту: Закон о ПИО) јер "нема статус ванбрачне супруге којој је правоснажном пресудом суда досуђено право на издржавање".

7. Рјешењем Фонда ПИО број 96/7000-1.3-1811.16-1434/21 од 27. септембра 2021. године одбијена је апеланткињина жалба. Фонд ПИО је у образложењу указао да је чланом 73 наведеног закона прописано да право на породичну пензију има супружник из разведеног брака или ванбрачне заједнице ако му је правоснажном судском пресудом досуђено право на издржавање. У вези с тим, Фонд ПИО је истакао да је првостепени орган од апеланткиње тражио да достави доказ, тј. правоснажну пресуду којом јој је досуђено право на издржавање. Апеланткиња је тим поводом, како је образложено, доставила изјашњење у којем је навела да није постојао брачни спор између ње и осигураника, да нису водили одвојен живот, нити да је дошло до досуђивања права на издржавање. Апеланткиња је истакла да из наведених разлога није у могућности да достави пресуду о досуђеном праву на издржавање јер је у вријеме погибије осигураника постојала "брачна заједница", и то након црквеног склапања брака. Фонд ПИО је навео да не може прихватити апеланткињино изјашњење о постојању "брачне заједнице" јер о томе нема извода из матичне књиге вјенчаних као доказа. Осим тога, навео је да црквено склапање брака није од утицаја на грађанскоправне односе. Будући да апеланткиња није доставила ни правоснажну пресуду којом јој је досуђено право на издржавање, Фонд ПИО је закључио да је првостепено рјешење правилно и засновано на закону. Осим тога, Фонд ПИО је истакао да одредбе Породичног закона РС, на које се апеланткиња позвала, нису од утицаја на рјешавање те управне ствари јер је посебним законом регулисано питање остваривања права на породичну пензију ванбрачне супруге.

8. Пресудом Окружног суда број 14 0 У 005151 21 У од 31. јануара 2022. године одбијена је апеланткињина тужба. Окружни суд је у образложењу истакао да су неосновани апеланткињини наводи да приликом доношења оспореног рјешења у образложењу нису разматране чињенице да је постојала заједница живота између осигураника и апеланткиње, у којој је рођено двоје дјеце. Наиме, како је образложено, Фонд ПИО је утврдио да је апеланткиња живјела у заједници с осигураником, што је навела и у тужби, те да је током трајања заједнице рођено двоје дјеце, што значи да су те чињенице узете у обзир. Даље, суд је навео да су неосновани тужбени наводи да је оспореним рјешењем

повријеђен Породични закон РС јер у конкретном случају није ни примјењиван Породични закон, већ Закон о ПИО-у, којим су регулисани услови за остваривање права на породичну пензију и који је *lex specialis* у односу на Породични закон РС. Такође је наведено да су неосновани тужбени наводи да су у конкретном случају повријеђени Устав Босне и Херцеговине и Европска конвенција за заштиту људских права и основних слобода (у даљњем тексту: Европска конвенција), ако се има у виду да одредба члана 73 Закона о ПИО-у није проглашена неуставном.

IV. Апелација

а) Наводи из апелације

9. Апеланткиња сматра да су јој оспореним одлукама повријеђена права из члана II(3е), ф), к) и II/4 Устава Босне и Херцеговине, као и чл. 6, 8 и 14 Европске конвенције, те члан 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију. Апеланткиња је истакла, између осталог, да је до погибије осигураника 1992. године као припадника Војске РС с њим живјела у ванбрачној заједници у којој је рођено двоје дјеце. Апеланткиња је нагласила да је њен ванбрачни супруг/осигураник издржавао њу и дјецу све до погибије, с обзиром на то да су живјели у функционалној заједници. Наиме, како није постојао спор, нити је вођен одвојени живот, није ни дошло до досуђивања права на издржавање па сходно томе и не постоји пресуда о досуђеном праву на издржавање. Апеланткиња сматра да је парадоксално да јој се оспорава право на породичну пензију само позивањем на члан 73 Закона о ПИО-у с обзиром на то да из те одредбе произлази да је могла остварити наведено право само ако је дошло до прекида ванбрачне заједнице. С друге стране, чињеница постојања фактичке и функционалне заједнице између апеланткиње и осигураника потпуно је занемарена.

10. Апеланткиња сматра да је на дискриминишући начин лишена могућности стицања права на породичну пензију, те да је неосновано образложење Окружног суда, као и органа управе, односно позивање само на члан 70 тачка б) и члан 73 Закона о ПИО-у. Наиме, како истиче, у потпуности су занемарене остале одредбе Закона о ПИО-у, као и одредбе Породичног закона РС, Устава Босне и Херцеговине, Устава РС, али и Европске конвенције. Апеланткиња је истакла да је према Породичном закону РС као закону који уређује породичне односе одређено да је ванбрачна заједница у потпуности изједначена с брачном заједницом у погледу међусобног издржавања и других имовинскоправних односа. Дакле, како пензија представља имовину, произлази да апеланткиња као ванбрачна супруга осигураника има у потпуности изједначен статус са супругама из брачне заједнице те да може остварити сва права која су одређена законом. Међутим, како наводи, њој је то право на дискриминишући начин онемогућено погрешном примјеном материјалног права. Апеланткиња је указала и да је чланом 71 Закона о ПИО-у одређено када удовица има право на породичну пензију те да она испуњава те услове. Дакле, када се наведене одредбе Закона о ПИО-у доведу у везу с одредбама Породичног закона РС, очигледно је да је апеланткињи онемогућено остваривање права на породичну пензију услед прилично крутог и дискриминишућег тумачења нехармонизованих прописа. Апеланткиња је истакла и да су оспорена образложења одлука, као и оспорене законске одредбе и позивање на њих у супротности с одредбама члана 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију зато што ванбрачни супружник после смрти другог ванбрачног супружника нема право на породичну пензију те му је на тај начин повријеђено право на имовину, а самим тим угрожена и егзистенција. Апеланткиња се позвала и на одлуку Уставног суда у предмету број АП-4077/16 истичући да се ради о чињеничном и правном стању врло сличном као у конкретном случају.

б) Одговор на апелацију

11. Окружни суд је истакао да у конкретном случају нису повријеђена апеланткињина права на која се позива у апелацији те да образложење одлуке тог суда у суштини садржи одговоре на апелационе наводе.

V. Релевантни прописи

12. **Закон о пензијском и инвалидском осигурању** ("Службени гласник Републике Српске" бр. 134/11, 82/13, 96/13 – одлука УСРС, 103/15, 111/21, 15/22, 132/22 и 43/23 – одлука УСРС)

У конкретном случају примјењује се **Закон о пензијском и инвалидском осигурању** ("Службени гласник Републике Српске" бр. 134/11, 82/13, 96/13 – одлука УСРС и 103/15) који је важио у вријеме доношења оспорених одлука, а који у релевантном дијелу гласи:

3. Породична пензија**Члан 69.**

Право на породичну пензију имају чланови породице умрлог осигураника који је на дан смрти испуњавао услове за инвалидску пензију и чланови породице умрлог корисника старосне или инвалидске пензије.

Члан 70.

Члановима породице умрлог осигураника, односно корисника пензије сматрају се:

- а) брачни супружник (удовица односно удовац),
- б) разведени брачни супружник или ванбрачни супружник, ако му је правоснажном пресудом суда досуђено право на издржавање,
- в) дијете, рођено у браку или ван брака, усвојено или пасторак,
- г) дијете без оба родитеља или дијете коме су оба родитеља потпуно и трајно неспособни за привређивање, које је осигураник или корисник пензије издржавао до своје смрти, и
- д) родитељ (отац и мајка, очух и маћеха, усвојилац) које је осигураник или корисник пензије издржавао до своје смрти.

Члан 71.

(1) Удовица има право на породичну пензију:

- а) ако је на дан смрти супруга навршила 50 година живота,
- б) ако је на дан смрти супруга била потпуно неспособна за привређивање, односно ако је таква неспособност настала у року једне године од дана смрти супруга,
- в) ако је послје смрти супруга остало једно или више дјеце која имају право на породичну пензију, а она обавља родитељске дужности према тој дјеци.

(2) Удовица која у току кориштења права на породичну пензију остварену у складу са ставом 1. т. б) и в) овог члана наврши 50 година живота задржава право на породичну пензију.

(3) Удовица којој право на породичну пензију остварену у складу са ставом 1. тачка в) овог члана престане прије навршених 50 али послје навршених 45 година живота може поново остварити право на породичну пензију кад наврши 50 година живота.

(4) Удовица која није остварила право на породичну пензију у складу са ставом 1. тачка в) овог члана, иако је испуњавала услове, може остварити право на породичну пензију и након престанка права на породичну пензију дјеце, под условима утврђеним овим законом.

(5) Удовица која у току кориштења права на породичну пензију, остварену у складу са ставом 1. тачка в) овог члана, постане потпуно неспособна за привређивање задржава право на породичну пензију док постоји таква неспособност.

(6) Удовица која у току кориштења права у складу са ставом 5. овог члана наврши 50 година живота задржава право на породичну пензију.

(7) Удовица која до смрти супруга није навршила 50 али је имала навршених 45 година живота има право на породичну пензију кад наврши 50 година живота.

(8) Удовица која је до смрти супруга или до престанка права на породичну пензију навршила 45 година живота има право на породичну пензију прије навршених 50 година живота, ако постане потпуно неспособна за привређивање.

(9) Удовица има право на породичну пензију и кад је дијете осигураника, односно корисника пензије рођено након његове смрти.

Члан 72. став 1.

(1) Удовац има право на породичну пензију: [...]

Члан 73.

Право на породичну пензију под условима из чл. 71. и 72. овог закона има и супружник из разведеног брака или ванбрачне заједнице, ако му је правоснажном судском пресудом досуђено право на издржавање.

Напомена: од наведених одредби, каснијим измјенама и допунама, измијењен је само члан 69 Закона о измјени Закона о пензијском и инвалидском осигурању ("Службени гласник РС" број 111/21), те сада гласи:

Члан 69.

Право на породичну пензију имају чланови породице умрлог осигураника који је на дан смрти испуњавао услове за старосну или инвалидску пензију и чланови породице умрлог корисника старосне или инвалидске пензије.

13. **Породични закон** ("Службени гласник Републике Српске" бр. 54/02, 41/08, 63/14 и 56/19 – одлука УСРС) у релевантном дијелу гласи:

Члан 12.

(1) Заједница живота жене и мушкарца која није правно уређена на начин прописан овим законом (ванбрачна заједница) изједначена је са брачном заједницом у погледу права на међусобно издржавање и других имовинско-правних односа, под условима и на начин прописан овим законом.

(2) Малољетне чланове породице и пунољетна лица која нису способна за самостално предузимање правних радњи у правним поступцима када се ради о заштити или остваривању њихових права и интереса заступа по службеној дужности орган старатељства.

2. Издржавање брачног супружника**Члан 241.**

Брачни супружник који нема довољно средстава за живот, или их не може остварити из своје имовине, а неспособан је за рад или се не може запослити, има право на издржавање од свог брачног супружника сразмјерно његовим могућностима.

3. Издржавање лица из ванбрачне заједнице**Члан 248.**

(1) Ако је престала ванбрачна заједница која је трајала три године и дуже, лице које из те заједнице испуњава услове из члана 241. овог закона, има право на издржавање од другог лица.

(2) Тужба за издржавање из претходног става може се поднијети у року од једне године од престанка ванбрачне заједнице.

14. **Породични закон** ("Службени гласник РС" бр. 17/23 и 27/24) у релевантном дијелу гласи:

Ванбрачна заједница**Члан 13.**

(1) Ванбрачна заједница је заједница живота жене и мушкарца (ванбрачних партнера) између којих нема брачних

сметњи и која је трајала најмање двије године или краће ако је у њој рођено дијете.

(2) Ванбрачна заједница изједначена је са брачном заједницом у правима и обавезама на међусобно издржавање, имовинско-правним односима, под условима и на начин прописан овим законом.

4. Издржавање лица из ванбрачне заједнице

Услови за издржавање
Члан 280.

(1) Ако је престала ванбрачна заједница из члана 13. овог закона, ванбрачни партнер који испуњава услове из члана 274. овог закона има право на издржавање од другог ванбрачног партнера.

(2) Тужба за издржавање из става 1. овог члана може се поднијети у року од годину дана од дана престанка ванбрачне заједнице.

VI. Допустивост и меритум

15. Уставни суд утврђује да апелација испуњава услове прописане чланом VI/3б) Устава Босне и Херцеговине и чланом 18 став (1) Правила Уставног суда, да је поднесена у року, као и да испуњава и остале услове допустивости из члана 18 став (3) Правила Уставног суда, те да није очигледно (*prima facie*) неоснована у смислу одредбе члана 18 став (4) Правила Уставног суда.

16. Апеланткиња сматра да су јој оспореним одлукама повријеђена права из члана II/3е), ф), к) и II/4 Устава Босне и Херцеговине, као и чл. 6, 8 и 14 Европске конвенције, те члан 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију. С обзиром на апелационе наводе, Уставни суд ће апеланткињине наводе размотрити у свјетлу члана II/4 Устава Босне и Херцеговине и члана 14 Европске конвенције у вези с правом на имовину из члана 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију.

Забрана дискриминације у вези с правом на имовину

17. Члан II/4 Устава Босне и Херцеговине гласи:

Уживање права и слобода, предвиђених овим чланом или међународним споразумима наведеним у Анексу I овог Устава, обезбјеђено је свим лицима у Босни и Херцеговини без дискриминације по било којој основи као што су пол, раса, боја, језик, вјероисповијест, политичко или друго мишљење, национално и социјално поријекло или повезаност са националном мањином, имовина, рођење или други статус.

18. Члан 14 Европске конвенције гласи:

Уживање права и слобода предвиђених у овој конвенцији обезбјеђује се без дискриминације по било ком основу, као што су пол, раса, боја, језик, вјероисповијест, политичко или друго мишљење, национално или социјално поријекло, повезаност с националном мањином, имовина, рођење или други статус.

19. Члан II/3 Устава Босне и Херцеговине у релевантном дијелу гласи:

Сва лица на територији Босне и Херцеговине уживају људска права и основне слободе из става 2 овог члана, а она обухватају:

к) *Право на имовину.*

20. Члан 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију гласи:

Свако физичко или правно лице има право на мирно уживање своје имовине. Нико не може бити лишен своје имовине, осим у јавном интересу и под условима предвиђеним законом и општим принципима међународног права.

Претходне одредбе, међутим, ни на који начин не умањују право државе да примјењује законе које сматра потребним да би регулисала коришћење имовине у складу с општим интересом, или да би обезбједила плаћање пореза или других доприноса или казни.

21. Уставни суд запажа да апеланткиња, у суштини, сматра да јој је прекршено право на забрану дискриминације

из члана II/4 Устава Босне и Херцеговине и члана 14 Европске конвенције у вези с правом на имовину због тога што као ванбрачна партнерица није могла да стекне право на породичну пензију по Закону о ПИО-у иако је, према Породичном закону РС, ванбрачна заједница у потпуности изједначена с брачном заједницом.

22. У вези с тим, Уставни суд подсјећа да је скоро идентично правно питање већ расправио у Одлуци број АП-4077/16, на коју се позвала и апеланткиња (види Уставни суд, Одлука о допустивости и меритуму број АП-4077/16 од 11. октобра 2018. године, доступна на www.ustavisud.ba). У наведеној одлуци Уставни суд је закључио да су редовни суд и органи управе примјеном Закона о пензијском и инвалидском осигурању ФБиХ, без уважавања одређења из Породичног закона ФБиХ о досљедном изједначавању ванбрачне заједнице с брачном заједницом у свим правима и обавезама, укључујући и имовинска права, и одбијањем апеланткињиног захтјева да јој се као члану породице умрлог носиоца осигураника призна право на породичну пензију прекршили забрану дискриминације из члана II/4 Устава Босне и Херцеговине и члана 14 Европске конвенције у вези с правом на имовину из члана II/3к) Устава Босне и Херцеговине и члана 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију. Уставни суд је у тој одлуци подсјетио да се, према члану II/2 Устава Босне и Херцеговине, Европска конвенција примјењује директно и има приоритет над свим другим законима, те да се закони који нису усаглашени с Европском конвенцијом морају примијенити на начин којим се неће кршити права која су њом гарантована. Имајући у виду наведено, као и чињеницу да је неспорна била ванбрачна заједница апеланткиње и носиоца осигурања, те да је Породични закон ФБиХ изједначио брачну и ванбрачну заједницу у правима и обавезама, Уставни суд је у наведеној одлуци закључио да Закон о пензијском и инвалидском осигурању ФБиХ није примијењен уз досљедно поштовање "одређења из породичног права о једнаком третману брачне и ванбрачне заједнице". Уставни суд је утврдио да ни ранији нити нови Закон о пензијском и инвалидском осигурању ФБиХ није узео у обзир ванбрачну заједницу, нити је регулисао стицање права ванбрачним партнерима на недискриминишући начин. Стога је закључио да је наведену одлуку потребно доставити и Влади Федерације БиХ с циљем хармонизације Закона о пензијском и инвалидском осигурању ФБиХ с Породичним законом ФБиХ у односу на конкретно питање.

23. Враћајући се на конкретни предмет, Уставни суд запажа да су органи управе и Окружни суд одбили апеланткињин захтјев примијенивши одредбу члана 73 Закона о ПИОРС, који се односи на ванбрачне partnere. У вези с тим, Уставни суд запажа да се према Закону о ПИОРС само ванбрачни партнер који има правоснажну судску пресуду којом му је досуђено право на издржавање сматра чланом породице умрлог осигураника, тј. има право на породичну пензију сходно чл. 69 и 73 Закона о ПИО-у. Из наведеног произлази да само ванбрачни партнер којем је престала ванбрачна заједница и који је исходио право на издржавање сходно одредбама члана 248 старог Породичног закона РС (или члана 280 новог Породичног закона РС) има право на породичну пензију. Уставни суд указује да Породични закон регулише право на издржавање само у случају престанка ванбрачне заједнице на исти начин као и у случају престанка брака. То се право не односи на случај престанка ванбрачне заједнице због смрти ванбрачног супружника. Стога, Уставни суд сматра да досуђено право на издржавање у случају престанка ванбрачне заједнице не може бити основ или услов да се у случају смрти једног ванбрачног партнера прави разлика између права на пензију између преживјелог ванбрачног партнера у односу на брачне

партнере. Наиме, у конкретном случају ванбрачна заједница је несумњиво трајала све до смрти осигураника па стога апеланткиња мора имати иста права као и брачни супружник у односу на наслеђивање породичне пензије будући да Породични закон РС у цијелости изједначава брачну и ванбрачну заједницу.

24. Осим тога, Уставни суд запажа да из оспорених одлука не произлази да су органи управе и Окружни суд несумњиво утврдили да је, у смислу одредби Породичног закона РС, апеланткињина ванбрачна заједница с осигураником трајала све до његове погибије. Међутим, они нису цијенили да ли апеланткиња испуњава услове из члана 71 Закона о ПИО-у који се односе на удовице, него су само на основу члана 73 Закона о ПИО-у одбили апеланткињин захтјев. Имајући у виду наведено, Уставни суд сматра да такво разликовање брачних и ванбрачних супружника нема разумно и објективно оправдање те да је оспореном одлуком апеланткиња дискриминисана у вези с правом на имовину.

25. Уставни суд указује и да поред тога што органи управе и судови имају обавезу да директно примјене Европску конвенцију, што су у конкретном случају пропустили да ураде, такву исту обавезу према члану II/6 Устава Босне и Херцеговине има и законодавац. Наиме, грађани не могу да снесу штетне посљедице тога што релевантни закони нису хармонизовани како би се спровело досљедно одређење законодавца да се отклони дискриминација у третману ванбрачних и брачних партнера у свим имовинскоправним односима, укључујући и остваривање права на породичну пензију. У вези с тим, Уставни суд указује да Закон о ПИО-у није адекватно усклађен с Породичним законом РС у односу на изједначавање брачне и ванбрачне заједнице у остваривању имовинских права ванбрачних супружника. Стога, Уставни суд сматра сврсисходним да се ова одлука достави Влади Републике Српске с циљем хармонизације Закона о ПИО-у с Породичним законом РС у односу на права и обавезе ванбрачних партнера.

26. С обзиром на наведено, Уставни суд сматра да је у конкретном случају прекршена забрана дискриминације из члана II/4 Устава Босне и Херцеговине и члана 14 Европске конвенције у вези с правом на имовину из члана II/3к) Устава Босне и Херцеговине и члана 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију.

Остали наводи

27. С обзиром на закључак о кршењу забране дискриминације из члана II/4 Устава Босне и Херцеговине и члана 14 Европске конвенције у вези с правом на имовину из члана II/3к) Устава Босне и Херцеговине и члана 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију, Уставни суд сматра да нема потребе да посебно разматра и апеланткињине наводе о повреди осталих права из Устава Босне и Херцеговине и Европске конвенције на које се позвала.

VII. Закључак

28. Уставни суд закључује да су Окружни суд и органи управе примјеном Закона о ПИО-у, без уважавања одређења из Породичног закона РС о досљедном изједначавању ванбрачне с брачном заједницом у свим правима и обавезама, укључујући и имовинска права, и одбијањем апеланткињиног захтјева да јој се као члану породице умрлог осигураника који је био њен ванбрачни супружник призна право на породичну пензију прекршили забрану дискриминације из члана II/4 Устава Босне и Херцеговине и члана 14 Европске конвенције у вези с правом на имовину из члана II/3к) Устава Босне и Херцеговине и члана 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију.

29. На основу члана 59 ст. (1) и (2) и члана 62 став (1) Правила Уставног суда, Уставни суд је одлучио као у диспозитиву ове одлуке.

30. Према члану VI/5 Устава Босне и Херцеговине, одлуке Уставног суда су коначне и обавезујуће.

Предсједница
Уставног суда Босне и Херцеговине
Сеада Палаврић, с. р.

Уставни суд Босне и Херцеговине у пленарном сазиву, у предмету број **AP-1117/22**, рјешавајући апелацију **Z. J.**, на основу члана VI/3.b) Устава Босне и Херцеговине, члана 57. став (2) таčka b), члана 59. ст. (1) и (2) и члана 62. став (1) Правила Уставног суда Босне и Херцеговине – преčiшчени текст ("Службени гласник Босне и Херцеговине", br. 94/14, 47/23 и 41/24), у саставу:

Сеада Палаврић, предсједница
Valerija Galić, потпредсједница
Angelika Nußberger, потпредсједница
Mirsad Ćeman, судија
Helen Keller, судија
Ledi Bianku, судија
Marin Vukoja, судија

на сједници одржаној 19. септембра 2024. године доносио је

ODLUKU O DOPUSTIVOSTI I MERITUMU

Усваја се апелација **Z. J.**

Утврђује се да је прекршена забрана дискриминације из члана II/4. Устава Босне и Херцеговине и члана 14. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода у вези с правом на имовину из члана II/3.k) Устава Босне и Херцеговине и члана 1. Протокола број 1 уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода.

Укида се Пресуда Окружног суда у Источној Сарајеву број 14 0 U 005151 21 U од 31. јануара 2022. године.

Предмет се враћа Окружном суду у Источној Сарајеву који је дужан да по hitnom поступку донесе нову одлуку, у складу са чланом II/4. Устава Босне и Херцеговине и чланом 14. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, у вези с правом на имовину из члана II/3.k) Устава Босне и Херцеговине и члана 1. Протокола број 1 уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода.

Налаже се Окружном суду у Источној Сарајеву да у року од три мјесеца од дана достављања ове одлуке обавјести Уставни суд Босне и Херцеговине о предузетим мјерама с циљем извршења ове одлуке, у складу са чланом 72. став (5) Правила Уставног суда Босне и Херцеговине.

Одлука се доставља Влади Републике Српске.

Одлуку објавити у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине", "Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине", "Службеном гласнику Републике Српске" и "Службеном гласнику Брчко дистрикта Босне и Херцеговине".

OBRAZLOŽENJE

I. Uvod

1. Z. J. (у даљњем тексту: апелантка) из Vогоће поднјела је 28. марта 2022. године апелацију Уставном суду Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Уставни суд) против Пресуде Окружног суда у Источној Сарајеву (у даљњем тексту: Окружни суд) број 14 0 U 005151 21 U од 31. јануара 2022. године, Рјешења Фонда за пензијско и инвалидско осигурање RS (у даљњем тексту: Фонд PIO) број 96/7000-1.3-1811.16-1434/21 од 27. септембра 2021. године и Рјешења Фонда PIO – Филјала Источно Сарајево (у даљњем тексту: првостепени орган) број 96-1.1-1811.0-4067/21 од 9. септембра 2021. године.

II. Postupak pred Ustavnim sudom

2. Na osnovu člana 23. Pravila Ustavnog suda, od Okružnog suda, Fonda PIO i prvostepenog organa zatraženo je da dostave odgovor na apelaciju.

3. Okružni sud je dostavio odgovor. Organi uprave u ostavljenom roku nisu dostavili svoje odgovore na apelaciju.

4. Ustavni sud je dostavljeni odgovor na apelaciju dostavio apelantici na eventualno izjašnjenje. Apelantica u ostavljenom roku nije dostavila izjašnjenje.

III. Činjenično stanje

5. Činjenice predmeta koje proizlaze iz apelacionih navoda i dokumenata predloženih Ustavnom sudu mogu se sumirati na sljedeći način.

6. Rješenjem prvostepenog organa broj 96-1.1-1811.0-4067/21 od 9. septembra 2021. godine odbijen je zahtjev apelantice kao vanbračne supruge umrlog osiguranika B. R. (u daljnjem tekstu: osiguranik) za ostvarivanje prava na porodičnu penziju. Prvostepeni organ je obrazložio da apelantica ne ispunjava uvjete za ostvarivanje prava na porodičnu penziju propisane odredbama člana 73. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju RS (u daljnjem tekstu: Zakon o PIO) jer "nema status vanbračne supruge kojoj je pravosnažnom presudom suda dosuđeno pravo na izdržavanje".

7. Rješenjem Fonda PIO broj 96/7000-1.3-1811.16-1434/21 od 27. septembra 2021. godine odbijena je apelantica žalba. Fond PIO je u obrazloženju ukazao da je članom 73. navedenog zakona propisano da pravo na porodičnu penziju ima supružnik iz razvedenog braka ili vanbračne zajednice ako mu je pravosnažnom sudskom presudom dosuđeno pravo na izdržavanje. U vezi s tim, Fond PIO je istakao da je prvostepeni organ od apelantice tražio da dostavi dokaz, tj. pravosnažnu presudu kojom joj je dosuđeno pravo na izdržavanje. Apelantica je tim povodom, kako je obrazloženo, dostavila izjašnjenje u kojem je navela da nije postojao bračni spor između nje i osiguranika, da nisu vodili odvojen život, niti da je došlo do dosuđivanja prava na izdržavanje. Apelantica je istakla da iz navedenih razloga nije u mogućnosti da dostavi presudu o dosuđenom pravu na izdržavanje jer je u vrijeme pogibije osiguranika postojala "bračna zajednica", i to nakon crkvenog sklapanja braka. Fond PIO je naveo da ne može prihvatiti apelanticino izjašnjenje o postojanju "bračne zajednice" jer o tome nema izvoda iz matične knjige vjenčanih kao dokaza. Osim toga, naveo je da crkveno sklapanje braka nije od utjecaja na građanskopravne odnose. Budući da apelantica nije dostavila ni pravosnažnu presudu kojom joj je dosuđeno pravo na izdržavanje, Fond PIO je zaključio da je prvostepeno rješenje pravilno i zasnovano na zakonu. Osim toga, Fond PIO je istakao da odredbe Porodičnog zakona RS, na koje se apelantica pozvala, nisu od utjecaja na rješavanje te upravne stvari jer je posebnim zakonom regulirano pitanje ostvarivanja prava na porodičnu penziju vanbračne supruge.

8. Presudom Okružnog suda broj 14 0 U 005151 21 U od 31. januara 2022. godine odbijena je apelantica tužba. Okružni sud je u obrazloženju istakao da su neosnovani apelantici navodi da prilikom donošenja osporenog rješenja u obrazloženju nisu razmatrane činjenice da je postojala zajednica života između osiguranika i apelantice, u kojoj je rođeno dvoje djece. Naime, kako je obrazloženo, Fond PIO je utvrdio da je apelantica živjela u zajednici s osiguranikom, što je navela i u tužbi, te da je tokom trajanja zajednice rođeno dvoje djece, što znači da su te činjenice uzete u obzir. Dalje, sud je naveo da su neosnovani tužbeni navodi da je osporenim rješenjem povrijeđen Porodični zakon RS jer u konkretnom slučaju nije ni primjenjivan Porodični zakon, već Zakon o PIO-u, kojim su regulirani uvjeti za ostvarivanje prava na porodičnu penziju i koji je *lex specialis* u odnosu na Porodični zakon RS. Također je navedeno da su neosnovani tužbeni navodi da su u konkretnom slučaju povrijeđeni Ustav Bosne i Hercegovine i Evropska konvencija za zaštitu ljudskih prava i

osnovnih sloboda (u daljnjem tekstu: Evropska konvencija), ako se ima u vidu da odredba člana 73. Zakona o PIO-u nije proglašena neustavnom.

IV. Apelacija

a) Navodi iz apelacije

9. Apelantica smatra da su joj osporenim odlukama povrijeđena prava iz člana II/3.e), f), k) i II/4. Ustava Bosne i Hercegovine, kao i čl. 6, 8, i 14. Evropske konvencije, te član 1. Protokola broj 1 uz Evropsku konvenciju. Apelantica je istakla, između ostalog, da je do pogibije osiguranika 1992. godine kao pripadnika Vojske RS s njim živjela u vanbračnoj zajednici u kojoj je rođeno dvoje djece. Apelantica je naglasila da je njen vanbračni suprug/osiguranik izdržavao nju i djecu sve do pogibije, s obzirom na to da su živjeli u funkcionalnoj zajednici. Naime, kako nije postojao spor, niti je vođen odvojeni život, nije ni došlo do dosuđivanja prava na izdržavanje pa shodno tome i ne postoji presuda o dosuđenom pravu na izdržavanje. Apelantica smatra da je paradoksalno da joj se osporava pravo na porodičnu penziju samo pozivanjem na član 73. Zakona o PIO-u s obzirom na to da iz te odredbe proizlazi da je mogla ostvariti navedeno pravo samo ako je došlo do prekida vanbračne zajednice. S druge strane, činjenica postojanja faktičke i funkcionalne zajednice između apelantice i osiguranika potpuno je zanemarena.

10. Apelantica smatra da je na diskriminirajući način lišena mogućnosti stjecanja prava na porodičnu penziju, te da je neosnovano obrazloženje Okružnog suda, kao i organa uprave, odnosno pozivanje samo na član 70. tačka b) i član 73. Zakona o PIO-u. Naime, kako ističe, u potpunosti su zanemarene ostale odredbe Zakona o PIO-u, kao i odredbe Porodičnog zakona RS, Ustava Bosne i Hercegovine, Ustava RS, ali i Evropske konvencije. Apelantica je istakla da je prema Porodičnom zakonu RS kao zakonu koji uređuje porodične odnose određeno da je vanbračna zajednica u potpunosti izjednačena s bračnom zajednicom u pogledu međusobnog izdržavanja i drugih imovinskopravnih odnosa. Dakle, kako penzija predstavlja imovinu, proizlazi da apelantica kao vanbračna supruga osiguranika ima u potpunosti izjednačen status sa suprugama iz bračne zajednice te da može ostvariti sva prava koja su određena zakonom. Međutim, kako navodi, njoj je to pravo na diskriminirajući način onemogućeno pogrešnom primjenom materijalnog prava. Apelantica je ukazala i da je članom 71. Zakona o PIO-u određeno kada udovica ima pravo na porodičnu penziju te da ona ispunjava te uvjete. Dakle, kada se navedene odredbe Zakona o PIO-u dovedu u vezu s odredbama Porodičnog zakona RS, očigledno je da je apelantici onemogućeno ostvarivanje prava na porodičnu penziju uslijed prilično krutog i diskriminirajućeg tumačenja neharmoniziranih propisa. Apelantica je istakla i da su osporena obrazložena odluka, kao i osporene zakonske odredbe i pozivanje na njih u suprotnosti s odredbama člana 1. Protokola broj 1 uz Evropsku konvenciju zato što vanbračni supružnik poslije smrti drugog vanbračnog supružnika nema pravo na porodičnu penziju te mu je na taj način povrijeđeno pravo na imovinu, a samim tim ugrožena i egzistencija. Apelantica se pozvala i na odluku Ustavnog suda u predmetu broj AP-4077/16 ističući da se radi o činjeničnom i pravnom stanju vrlo sličnom kao u konkretnom slučaju.

b) Odgovor na apelaciju

11. Okružni sud je istakao da u konkretnom slučaju nisu povrijeđena apelantica prava na koja se poziva u apelaciji te da obrazloženje odluke tog suda u suštini sadrži odgovore na apelacione navode.

V. Relevantni propisi

12. Zakon o penzijskom i invalidskom osiguranju ("Službeni glasnik Republike Srpske" br. 134/11, 82/13, 96/13 – odluka USRS, 103/15, 111/21, 15/22, 132/22 i 43/23 – odluka USRS)

U konkretnom slučaju primjenjuje se **Zakon o penzijskom i invalidskom osiguranju** ("Službeni glasnik Republike Srpske" br. 134/11, 82/13, 96/13 – odluka USRS i 103/15) koji je važio u vrijeme donošenja osporenih odluka, a koji u relevantnom dijelu glasi:

3. Porodična penzija

Član 69.

Pravo na porodičnu penziju imaju članovi porodice umrlog osiguranika koji je na dan smrti ispunjavao uvjete za invalidsku penziju i članovi porodice umrlog korisnika starosne ili invalidske penzije.

Član 70.

Članovima porodice umrlog osiguranika, odnosno korisnika penzije smatraju se:

- a) bračni supružnik (udovica, odnosno udovac),
- b) razvedeni bračni supružnik ili vanbračni supružnik, ako mu je pravosnažnom presudom suda dosuđeno pravo na izdržavanje,
- v) dijete, rođeno u braku ili van braka, usvojeno ili pastorak,
- g) dijete bez oba roditelja ili dijete kome su oba roditelja potpuno i trajno nesposobni za privređivanje, koje je osiguranik ili korisnik penzije izdržavao do svoje smrti, i
- d) roditelj (otac i majka, očuh i maćeha, usvojilac) koje je osiguranik ili korisnik penzije izdržavao do svoje smrti.

Član 71.

(1) Udovica ima pravo na porodičnu penziju:

- a) ako je na dan smrti supruga navršila 50 godina života,
- b) ako je na dan smrti supruga bila potpuno nesposobna za privređivanje, odnosno ako je takva nesposobnost nastala u roku jedne godine od dana smrti supruga,
- v) ako je poslije smrti supruga ostalo jedno ili više djece koja imaju pravo na porodičnu penziju, a ona obavlja roditeljske dužnosti prema toj djeci.

(2) Udovica koja u toku korištenja prava na porodičnu penziju ostvarenu u skladu sa stavom 1. t. b) i v) ovog člana navršila 50 godina života zadržava pravo na porodičnu penziju.

(3) Udovica kojoj pravo na porodičnu penziju ostvarenu u skladu sa stavom 1. tačka v) ovog člana prestane prije navršenih 50 ali poslije navršenih 45 godina života može ponovo ostvariti pravo na porodičnu penziju kad navršila 50 godina života.

(4) Udovica koja nije ostvarila pravo na porodičnu penziju u skladu sa stavom 1. tačka v) ovog člana, iako je ispunjavala uvjete, može ostvariti pravo na porodičnu penziju i nakon prestanka prava na porodičnu penziju djece, pod uvjetima utvrđenim ovim zakonom.

(5) Udovica koja u toku korištenja prava na porodičnu penziju, ostvarenu u skladu sa stavom 1. tačka v) ovog člana, postane potpuno nesposobna za privređivanje zadržava pravo na porodičnu penziju dok postoji takva nesposobnost.

(6) Udovica koja u toku korištenja prava u skladu sa stavom 5. ovog člana navršila 50 godina života zadržava pravo na porodičnu penziju.

(7) Udovica koja do smrti supruga nije navršila 50 ali je imala navršenih 45 godina života ima pravo na porodičnu penziju kad navršila 50 godina života.

(8) Udovica koja je do smrti supruga ili do prestanka prava na porodičnu penziju navršila 45 godina života ima pravo na porodičnu penziju prije navršenih 50 godina života, ako postane potpuno nesposobna za privređivanje.

(9) Udovica ima pravo na porodičnu penziju i kad je dijete osiguranika, odnosno korisnika penzije rođeno nakon njegove smrti.

Član 72. stav 1.

(1) Udovac ima pravo na porodičnu penziju:

[...]

Član 73.

Pravo na porodičnu penziju pod uvjetima iz čl. 71. i 72. ovog zakona ima i supružnik iz razvedenog braka ili vanbračne zajednice, ako mu je pravosnažnom sudskom presudom dosuđeno pravo na izdržavanje.

Napomena: od navedenih odredbi, kasnijim izmjenama i dopunama, izmijenjen je samo član 69. Zakona o izmjeni Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju ("Službeni glasnik RS" broj 111/21), te sada glasi:

Član 69.

Pravo na porodičnu penziju imaju članovi porodice umrlog osiguranika koji je na dan smrti ispunjavao uvjete za starosnu ili invalidsku penziju i članovi porodice umrlog korisnika starosne ili invalidske penzije.

13. **Porodični zakon** ("Službeni glasnik Republike Srpske" br. 54/02, 41/08, 63/14 i 56/19 – odluka USRS)

Za potrebe ove odluke koristi se tekst propisa kako je objavljen u službenim glasilima jer nije objavljen na svim službenim jezicima i pismima, a koji u relevantnom dijelu glasi:

Član 12.

(1) Zajednica života žene i muškaraca koja nije pravno uređena na način propisan ovim zakonom (vanbračna zajednica) izjednačena je sa bračnom zajednicom u pogledu prava na međusobno izdržavanje i drugih imovinsko-pravnih odnosa, pod uslovima i na način propisan ovim zakonom.

(2) Maloljetne članove porodice i punoljetna lica koja nisu sposobna za samostalno preduzimanje pravnih radnji u pravnim postupcima kada se radi o zaštiti ili ostvarivanju njihovih prava i interesa zastupa po službenoj dužnosti organ starateljstva.

2. Izdržavanje bračnog supružnika

Član 241.

Bračni supružnik koji nema dovoljno sredstava za život, ili ih ne može ostvariti iz svoje imovine, a nesposoban je za rad ili se ne može zaposliti, ima pravo na izdržavanje od svog bračnog supružnika srazmjerno njegovim mogućnostima.

3. Izdržavanje lica iz vanbračne zajednice

Član 248.

(1) Ako je prestala vanbračna zajednica koja je trajala tri godine i duže, lice koje iz te zajednice ispunjava uslove iz člana 241. ovog zakona, ima pravo na izdržavanje od drugog lica.

(2) Tužba za izdržavanje iz prethodnog stava može se podnijeti u roku od jedne godine od prestanka vanbračne zajednice.

14. **Porodični zakon** ("Službeni glasnik RS" br. 17/23 i 27/24) u relevantnom dijelu glasi:

Vanbračna zajednica

Član 13.

(1) Vanbračna zajednica je zajednica života žene i muškarca (vanbračnih partnera) između kojih nema bračnih smetnji i koja je trajala najmanje dvije godine ili kraće ako je u njoj rođeno dijete.

(2) Vanbračna zajednica izjednačena je sa bračnom zajednicom u pravima i obavezama na međusobno izdržavanje, imovinsko-pravnim odnosima, pod uvjetima i na način propisan ovim zakonom.

4. Izdržavanje lica iz vanbračne zajednice

Uvjeti za izdržavanje

Član 280.

(1) Ako je prestala vanbračna zajednica iz člana 13. ovog zakona, vanbračni partner koji ispunjava uvjete iz člana 274. ovog zakona ima pravo na izdržavanje od drugog vanbračnog partnera.

(2) Tužba za izdržavanje iz stava 1. ovog člana može se podnijeti u roku od godinu dana od dana prestanka vanbračne zajednice.

VI. Dopustivost i meritum

15. Ustavni sud utvrđuje da apelacija ispunjava uvjete propisane članom VI/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine i članom

18. stav (1) Pravila Ustavnog suda, da je podnesena u roku, kao i da ispunjava i ostale uvjete dopustivosti iz člana 18. stav (3) Pravila Ustavnog suda, te da nije očigledno (*prima facie*) neosnovana u smislu odredbe člana 18. stav (4) Pravila Ustavnog suda.

16. Apelantica smatra da su joj osporenim odlukama povrijeđena prava iz člana II/3.e), f), k) i II/4. Ustava Bosne i Hercegovine, kao i čl. 6, 8. i 14. Evropske konvencije, te član 1. Protokola broj 1 uz Evropsku konvenciju. S obzirom na apelacione navode, Ustavni sud će apelanticine navode razmotriti u svjetlu člana II/4. Ustava Bosne i Hercegovine i člana 14. Evropske konvencije u vezi s pravom na imovinu iz člana 1. Protokola broj 1 uz Evropsku konvenciju.

Zabrana diskriminacije u vezi s pravom na imovinu

17. Član II/4. Ustava Bosne i Hercegovine glasi:

Uživanje prava i sloboda, predviđenih u ovom članu ili u međunarodnim sporazumima navedenim u Aneksu I ovog Ustava, osigurano je svim licima u Bosni i Hercegovini bez diskriminacije po bilo kojem osnovu kao što je pol, rasa, boja, jezika, vjera, političko i drugo mišljenje, nacionalno ili socijalno porijeklo, povezanost sa nacionalnom manjinom, imovina, rođenje ili drugi status.

18. Član 14. Evropske konvencije glasi:

Uživanje prava i sloboda predviđenih u ovoj konvenciji osigurava se bez diskriminacije po bilo kom osnovu, kao što su spol, rasa, boja kože, jezik, vjeroispovijest, političko ili drugo mišljenje, nacionalno ili socijalno porijeklo, povezanost s nacionalnom manjinom, imovina, rođenje ili drugi status.

19. Član II/3. Ustava Bosne i Hercegovine u relevantnom dijelu glasi:

Sva lica na teritoriji Bosne i Hercegovine uživaju ljudska prava i slobode iz stava 2. ovog člana, što uključuje:

k) Pravo na imovinu.

20. Član 1. Protokola broj 1 uz Evropsku konvenciju glasi:

Svaka fizička ili pravna osoba ima pravo na mirno uživanje svoje imovine. Niko ne može biti lišen svoje imovine, osim u javnom interesu i pod uvjetima predviđenim zakonom i općim načelima međunarodnog prava.

Prethodne odredbe, međutim, ni na koji način ne umanjuju pravo države da primjenjuje zakone koje smatra potrebnim da bi regulirala korištenje imovine u skladu s općim interesom, ili da bi osigurala plaćanje poreza ili drugih doprinosa ili kazni.

21. Ustavni sud zapaža da apelantica, u suštini, smatra da joj je prekršeno pravo na zabranu diskriminacije iz člana II/4. Ustava Bosne i Hercegovine i člana 14. Evropske konvencije u vezi s pravom na imovinu zbog toga što kao vanbračna partnerica nije mogla da stekne pravo na porodičnu penziju po Zakonu o PIO-u iako je, prema Porodičnom zakonu RS, vanbračna zajednica u potpunosti izjednačena s bračnom zajednicom.

22. U vezi s tim, Ustavni sud podsjeća da je skoro identično pravno pitanje već raspravio u Odluci broj AP-4077/16, na koju se pozvala i apelantica (vidi Ustavni sud, Odluka o dopustivosti i meritumu broj AP-4077/16 od 11. oktobra 2018. godine, dostupna na www.ustavnisud.ba). U navedenoj odluci Ustavni sud je zaključio da su redovni sud i organi uprave primjenom Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju FBiH, bez uvažavanja opredjeljenja iz Porodičnog zakona FBiH o dosljednom izjednačavanju vanbračne zajednice s bračnom zajednicom u svim pravima i obavezama, uključujući i imovinska prava, i odbijanjem apelanticinog zahtjeva da joj se kao članu porodice umrlog nosioca osiguranika prizna pravo na porodičnu penziju prekršili zabranu diskriminacije iz člana II/4. Ustava Bosne i Hercegovine i člana 14. Evropske konvencije u vezi s pravom na imovinu iz člana II/3.k) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 1. Protokola broj 1 uz Evropsku konvenciju. Ustavni sud je u toj odluci podsjetio da se, prema članu II/2. Ustava Bosne i Hercegovine, Evropska konvencija primjenjuje direktno i ima prioritet nad svim drugim zakonima, te da se zakoni koji nisu usaglašeni s Evropskom

konvencijom moraju primijeniti na način kojim se neće kršiti prava koja su njom garantirana. Imajući u vidu navedeno, kao i činjenicu da je nesporna bila vanbračna zajednica apelantice i nosioca osiguranja, te da je Porodični zakon FBiH izjednačio bračnu i vanbračnu zajednicu u pravima i obavezama, Ustavni sud je u navedenoj odluci zaključio da Zakon o penzijskom i invalidskom osiguranju FBiH nije primijenjen uz dosljedno poštovanje "opredjeljenja iz porodičnog prava o jednakom tretmanu bračne i vanbračne zajednice". Ustavni sud je utvrdio da ni raniji niti novi Zakon o penzijskom i invalidskom osiguranju FBiH nije uzео u obzir vanbračnu zajednicu, niti je regulirao stjecanje prava vanbračnim partnerima na nediskriminirajući način. Stoga je zaključio da je navedenu odluku potrebno dostaviti i Vladi Federacije BiH s ciljem harmonizacije Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju FBiH s Porodičnim zakonom FBiH u odnosu na konkretno pitanje.

23. Vraćajući se na konkretni predmet, Ustavni sud zapaža da su organi uprave i Okružni sud odbili apelanticin zahtjev primijenivši odredbu člana 73. Zakona o PIORS, koji se odnosi na vanbračne partnere. U vezi s tim, Ustavni sud zapaža da se prema Zakonu o PIORS samo vanbračni partner koji ima pravosnažnu sudsku presudu kojom mu je dosuđeno pravo na izdržavanje smatra članom porodice umrlog osiguranika, tj. ima pravo na porodičnu penziju shodno čl. 69. i 73. Zakona o PIO-u. Iz navedenog proizlazi da samo vanbračni partner kojem je prestala vanbračna zajednica i koji je ishodio pravo na izdržavanje shodno odredbama člana 248. starog Porodičnog zakona RS (ili člana 280. novog Porodičnog zakona RS) ima pravo na porodičnu penziju. Ustavni sud ukazuje da Porodični zakon regulira pravo na izdržavanje samo u slučaju prestanka vanbračne zajednice na isti način kao i u slučaju prestanka braka. To se pravo ne odnosi na slučaj prestanka vanbračne zajednice zbog smrti vanbračnog supružnika. Stoga, Ustavni sud smatra da dosuđeno pravo na izdržavanje u slučaju prestanka vanbračne zajednice ne može biti osnov ili uvjet da se u slučaju smrti jednog vanbračnog partnera pravi razlika između prava na penziju između preživjelog vanbračnog partnera u odnosu na bračne partnere. Naime, u konkretnom slučaju vanbračna zajednica je nesumnjivo trajala sve do smrti osiguranika pa stoga apelantica mora imati ista prava kao i bračni supružnik u odnosu na nasljeđivanje porodične penzije budući da Porodični zakon RS u cijelosti izjednačava bračnu i vanbračnu zajednicu.

24. Osim toga, Ustavni sud zapaža da iz osporenih odluka ne proizlazi da su organi uprave i Okružni sud nesumnjivo utvrdili da je, u smislu odredbi Porodičnog zakona RS, apelanticina vanbračna zajednica s osiguranikom trajala sve do njegove pogibije. Međutim, oni nisu cijenili da li apelantica ispunjava uvjete iz člana 71. Zakona o PIO-u koji se odnose na udovice, nego su samo na osnovu člana 73. Zakona o PIO-u odbili apelanticin zahtjev. Imajući u vidu navedeno, Ustavni sud smatra da takvo razlikovanje bračnih i vanbračnih supružnika nema razumno i objektivno opravdanje te da je osporenom odlukom apelantica diskriminirana u vezi s pravom na imovinu.

25. Ustavni sud ukazuje i da pored toga što organi uprave i sudovi imaju obavezu da direktno primijene Evropsku konvenciju, što su u konkretnom slučaju propustili da urade, takvu istu obavezu prema članu II/6. Ustava Bosne i Hercegovine ima i zakonodavac. Naime, građani ne mogu da snose štetne posljedice toga što relevantni zakoni nisu harmonizirani kako bi se provelo dosljedno opredjeljenje zakonodavca da se ukloni diskriminacija u tretmanu vanbračnih i bračnih partnera u svim imovinsko-pravnim odnosima, uključujući i ostvarivanje prava na porodičnu penziju. U vezi s tim, Ustavni sud ukazuje da Zakon o PIO-u nije adekvatno usklađen s Porodičnim zakonom RS u odnosu na izjednačavanje bračne i vanbračne zajednice u ostvarivanju imovinskih prava vanbračnih supružnika. Stoga, Ustavni sud smatra svrsishodnim da se ova odluka dostavi Vladi Republike Srpske s ciljem harmonizacije Zakona o PIO-u s

Porodičnim zakonom RS u odnosu na prava i obaveze vanbračnih partnera.

26. S obzirom na navedeno, Ustavni sud smatra da je u konkretnom slučaju prekršena zabrana diskriminacije iz člana II/4. Ustava Bosne i Hercegovine i člana 14. Evropske konvencije u vezi s pravom na imovinu iz člana II/3.k) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 1. Protokola broj 1 uz Evropsku konvenciju.

Ostali navodi

27. S obzirom na zaključak o kršenju zabrane diskriminacije iz člana II/4. Ustava Bosne i Hercegovine i člana 14. Evropske konvencije u vezi s pravom na imovinu iz člana II/3.k) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 1. Protokola broj 1 uz Evropsku konvenciju, Ustavni sud smatra da nema potrebe da posebno razmatra i apelacione navode o povredi ostalih prava iz Ustava Bosne i Hercegovine i Evropske konvencije na koje se pozvala.

VII. Zaključak

28. Ustavni sud zaključuje da su Okružni sud i organi uprave primjenom Zakona o PIO-u, bez uvažavanja opredjeljenja iz Porodičnog zakona RS o dosljednom izjednačavanju vanbračne s bračnom zajednicom u svim pravima i obavezama, uključujući i imovinska prava, i odbijanjem apelacionog zahtjeva da joj se kao članu porodice umrlog osiguranika koji je bio njen vanbračni supružnik prizna pravo na porodičnu penziju prekršili zabranu diskriminacije iz člana II/4. Ustava Bosne i Hercegovine i člana 14. Evropske konvencije u vezi s pravom na imovinu iz člana II/3.k) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 1. Protokola broj 1 uz Evropsku konvenciju.

29. Na osnovu člana 59. st. (1) i (2) i člana 62. stav (1) Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud je odlučio kao u dispozitivu ove odluke.

30. Prema članu VI/5. Ustava Bosne i Hercegovine, odluke Ustavnog suda su konačne i obavezujuće.

Predsjednica
Ustavnog suda Bosne i Hercegovine
Seada Palavrić, s. r.

822

Ustavni sud Bosne i Hercegovine u plenarnom sazivu, u predmetu broj **U-7/24**, rješavajući zahtjev **Općinskog suda u Sarajevu (sutkinja Sanela Vrbanjac)**, na temelju članka VI/3.(c) Ustava Bosne i Hercegovine, članka 57. stavak (2) točka b), članka 59. st. (1) i (2) i članka 61. stavak (4) Pravila Ustavnog suda Bosne i Hercegovine – prečišćeni tekst ("Službeni glasnik Bosne i Hercegovine" br. 94/14, 47/23 i 41/24), u sastavu:

Seada Palavrić, predsjednica
Valerija Galić, dopredsjednica
Angelika Nußberger, dopredsjednica
Mirsad Čeman, sudac
Helen Keller, sutkinja
Ledi Bianku, sudac
Marin Vukoja, sudac
na sjednici održanoj 19. rujna 2024. godine donio je

ODLUKU O DOPUSTIVOSTI I MERITUMU

Odlučujući o zahtjevu **Općinskog suda u Sarajevu (sutkinja Sanela Vrbanjac)** za ocjenu ustavnosti članka 18. Zakona o plaćama i naknadama u organima vlasti Kantona Sarajevo ("Službene novine Kantona Sarajevo" br. 5/19 i 40/22),

utvrđuje se da članak 18. stavak 2. alineja III. Zakona o plaćama i naknadama u organima vlasti Kantona Sarajevo ("Službene novine Kantona Sarajevo" br. 5/19 i 40/22) u dijelu koji se odnosi na sudske stručne suradnike u Kantonalnom sudu u Sarajevu koji su raspoređeni u sudska odjeljenja i obavljaju najsloženije poslove iz osnovne djelatnosti suda nije u skladu sa člankom II/4. Ustava Bosne i Hercegovine i člankom 1. Protokola broj 12 uz Evropsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

Nalaže se Skupštini Kantona Sarajevo, u skladu sa člankom 61. stavak (4) Pravila Ustavnog suda Bosne i Hercegovine, da najkasnije u roku od šest mjeseci od dana objavljivanja ove odluke u "Službenom glasniku Bosne i Hercegovine" izmijeni Zakon o plaćama i naknadama u organima vlasti Kantona Sarajevo ("Službene novine Kantona Sarajevo" br. 5/19 i 40/22) u odnosu na sudske stručne suradnike u Kantonalnom sudu u Sarajevu koji su raspoređeni u sudska odjeljenja i obavljaju najsloženije poslove iz osnovne djelatnosti suda, u skladu s odredbama članka II/4. Ustava Bosne i Hercegovine i članka 1. Protokola broj 12 uz Evropsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

Odluku objaviti u "Službenom glasniku Bosne i Hercegovine", "Službenim novinama Federacije Bosne i Hercegovine", "Službenom glasniku Republike Srpske" i "Službenom glasniku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine".

OBRAZLOŽENJE

I. Uvod

1. Općinski sud u Sarajevu (sutkinja Sanela Vrbanjac; u daljnjem tekstu: podnositelj zahtjeva) podnio je 16. travnja 2024. godine Ustavnom sudu Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Ustavni sud) zahtjev za ocjenu kompatibilnosti članka 18. Zakona o plaćama i naknadama u organima vlasti Kantona Sarajevo ("Službene novine Kantona Sarajevo" broj 5/19), u daljnjem tekstu: osporeni zakon, odnosno osporena odredba) sa čl. I/2. i II/4. Ustava Bosne i Hercegovine u svezi sa člankom 14. Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda" (u daljnjem tekstu: Europska konvencija), člankom 1. Protokola broj 12 uz Evropsku konvenciju i člankom 26. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima.

II. Postupak pred Ustavnim sudom

2. Na temelju članka 23. Pravila Ustavnog suda, od Skupštine Kantona Sarajevo (u daljnjem tekstu: Skupština KS) i Vlade Kantona Sarajevo (u daljnjem tekstu: Vlada KS) zatraženo je 21. svibnja 2023. godine da dostave odgovore na zahtjev.

3. Skupština KS je 20. lipnja 2024. godine dostavila odgovor na zahtjev, u kojem je Zakonodavno-pravno povjerenstvo Skupštine KS prihvatilo odgovor Ministarstva pravde Kantona Sarajevo (u daljnjem tekstu: Ministarstvo pravde KS).

III. Zahtjev

a) Predmet povodom kojeg je zahtjev pokrenut

4. Podnositelj zahtjeva navodi da je pred Općinskim sudom u Sarajevu u tijeku parnični postupak povodom tužbe S. M. (u daljnjem tekstu: tužiteljica) protiv tuženog Kantona Sarajevo zbog novčanih potraživanja iz radnog odnosa i diskriminacije. Iz stanja spisa predmeta proizlazi da je na temelju rješenja Kantonalnog suda u Sarajevu (u daljnjem tekstu: Kantonalni sud) od 22. lipnja 2020. godine tužiteljica postavljena na radno mjesto državnog službenika – sudskog stručnog suradnika u sudskoj upravi Kantonalnog suda na neodređeno vrijeme. Tim rješenjem je tužiteljica raspoređena u III. platni razred s utvrđenim koeficijentom za obračun osnovne mjesečne plaće u visini od 5,20.

b) Navodi iz zahtjeva

5. Podnositelj zahtjeva smatra da osporena odredba, koja se odnosi i na sudske stručne suradnike u sudskoj upravi Kantonalnog suda, nije u skladu sa čl. I/2. i II/4. Ustava Bosne i Hercegovine u svezi sa člankom 14. Evropske konvencije, te člankom 1. Protokola broj 12 uz Evropsku konvenciju i člankom 26. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima.

6. U zahtjevu se navodi da su tužiteljica odnosno sudski stručni suradnici u Kantonalnom sudu diskriminirani u odnosu na stručne suradnike i savjetnike u pravosudnim institucijama na drugim razinama vlasti u Bosni i Hercegovini – suradnike/savjetnike Ustavnog suda, Suda Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Sud BiH), Tužiteljstva Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Tužiteljstvo BiH), stručne savjetnike Vrhovnog

suda Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Vrhovni sud FBiH) te stručne suradnike u općinskim sudovima. U svezi s tim, navodi se da je Kanton Sarajevo, kontinuiranim neusklađivanjem i nekorigiranjem plaće tužiteljice na godišnjoj razini s rastom plaće u Bosni i Hercegovini, povrijedio pravo na jednako postupanje prema tužiteljici u odnosu na prethodno navedene usporedne kategorije u odnosu na koje je izvršeno usklađivanje plaća s rastom prosječne plaće u razdoblju od 1. siječnja 2020. godine do 31. prosinca 2023. godine. Podnositelj zahtjeva naglašava da tužiteljica obavlja poslove koji su određeni člankom 13. Pravilnika o unutarnjoj organizaciji Kantonalnog suda, te da se ti poslovi mogu izjednačiti jedino s opisom i uvjetima s poslovima koje obavljaju stručni suradnici i savjetnici u pravosudnim institucijama Bosne i Hercegovine, kao i s radom i opisom poslova stručnih savjetnika iz članka 20. Pravilnika o unutarnjoj organizaciji Vrhovnog suda FBiH.

7. Naglašava se da su sudski stručni suradnici u Kantonalnom sudu u Sarajevu raspoređeni u sudska odjeljenja i obavljaju najsloženije poslove iz osnovne djelatnosti suda, za razliku od drugih kategorija službenika Kantonalnog suda koji su zaposleni na poslovima uprave suda, tj. u kabinetu predsjednika suda ili odsjeka sudske uprave. Pri tome se navodi da sudski stručni suradnici u Kantonalnom sudu rade u okviru iste institucije prema naredbama i uputstvima sudaca. Argumentirajući ove navode, podnositelj zahtjeva se prvenstveno referirao na članak 6. Zakona o plaćama i drugim naknadama sudaca i tužitelja u Federaciji Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Zakon o plaćama sudaca i tužitelja u FBiH) kojim je predviđeno korigiranje, odnosno usklađivanje osnovne mjesečne plaće za procent povećanja prosječne neto mjesečne plaće u Bosni i Hercegovini. Navodi se da, za razliku od prethodno navedenog zakona, osporeni zakon koji se primjenjuje na stručne suradnike u Kantonalnom sudu ne predviđa navedeno povećanje. Pri tome se ističe da je pozicija sudskog stručnog suradnika u Kantonalnom sudu, kao i pozicija stručnog suradnika u općinskim sudovima, propisana odredbama čl. 43. i 44. Zakona o sudovima u FBiH, te da navedeni suradnici imaju *de facto* status nositelja sudske funkcije. Konačno, podnositelj zahtjeva ukazuje na odluke Ustavnog suda br. U-7/12, U-29/13 i U-7/21 u kojima je Ustavni sud odlučivao o pitanju različitog tretmana nositelja pravosudnih funkcija.

c) Odgovori na zahtjev

8. Ministarstvo pravde KS je istaknulo da je osporeni zakon donesen na temelju odredbe članka 18. stavak 1. točka b) Ustava Kantona Sarajevo i čl. 60. i 63. Zakona o plaćama i naknadama u organima vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine. Shodno navedenom, Ministarstvo pravde KS je navelo da je Skupština KS prilikom donošenja osporenog zakona bila u obavezi da se pridržava odredaba i načela iz navedenog zakona, te da u tom smislu nije mogla odstupati od utvrđenog zakonodavnopravnog okvira. Dalje je navedeno da je odredbom članka 20. Zakona o plaćama i naknadama u organima vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine bilo propisano da "stručni sudski savjetnici u Vrhovnom sudu Federacije" imaju koeficijent od 5,20. Zbog toga, kako je navedeno u odgovoru na zahtjev, osporenim odredbom propisan je isti koeficijent za stručne sudske suradnike u Kantonalnom sudu budući da je to radno mjesto "pandan" radnom mjestu stručnog sudskog savjetnika u Vrhovnom sudu FBiH. Zatim je navedeno da za "stručne suradnike u upravi Kantonalnog suda" nije propisano da vrše sudsku funkciju, ne imenuje ih Visoko sudsko i tužiteljsko vijeće Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: VSTVBiH), već ih zapošljava Kantonalni sud. Stoga se na njih, u smislu članka 43. stavak 2. Zakona o sudovima u FBiH u svezi sa člankom 4. Zakona o plaćama sudaca i tužitelja u FBiH, primjenjuju propisi o plaćama i naknadama zaposlenih u organima uprave, odnosno državnih službenika, u skladu sa člankom 48. Zakona o sudovima u FBiH.

9. U odnosu na navode o diskriminaciji, zbog toga što se plaća stručnih suradnika u Kantonalnom sudu ne usklađuje na godišnjoj razini na temelju procenta povećanja prosječne neto plaće, navedeno je da je osporenim zakonom propisan mehanizam za usklađivanje plaća u odnosu na kretanje ekonomskih parametara za sve državne službenike pa i za sudske stručne suradnike Kantonalnog suda. Istaknuto je da se, u smislu članka 5. stavak (4) osporenog zakona, plaća državnih službenika svake godine povećava za određeni procent jer se u pregovorima s reprezentativnim sindikatom u pravilu dogovara veća osnovica od one za prethodnu godinu. U prilog tome navedeno je da je osnovica za 2021. godinu iznosila 315,00 KM, za 2022. godinu 330,00 KM, a za tekuću 2024. godinu osnovica za obračun plaće iznosi 385,00 KM. Također je navedeno da je i Kolektivnim ugovorom za državne službenike i namještenike u organima državne službe Kantona Sarajevo (u daljnjem tekstu: Kolektivni ugovor) predviđeno dodatno uvećanje plaće zbog promjena ekonomskih parametara, tj. zbog povećanja cijena dobara i usluga. Pri tome je navedeno da se iz sadržaja zahtjeva može zaključiti da je Pravilnikom o unutarnjoj organizaciji Kantonalnog suda propisano da tužiteljica u konkretnom sporu ima status "državnog službenika", zbog čega se nameće pitanje zašto joj je utvrđen takav status za njezino radno mjesto – sudski stručni suradnik u sudskoj upravi, ako ona obavlja poslove koji se mogu izjednačiti s opisom poslova i radom stručnih suradnika i savjetnika u pravosudnim institucijama Bosne i Hercegovine. Stoga je navedeno da se ne može govoriti o diskriminaciji u odnosu na stručne suradnike, odnosno savjetnike na drugim razinama vlasti, jer je za obje kategorije propisan mehanizam usklađivanja plaća paralelno s kretanjem odgovarajućih ekonomskih parametara prema zvaničnim podacima Federalnog zavoda za statistiku.

10. Imajući u vidu navedeno, zaključeno je da Skupština KS prilikom donošenja osporenog zakona postupala u skladu sa zakonodavnopravnim okvirom FBiH kao više razine vlasti smatrajući da su postojale objektivne i razumne okolnosti zbog kojih su sudski stručni suradnici u upravi Kantonalnog suda svrstani u osporenu odredbu.

IV. Relevantni propisi

11. **Zakon o plaćama i naknadama u organima vlasti Kantona Sarajevo** ("Službene novine KS" br. 5/19 i 40/22) objavljen na bosanskom jeziku, u relevantnom dijelu glasi:

Član 1.

(Predmet Zakona)

Ovim zakonom uređuju se plaće i naknade izabranih dužnosnika, nosioca izvršnih funkcija u organima zakonodavne i izvršne vlasti Kantona Sarajevo (u daljnjem tekstu: Kanton), imenovanih lica, pravobranioca i zamjenika pravobranioca Kantona i državnih službenika i namještenika u organima državne službe Kantona (u daljnjem tekstu: organ državne službe).

Član 5.

(Utvrđivanje osnovice za obračun plaće)

(1) Osnovica za obračun plaća utvrđuje se zakonom o izvršavanju budžeta za svaku budžetsku godinu ili odlukom o privremenom finansiranju i primjenjuje se od 01.01. za svaku narednu godinu.

(2) Pored osnovice za obračun plaće, prilikom obračuna plaće koristit će se i bod za obračun plaće koji se utvrđuje zakonom o izvršavanju budžeta za svaku budžetsku godinu ili odlukom o privremenom finansiranju i primjenjuje se od 01.01. za svaku narednu godinu.

(3) Utvrđivanje osnovice i boda vrši se u pregovorima sa reprezentativnim sindikatom, a prije usvajanja zakona iz stava (1) ovog člana. Ukoliko se ne postigne dogovor, Vlada Kantona će utvrditi osnovicu i bod, pri čemu visina osnovice ne može biti niža od prethodno dogovorene, odnosno važeće.

(4) Prilikom utvrđivanja osnovice i boda za obračun plaće iz st. (1) i (2) ovog člana uzet će se u obzir projekcija budžeta za

narednu godinu, kao i kretanje GDP i indeksa potrošačkih cijena, a prema podacima Federalnog zavoda za statistiku za Kanton Sarajevo.

(5) Isplate mjesečnih novčanih primanja, izvršene u skladu sa odredbama ovog zakona, su definitivne i konačne.

Član 6.

(Utvrdjivanje osnovne plaće)

(1) Osnovna plaća utvrđuje se množenjem osnovice za plaću iz člana 5. ovog zakona i boda za obračun plaće sa utvrđenim koeficijentom platnog razreda.

(2) Osnovna plaća iz stava (1) ovog člana uvećava se za 0,6% za svaku započetu godinu staža osiguranja izabranog dužnosnika, nosioca izvršnih funkcija, imenovanih lica, pravobranioca i zamjenika pravobranioca, državnih službenika i namještenika, a najviše do 20%.

(3) Osnovna plaća ne može biti manja od 70% prosječne neto plaće isplaćene u Federaciji Bosne i Hercegovine prema posljednjem objavljenom statističkom podatku.

(4) U slučaju da množenjem utvrđene osnovice i boda za obračun plaće i pripadajućeg koeficijenta platnog razreda osnovna plaća iznosi manje od 70% prosječne plaće iz stava (3) ovog člana, zaposleniku će se isplatiti plaća u navedenom postotku.

(5) Osnovna plaća obračunava se i iskazuje mjesečno za puno radno vrijeme, prema radnom mjestu i odgovarajućem platnom razredu.

(6) Ukoliko zaposlenik radi sa nepunim radnim vremenom, u skladu sa posebnim zakonom ili drugim propisima, osnovna plaća odredit će se srazmjerno vremenu provedenom na radu.

(7) Puno radno vrijeme zaposlenih je 40 sati sedmično.

POGLAVLJE III. PLAĆE I NAKNADE DRŽAVNIH SLUŽBENIKA I NAMJEŠTENIKA

Odjeljak A. Osnovna plaća

[...]

Član 18.

(Platni razredi i koeficijenti za državne službenike)

(1) Utvrđuju se slijedeći platni razredi i koeficijenti za plaće za državne službenike:

(2) Osnovna plaća lica iz stava (1) ovog člana utvrđuje se prema članu 6. ovog zakona.

Platni razred	Radno mjesto	Koeficijent
I		6,20
II		5,70
III		5,20
IV		4,60
V		4,50
VI		4,30
VII		4,10
VIII		3,90
IX		3,70

12. Zakon o plaćama i naknadama u organima vlasti Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine FBiH" br. 45/10, 111/12, 20/17, 22/19 – odluka USFBiH, 94/20 – rješenje USFBiH i 84/23 – odluka USBiH)

Za potrebe ove odluke koristi se neslužbeni prečišćeni tekst sačinjen u Ustavnom sudu BiH, koji glasi:

Članak 20.

Platni razredi i koeficijenti za državne službenike

Platni razred	Radno mjesto	Koeficijent
IV	- rukovoditelj federalnog organa uprave i federalne upravne organizacije koje se nalaze u sastavu federalnog ministarstva, - pomoćnik rukovoditelja federalne upravne organizacije,	5,20

- glavni federalni inspektor, - rukovodeći državni službenici u uređima i službama koje osniva Vlada Federacije, - pomoćnici ravnatelja Agencije za državnu službu, - pomoćnici tajnika Vlade Federacije, - stručni sudski savjetnici u Vrhovnom sudu Federacije*, - stručni savjetnici u Federalnom tužiteljstvu, - interni revizori.	
--	--

* Odlukom o dopustivosti i meritumu broj U-12/23 od 28. rujna 2023. godine je utvrđeno da članak 20. Zakona o plaćama i naknadama u organima vlasti Federacije Bosne i Hercegovine u dijelu IV u alineji kojom je propisano "stručni sudski savjetnici u Vrhovnom sudu Federacije", nije u skladu sa člankom II/4. Ustava Bosne i Hercegovine, člankom 1. Protokola broj 12 uz Europsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda i člankom 26. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima. Citiranim odlukom je naloženo Parlamentu Federacije Bosne i Hercegovine da, u skladu sa člankom 61. stavak (4) Pravila Ustavnog suda Bosne i Hercegovine, najkasnije u roku od šest mjeseci od dana objave ove odluke u "Službenom glasniku Bosne i Hercegovine" izmijeni relevantne zakonske odredbe kojim bi se sudskim stručnim savjetnicima u Vrhovnom sudu Federacije Bosne i Hercegovine propisalo pravo na godišnje korigiranje osnovne mjesečne plaće za procent povećanja prosječne mjesečne neto plaće u Bosni i Hercegovini u skladu sa odredbama članka II/4. Ustava Bosne i Hercegovine, članka 1. Protokola broj 12 uz Europsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda i članka 26. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima.

13. Zakon o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine FBiH" br. 29/03, 23/04, 39/04, 54/04, 67/05, 8/06, 77/06 – odluka USFBiH, 34/10 – odluka USFBiH, 45/10 – prestaju važiti odredbe koje se odnose na plaće i naknade državnih službenika, 4/12, 99/15 i 9/17 – odluka USFBiH)

Za potrebe ove odluke koristi se neslužbeni prečišćeni tekst sačinjen u Ustavnom sudu BiH, koji glasi:

Članak 1.

Predmet Zakona

1. Ovim se zakonom uređuje radno-pravni status državnih službenika u organima državne uprave u Federaciji Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Federacija), (u daljnjem tekstu: organ državne službe).

2. Državni službenik je osoba postavljena rješenjem na radno mjesto u organ državne službe, sukladno zakonu.

Članak 74.

Određbe ovoga zakona koje se odnose na državne službenike u organima državne službe shodno se primjenjuju i na državne službenike koji taj status imaju u stručnim i drugim službama organa zakonodavne vlasti, organa izvršne vlasti, ombudsmanima, organima sudbene vlasti, tužiteljstvima, pravobraniteljstvima, ustanovama za izvršenje kaznenih sankcija, zatvorima i organima za prekršaje Federacije, ako posebnim zakonom nije drugačije određeno.

14. U Zakonu o sudovima u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine FBiH" br. 38/05, 22/06, 63/10, 72/10 – ispravak, 7/13, 52/14 i 85/21) relevantne odredbe glase:

SLUŽBENICI SUDA

Članak 42. stavak (2)

Broj i stručna sprema službenika suda

Pod službenicima suda, u smislu ovoga Zakona, podrazumijevaju se državni službenici i namještenici uposljeni u sudu.

Članak 43. st. (2) i (3)

Stručni suradnici

Stručni suradnik može postupati i odlučivati u izvanparničnim i izvršnim stvarima i sporovima male vrijednosti,

kada je to predviđeno Zakonom, u predmetima koje mu dodijeli predsjednik suda.

Stručni suradnik pomaže sucu u njegovu radu, obavlja analizu pravnih pitanja, priprema predmete za suđenje te obavlja, samostalno ili pod nadzorom i prema uputama suca, druge stručne poslove predviđene Zakonom ili pravilnikom.

Članak 44.

Stručni savjetnici

Vrhovni sud Federacije može upošljavati stručne savjetnike.

Za stručnog savjetnika može biti primljen diplomirani pravnik s položenim pravosudnim ispitom i iskustvom u radu na pravnim poslovima od najmanje pet godina.

Stručni savjetnik obavlja poslove iz članka 43. stavak 3. ovoga Zakona.

Članak 48.

Prava iz radnih odnosa

Propisi o položaju, pravima i obvezama službenika u organima uprave shodno se primjenjuju na službenike suda, ako Zakonom nije drukčije propisano.

15. Zakon o plaćama i drugim naknadama sudaca i tužitelja u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine FBiH" br. 72/05, 22/09, 27/12 – odluka USFBiH, 55/13, 55/17 – odluka USFBiH i 90/21 – odluka USBiH, 61/22 i 64/22 – rješenje USBiH) u tekstu koji je donio Parlament Federacije Bosne i Hercegovine na sjednici Zastupničkog doma od 29. svibnja 2007. godine i na sjednici Doma naroda od 19. ožujka 2009. godine

Za potrebe ove odluke koristi se neslužbeni prečišćeni tekst sačinjen u Ustavnom sudu BiH, koji glasi:

Članak 1.

Okvir Zakona

Ovim Zakonom utvrđuju se plaće, naknade i druga materijalna prava sudaca, tužitelja i stručnih suradnika u Federaciji Bosne i Hercegovine.

II. PLAĆE, NAKNADE I DRUGA MATERIJALNA PRAVA

Članak 4.

Osnovna mjesečna plaća za stručne suradnike

1. Osnovna mjesečna plaća stručnih suradnika koji obavljaju sudačku funkciju sukladno članku 43. stavak 2. Zakona o sudovima u Federaciji Bosne i Hercegovine je 1.600 KM.

2. Broj stručnih suradnika iz stavka 1. ovog članka određuje Visoko sudbeno i tužiteljsko vijeće Bosne i Hercegovine. Stručne suradnike imenuje Visoko sudbeno i tužiteljsko vijeće Bosne i Hercegovine sukladno Poslovniku Visokog sudbenog i tužiteljskog vijeća.

Članak 6. st. (1), (2) i (4)

Reguliranje osnovne mjesečne plaće

1. Plaće propisane člankom 2., 3. i 4. ovog Zakona neće se povećavati sve dok prosječna mjesečna neto plaća u Bosni i Hercegovini izračunata za kalendarsku godinu ne dostigne ili ne pređe iznos od 800 KM.

2. Počevši od godine koja uslijedi nakon godine u kojoj prosječna mjesečna neto plaća u Bosni i Hercegovini izračunata za kalendarsku godinu po prvi put dostigne ili pređe iznos od 800 KM, osnovna mjesečna plaća sudaca i tužitelja i stručnih suradnika propisana člankom 2., 3. odnosno 4. će se godišnje korigovati za procenat povećanja prosječne mjesečne neto plaće u Bosni i Hercegovini.

4. U slučaju da se u nekoj godini prosječna mjesečna neto plaća u Bosni i Hercegovini izračunata za kalendarsku godinu smanji, osnovna mjeseč[n]a plaća sudaca, tužitelja i stručnih suradnika iz članka 4. ovog Zakona ostaje ista i neće se ponovo povećavati sve dok prosječna mjesečna neto plaća u Bosni i Hercegovini izračunata za kalendarsku godinu ne dostigne najvišu razinu od prvog povećanja plaća sukladno stavku 2. ovog članka. Nakon toga, plaće sudaca, tužitelja i stručnih suradnika iz članka 4. ovoga Zakona se povećavaju sukladno stavku 2. ovog članka.

[...]

16. Zakon o plaćama i drugim naknadama u sudbenim i tužiteljskim ustanovama na razini Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH" br. 90/05, 32/07, 40/08 – odluka USBiH*, 17/13 – odluka USBiH, 5/14 – rješenje USBiH, 40/14 – odluka USBiH, 48/15 – rješenje USBiH, 77/20 i 29/23 – odluka USBiH)

Za potrebe ove odluke koristi se neslužbeni prečišćeni tekst sačinjen u Ustavnom sudu BiH, koji glasi:

II. PLAĆE, NAKNADE I DRUGA MATERIJALNA PRAVA SUDACA I TUŽITELJA

*Članak 2. ovoga Zakona ukinut po osnovu Odluke Ustavnog suda U-6/06 jer se odnosio na suce Ustavnog suda BIH

Članak 6. st. (1), (2) i (4)

Reguliranje osnovne mjesečne plaće

1. Plaće propisane člankom 2., 3. i 4. ovog Zakona neće se povećavati sve dok prosječna mjesečna neto plaća u Bosni i Hercegovini izračunata za kalendarsku godinu ne dostigne ili ne pređe iznos od 800 KM.

2. Počevši od godine koja uslijedi nakon godine u kojoj prosječna mjesečna neto plaća u Bosni i Hercegovini izračunata za kalendarsku godinu po prvi put dostigne ili pređe iznos od 800 KM, osnovna mjesečna plaća sudaca i tužitelja propisana člankom 2. odnosno 3. i 4. će se godišnje korigirati za procenat povećanja prosječne mjesečne neto plaće u Bosni i Hercegovini.

4. U slučaju da se u nekoj godini prosječna mjesečna neto plaća u Bosni i Hercegovini izračunata za kalendarsku godinu smanji, osnovna mjesečna plaća sudaca i tužitelja ostaje ista i neće se ponovo povećavati sve dok prosječna mjesečna neto plaća u Bosni i Hercegovini izračunata za kalendarsku godinu ne dostigne najvišu razinu od prvog povećanja plaća sukladno stavku 2. ovog članka. Nakon toga, plaće sudaca i tužitelja se povećavaju sukladno stavku 2. ovog članka.

Članak 17. stavak (1) toč. f) i g)

Osnovna mjesečna plaća

Osnovna mjesečna plaća sljedećeg stručnog osoblja iznosi:

f) Za pomoćnika generalnog tajnika Suda Bosne i Hercegovine, pravne savjetnike Suda Bosne i Hercegovine i pravne savjetnike i zamjenike šefova odjela Visokog sudbenog i tužiteljskog vijeća Bosne i Hercegovine: od 1.900 do 2.400 KM.

g) Za stručne suradnike i sekretare odjeljenja Suda Bosne i Hercegovine, stručne suradnike/pomoćnike tužitelja u Tužiteljstvu Bosne i Hercegovine, pravnike/stručno osoblje Tajništva Visokog sudbenog i tužiteljskog vijeća Bosne i Hercegovine: od 1.200 do 1.800 KM:

Članak 18. stavak (1)

Druga naknade i materijalna prava

1. Članci 5. do 7., članak 8. stavci 2., 4., i 5., članak 9. i članci 11. do 15. ovog Zakona primjenjuju se na sve kategorije osoblja iz članka 17. ovog Zakona.

17. Pravilnik o unutarnjoj organizaciji Kantonalnog suda (preuzet sa <https://portalfo1.pravosudje.ba/vstvfo-api/vijest/download/104149>), objavljen na bosanskom jeziku, u relevantnom dijelu glasi:

POGLAVLJE II – UNUTRAŠNJA ORGANIZACIJA I DJELOKRUG ORGANIZACIONIH JEDINICA

Odjeljak A. Unutrašnja organizacija

Član 4.

(Unutrašnja organizacija)

(1) Poslovi iz djelokruga Suda vrše se u okviru sljedećih osnovnih organizacionih jedinica:

- Sudska odjeljenja (Krivično, Građansko, Privredno i Upravno odjeljenje)
- Sektor sudske uprave
- Sektor za opće i pravne poslove, upisnike i pomoćno-tehničke poslove
- Sektor za ekonomske i stručne poslove

(2) Izvan organizacionih jedinica, obavljaju se poslovi Sekretara suda, Stručnog savjetnika – Internog revizora, Višeg stručnog saradnika za informisanje i odnose sa javnošću – po[r]tparol suda, višeg referenta – tehničkog sekretara.

Odjeljak B. Djelokrug organizacionih jedinica

Član 6.

(Djelokrug Sektora sudske uprave)

(1) Sektor sudske uprave vrši poslove organizovanja unutrašnjeg poslovanja u sudu, stručnog obrazovanja sudija, službenika i namještenika, vođenje statistike i izrada izvještaja o radu suda, poslove u vezi sa sudskim vještacima i tumačima, poslove u vezi sa pritužbama stranaka na rad suda i drugi poslovi sudske uprave propisane zakonom i drugim aktima.

Član 13.

(Sudski stručni saradnik)

(1) Naziv radnog mjesta: Sudski stručni saradnik.

(2) Opis poslova: Proučava i priprema predmete za sjednicu vijeća, proučava pravna pitanja u vezi sa radom suda u pojedinim predmetima, izrađuje nacрте odluka, obavlja radnje u predmetu po nalogu i pod nadzorom postupajućeg sudije u skladu sa Pravilnikom o CMS-u, obavlja i druge poslove iz djelokruga poslova sektora po nalogu Predsjednika suda.

[...]

(4) Vrsta djelatnosti: Poslovi osnovne djelatnosti.

(5) Grupa poslova: Stručno-operativni.

(6) Složenost poslova: Najsloženiji.

(7) Status izvršioca: Državni službenik.

(8) Pozicija radnog mjesta: Sudski stručni saradnik.

(9) Broj izvršilaca: 26 (dvadesetšest).

18. Pravilnik o unutrašnjoj organizaciji Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine (preuzet sa <https://pravosudje.ba/vstvfo/B/70/article/52643>), objavljen na bosanskom jeziku, u relevantnom dijelu glasi:

II UNUTRAŠNJA ORGANIZACIJA VRHOVNOG SUDA I DJELOKRUG RADA ORGANIZACIONIH JEDINICA

1. Unutrašnja organizacija Vrhovnog suda

Član 4.

Poslovi i zadaci iz nadležnosti Vrhovnog suda, obavljaju se u osnovnim organizacionim jedinicama, i to:

A Kabinet predsjednika Vrhovnog suda,

B Poseban odjel Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, za postupanje po krivičnim djelima k[or]rupcije, organiziranog i međukantonalnog kriminala (u daljem tekstu: Posebni odjel Vrhovnog suda)

C Sektor sudskih odjeljenja i

D Sektor sudske uprave;

[...]

Član 6.

U osnovnoj organizacionoj jedinici Sektoru sudske uprave osnivaju se unutrašnje organizacione jedinice i to:

1. Odsjek sudskih stručnih savjetnika,

2. Odsjek za pravne, tehničke i opće poslove

3. Odsjek sudske pisarnice i

4. Odsjek za finansijske i računovodstvene poslove.

Član 10.

D. Sektor sudske uprave

U osnovnoj organizacionoj jedinici Sektoru sudske uprave obavljaju se poslovi koji se odnose na:

[...]

- pomaganje sudijama u njihovom radu;

[...]

- obavljanje poslova pripreme predmeta za upravno odjeljenje;

[...]

Član 11.

D.1. Odsjek sudskih stručnih savjetnika

U unutrašnjoj organizacionoj jedinici Odsjek sudskih stručnih savjetnika obavljaju se slijedeći poslovi:

-pomažu sudijama u njihovim radu;

-vrše analizu pravnih pitanja;

-pripremaju predmete za suđenje;

-proučavaju i pripremaju predmete za sjednice vijeća;

-izrađuju nacрте sudskih odluka;

-obavljaju samostalno ili pod nadzorom i po uputstvima sudije druge stručne poslove predviđene zakonom ili pravilnikom.

III SISTEMATIZACIJA RADNIH MJESTA

[...]

D-SEKTOR SUDSKE UPRAVE

Član 20.

D.1. Odsjek sudskih stručnih savjetnika

1.Sudski stručni savjetnik

Opis poslova:

1.pomaže sudiji u radu;

[...]

4.izrađuje nacрте sudskih odluka;

[...]

Vrsta djelatnosti: osnovna djelatnost,

Naziv grupe poslova: stručno-operativni poslovi,

Složenost poslova: najsloženiji poslovi,

Status izvršioca: državni službenik,

Pozicija radnog mjesta: sudski stručni savjetnik,

[...]

VIII RADNI ODNOSI I DISCIPLINSKA ODGOVORNOST

1.Radni odnosi

Član 39.

Propisi o položaju, pravima i obavezama državnih službenika i namještenika u organima uprave shodno se primjenjuju na državne službenike i namještenike Vrhovnog suda, ako Zakonom o sudovima u Federaciji Bosne i Hercegovine ili drugim zakonom nije drugačije određeno.

19. Kolektivni ugovor za državne službenike i namještenike u organima državne službe Kantona Sarajevo ("Službene novine KS" broj 51/23), objavljen samo na bosanskom jeziku, u relevantnom dijelu glasi:

Član 65.

(Inflacija)

(1) Zbog općeg povećanja cijena dobara i usluga, a uslijed nemogućnosti povećanja koeficijenata, propisanih članom 18. stav (1) i 19. stav (1) Zakona o plaćama i naknadama u organima vlasti Kantona Sarajevo, Kolektivnim ugovorom, osnovna plaća državnih službenika i namještenika se povećava za 10% do izmjena navedenih članova, a najkasnije do isteka važenja ovog kolektivnog ugovora.

(2) Ukoliko se osnovna plaća isplaćuje u iznosu od 70% prosječne neto plaće isplaćene u Federaciji Bosne i Hercegovine, prema posljednjem objavljenom statističkom podatku, u tom slučaju se na taj iznos vrši uvećanje plaće za 10%.

V. Dopustivost

20. Pri ispitivanju dopustivosti zahtjeva Ustavni sud je pošao od odredbe članka VI/3.(c) Ustava Bosne i Hercegovine.

21. Članak VI/3. Ustava Bosne i Hercegovine u relevantnom dijelu glasi:

c) Ustavni sud će imati nadležnost za pitanja koja mu podnese bilo koji sud u Bosni i Hercegovini, a koja se tiču toga je li neki zakon o čijoj valjanosti ovisi njegova odluka sukladno ovom Ustavu, s Europskom konvencijom za ljudska prava i temeljne slobode i njezinim protokolima, ili sa zakonima Bosne i Hercegovine; ili koja se tiču postojanja ili djelokruga nekog općeg pravila međunarodnog javnog prava koje je bitno za odluku suda.

22. Zahtjev za ocjenu ustavnosti podnio je Općinski sud u Sarajevu (sutkinja Melisa Bandić), što znači da je zahtjev

podnijela ovlaštena osoba iz članka VI/3.(c) Ustava Bosne i Hercegovine (vidi Ustavni sud, Odluka o dopustivosti i meritumu broj U-5/10 od 26. studenog 2010. godine, toč. 7.–14., objavljena u "Službenom glasniku Bosne i Hercegovine" broj 37/11). Imajući u vidu odredbe članka VI/3.(c) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 19. stavak (1) Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud smatra da je zahtjev kojim se traži ocjena ustavnosti osporene pravne odredbe, točnije članka 18. osporenog zakona, dopustiv zato što ga je podnio ovlašten subjekt, te da ne postoji nijedan formalni razlog iz članka 19. stavak (1) Pravila Ustavnog suda zbog kojeg ovaj dio zahtjeva ne bi bio dopustiv.

VI. Meritum

23. Podnositelj zahtjeva smatra da osporena odredba nije u skladu s odredbama čl. I/2. i II/4. Ustava Bosne i Hercegovine u svezi sa člankom 14. Europske konvencije, člankom 1. Protokola broj 12 uz Europsku konvenciju i člankom 26. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima.

24. Osporena odredba u cijelosti glasi:

Član 18.

(Platni razredi i koeficijenti za državne službenike)

(1) Utvrđuju se slijedeći platni razredi i koeficijenti za plaće za državne službenike:

(2) Osnovna plaća lica iz stava (1) ovog člana utvrđuje se prema članu 6. ovog zakona.

Platni razred	Radno mjesto	Koeficijent
I		6,20
II		5,70
III		5,20
IV		4,60
V		4,50
VI		4,30
VII		4,10
VIII		3,90
IX		3,70

25. U Ustavu Bosne i Hercegovine relevantne odredbe glase:

Članak I

Bosna i Hercegovina

2. Demokratska načela

Bosna i Hercegovina je demokratska država, koja funkcionira skladno zakonu i temeljem slobodnih i demokratskih izbora.

Članak II

Ljudska prava i temeljne slobode

4. Nediskriminacija

Uživanje prava i sloboda predviđenih ovim člankom ili u međunarodnim sporazumima navedenim u Aneksu I ovom Ustavu, osigurano je za sve osobe u Bosni i Hercegovini bez diskriminacije po bilo kojoj osnovi kao što je spol, rasa, boja, jezik, vjera, političko ili drugo uvjerenje, nacionalno ili društveno podrijetlo, vezivanje za neku nacionalnu manjinu, imovina, rođenje ili drugi status.

26. Članak 14. Europske konvencije glasi:

Uživanje prava i sloboda predviđenih u ovoj konvenciji osigurava se bez diskriminacije po bilo kojoj osnovi, kao što su spol, rasa, boja kože, jezik, vjeroispovijed, političko ili drugo mišljenje, nacionalno ili socijalno podrijetlo, povezanost s nacionalnom manjinom, imovina, rođenje ili drugi status.

27. Članak 1. Protokola broj 12 uz Europsku konvenciju glasi:

1. Uživanje svakog prava koje zakon predviđa mora se osigurati bez diskriminacije po bilo kojoj osnovi, kao što su spol, rasa, boja kože, jezik, vjeroispovijed, političko ili drugo mišljenje,

nacionalno ili socijalno podrijetlo, povezanost s nacionalnom manjinom, imovina, rođenje ili drugi status.

2. Javne vlasti ne smiju ni prema kome vršiti diskriminaciju po bilo kojoj osnovi kao što su one spomenute u stavku 1.

28. Iz navoda zahtjeva za ocjenu ustavnosti proizlazi da je osporena odredba neustavna zato što se primjenjuje i na sudske stručne suradnike u Kantonalnom sudu koji su raspoređeni u sudska odjeljenja i obavljaju najslabije poslove iz osnovne djelatnosti suda, čime su diskriminirani u odnosu na stručne suradnike i savjetnike u pravosudnim institucijama na drugim razinama vlasti u Bosni i Hercegovini u pogledu ostvarivanja prava na usklađivanje plaća s rastom prosječne mjesečne plaće u Bosni i Hercegovini.

29. Ustavni sud podsjeća da se u više svojih odluka, donesenih na temelju članka VI/3.(c) Ustava Bosne i Hercegovine, bavio pitanjem ustavnosti nekoliko zakona zato što nisu propisivali specifične naknade po osnovu rada za suce i tužitelje kao nositelje pravosudnih funkcija, ali i za ostalo stručno osoblje u pravosudnim institucijama. Tako je u Odluci broj U-7/12 od 30. siječnja 2013. godine Ustavni sud utvrdio neustavnost Zakona o plaćama i drugim naknadama u sudskim i tužiteljskim institucijama na razini BiH zato što zakon "ne sadrži odredbe" o naknadama "troškova prijevoza, toplog obroka i odvojenog života za suce, tužitelje ali i ostalo stručno osoblje". U Odluci broj U-29/13 od 28. ožujka 2014. godine Ustavni sud je utvrdio neustavnost Zakona o plaćama i drugim naknadama u sudskim i tužiteljskim institucijama na razini BiH zato što zakon "ne sadrži odredbe" o naknadama "troškova smještaja u tijeku rada za suce, tužitelje, ali i drugo stručno osoblje". Istom odlukom Ustavni sud je utvrdio da je navedeni zakon u skladu s Ustavom Bosne i Hercegovine i Europskom konvencijom "iako ne sadrži" odredbe o "naknadama za posebne uvjete rada (dodatak na staž) za stručne suradnike pravne i stručne suradnike istražitelje" u Tužiteljstvu BiH. U Odluci broj U-22/22 od 23. ožujka 2023. godine Ustavni sud je utvrdio neustavnost Zakona o plaćama i drugim naknadama u sudskim i tužiteljskim institucijama na razini BiH zbog toga što zakon "ne sadrži odredbe o naknadi za troškove smještaja i odvojen život za stručno osoblje" u pravosudnim institucijama BiH. U Odluci broj U-25/22 od 19. siječnja 2023. godine Ustavni sud je utvrdio neustavnost Zakona o plaćama i drugim naknadama u sudskim i tužiteljskim institucijama na razini BiH zato što zakon "ne sadrži odredbe o naknadama sucima i tužiteljima za vrijeme obveznog dežurstva ili pripravnosti za rad".

30. U svim navedenim odlukama u kojima je utvrđena neustavnost Ustavni sud je smatrao da je zakonodavac, ne propisujući specifične naknade iz radnog odnosa za suce, tužitelje i za ostalo stručno osoblje u pravosudnim institucijama, prekršio načelo nezavisnosti pravosuđa kao temeljne garancije vladavine prava iz članka I/2. Ustava Bosne i Hercegovine, te da je postupio protivno načelu zabrane diskriminacije iz članka II/4. Ustava Bosne i Hercegovine, članka 1. Protokola broj 12 uz Europsku konvenciju i članka 26. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima.

31. Kao posebno značajnu odluku za rješavanje konkretnog zahtjeva, Ustavni sud ukazuje na svoju praksu iz Odluke broj U-12/23 (vidi Ustavni sud, Odluka o dopustivosti i meritumu broj U-12/23 od 28. rujna 2023. godine, dostupna na www.ustavnisud.ba) utvrdio da članak 20. Zakona o plaćama i naknadama u organima vlasti Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine" br. 45/10, 111/12, 20/17, 22/19 i 94/20), u dijelu IV. alineja kojom je propisano "stručni sudski savjetnici u Vrhovnom sudu Federacije", nije u skladu sa člankom II/4. Ustava Bosne i Hercegovine i člankom 1. Protokola broj 12 uz Europsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda. Utvrđeno je da je navedena zakonska odredba neustavna zbog činjenice da stručni sudski savjetnici u Vrhovnom sudu Federacije nisu imali zakonom propisano pravo na usklađivanje plaće s mjesečnim rastom prosječne mjesečne neto plaće u Bosni i

Hercegovini. U svezi s tim je navedeno da za stručne savjetnike u Vrhovnom sudu FBiH nije propisano da vrše sudsku funkciju, kao i da ih ne imenuje VSTVBiH, već da ih zapošljava Vrhovni sud FBiH (*idem*, točka 38.). S druge strane, Ustavni sud je zaključio da su pravni savjetnici Pravnog odjeljenja u Sudu Bosne i Hercegovine adekvatna usporedna skupina u odnosu na stručne savjetnike u Vrhovnom sudu FBiH. Daljnjom analizom Ustavni sud je utvrdio postojanje različitog tretmana između navedene dvije kategorije sudskih službenika budući da Zakon o plaćama i drugim naknadama u sudskim i tužiteljskim institucijama na razini Bosne i Hercegovine, koji se primjenjuje u odnosu na pravne savjetnike Pravnog odjeljenja u Sudu Bosne i Hercegovine, u relevantnom dijelu propisuje korigiranje plaće u skladu s rastom prosječne mjesečne plaće u Bosni i Hercegovini, za razliku od osporenog zakona u navedenoj odluci (*idem*, točka 41.). Konačno, Ustavni sud je u navedenoj odluci zaključio da za takvo različito postupanje ne postoji objektivno i razumno opravdanje, odnosno da je osporena odredba u tom predmetu diskriminirajuća jer onemogućava da se plaća stručnih savjetnika u Vrhovnom sudu korigira za procent povećanja prosječne mjesečne neto plaće u Bosni i Hercegovini (*idem*, točka 42.).

32. Imajući u vidu navode podnositelja zahtjeva, kao i relevantnu praksu Ustavnog suda, osporena odredba u konkretnom slučaju ispitat će se s aspekta zabrane diskriminacije.

33. Ustavni sud podsjeća da je Europski sud za ljudska prava (u daljnjem tekstu: Europski sud) potvrdio da pojmove diskriminacije koja je zabranjena na temelju članka 14. Europske konvencije i članka 1. Protokola broj 12 treba tumačiti na isti način (vidi Europski sud, *Pilav protiv Bosne i Hercegovine*, presuda od 9. lipnja 2016. godine, predstavka broj 41939/07, točka 40. s daljnjim referencama). U skladu s tim, pravo na nediskriminaciju prema članku 1. Protokola broj 12 uz Europsku konvenciju pruža zaštitu od različitog postupanja prema pojedincima u analognim ili relevantno sličnim situacijama. Tretman je diskriminatoran ako "nema objektivno i razumno opravdanje", odnosno ako ne teži "legitimnom cilju" ili ako ne postoji "razuman odnos proporcionalnosti" između upotrijebljenog sredstva i cilja koji se želi postići (vidi, *mutatis mutandis*, Europski sud, *Pinkas protiv Bosne i Hercegovine*, presuda od 4. listopada 2022. godine, predstavka broj 8701/21, točka 58.). Osim toga, "samo razlike u tretmanu utemeljene na prepoznatljivoj osobini ili 'statusu' mogu predstavljati diskriminaciju u smislu članka 14." (*idem*, točka 59.).

34. U svezi s navedenim, Ustavni sud napominje da članak 1. Protokola broj 12 uz Europsku konvenciju proširuje obujam zaštite ne samo na "bilo koje pravo utvrđeno zakonom" nego i izvan toga (*op. cit.*, *Pinkas protiv Bosne i Hercegovine*, točka 52.). To se primarno odnosi na nacionalni zakon i na ono što je njime dozvoljeno, odnosno koje pravo se njime uskraćuje.

35. U konkretnom slučaju, sudskim stručnim suradnicima u Kantonalnom sudu koji su raspoređeni u sudska odjeljenja osporenim zakonom se uskraćuje pravo na usklađivanje prosječne mjesečne neto plaće u Bosni i Hercegovini. To pravo je najjasnije propisano člankom 6., zatim člankom 17. stavak 1.g) i člankom 18. stavak 1. Zakona o plaćama i drugim naknadama u sudskim i tužiteljskim institucijama na razini Bosne i Hercegovine (vidi točku 16. ove odluke). Iz navedene zakonske odredbe jasno proizlazi da se druge naknade i materijalna prava primjenjuju i na sve kategorije stručnog osoblja Suda BiH, Tužiteljstva BiH i Tajništva VSTVBiH, što uključuje i reguliranje osnovne mjesečne plaće, odnosno njezino korigiranje za procent povećanja prosječne mjesečne neto plaće u Bosni i Hercegovini. U stručno osoblje, prema navedenom zakonu, spadaju "stručni suradnici" u Sudu BiH i Tužiteljstvu BiH. Budući da se zahtjevom tvrdi da osporena odredba onemogućava uživanje navedenog prava sudskim stručnim suradnicima u Kantonalnom sudu, Ustavni sud će s tog aspekta pristupiti ispitivanju kompatibilnosti osporene odredbe sa člankom 1. Protokola broj 12 uz Europsku konvenciju.

36. Ustavni sud napominje da sporna zakonska odredba ne propisuje da se to eksplicitno odnosi na sudske stručne suradnike u Kantonalnom sudu koji su raspoređeni u sudska odjeljenja i obavljaju najstroženije poslove iz djelatnosti suda. To je ujedno i jedina razlika u strukturi zakonske odredbe čija se ustavnost ispituje u odnosu na odredbu koja je ispitana u predmetu Ustavnog suda broj U-12/23. Međutim, nesporno je da se sporna zakonska odredba odnosi i na te sudske stručne suradnike Kantonalnog suda, što proizlazi iz odgovora Ministarstva pravde kojem se pridružila i Skupština Kantona Sarajevo kao donositelj osporenog zakona. Ustavni sud, međutim, primjećuje da je zahtjevom pokrenuto pitanje ustavnosti sporne zakonske odredbe isključivo u odnosu na sudske stručne suradnike Kantonalnog suda koji su raspoređeni u sudska odjeljenja i obavljaju najstroženije poslove iz osnovne djelatnosti suda. Ovim zahtjevom se i ne pokreće pitanje u odnosu na ostale državne službenike odnosno stručne suradnike zaposlene u upravi suda na administrativnim poslovima niti se na njih odnosi navedena praksa Ustavnog suda.

37. Da bi se ispitalo postojanje diskriminacije, mora se prvo utvrditi postojanje adekvatne "usporedne skupine" i "analogne ili relevantno slične situacije". Prema navodima podnositelja zahtjeva, sudski stručni suradnici u Kantonalnom sudu su u analognoj ili relevantno sličnoj situaciji kao i stručni suradnici i savjetnici u sudovima u Federaciji BiH, kao i stručno osoblje koje je zaposleno u pravosudnim institucijama Bosne i Hercegovine, tj. suradnici i savjetnici u Sudu BiH i Tužiteljstvu BiH. Ustavni sud primjećuje da poslovi koje obavljaju sudski stručni suradnici u Kantonalnom sudu, glede opisa poslova, suštinski odgovaraju poslovima sudskih savjetnika u Vrhovnom sudu FBiH. Iako se radi o sudovima različitih razina, poslovi koje obavljaju obje usporedne skupine – pomoć i podrška sucima u njihovu radu, suštinski su isti. Takav zaključak proizlazi iz analize sadržaja Pravilnika o unutarnjoj organizaciji Kantonalnog suda i Vrhovnog suda FBiH (vidi toč. 17. i 18. ove odluke). Iz navedena dva propisa je vidljivo da obje kategorije službenika obavljaju poslove pomaganja sucima u njihovu radu i izradi nacrtu odluka. Dakle, radi se o obavljanju najstroženijih poslova osnovne djelatnosti navedena dva suda. S obzirom na navedeno, može se zaključiti da su sudski stručni savjetnici Vrhovnog suda FBiH adekvatna usporedna skupina u odnosu na sudske stručne suradnike u Kantonalnom sudu.

38. Kako je već rečeno, posebnost ovog slučaja ogleda se u tome što osporena zakonska odredba ne konkretizira, tj. ne nabroja radna mjesta za koje je propisan određeni platni koeficijent. Prema praksi Europskog suda, opća politika ili mjera koja ima nerazmjerno štetne efekte na određenu skupinu može se smatrati diskriminatornom čak i kada nije posebno usmjerena na tu skupinu. Takva situacija može predstavljati "posrednu diskriminaciju", koja ne zahtijeva nužno diskriminatorsku namjeru (vidi, *op. cit.*, *Pinkas protiv Bosne i Hercegovine*, točka 62.). Ipak, kako je već rečeno, nesporno je da se osporena zakonska odredba članka 18. stavak 2. alineja III. odnosi i na sudske stručne suradnike u Kantonalnom sudu. Stoga, Ustavni sud smatra da se u ovom slučaju radi o posrednoj diskriminaciji jer pogađa skupinu stručnih suradnika u Kantonalnom sudu koja obavlja najstroženije poslove. Naime, osporenim zakonom, odnosno osporenom odredbom se ne pravi razlika između sudskih stručnih suradnika koji rade kao asistenti sucima i obavljaju najstroženije poslove u odnosu na stručne suradnike u upravi suda i koji ne obavljaju takve poslove. Stoga u osporenom zakonu nigdje nije propisano da sudski stručni suradnici u Kantonalnom sudu imaju pravo na godišnje korigiranje plaće na način na koji je to na državnoj i federalnoj razini propisano za sudske stručne osoblje. U svezi s tim, Ustavni sud posebno ukazuje na članak 17. stavak 1.g) i članak 18. stavak 1. Zakona o plaćama i drugim naknadama u sudskim i tužiteljskim institucijama na razini Bosne i Hercegovine, koji ovo pravo propisuje za sve stručno osoblje u Sudu BiH, Tužiteljstvu BiH i VSTVBiH. U svezi s tim, Ustavni

sud naglašava da ne postoji razumno i objektivno opravdanje za isključenje sudskih stručnih suradnika koji obavljaju najstroženije poslove iz osnovne djelatnosti suda u Kantonalnom sudu kada je riječ o korigiranju plaće za procent povećanja prosječne mjesečne neto plaće u Bosni i Hercegovini. Na ovakav zaključak ne utječe navod iz odgovora na zahtjev da je "osporenim zakonom propisan mehanizam za usklađivanje plaća u odnosu na kretanje ekonomskih parametara za sve državne službenike pa i za sudske stručne suradnike Kantonalnog suda" budući da se mora napraviti razlika u odnosu na spornu kategoriju stručnih suradnika, kako je to već obrazloženo.

39. Na temelju svega navedenog, Ustavni sud smatra da članak 18. stavak 2. alineja III. u odnosu na sudske stručne suradnike Kantonalnog suda koji su raspoređeni u sudska odjeljenja i obavljaju najstroženije poslove iz osnovne djelatnosti suda nije u skladu sa člankom II/4. Ustava Bosne i Hercegovine i člankom 1. Protokola broj 12 uz Europsku konvenciju.

40. Ustavni sud naglašava da odredbe članka 18. stavak 2. alineja III. Zakona o plaćama i naknadama u organima vlasti Kantona Sarajevo ostaje na snazi u odnosu na ostala radna mjesta, osim u odnosu na sudske stručne suradnike u Kantonalnom sudu koji obavljaju najstroženije poslove. U tom dijelu, kako je već rečeno, osporena odredba nije ni osporena. Da bi se otklonila neustavnost navedene zakonske odredbe, nadležni zakonodavac treba izmijeniti Zakon o plaćama i naknadama u organima vlasti Kantona Sarajevo na način da sudskim stručnim suradnicima u Kantonalnom sudu koji obavljaju najstroženije pravne poslove iz osnovne djelatnosti suda propiše pravo na reguliranje osnovne mjesečne plaće za procent povećanja prosječne mjesečne neto plaće u Bosni i Hercegovini na način kako je to propisano za stručno osoblje – sudske stručne suradnike i savjetnike prema odredbama članka 6., članka 17. stavak 1. i članka 18. stavak 1. Zakona o plaćama i drugim naknadama u sudskim i tužiteljskim institucijama na razini Bosne i Hercegovine.

41. Ustavni sud smatra svrsishodnim ostaviti Skupštini KS rok od šest mjeseci za odgovarajuću izmjenu relevantnih zakonskih odredaba kojima bi se i sudskim stručnim suradnicima u Kantonalnom sudu koji obavljaju najstroženije poslove priznalo pravo na reguliranje osnovne mjesečne plaće za procent povećanja prosječne mjesečne neto plaće u Bosni i Hercegovini.

Ostali navodi

42. Iako je podnositelj zahtjeva naveo da osporena zakonska odredba nije u skladu ni sa člankom 26. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima, Ustavni sud, imajući u vidu prethodno obrazloženje u kojem je utvrđena neustavnost osporene odredbe, smatra da nema potrebe zahtjev dodatno ispitivati prema članku 26. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima.

VII. Zaključak

43. Ustavni sud zaključuje da članak 18. stavak 2. alineja III. Zakona o plaćama i naknadama u organima vlasti Kantona Sarajevo ("Službene novine Kantona Sarajevo" br. 5/19 i 40/22) u dijelu u kojem se odnosi na sudske stručne suradnike u Kantonalnom sudu u Sarajevu koji su raspoređeni u sudska odjeljenja i obavljaju najstroženije poslove iz osnovne djelatnosti suda nije u skladu s odredbama članka II/4. Ustava Bosne i Hercegovine i članka 1. Protokola broj 12 uz Europsku konvenciju.

44. Na temelju članka 59. st. (1) i (2) i članka 61. stavak (4) Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud je odlučio kao u dispozitivu ove odluke.

45. Prema članku VI/5. Ustava Bosne i Hercegovine, odluke Ustavnog suda su konačne i obvezujuće.

Predsjednica
Ustavnog suda Bosne i Hercegovine
Seada Palavrić, v. r.

Ustavni sud Bosne i Hercegovine u plenarnom sazivu, u predmetu broj **У-7/24**, rješavajući zahtjev **Општинског суда у Сарајеву (судија Санела Врбањац)**, на основу члана VI/3ц) Устава Босне и Херцеговине, члана 57 став (2) тачка б), члана 59 ст. (1) и (2) и члана 61 став (4) Правила Уставног суда Босне и Херцеговине – пречишћени текст ("Службени гласник Босне и Херцеговине" бр. 94/14, 47/23 и 41/24), у саставу:

Сеада Палаврић, председница
Валерија Галић, потпредседница
Angelika Nußberger, потпредседница
Мирсад Теман, судија
Helen Keller, судија
Ledi Bianku, судија
Марин Вукоја, судија

на сједници одржаној 19. септембра 2024. године донио је

ОДЛУКУ О ДОПУСТИВОСТИ И МЕРИТУМУ

Одлучујући о захтјеву **Општинског суда у Сарајеву (судија Санела Врбањац)** за оцјену уставности члана 18 Закона о платама и накнадама у органима власти Кантона Сарајево ("Службене новине Кантона Сарајево" бр. 5/19 и 40/22),

утврђује се да члан 18 став 2 alineja III Закона о платама и накнадама у органима власти Кантона Сарајево ("Службене новине Кантона Сарајево" бр. 5/19 и 40/22) у дијелу који се односи на судске стручне сараднике у Кантоналном суду у Сарајеву који су распоређени у судска одјељења и обављају најсложеније послове из основне дјелатности суда није у складу са чланом II/4 Устава Босне и Херцеговине и чланом 1 Протокола број 12 уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода.

Налага се Скупштини Кантона Сарајево, у складу са чланом 61 став (4) Правила Уставног суда Босне и Херцеговине, да најкасније у року од шест мјесеци од дана објављивања ове одлуке у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине" измјени Закон о платама и накнадама у органима власти Кантона Сарајево ("Службене новине Кантона Сарајево" бр. 5/19 и 40/22) у односу на судске стручне сараднике у Кантоналном суду у Сарајеву који су распоређени у судска одјељења и обављају најсложеније послове из основне дјелатности суда, у складу с одредбама члана II/4 Устава Босне и Херцеговине и члана 1 Протокола број 12 уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода.

Одлуку објавити у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине", "Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине", "Службеном гласнику Републике Српске" и "Службеном гласнику Брчко дистрикта Босне и Херцеговине".

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. Увод

1. Општински суд у Сарајеву (судија Санела Врбањац; у даљњем тексту: подносилац захтјева) поднио је 16. априла 2024. године Уставном суду Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Уставни суд) захтјев за оцјену компатибилности члана 18 Закона о платама и накнадама у органима власти Кантона Сарајево ("Службене новине Кантона Сарајево" број 5/19), у даљњем тексту: оспорени закон, односно оспорена одредба) са чланом 1/2 и чланом II/4 Устава Босне и Херцеговине у вези са чланом 14 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода" (у даљњем тексту: Европска конвенција), чланом 1 Протокола број 12 уз Европску конвенцију и чланом 26 Међународног пакта о грађанским и политичким правима.

II. Поступак пред Уставним судом

2. На основу члана 23 Правила Уставног суда, од Скупштине Кантона Сарајево (у даљњем тексту: Скупштина КС) и Владе Кантона Сарајево (у даљњем тексту: Влада КС) затражено је 21. маја 2023. године да доставе одговоре на захтјев.

3. Скупштина КС је 20. јуна 2024. године доставила одговор на захтјев, у којем је Законодавно-правна комисија Скупштине КС прихватила одговор Министарства правде Кантона Сарајево (у даљњем тексту: Министарство правде КС).

III. Захтјев

а) Предмет поводом којег је захтјев покренут

4. Подносилац захтјева наводи да је пред Општинским судом у Сарајеву у току парнични поступак поводом тужбе С. М. (у даљњем тексту: тужитељица) против туженог Кантона Сарајево због новчаних потраживања из радног односа и дискриминације. Из стања списка предмета произлази да је на основу рјешења Кантоналног суда у Сарајеву (у даљњем тексту: Кантонални суд) од 22. јуна 2020. године тужитељица постављена на радно мјесто државног службеника – судског стручног сарадника у судској управи Кантоналног суда на неодређено вријеме. Тим рјешењем је тужитељица распоређена у III платни разред с утврђеним коефицијентом за обрачун основне мјесечне плате у висини од 5,20.

б) Наводи из захтјева

5. Подносилац захтјева сматра да оспорена одредба, која се односи и на судске стручне сараднике у судској управи Кантоналног суда, није у складу са чл. I/2 и II/4 Устава Босне и Херцеговине у вези са чланом 14 Европске конвенције, те чланом 1 Протокола број 12 уз Европску конвенцију и чланом 26 Међународног пакта о грађанским и политичким правима.

6. У захтјеву се наводи да су тужитељица односно судски стручни сарадници у Кантоналном суду дискриминисани у односу на стручне сараднике и савјетнике у правосудним институцијама на другим нивоима власти у Босни и Херцеговини – сараднике/савјетнике Уставног суда, Суда Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Суд БиХ), Тужилаштва Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Тужилаштво БиХ), стручне савјетнике Врховног суда Федерације Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Врховни суд ФБиХ) те стручне сараднике у општинским судовима. У вези с тим, наводи се да је Кантон Сарајево, континуираним неусклађивањем и некориговањем плате тужитељице на годишњем нивоу с растом плате у Босни и Херцеговини, повриједило право на једнако поступање према тужитељици у односу на претходно наведене упоредне категорије у односу на које је извршено усклађивање плата с растом просјечне плате у периоду од 1. јануара 2020. године до 31. децембра 2023. године. Подносилац захтјева наглашава да тужитељица обавља послове који су одређени чланом 13 Правилника о унутрашњој организацији Кантоналног суда, те да ти послови могу да се извршавају једино с описом и условима с пословима које обављају стручни сарадници и савјетници у правосудним институцијама Босне и Херцеговине, као и с радом и описом послова стручних савјетника из члана 20 Правилника о унутрашњој организацији Врховног суда ФБиХ.

7. Наглашава се да су судски стручни сарадници у Кантоналном суду у Сарајеву распоређени у судска одјељења и обављају најсложеније послове из основне дјелатности суда, за разлику од других категорија службеника Кантоналног суда који су запослени на пословима управе суда, тј. у кабинету предсједника суда или одејека судске управе. При томе се наводи да судски стручни сарадници у Кантоналном суду раде у оквиру исте институције према

наредбама и упутствима судија. Аргументујући ове наводе, подносилац захтјева се првенствено реферирао на члан 6 Закона о платама и другим накнадама судија и тужилаца у Федерацији Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Закон о платама судија и тужилаца у ФБиХ) којим је предвиђено кориговање, односно усклађивање основне мјесечне плате за проценат повећања просјечне нето мјесечне плате у Босни и Херцеговини. Наводи се да, за разлику од претходно наведеног закона, оспорени закон који се примјењује на стручне сараднике у Кантоналном суду не предвиђа наведено повећање. При томе се истиче да је позиција судског стручног сарадника у Кантоналном суду, као и позиција стручног сарадника у општинским судовима, прописана одредбама чл. 43 и 44 Закона о судовима у ФБиХ, те да наведени сарадници имају *de facto* статус носиоца судске функције. Коначно, подносилац захтјева указује на одлуке Уставног суда бр. У-7/12, У-29/13 и У-7/21 у којима је Уставни суд одлучивао о питању различитог третмана носилаца правосудних функција.

б) Одговори на захтјев

8. Министарство правде КС је истакло да је оспорени закон донесен на основу одредбе члана 18 став 1 тачка б) Устава Кантона Сарајево и чл. 60 и 63 Закона о платама и накнадама у органима власти у Федерацији Босне и Херцеговине. Сходно наведеном, Министарство правде КС је навело да је Скупштина КС приликом доношења оспореног закона била у обавези да се придржава одредби и начела из наведеног закона, те да у том смислу није могла да одступи од утврђеног законодавноправног оквира. Даље је наведено да је одредбом члана 20 Закона о платама и накнадама у органима власти у Федерацији Босне и Херцеговине било прописано да "стручни судски савјетници у Врховном суду Федерације" имају коефицијент од 5,20. Због тога, како је наведено у одговору на захтјев, оспореном одредбом прописан је исти коефицијент за стручне судске сараднике у Кантоналном суду будући да је то радно мјесто "пандан" радном мјесту стручног судског савјетника у Врховном суду ФБиХ. Затим је наведено да за "стручне сараднике у управи Кантоналног суда" није прописано да врше судску функцију, не именује их Високи судски и тужилачки савјет Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: ВСТСБиХ), већ их запошљава Кантонални суд. Стога се на њих, у смислу члана 43 став 2 Закона о судовима у ФБиХ у вези са чланом 4 Закона о платама судија и тужилаца у ФБиХ, примјењују прописи о платама и накнадама запослених у органима управе, односно државних службеника, у складу са чланом 48 Закона о судовима у ФБиХ.

9. У односу на наводе о дискриминацији, због тога што се плата стручних сарадника у Кантоналном суду не усклађује на годишњем нивоу на основу процента повећања просјечне нето плате, наведено је да је оспореним законом прописан механизам за усклађивање плата у односу на кретање економских параметара за све државне службенике па и за судске стручне сараднике Кантоналног суда. Истакнуто је да се, у смислу члана 5 став (4) оспореног закона, плата државних службеника сваке године повећава за одређени проценат јер се у преговорима с репрезентативним синдикатом у правилу договара већа основица од оне за претходну годину. У прилог томе наведено је да је основица за 2021. годину износила 315,00 КМ, за 2022. годину 330,00 КМ, а за текућу 2024. годину основица за обрачун плате износи 385,00 КМ. Такође је наведено да је и Колективним уговором за државне службенике и намјештенике у органима државне службе Кантона Сарајево (у даљњем тексту: Колективни уговор) предвиђено додатно увећање плате због промјена економских параметара, тј. због повећања цијена добара и услуга. При томе је наведено да се из садржаја захтјева може закључити да је Правилником о унутрашњој

организацији Кантоналног суда прописано да тужитељица у конкретном спору има статус "државног службеника", због чега се намеће питање зашто јој је утврђен такав статус за њено радно мјесто – судски стручни сарадник у судској управи ако она обавља послове који могу да се изједначе с описом послова и радом стручних сарадника и савјетника у правосудним институцијама Босне и Херцеговине. Стога је наведено да се не може говорити о дискриминацији у односу на стручне сараднике, односно савјетнике на другим нивоима власти, јер је за обе категорије прописан механизам усклађивања плата паралелно с кретањем одговарајућих економских параметара према званичним подацима Федералног завода за статистику.

10. Имајући у виду наведено, закључено је да Скупштина КС приликом доношења оспореног закона поступала у складу са законодавном оквиром ФБиХ као вишег нивоа власти сматрајући да су постојале објективне и разумне околности због којих су судски стручни сарадници у управи Кантоналног суда сврстани у оспорену одредбу.

IV. Релевантни прописи

11. **Закон о платама и накнадама у органима власти Кантона Сарајево** ("Службене новине КС" бр. 5/19 и 40/22), објављен на босанском језику, у релевантном дијелу гласи:

Члан 1.
(Предмет Закона)

Овим законом уређују се плаће и накнаде изабраних дужносника, носиоца извршних функција у органима законодавне и извршне власти Кантона Сарајево (у даљњем тексту: Кантон), именованих лица, правобраниоца и замјеника правобраниоца Кантона и државних службеника и намјештеника у органима државне службе Кантона (у даљњем тексту: орган државне службе).

Члан 5.

(Утврђивање основице за обрачун плаће)

(1) Основица за обрачун плаћа утврђује се законом о извршавању буџета за сваку буџетску годину или одлуком о привременом финансирању и примјењује се од 01.01. за сваку наредну годину.

(2) Поред основице за обрачун плаће, приликом обрачуна плаће користит ће се и бод за обрачун плаће који се утврђује законом о извршавању буџета за сваку буџетску годину или одлуком о привременом финансирању и примјењује се од 01.01. за сваку наредну годину.

(3) Утврђивање основице и бода врши се у преговорима са репрезентативним синдикатом, а прије усвајања закона из става (1) овог члана. Уколико се не постигне договор, Влада Кантона ће утврдити основицу и бод, при чему висина основице не може бити нижа од претходно договорене, односно важеће.

(4) Приликом утврђивања основице и бода за обрачун плаће из ст. (1) и (2) овог члана узет ће се у обзир пројекција буџета за наредну годину, као и кретање GDP и индекса потрошачких цијена, а према подацима Федералног завода за статистику за Кантон Сарајево.

(5) Исплате мјесечних новчаних примања, извршене у складу са одредбама овог закона, су дефинитивне и коначне.

Члан 6.

(Утврђивање основне плаће)

(1) Основна плаћа утврђује се множењем основице за плаћу из члана 5. овог закона и бода за обрачун плаће са утврђеним коефицијентом платног разреда.

(2) Основна плаћа из става (1) овог члана увећава се за 0,6% за сваку започету годину стажа осигурања изабраног дужносника, носиоца извршних функција, именованих лица,

правобраниоца и замјеника правобраниоца, државних службеника и намјештеника, а највише до 20%.

(3) Основна плаћа не може бити мања од 70% просјечне нето плаће исплаћене у Федерацији Босне и Херцеговине према посљедњем објављеном статистичком податку.

(4) У случају да множењем утврђене основице и бода за обрачун плаће и припадајућег коефицијента платног разреда основна плаћа износи мање од 70% просјечне плаће из става (3) овог члана, запосленику ће се исплатити плаћа у наведеном постотку.

(5) Основна плаћа обрачунава се и исказује мјесечно за пуно радно вријеме, према радном мјесту и одговарајућем платном разреду.

(6) Уколико запосленик ради са непуним радним временом, у складу са посебним законом или другим прописима, основна плаћа одредит ће се сразмјерно вријемени проведеном на раду.

(7) Пуно радно вријеме запослених је 40 сати седмично.
ПОГЛАВЉЕ III. ПЛАЋЕ И НАКНАДЕ ДРЖАВНИХ СЛУЖБЕНИКА И НАМЈЕШТЕНИКА

Одјељак А. Основна плаћа

[...]

Члан 18.

(Платни разреди и коефицијенти за државне службенике)

(1) Утврђују се слиједећи платни разреди и коефицијенти за плаће за државне службенике:

(2) Основна плаћа лица из става (1) овог члана утврђује се према члану 6. овог закона.

Платни разред	Радно мјесто	Коефицијент
I		6,20
II		5,70
III		5,20
IV		4,60
V		4,50
VI		4,30
VII		4,10
VIII		3,90
IX		3,70

12. **Закон о платама и накнадама у органима власти Федерацији Босне и Херцеговине** ("Службене новине ФБиХ" бр. 45/10, 111/12, 20/17, 22/19 – одлука УСФБиХ, 94/20 – рјешење УСФБиХ и 84/23 – одлука УСБиХ)

За потребе ове одлуке користи се неслужбени пречишћени текст сачињен у Уставном суду БиХ, који гласи:

Члан 20.

Платни разреди и коефицијенти за државне службенике

Платни разред	Радно мјесто	Коефицијент
IV	- руководилац федералног органа управе и федералне управне организације које се налазе у саставу федералног министарства, - помоћник руководиоца федералне управне организације, - главни федерални инспектор, - руководиоци државних службеници у уредима и службама које оснива Влада Федерације, - помоћници директора Агенције за државну службу, - помоћници секретара Владе Федерације, - стручни судски савјетници у Врховном суду Федерације*, - стручни савјетници у Федералном тужилаштву, - интерни ревизори.	5,20

* Одлуком о допустивости и меритуму број У-12/23 од 28. септембра 2023. године је утврђено да члан 20. Закона о плаћама и накнадама у органима власти Федерације Босне и Херцеговине у дијелу IV у алинеји којом је прописано "стручни судски савјетници у Врховном суду Федерације", није у складу са чланом II/4. Устава Босне и Херцеговине, чланом I Протокола број 12 уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода и чланом 26 Међународног пакта о грађанским и политичким правима. Цитираном одлуком је наложено Парламенту Федерације Босне и Херцеговине да, у складу са чланом 61. став (4) Правила Уставног суда Босне и Херцеговине, најкасније у року од шест мјесеци од дана објављивања ове одлуке у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине" измијени релевантне законске одредбе којим би се судским стручним савјетницима у Врховном суду Федерације Босне и Херцеговине прописало право на годишње кориговање основне мјесечне плате за проценат повећања просјечне мјесечне нето плате у Босни и Херцеговини, у складу с одредбама члана II/4. Устава Босне и Херцеговине, члана I Протокола број 12 уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода и члана 26 Међународног пакта о грађанским и политичким правима.

13. Закон о државној служби у Федерацији Босне и Херцеговине ("Службене новине ФБиХ" бр. 29/03, 23/04, 39/04, 54/04, 67/05, 8/06, 77/06 – одлука УСФБиХ, 34/10 – одлука УСФБиХ, 45/10 – престају да важе одредбе које се односе на плате и накнаде државних службеника, 4/12, 99/15 и 9/17 – одлука УСФБиХ)

За потребе ове одлуке користи се неслужбени пречишћени текст сачињен у Уставном суду БиХ, који гласи:

Члан 1.

Предмет Закона

1. Овим законом одређује се радно-правни статус државних службеника у органима државне управе у Федерацији Босне и Херцеговине (у даљ[е]м тексту: Федерација), (у даљ[е]м тексту: орган државне службе).

2. Државни службеник је лице постављено рјешењем на радно мјесто у орган државне службе, у складу са законом.

Члан 74.

Одредбе овог закона које се односе на државне службенике у органима државне службе сходно се примјењују и на државне службенике који тај статус имају у стручним и другим службама органа законодавне власти, органа извршне власти, омбудсменима, органима судске власти, тужилаштвима, правобранилаштвима, установама за извршење кривичних санкција, затворима и органима за прекршаје Федерације, ако посебним законом није другачије одређено.

14. У Закону о судовима у Федерацији Босне и Херцеговине ("Службене новине ФБиХ" бр. 38/05, 22/06, 63/10, 72/10 – исправка, 7/13, 52/14 и 85/21) релевантне одредбе гласе:

СЛУЖБЕНИЦИ СУДА

Члан 42. став (2)

Број и стручна спрема службеника суда

Под службеницима суда, у смислу овог Закона, подразумијевају се државни службеници и намјештеници запослени у суду.

Члан 43. ст. (2) и (3)

Стручни сарадници

Стручни сарадник може поступати и одлучивати у ванпарничним и извршним стварима и споровима мале вриједности када је то предвиђено законом, у предметима које му додјели предсједник суда.

Стручни сарадник помаже судији у његовом раду, врши анализу правних питања, припрема предмете за суђење, те

обавља, самостално или под контролом и по упутствима судије, друге стручне послове предвиђене законом или правилником.

Члан 44.

Стручни савјетници

Врховни суд Федерације може запошљавати стручне савјетнике.

За стручног савјетника може бити примљен дипломирани правник са положеним правосудним испитом и искуством на раду на правним пословима од најмање пет година.

Стручни савјетник обавља послове из члана 43. став 3. овог Закона.

Члан 48.

Права из радних односа

Протиси о положају, правима и обавезама службеника у органима управе сходно се примјењују на службенике суда, ако законом није другачије одређено.

15. Закон о платама и другим накнадама судија и тужилаца у Федерацији Босне и Херцеговине ("Службене новине ФБиХ" бр. 72/05, 22/09, 27/12 – одлука УСФБиХ, 55/13, 55/17 – одлука УСФБиХ и 90/21 – одлука УСБиХ, 61/22 и 64/22 – рјешење УСБиХ) у тексту који је донио Парламент Федерације Босне и Херцеговине на сједници Представничког дома од 29. маја 2007. године и на сједници Дома народа од 19. марта 2009. године

За потребе ове одлуке користи се неслужбени пречишћени текст сачињен у Уставном суду БиХ, који гласи:

Члан 1.

Оквир Закона

Овим Законом утврђују се плате, накнаде и друга материјална права судија, тужилаца и стручних сарадника у Федерацији Босне и Херцеговине.

II. ПЛАТЕ, НАКНАДЕ И ДРУГА МАТЕРИЈАЛНА ПРАВА

Члан 4.

Основна мјесечна плата за стручне сараднике

1. Основна мјесечна плата стручних сарадника који обављају судску функцију у складу с чланом 43. став 2. Закона о судовима у Федерацији Босне и Херцеговине је 1.600 КМ.

2. Број стручних сарадника из става 1. овог члана одређује Високи судски и тужилачки савјет Босне и Херцеговине. Стручне сараднике именује Високи судски и тужилачки савјет Босне и Херцеговине у складу са Пословником Високог судског и тужилачког савјета.

Члан 6. ст. (1), (2) и (4)

Регулисање основне мјесечне плате

1. Плате прописане чланом 2., 3. и 4. овог Закона неће се повећавати све док просјечна мјесечна нето плата у Босни и Херцеговини израчуната за календарску годину не достигне или не пређе износ од 800 КМ.

2. Почевши од године која услједи након године у којој просјечна мјесечна нето плата у Босни и Херцеговини израчуната за календарску годину по први пут достигне или пређе износ од 800 КМ, основна мјесечна плата судија и тужилаца и стручних сарадника прописана чланом 2., 3. односно 4. ће се годишње кориговати за проценат повећања просјечне мјесечне нето плате у Босни и Херцеговини.

4. У случају да се у некој години просјечна мјесечна нето плата у Босни и Херцеговини израчуната за календарску годину смањи, основна мјесечна плата судија, тужилаца и стручних сарадника из члана 4. овог Закона остаје иста и неће се поново повећавати све док просјечна мјесечна нето плата у Босни и Херцеговини израчуната за календарску годину не достигне највиши ниво од првог повећања плата у складу са ставом 2. овог члана. Након тога, плате судија,

тужилаца и стручних сарадника из члана 4. овога Закона се повећавају у складу са ставом 2. овог члана.

[...]

16. Закон о платама и другим накнадама у судским и тужилачким институцијама на нивоу Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ" бр. 90/05, 32/07, 40/08 – одлука УСБиХ*, 17/13 – одлука УСБиХ, 5/14 – рјешење УСБиХ, 40/14 – одлука УСБиХ, 48/15 – рјешење УСБиХ, 77/20 и 29/23 – одлука УСБиХ)

За потребе ове одлуке користи се неслужбени пречишћени текст сачињен у Уставном суду БиХ, који гласи:

II. ПЛАТЕ, НАКНАДЕ И ДРУГА МАТЕРИЈАЛНА ПРАВА СУДИЈА И ТУЖИЛАЦА

*Члан 2. овог Закона укинут по основу Одлуке Уставног суда У-6/06 јер се односио на судије Уставног суда БиХ

Члан 6. ст. (1), (2) и (4)

Регулисање основне мјесечне плате

1. Плате прописане чланом 2., 3. и 4. овог Закона неће се повећавати све док просјечна мјесечна нето плата у Босни и Херцеговини израчуната за календарску годину не достигне или не пређе износ од 800 КМ.

2. Почевши од године која услиједи након године у којој просјечна мјесечна нето плата у Босни и Херцеговини израчуната за календарску годину по први пут достигне или пређе износ од 800 КМ, основна мјесечна плата судија и тужилаца прописана чланом 2. односно 3. и 4. ће се годишње кориговати за проценат повећања просјечне мјесечне нето плате у Босни и Херцеговини.

4. У случају да се у некој години просјечна мјесечна нето плата у Босни и Херцеговини израчуната за календарску годину смањи, основна мјесечна плата судија и тужилаца остаје иста и неће се поново повећавати све док просјечна мјесечна нето плата у Босни и Херцеговини израчуната за календарску годину не достигне највиши ниво од првог повећања плата у складу са ставом 2. овог члана. Након тога, плате судија и тужилаца се повећавају у складу саставом 2. овог члана.

Члан 17. став (1) тач. ф) и г)

Основна мјесечна плата

Основна мјесечна плата сљедећег стручног особља износи:

ф) За помоћника генералног секретара Суда Босне и Херцеговине, правне савјетнике Суда Босне и Херцеговине и правне савјетнике и замјенике шефова одјељења Високог судског и тужилачког савјета Босне и Херцеговине: од 1.900 до 2.400 КМ.

г) За стручне сараднике и секретаре одјељења Суда Босне и Херцеговине, стручне сараднике/помоћнике тужилаца у Тужилаштву Босне и Херцеговине, правнике/стручно особље Секретаријата Високог судског и тужилачког савјета Босне и Херцеговине: од 1.200 до 1.800 КМ:

Члан 18. став (1)

Друге накнаде и материјална права

1. Чланови 5. до 7., члан 8. ставови 2., 4., и 5., члан 9. и чланови 11. до 15. овог закона примјењују се на све категорије особља из члана 17. овог закона.

17. Правилник о унутрашњој организацији Кантоналног суда (преузет са <https://portalfo1.pravosudje.ba/vstvfo-ari/vijest/download/104149>), објављен на босанском језику, у релевантном дијелу гласи:

ПОГЛАВЉЕ II – УНУТРАШЊА ОРГАНИЗАЦИЈА И ДЈЕЛОКРУГ ОРГАНИЗАЦИОНИХ ЈЕДИНИЦА

Одјељак А. Унутрашња организација

Члан 4.

(Унутрашња организација)

(1) Послови из дјелокруга Суда врше се у оквиру сљедећих основних организационих јединица:

а) Судска одјељења (Кривично, Грађанско, Привредно и Управно одјељење)

б) Сектор судске управе

ц) Сектор за опће и правне послове, уписнике и помоћно-техничке послове

д) Сектор за економске и стручне послове

(2) Изван организационих јединица, обављају се послови Секретара суда, Стручног савјетника – Интерног ревизора, Вишег стручног сарадника за информисање и односе са јавношћу – по[р]тпарол суда, вишег референта – техничког секретара.

Одјељак Б. Дјелокруг организационих јединица

Члан 6.

(Дјелокруг Сектора судске управе)

(1) Сектор судске управе врши послове организовања унутрашњег пословања у суду, стручног образовања судија, службеника и намјештеника, вођење статистике и израда извјештаја о раду суда, послове у вези са судским вјештацима и тумачима, послове у вези са притужбама странака на рад суда и други послови судске управе прописане законом и другим актима.

Члан 13.

(Судски стручни сарадник)

(1) Назив радног мјеста: Судски стручни сарадник.

(2) Опис послова: Проучава и припрема предмете за сједницу вијећа, проучава правна питања у вези са радом суда у појединим предметима, израђује нацрте одлука, обавља радње у предмету по налогу и под надзором поступајућег судије у складу са Правилником о СМС-у, обавља и друге послове из дјелокруга послова сектора по налогу Предсједника суда.

[...]

(4) Врста дјелатности: Послови основне дјелатности.

(5) Група послова: Стручно-оперативни.

(6) Сложеност послова: Најсложенији.

(7) Статус извршиоца: Државни службеник.

(8) Позиција радног мјеста: Судски стручни сарадник.

(9) Број извршилаца: 26 (двадесетиест).

18. Правилник о унутрашњој организацији Врховног суда Федерације Босне и Херцеговине (преузет са <https://pravosudje.ba/vstvfo/B/70/article/52643>), објављен на босанском језику, у релевантном дијелу гласи:

II УНУТРАШЊА ОРГАНИЗАЦИЈА ВРХОВНОГ СУДА И ДЈЕЛОКРУГ РАДА ОРГАНИЗАЦИОНИХ ЈЕДИНИЦА

1. Унутрашња организација Врховног суда

Члан 4.

Послови и задаци из надлежности Врховног суда, обављају се у основним организационим јединицама, и то:

А Кабинет предсједника Врховног суда,

Б Посебан одјел Врховног суда Федерације Босне и Херцеговине, за поступање по кривичним дјелима к[о]ррупције, организираног и међукантоналног криминала (у даљем тексту: Посебни одјел Врховног суда)

Ц Сектор судских одјељења и

Д Сектор судске управе;

[...]

Члан 6.

У основној организационој јединици Сектору судске управе оснивају се унутрашње организационе јединице и то:

1. Одсјек судских стручних савјетника,

2. Одсјек за правне, техничке и опће послове

3. Одсјек судске писарнице и

4. Одсјек за финансијске и рачуноводствене послове.

Члан 10.**Д. Сектор судске управе**

У основној организационој јединици Сектору судске управе обављају се послови који се односе на:

[...]

- помагање судијама у њиховом раду;

[...]

- обављање послова припреме предмета за управно одјељење;

[...]

Члан 11.**Д.1. Одсек судских стручних савјетника**

У унутрашњој организационој јединици Одсека судских стручних савјетника обављају се слиједећи послови:

- помажу судијама у њихов[о]м раду;

- врше анализу правних питања;

- припремају предмете за суђење;

- проучавају и припремају предмете за сједнице вијећа;

- израђују нацрте судских одлука;

- обављају самостално или под надзором и по упутствима судије друге стручне послове предвиђене законом или правилником.

III СИСТЕМАТИЗАЦИЈА РАДНИХ МЈЕСТА

[...]

Д-СЕКТОР СУДСКЕ УПРАВЕ**Члан 20.****Д.1. Одсек судских стручних савјетника****1. Судски стручни савјетник**

Опис послова:

1. помаже судији у раду;

[...]

4. израђује нацрте судских одлука;

[...]

Врста дјелатности: основна дјелатност,

Назив групе послова: стручно-оперативни послови,

Сложеност послова: најсложенији послови,

Статус извршиоца: државни службеник,

Позиција радног мјеста: судски стручни савјетник,

[...]

VIII РАДНИ ОДНОСИ И ДИСЦИПЛИНСКА ОДГОВОРНОСТ**1. Радни односи****Члан 39.**

Прописи о положају, правима и обавезама државних службеника и намјештеника у органима управе сходно се примјењују на државне службенике и намјештенике Врховног суда, ако Законом о судовима у Федерацији Босне и Херцеговине или другим законом није другачије одређено.

19. Колективни уговор за државне службенике и намјештенике у органима државне службе Кантона Сарајево ("Службене новине КС" број 51/23), објављен само на босанском језику, у релевантном дијелу гласи:

Члан 65.**(Инфлација)**

(1) Због опћег повећања цијена добара и услуга, а услјед немогућности повећања коефицијената, прописаних чланом 18. став (1) и 19. став (1) Закона о плаћама и накнадама у органима власти Кантона Сарајево, Колективним уговором, основна плаћа државних службеника и намјештеника се повећава за 10% до измјена наведених чланова, а најкасније до истека важења овог колективног уговора.

(2) Уколико се основна плаћа исплаћује у износу од 70% просјечне нето плаће исплаћене у Федерацији Босне и Херцеговине, према последњем објављеном статистичком податку, у том случају се на тај износ врши увећање плаће за 10%.

V. Допустивост

20. При испитивању допустивости захтјева Уставни суд је пошао од одредбе члана VI/3ц) Устава Босне и Херцеговине.

21. Члан VI/3 Устава Босне и Херцеговине у релевантном дијелу гласи:

ц) Уставни суд има надлежност у питањима која му упуту било који суд у Босни и Херцеговини, а односи се на то да ли је закон на чијој ваљаности почива његова одлука, сагласан са овим Уставом, Европском конвенцијом о људским правима и основним слободама и њеним протоколима, или са законима Босне и Херцеговине; или у погледу постојања или дјелокруга неког општег правила међународног јавног права које је од значаја за одлуку тог суда.

22. Захтјев за оцјену уставности поднио је Општински суд у Сарајеву (судија Мелиса Бандић), што значи да је захтјев поднијело овлашћено лице из члана VI/3ц) Устава Босне и Херцеговине (види Уставни суд, Одлука о допустивости и меритуму број У-5/10 од 26. новембра 2010. године, тач. 7–14, објављена у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине" број 37/11). Имајући у виду одредбе члана VI/3ц) Устава Босне и Херцеговине и члана 19 став (1) Правила Уставног суда, Уставни суд сматра да је захтјев којим се тражи оцјена уставности оспорене правне одредбе, тачније члана 18 оспореног закона, допустив зато што га је поднио овлашћени субјекат, те да не постоји ниједан формални разлог из члана 19 став (1) Правила Уставног суда због којег овај дио захтјева не би био допустив.

VI. Меритум

23. Подносилац захтјева сматра да оспорена одредба није у складу с одредбама чл. I/2 и II/4 Устава Босне и Херцеговине у вези са чланом 14 Европске конвенције, чланом 1 Протокола број 12 уз Европску конвенцију и чланом 26 Међународног пакта о грађанским и политичким правима.

24. Оспорена одредба у цијелости гласи:

Члан 18.

(Платни разреди и коефицијенти за државне службенике)

(1) Утврђују се слиједећи платни разреди и коефицијенти за плаће за државне службенике:

(2) Основна плаћа лица из става (1) овог члана утврђује се према члану 6. овог закона.

Платни разред	Радно мјесто	Коефицијент
I		6,20
II		5,70
III		5,20
IV		4,60
V		4,50
VI		4,30
VII		4,10
VIII		3,90
IX		3,70

25. У Уставу Босне и Херцеговине релевантне одредбе гласе:

Члан I**Босна и Херцеговина****2. Демократска начела**

Босна и Херцеговина је демократска држава, која функционише на принципу владавине права и на основу слободних и демократских избора.

Члан II

Људска права и основне слободе

4. Недискриминација

Уживање права и слобода, предвиђених овим чланом или међународним споразумима наведеним у Анексу I овог Устава, обезбијеђено је свим лицима у Босни и Херцеговини без дискриминације по било којој основи као што су пол, раса, боја, језик, вјероисповијест, политичко или друго мишљење, национално и социјално поријекло или повезаност са националном мањином, имовина, рођење или други статус.

26. Члан 14 Европске конвенције гласи:

Уживање права и слобода предвиђених у овој конвенцији обезбијеђује се без дискриминације по било ком основу, као што су пол, раса, боја коже, језик, вјероисповијест, политичко или друго мишљење, национално или социјално поријекло, повезаност с националном мањином, имовина, рођење или други статус.

27. Члан 1 Протокола број 12 уз Европску конвенцију гласи:

1. Уживање сваког права које закон предвиђа мора да се обезбиједи без дискриминације по било ком основу, као што су пол, раса, боја коже, језик, вјероисповијест, политичко или друго мишљење, национално или социјално поријекло, повезаност с националном мањином, имовина, рођење или други статус.

2. Јавне власти не смију ни према коме вршити дискриминацију по било ком основу као што су они поменути у ставу 1.

28. Из навода захтјева за оцјену уставности произлази да је оспорена одредба неуставна зато што се примјењује и на судске стручне сараднике у Кантоналном суду који су распоређени у судска одјељења и обављају најсложеније послове из основне дјелатности суда, чиме су дискриминисани у односу на стручне сараднике и савјетнике у правосудним институцијама на другим нивоима власти у Босни и Херцеговини у погледу остваривања права на усклађивање плата с растом просјечне мјесечне плате у Босни и Херцеговини.

29. Уставни суд подсјећа да се у више својих одлука, донесених на основу члана VI/3ц) Устава Босне и Херцеговине, бавио питањем уставности неколико закона зато што нису прописивали специфичне накнаде по основу рада за судије и тужиоце као носиоце правосудних функција, али и за остало стручно особље у правосудним институцијама. Тако је у Одлуци број У-7/12 од 30. јануара 2013. године Уставни суд утврдио неуставност Закона о платама и другим накнадама у судским и тужилачким институцијама на нивоу БиХ зато што закон "не садржи одредбе" о накнадама "трошкова превоза, топлог оброка и одвојеног живота за судије, тужиоце али и остало стручно особље". У Одлуци број У-29/13 од 28. марта 2014. године Уставни суд је утврдио неуставност Закона о платама и другим накнадама у судским и тужилачким институцијама на нивоу БиХ зато што закон "не садржи одредбе" о накнадама "трошкова смјештаја у току рада за судије, тужиоце али и друго стручно особље". Истом одлуком Уставни суд је утврдио да је наведени закон у складу с Уставом Босне и Херцеговине и Европском конвенцијом "иако не садржи" одредбе о "накнадама за посебне услове рада (додатак на стаж) за стручне сараднике правнике и стручне сараднике истражиоце" у Тужилаштву БиХ. У Одлуци број У-22/22 од 23. марта 2023. године Уставни суд је утврдио неуставност Закона о платама и другим накнадама у судским и тужилачким институцијама на нивоу БиХ због тога што закон "не садржи одредбе о накнади за трошкове смјештаја и одвојен живот за стручно особље" у правосудним институцијама БиХ. У Одлуци број У-25/22 од 19. јануара 2023. године Уставни суд је утврдио неуставност Закона о

платама и другим накнадама у судским и тужилачким институцијама на нивоу БиХ зато што закон "не садржи одредбе о накнадама судијама и тужиоцима за вријеме обавезног дежурства или приправности за рад".

30. У свим наведеним одлукама у којима је утврђена неуставност Уставни суд је сматрао да је законодавац, не прописујући специфичне накнаде из радног односа за судије, тужиоце и за остало стручно особље у правосудним институцијама, прекршио начело независности правосуђа као основне гаранције владавине права из члана I/2 Устава Босне и Херцеговине, те да је поступио супротно начелу забране дискриминације из члана II/4 Устава Босне и Херцеговине, члана I Протокола број 12 уз Европску конвенцију и члана 26 Међународног пакта о грађанским и политичким правима.

31. Као посебно значајну одлуку за рјешавање конкретног захтјева, Уставни суд указује на своју праксу из Одлуке број У-12/23 (види Уставни суд, Одлука о допуствости и меритуму број У-12/23 од 28. септембра 2023. године, доступна на www.ustavnisud.ba) утврдио да члан 20 Закона о платама и накнадама у органима власти Федерације Босне и Херцеговине ("Службене новине Федерације Босне и Херцеговине" бр. 45/10, 111/12, 20/17, 22/19 и 94/20), у дијелу IV алинеја којом је прописано "стручни судски савјетници у Врховном суду Федерације", није у складу са чланом II/4 Устава Босне и Херцеговине и чланом 1 Протокола број 12 уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода. Утврђено је да је наведена законска одредба неуставна због чињенице да стручни судски савјетници у Врховном суду Федерације нису имали законом прописано право на усклађивање плате с мјесечним растом просјечне мјесечне нето плате у Босни и Херцеговини. У вези с тим је наведено да за стручне савјетнике у Врховном суду ФБиХ није прописано да врше судску функцију, као и да их не именује ВСТСБиХ, већ да их запошљава Врховни суд ФБиХ (*idem*, тачка 38). С друге стране, Уставни суд је закључио да су правни савјетници Правног одјељења у Суду Босне и Херцеговине адекватна упоредна група у односу на стручне савјетнике у Врховном суду ФБиХ. Даљњом анализом Уставни суд је утврдио постојање различитог третмана између наведене двије категорије судских службеника будући да Закон о платама и другим накнадама у судским и тужилачким институцијама на нивоу Босне и Херцеговине, који се примјењује у односу на правне савјетнике Правног одјељења у Суду Босне и Херцеговине, у релевантном дијелу прописује кориговање плате у складу с растом просјечне мјесечне плате у Босни и Херцеговини, за разлику од оспореног закона у наведеној одлуци (*idem*, тачка 41). Коначно, Уставни суд је у наведеној одлуци закључио да за такво различито поступање не постоји објективно и разумно оправдање, односно да је оспорена одредба у том предмету дискриминаторна јер онемогућава да се плата стручних савјетника у Врховном суду коригује за проценат повећања просјечне мјесечне нето плате у Босни и Херцеговини (*idem*, тачка 42).

32. Имајући у виду наводе подносиоца захтјева, као и релевантну праксу Уставног суда, оспорена одредба у конкретном случају испитаће се с аспекта забране дискриминације.

33. Уставни суд подсјећа да је Европски суд за људска права (у даљњем тексту: Европски суд) потврдио да појмове дискриминације која је забрањена на основу члана 14 Европске конвенције и члана 1 Протокола број 12 треба тумачити на исти начин (види Европски суд, *Пилав против Босне и Херцеговине*, пресуда од 9. јуна 2016. године, представка број 41939/07, тачка 40 с даљњим референцама). У складу с тим, право на недискриминацију према члану 1 Протокола број 12 уз Европску конвенцију пружа заштиту од различитог поступања према појединцима у аналогним или

релевантно сличним ситуацијама. Третман је дискриминаторан ако "нема објективно и разумно оправдање", односно ако не тежи "леgitимном циљу" или ако не постоји "разуман однос пропорционалности" између употребљеног средства и циља који се жели постићи (види, *mutatis mutandis*, Европски суд, *Пинкас против Босне и Херцеговине*, пресуда од 4. октобра 2022. године, представка број 8701/21, тачка 58). Осим тога, "само разлике у третману засноване на препознатљивој особини или "статусу" могу представљати дискриминацију у смислу члана 14" (*idem*, тачка 59).

34. У вези с наведеним, Уставни суд напомиње да члан 1 Протокола број 12 уз Европску конвенцију проширује обим заштите не само на "било које право утврђено законом" него и ван тога (*op. cit.*, *Пинкас против Босне и Херцеговине*, тачка 52). То се примарно односи на национални закон и на оно што је њиме дозвољено, односно које право се ускраћује.

35. У конкретном случају, судским стручним сарадницима у Кантоналном суду који су распоређени у судска одјељења оспореним законом се ускраћује право на усклађивање просјечне мјесечне нето плате у Босни и Херцеговини. То право је најјасније прописано чланом 6, затим чланом 17 став 1г) и чланом 18 став 1 Закона о платама и другим накнадама у судским и тужилачким институцијама на нивоу Босне и Херцеговине (види тачку 16 ове одлуке). Из наведене законске одредбе јасно произлази да се друге накнаде и материјална права примјењују и на све категорије стручног особља Суда БиХ, Тужилаштва БиХ и Секретаријата ВСТСБиХ, што укључује и регулисање основне мјесечне плате, односно њено кориговање за проценат повећања просјечне мјесечне нето плате у Босни и Херцеговини. У стручно особље, према наведеном закону, спадају "стручни сарадници" у Суду БиХ и Тужилаштву БиХ. Будући да се захтјевом тврди да оспорена одредба онемогућава уживање наведеног права судским стручним сарадницима у Кантоналном суду, Уставни суд ће с тог аспекта да приступи испитивању компатибилности оспорене одредбе са чланом 1 Протокола број 12 уз Европску конвенцију.

36. Уставни суд напомиње да спорна законска одредба не прописује да се то експлицитно односи на судске стручне сараднике у Кантоналном суду који су распоређени у судска одјељења и обављају најсложеније послове из дјелатности суда. То је уједно и једина разлика у структури законске одредбе чија се уставност испитује у односу на одредбу која је испитана у предмету Уставног суда број У-12/23. Међутим, неспорно је да се спорна законска одредба односи и на те судске стручне сараднике Кантоналног суда, што произлази из одговора Министарства правде којем се придружила и Скупштина Кантона Сарајево као доносилац оспореног закона. Уставни суд, међутим, примјењује да је захтјевом покренуто питање уставности спорне законске одредбе искључиво у односу на судске стручне сараднике Кантоналног суда који су распоређени у судска одјељења и обављају најсложеније послове из основне дјелатности суда. Овим захтјевом се и не покреће питање у односу на остале државне службенике односно стручне сараднике запослене у управи суда на административним пословима нити се на њих односи наведена пракса Уставног суда.

37. Да би се испитало постојање дискриминације, мора прво да се утврди постојање адекватне "упоредне групе" и "аналогне или релевантно сличне ситуације". Према наведеним подносиоца захтјева, судски стручни сарадници у Кантоналном суду су у аналогној или релевантно сличној ситуацији као и стручни сарадници и савјетници у судовима у Федерацији БиХ, као и стручно особље које је запослено у правосудним институцијама Босне и Херцеговине, тј. сарадници и савјетници у Суду БиХ и Тужилаштву БиХ.

Уставни суд примјењује да послови које обављају судски стручни сарадници у Кантоналном суду, у погледу описа послова, суштински одговарају пословима судских савјетника у Врховном суду ФБиХ. Иако се ради о судовима различитих нивоа, послови које обављају обје упоредне групе – помоћ и подршка судијама у њиховом раду, суштински су исти. Такав закључак произлази из анализе садржаја Правилника о унутрашњој организацији Кантоналног суда и Врховног суда ФБиХ (види тач. 17 и 18 ове одлуке). Из наведена два прописа је видљиво да обје категорије службеника обављају послове помагања судијама у њиховом раду и изрази нацрта одлука. Дакле, ради се о обављању најсложенијих послова основне дјелатности наведена два суда. С обзиром на наведено, може се закључити да су судски стручни савјетници Врховног суда ФБиХ адекватна упоредна група у односу на судске стручне сараднике у Кантоналном суду.

38. Како је већ речено, посебност овог случаја огледа се у томе што оспорена законска одредба не конкретизује, тј. не набраја радна мјеста за које је прописан одређени платни коефицијент. Према пракси Европског суда, општа политика или мјера која има несразмјерно штетне ефекте на одређену групу може да се сматра дискриминаторном чак и када није посебно усмјерена на ту групу. Таква ситуација може представљати "посредну дискриминацију", која не захтијева нужно дискриминаторску намјеру (види, *op. cit.*, *Пинкас против Босне и Херцеговине*, тачка 62). Ипак, како је већ речено, неспорно је да се оспорена законска одредба члана 18 став 2 алинеја III односи и на судске стручне сараднике у Кантоналном суду. Стога, Уставни суд сматра да се у овом случају ради о посредној дискриминацији јер погађа групу стручних сарадника у Кантоналном суду која обавља најсложеније послове. Наиме, оспореним законом, односно оспореном одредбом се не прави разлика између судских стручних сарадника који раде као асистенти судијама и обављају најстручније послове у односу на стручне сараднике у управи суда и који не обављају такве послове. Стога у оспореном закону нигдје није прописано да судски стручни сарадници у Кантоналном суду имају право на годишње кориговање плате на начин на који је то на државном и федералном нивоу прописано за судско стручно особље. У вези с тим, Уставни суд посебно указује на члан 17 став 1г) и члан 18 став 1 Закона о платама и другим накнадама у судским и тужилачким институцијама на нивоу Босне и Херцеговине који ово право прописује за све стручно особље у Суду БиХ, Тужилаштву БиХ и ВСТСБиХ. У вези с тим, Уставни суд наглашава да не постоји разумно и објективно оправдање за искључење судских стручних сарадника који обављају најсложеније послове из основне дјелатности суда у Кантоналном суду када је ријеч о кориговању плате за проценат повећања просјечне мјесечне нето плате у Босни и Херцеговини. На овакав закључак не утиче навод из одговора на захтјев да је "оспореним законом прописан механизам за усклађивање плата у односу на кретање економских параметара за све државне службенике па и за судске стручне сараднике Кантоналног суда" будући да се мора направити разлика у односу на спорну категорију стручних сарадника, како је то већ образложено.

39. На основу свега наведеног, Уставни суд сматра да члан 18 став 2 алинеја III у односу на судске стручне сараднике Кантоналног суда који су распоређени у судска одјељења и обављају најсложеније послове из основне дјелатности суда није у складу са чланом II/4 Устава Босне и Херцеговине и чланом 1 Протокола број 12 уз Европску конвенцију.

40. Уставни суд наглашава да одредбе члана 18 став 2 алинеја III Закона о платама и накнадама у органима власти Кантона Сарајево остаје на снази у односу на остала радна мјеста, осим у односу на судске стручне сараднике у

Кантоналном суду који обављају најсложеније послове. У том дијелу, како је већ речено, оспорена одредба није ни оспорена. Да би се отклонила неуставност наведене законске одредбе, надлежни законодавац треба да измени Закон о платама и накнадама у органима власти Кантона Сарајево на начин да судским стручним сарадницима у Кантоналном суду који обављају најсложеније правне послове из основне дјелатности суда пропише право на регулисање основне мјесечне плате за проценат повећања просјечне мјесечне нето плате у Босни и Херцеговини на начин како је то прописано за стручно особље – судске стручне сараднике и савјетнике према одредбама члана 6, члана 17 став 1 и члана 18 став 1 Закона о платама и другим накнадама у судским и тужилачким институцијама на нивоу Босне и Херцеговине.

41. Уставни суд сматра сврсисходним оставити Скупштини КС рок од шест мјесеци за одговарајућу измену релевантних законских одређби којима би се и судским стручним сарадницима у Кантоналном суду који обављају најсложеније послове признало право на регулисање основне мјесечне плате за проценат повећања просјечне мјесечне нето плате у Босни и Херцеговини.

Остали наводи

42. Иако је подносилац захтјева навео да оспорена законска одредба није у складу ни са чланом 26 Међународног пакта о грађанским и политичким правима, Уставни суд, имајући у виду претходно образложење у којем је утврђена неуставност оспорене одредбе, сматра да нема потребе да се захтјев додатно испитује према члану 26 Међународног пакта о грађанским и политичким правима.

VII. Закључак

43. Уставни суд закључује да члан 18 став 2 алинеја III Закона о платама и накнадама у органима власти Кантона Сарајево ("Службене новине Кантона Сарајево" бр. 5/19 и 40/22) у дијелу у којем се односи на судске стручне сараднике у Кантоналном суду у Сарајеву који су распоређени у судска одјељења и обављају најсложеније послове из основне дјелатности суда није у складу с одредбама члана II/4 Устава Босне и Херцеговине и члана 1 Протокола број 12 уз Европску конвенцију.

44. На основу члана 59 ст. (1) и (2) и члана 61 став (4) Правила Уставног суда, Уставни суд је одлучио као у диспозитиву ове одлуке.

45. Према члану VI/5 Устава Босне и Херцеговине, одлуке Уставног суда су коначне и обавезујуће.

Предсједница

Уставног суда Босне и Херцеговине

Сеада Палаврић, с. р.

Уставни суд Босне и Херцеговине у пленарном сазиву, у предмету број **U-7/24**, рјешавајући захтјев **Опćинског суда у Сарајеву (суткиња Сanela Vрбанјac)**, на основу члана VI/3.с) Устава Босне и Херцеговине, члана 57. став (2) тачка б), члана 59. ст. (1) и (2) и члана 61. став (4) Правила Уставног суда Босне и Херцеговине – пречишћени текст ("Службени гласник Босне и Херцеговине" бр. 94/14, 47/23 и 41/24), у саставу:

Сеада Палаврић, предсједница

Валерија Галић, потпредсједница

Ангелика Нулбергер, потпредсједница

Миросад Ђеман, судија

Хелен Келлер, суткиња

Леди Бианку, судија

Марин Вукоја, судија

на сједници одржаној 19. септембра 2024. године донио је

ODLUKU O DOPUSTIVOSTI I MERITUMU

Одлучујући о захтјеву **Опćинског суда у Сарајеву (суткиња Сanela Vрбанјac)** за оцјену уставности члана 18. Закона о плаћама и накнадама у органима власти Кантона Сарајево ("Службене новине Кантона Сарајево" бр. 5/19 и 40/22),

утврђује се да члан 18. став 2. алинеја III Закона о плаћама и накнадама у органима власти Кантона Сарајево ("Службене новине Кантона Сарајево" бр. 5/19 и 40/22) у дијелу који се односи на судске стручне сараднике у Кантоналном суду у Сарајеву који су распоређени у судска одјељења и обављају најсложеније послове из основне дјелатности суда није у складу са чланом II/4. Устава Босне и Херцеговине и чланом 1. Протокола број 12 уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода.

Налаже се Скупштини Кантона Сарајево, у складу са чланом 61. став (4) Правила Уставног суда Босне и Херцеговине, да најкасније у року од шест мјесеци од дана објављивања ове одлуке у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине" измени Закон о плаћама и накнадама у органима власти Кантона Сарајево ("Службене новине Кантона Сарајево" бр. 5/19 и 40/22) у односу на судске стручне сараднике у Кантоналном суду у Сарајеву који су распоређени у судска одјељења и обављају најсложеније послове из основне дјелатности суда, у складу с одредбама члана II/4. Устава Босне и Херцеговине и члана 1. Протокола број 12 уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода.

Одлуку објавити у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине", "Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине", "Службеном гласнику Републике Српске" и "Службеном гласнику Брчко дистрикта Босне и Херцеговине".

OBRAZLOŽENJE

I. Uvod

1. Опćински суд у Сарајеву (суткиња Сanela Vрбанјac; у даљњем тексту: подносилац захтјева) поднио је 16. априла 2024. године Уставном суду Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Уставни суд) захтјев за оцјену компатибилности члана 18. Закона о плаћама и накнадама у органима власти Кантона Сарајево ("Службене новине Кантона Сарајево" број 5/19), у даљњем тексту: оспорени закон, односно оспорена одредба) са чланом I/2. и чланом II/4. Устава Босне и Херцеговине у вези са чланом 14. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода" (у даљњем тексту: Европска конвенција), чланом 1. Протокола број 12 уз Европску конвенцију и чланом 26. Међународног пакта о грађанским и политичким правима.

II. Postupak pred Ustavnim sudom

2. На основу члана 23. Правила Уставног суда, од Скупштине Кантона Сарајево (у даљњем тексту: Скупштина КС) и Владе Кантона Сарајево (у даљњем тексту: Влада КС) затражено је 21. маја 2023. године да доставе одговоре на захтјев.

3. Скупштина КС је 20. јуна 2024. године доставила одговор на захтјев, у којем је Законодавно-правна комисија Скупштине КС прихватила одговор Министарства правде Кантона Сарајево (у даљњем тексту: Министарство правде КС).

III. Zahtjev

a) Predmet povodom kojeg je zahtjev pokrenut

4. Подносилац захтјева наводи да је пред Опćинским судом у Сарајеву у току парнични поступак поводом тужбе С. М. (у даљњем тексту: тужитељка) против туженог Кантона Сарајево због новчаних потраживања из радног односа и дискриминације. Из станја списа предмета произлази да је на основу рјешенја Кантоналног суда у Сарајеву (у даљњем тексту: Кантонални суд) од 22. јуна 2020. године тужитељка постављена на радно мјесто државног службеника – судског стручног сарадника у судској управи Кантоналног суда на неодређено вријеме. Тим рјешенјем је тужитељка распоређена у III платни разред с утврђеним коефицијентом за обрачун основне мјесечне плаће у висини од 5,20.

b) Navodi iz zahtjeva

5. Podnosilac zahtjeva smatra da osporena odredba, koja se odnosi i na sudske stručne saradnike u sudskoj upravi Kantonalnog suda, nije u skladu sa čl. I/2. i II/4. Ustava Bosne i Hercegovine u vezi sa članom 14. Evropske konvencije, te članom 1. Protokola broj 12 uz Evropsku konvenciju i članom 26. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima.

6. U zahtjevu se navodi da su tužiteljica odnosno sudski stručni saradnici u Kantonalnom sudu diskriminirani u odnosu na stručne saradnike i savjetnike u pravosudnim institucijama na drugim nivoima vlasti u Bosni i Hercegovini – saradnike/savjetnike Ustavnog suda, Suda Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Sud BiH), Tužilaštva Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Tužilaštvo BiH), stručne savjetnike Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Vrhovni sud FBiH) te stručne saradnike u općinskim sudovima. U vezi s tim, navodi se da je Kanton Sarajevo, kontinuiranim neusklađivanjem i nekorigiranjem plaće tužiteljice na godišnjem nivou s rastom plaće u Bosni i Hercegovini, povrijedio pravo na jednako postupanje prema tužiteljici u odnosu na prethodno navedene uporedne kategorije u odnosu na koje je izvršeno usklađivanje plaća s rastom prosječne plaće u periodu od 1. januara 2020. godine do 31. decembra 2023. godine. Podnosilac zahtjeva naglašava da tužiteljica obavlja poslove koji su određeni članom 13. Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji Kantonalnog suda, te da se ti poslovi mogu izjednačiti jedino s opisom i uvjetima s poslovima koje obavljaju stručni saradnici i savjetnici u pravosudnim institucijama Bosne i Hercegovine, kao i s radom i opisom poslova stručnih savjetnika iz člana 20. Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji Vrhovnog suda FBiH.

7. Naglašava se da su sudski stručni saradnici u Kantonalnom sudu u Sarajevu raspoređeni u sudska odjeljenja i obavljaju najsloženije poslove iz osnovne djelatnosti suda, za razliku od drugih kategorija službenika Kantonalnog suda koji su zaposleni na poslovima uprave suda, tj. u kabinetu predsjednika suda ili odsjeka sudske uprave. Pri tome se navodi da sudski stručni saradnici u Kantonalnom sudu rade u okviru iste institucije prema naredbama i uputstvima sudija. Argumentirajući ove navode, podnosilac zahtjeva se prvenstveno referirao na član 6. Zakona o plaćama i drugim naknadama sudija i tužilaca u Federaciji Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Zakon o plaćama sudija i tužilaca u FBiH) kojim je predviđeno korigiranje, odnosno usklađivanje osnovne mjesečne plaće za procent povećanja prosječne neto mjesečne plaće u Bosni i Hercegovini. Navodi se da, za razliku od prethodno navedenog zakona, osporeni zakon koji se primjenjuje na stručne saradnike u Kantonalnom sudu ne predviđa navedeno povećanje. Pri tome se ističe da je pozicija sudskog stručnog saradnika u Kantonalnom sudu, kao i pozicija stručnog saradnika u općinskim sudovima, propisana odredbama čl. 43. i 44. Zakona o sudovima u FBiH, te da navedeni saradnici imaju *de facto* status nosioca sudske funkcije. Konačno, podnosilac zahtjeva ukazuje na odluke Ustavnog suda br. U-7/12, U-29/13 i U-7/21 u kojima je Ustavni sud odlučivao o pitanju različitog tretmana nosilaca pravosudnih funkcija.

c) Odgovori na zahtjev

8. Ministarstvo pravde KS je istaklo da je osporeni zakon donesen na osnovu odredbe člana 18. stav 1. tačka b) Ustava Kantona Sarajevo i čl. 60. i 63. Zakona o plaćama i naknadama u organima vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine. Shodno navedenom, Ministarstvo pravde KS je navelo da je Skupština KS prilikom donošenja osporenog zakona bila u obavezi da se pridržava odredbi i principa iz navedenog zakona, te da u tom smislu nije mogla odstupiti od utvrđenog zakonodavnopravnog okvira. Dalje je navedeno da je odredbom člana 20. Zakona o plaćama i naknadama u organima vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine bilo propisano da "stručni sudski savjetnici u

Vrhovnom sudu Federacije" imaju koeficijent od 5,20. Zbog toga, kako je navedeno u odgovoru na zahtjev, osporenom odredbom propisan je isti koeficijent za stručne sudske saradnike u Kantonalnom sudu budući da je to radno mjesto "pandan" radnom mjestu stručnog sudskog savjetnika u Vrhovnom sudu FBiH. Zatim je navedeno da za "stručne saradnike u upravi Kantonalnog suda" nije propisano da vrše sudsku funkciju, ne imenuje ih Visoko sudsko i tužilačko vijeće Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: VSTVBiH), već ih zapošljava Kantonalni sud. Stoga se na njih, u smislu člana 43. stav 2. Zakona o sudovima u FBiH u vezi sa članom 4. Zakona o plaćama sudija i tužilaca u FBiH, primjenjuju propisi o plaćama i naknadama zaposlenih u organima uprave, odnosno državnih službenika, u skladu sa članom 48. Zakona o sudovima u FBiH.

9. U odnosu na navode o diskriminaciji, zbog toga što se plaća stručnih saradnika u Kantonalnom sudu ne usklađuje na godišnjem nivou na osnovu procenta povećanja prosječne neto plaće, navedeno je da je osporenim zakonom propisan mehanizam za usklađivanje plaća u odnosu na kretanje ekonomskih parametara za sve državne službenike pa i za sudske stručne saradnike Kantonalnog suda. Istaknuto je da se, u smislu člana 5. stav (4) osporenog zakona, plaća državnih službenika svake godine povećava za određeni procent jer se u pregovorima s reprezentativnim sindikatom u pravilu dogovara veća osnovica od one za prethodnu godinu. U prilog tome navedeno je da je osnovica za 2021. godinu iznosila 315,00 KM, za 2022. godinu 330,00 KM, a za tekuću 2024. godinu osnovica za obračun plaće iznosi 385,00 KM. Također je navedeno da je i Kolektivnim ugovorom za državne službenike i namještenike u organima državne službe Kantona Sarajevo (u daljnjem tekstu: Kolektivni ugovor) predviđeno dodatno uvećanje plaće zbog promjena ekonomskih parametara, tj. zbog povećanja cijena dobara i usluga. Pri tome je navedeno da se iz sadržaja zahtjeva može zaključiti da je Pravilnikom o unutrašnjoj organizaciji Kantonalnog suda propisano da tužiteljica u konkretnom sporu ima status "državnog službenika", zbog čega se nameće pitanje zašto joj je utvrđen takav status za njeno radno mjesto – sudski stručni saradnik u sudskoj upravi, ako ona obavlja poslove koji se mogu izjednačiti s opisom poslova i radom stručnih saradnika i savjetnika u pravosudnim institucijama Bosne i Hercegovine. Stoga je navedeno da se ne može govoriti o diskriminaciji u odnosu na stručne saradnike, odnosno savjetnike na drugim nivoima vlasti, jer je za obje kategorije propisan mehanizam usklađivanja plaća paralelno s kretanjem odgovarajućih ekonomskih parametara prema zvaničnim podacima Federalnog zavoda za statistiku.

10. Imajući u vidu navedeno, zaključeno je da Skupština KS prilikom donošenja osporenog zakona postupala u skladu sa zakonodavnopravnim okvirom FBiH kao višeg nivoa vlasti smatrajući da su postojale objektivne i razumne okolnosti zbog kojih su sudski stručni saradnici u upravi Kantonalnog suda svrstani u osporenu odredbu.

IV. Relevantni propisi

11. Zakon o plaćama i naknadama u organima vlasti Kantona Sarajevo ("Službene novine KS" br. 5/19 i 40/22) objavljen na bosanskom jeziku, u relevantnom dijelu glasi:

Član 1.

(Predmet Zakona)

Ovim zakonom uređuju se plaće i naknade izabranih dužnosnika, nosioca izvršnih funkcija u organima zakonodavne i izvršne vlasti Kantona Sarajevo (u daljnjem tekstu: Kanton), imenovanih lica, pravobranioca i zamjenika pravobranioca Kantona i državnih službenika i namještenika u organima državne službe Kantona (u daljnjem tekstu: organ državne službe).

Član 5.

(Utvrđivanje osnovice za obračun plaće)

(1) Osnovica za obračun plaća utvrđuje se zakonom o izvršavanju budžeta za svaku budžetsku godinu ili odlukom o

privremenom finansiranju i primjenjuje se od 01.01. za svaku narednu godinu.

(2) Pored osnovice za obračun plaće, prilikom obračuna plaće koristit će se i bod za obračun plaće koji se utvrđuje zakonom o izvršavanju budžeta za svaku budžetsku godinu ili odlukom o privremenom finansiranju i primjenjuje se od 01.01. za svaku narednu godinu.

(3) Utvrđivanje osnovice i boda vrši se u pregovorima sa reprezentativnim sindikatom, a prije usvajanja zakona iz stava (1) ovog člana. Ukoliko se ne postigne dogovor, Vlada Kantona će utvrditi osnovicu i bod, pri čemu visina osnovice ne može biti niža od prethodno dogovorene, odnosno važeće.

(4) Prilikom utvrđivanja osnovice i boda za obračun plaće iz st. (1) i (2) ovog člana uzet će se u obzir projekcija budžeta za narednu godinu, kao i kretanje GDP i indeksa potrošačkih cijena, a prema podacima Federalnog zavoda za statistiku za Kanton Sarajevo.

(5) Isplate mjesečnih novčanih primanja, izvršene u skladu sa odredbama ovog zakona, su definitivne i konačne.

Član 6.

(Utvrđivanje osnovne plaće)

(1) Osnovna plaća utvrđuje se množenjem osnovice za plaću iz člana 5. ovog zakona i boda za obračun plaće sa utvrđenim koeficijentom platnog razreda.

(2) Osnovna plaća iz stava (1) ovog člana uvećava se za 0,6% za svaku započetu godinu staža osiguranja izabranog dužnosnika, nosioca izvršnih funkcija, imenovanih lica, pravobranioca i zamjenika pravobranioca, državnih službenika i namještenika, a najviše do 20%.

(3) Osnovna plaća ne može biti manja od 70% prosječne neto plaće isplaćene u Federaciji Bosne i Hercegovine prema posljednjem objavljenom statističkom podatku.

(4) U slučaju da množenjem utvrđene osnovice i boda za obračun plaće i pripadajućeg koeficijenta platnog razreda osnovna plaća iznosi manje od 70% prosječne plaće iz stava (3) ovog člana, zaposleniku će se isplatiti plaća u navedenom postotku.

(5) Osnovna plaća obračunava se i iskazuje mjesečno za puno radno vrijeme, prema radnom mjestu i odgovarajućem platnom razredu.

(6) Ukoliko zaposlenik radi sa nepunim radnim vremenom, u skladu sa posebnim zakonom ili drugim propisima, osnovna plaća odredit će se srazmjerno vremenu provedenom na radu.

(7) Puno radno vrijeme zaposlenih je 40 sati sedmično.

POGLAVLJE III. PLAĆE I NAKNADE DRŽAVNIH SLUŽBENIKA I NAMJEŠTENIKA

Odjeljak A. Osnovna plaća

[...]

Član 18.

(Platni razredi i koeficijenti za državne službenike)

(1) Utvrđuju se sljedeći platni razredi i koeficijenti za plaće za državne službenike:

(2) Osnovna plaća lica iz stava (1) ovog člana utvrđuje se prema članu 6. ovog zakona.

Platni razred	Radno mjesto	Koeficijent
I		6,20
II		5,70
III		5,20
IV		4,60
V		4,50
VI		4,30
VII		4,10
VIII		3,90
IX		3,70

12. Zakon o plaćama i naknadama u organima vlasti Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine FBiH" br. 45/10, 111/12, 20/17, 22/19 – odluka USFBiH, 94/20 – rješenje USFBiH i 84/23 – odluka USBiH)

Za potrebe ove odluke koristi se neslužbeni prečišćeni tekst sačinjen u Ustavnom sudu BiH, koji glasi:

Član 20.

Platni razredi i koeficijenti za državne službenike

Platni razred	Radno mjesto	Koeficijent
IV	- rukovodilac federalnog organa uprave i federalne upravne organizacije koje se nalaze u sastavu federalnog ministarstva, - pomoćnik rukovodilaca federalne upravne organizacije, - glavni federalni inspektor, - rukovodeći državni službenici u uredima i službama koje osniva Vlada Federacije, - pomoćnici direktora Agencije za državnu službu, - pomoćnici sekretara Vlade Federacije, - stručni sudski savjetnici u Vrhovnom sudu Federacije*, - stručni savjetnici u Federalnom tužilaštvu, - interni revizori.	5,20

* Odlukom o dopustivosti i meritumu broj U-12/23 od 28. septembra 2023. godine je utvrđeno da član 20. Zakona o plaćama i naknadama u organima vlasti Federacije Bosne i Hercegovine u dijelu IV u alineji kojom je propisano "stručni sudski savjetnici u Vrhovnom sudu Federacije", nije u skladu sa članom II/4. Ustava Bosne i Hercegovine, članom 1. Protokola broj 12 uz Evropsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda i članom 26. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima. Citirano odlukom je naloženo Parlamentu Federacije Bosne i Hercegovine da, u skladu sa članom 61. stav (4) Pravila Ustavnog suda Bosne i Hercegovine, najkasnije u roku od šest mjeseci od dana objavljivanja ove odluke u "Službenom glasniku Bosne i Hercegovine" izmijeni relevantne zakonske odredbe kojim bi se sudskim stručnim savjetnicima u Vrhovnom sudu Federacije Bosne i Hercegovine propisalo pravo na godišnje korigiranje osnovne mjesečne plaće za procent povećanja prosječne mjesečne neto plaće u Bosni i Hercegovini u skladu sa odredbama člana II/4. Ustava Bosne i Hercegovine, člana 1. Protokola broj 12 uz Evropsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda i člana 26. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima.

13. Zakon o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine FBiH" br. 29/03, 23/04, 39/04, 54/04, 67/05, 8/06, 77/06 – odluka USFBiH, 34/10 – odluka USFBiH, 45/10 – prestaju važiti odredbe koje se odnose na plaće i naknade državnih službenika, 4/12, 99/15 i 9/17 – odluka USFBiH)

Za potrebe ove odluke koristi se neslužbeni prečišćeni tekst sačinjen u Ustavnom sudu BiH, koji glasi:

Član 1.

Predmet Zakona

1. Ovim zakonom određuje se radno-pravni status državnih službenika u organima državne uprave u Federaciji Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Federacija), (u daljem tekstu: organ državne službe).

2. Državni službenik je lice postavljeno rješenjem na radno mjesto u organ državne službe, u skladu sa zakonom.

Član 74.

Odredbe ovog zakona koje se odnose na državne službenike u organima državne službe shodno se primjenjuju i na državne službenike koji taj status imaju u stručnim i drugim službama organa zakonodavne vlasti, organa izvršne vlasti, ombudsmenima, organima sudske vlasti, tužilaštvima, pravobranilaštvima, ustanovama za izvršenje krivičnih sankcija, zatvorima i organima za prekršaje Federacije, ako posebnim zakonom nije drugačije određeno.

14. U **Zakonu o sudovima u Federaciji Bosne i Hercegovine** ("Službene novine FBiH" br. 38/05, 22/06, 63/10, 72/10 – ispravka, 7/13, 52/14 i 85/21) relevantne odredbe glase:

SLUŽBENICI SUDA

Član 42. stav 2.

Broj i stručna sprema službenika suda

Pod službenicima suda, u smislu ovog Zakona, podrazumijevaju se državni službenici i namještenici zaposleni u sudu.

Član 43. st. 2. i 3.

Stručni saradnici

Stručni saradnik može postupati i odlučivati u vanparničnim i izvršnim stvarima i sporovima male vrijednosti kada je to predviđeno zakonom u predmetima koje mu dodijeli predsjednik suda.

Stručni saradnik pomaže sudiji u njegovom radu, vrši analizu pravnih pitanja, priprema predmete za suđenje, te obavlja, samostalno ili pod nadzorom i po uputstvima sudije, druge stručne poslove predviđene zakonom ili pravilnikom.

Član 44.

Stručni savjetnici

Vrhovni sud Federacije može zapošljavati stručne savjetnike.

Za stručnog savjetnika može biti primljen diplomirani pravnik sa položenim pravosudnim ispitom i iskustvom na radu na pravnim poslovima od najmanje pet godina.

Stručni savjetnik obavlja poslove iz člana 43. stav 3. ovog Zakona.

Član 48.

Prava iz radnih odnosa

Propisi o položaju, pravima i obavezama službenika u organima uprave shodno se primjenjuju na službenike suda, ako zakonom nije drugačije određeno.

15. **Zakon o plaćama i drugim naknadama sudija i tužilaca u Federaciji Bosne i Hercegovine** ("Službene novine FBiH" br. 72/05, 22/09, 27/12 – odluka USFBiH, 55/13, 55/17 – odluka USFBiH i 90/21 – odluka USBiH, 61/22 i 64/22 – rješenje USBiH) u tekstu koji je donio Parlament Federacije Bosne i Hercegovine na sjednici Predstavničkog doma od 29. maja 2007. godine i na sjednici Doma naroda od 19. marta 2009. godine

Za potrebe ove odluke koristi se neslužbeni prečišćeni tekst sačinjen u Ustavnom sudu BiH, koji glasi:

Član 1.

Okvir Zakona

Ovim Zakonom utvrđuju se plaće, naknade i druga materijalna prava sudija, tužilaca i stručnih saradnika u Federaciji Bosne i Hercegovine.

II. PLAĆE, NAKNADE I DRUGA MATERIJALNA PRAVA

Član 4.

Osnovna mjesečna plaća za stručne saradnike

1. Osnovna mjesečna plaća stručnih saradnika koji obavljaju sudsku funkciju u skladu sa članom 43. stav 2. Zakona o sudovima u Federaciji Bosne i Hercegovine je 1.600 KM.

2. Broj stručnih saradnika iz stava 1. ovog člana određuje Visoko sudsko i tužilačko vijeće Bosne i Hercegovine. Stručne saradnike imenuje Visoko sudsko i tužilačko vijeće Bosne i Hercegovine u skladu sa Poslovníkom Visokog sudskog i tužilačkog vijeća.

Član 6. st. (1), (2) i (4)

Regulisanje osnovne mjesečne plaće

1. Plaće propisane članom 2, 3. i 4 ovog Zakona neće se povećavati sve dok prosječna mjesečna neto plaća u Bosni i Hercegovini izračunata za kalendarsku godinu ne dostigne ili ne pređe iznos od 800 KM.

2. Počevši od godine koja uslijedi nakon godine u kojoj prosječna mjesečna neto plaća u Bosni i Hercegovini izračunata za kalendarsku godinu po prvi put dostigne ili pređe iznos od 800

KM, osnovna mjesečna plaća sudija, tužilaca i stručnih saradnika iz člana 4. ovog Zakona propisana će se godišnje korigovati za procenat povećanja prosječne mjesečne neto plaće u Bosni i Hercegovini.

4. U slučaju da se u nekoj godini prosječna mjesečna neto plaća u Bosni i Hercegovini izračunata za kalendarsku godinu smanji, osnovna mjesečna plaća sudija, tužilaca i stručnih saradnika iz člana 4. ovog Zakona ostaje ista i neće se ponovo povećavati sve dok prosječna mjesečna neto plaća u Bosni i Hercegovini izračunata za kalendarsku godinu ne dostigne najviši nivo od prvog povećanja plaća u skladu sa stavom 2. ovog člana. Nakon toga, plaće sudija, tužilaca i stručnih saradnika iz člana 4. ovog Zakona se povećavaju u skladu sa stavom 2. ovog člana.

[...]

16. **Zakon o plaćama i drugim naknadama u sudskim i tužilačkim institucijama na nivou Bosne i Hercegovine** ("Službeni glasnik BiH" br. 90/05, 32/07, 40/08 – odluka USBiH*, 17/13 – odluka USBiH, 5/14 – rješenje USBiH, 40/14 – odluka USBiH, 48/15 – rješenje USBiH, 77/20 i 29/23 – odluka USBiH)

Za potrebe ove odluke koristi se neslužbeni prečišćeni tekst sačinjen u Ustavnom sudu BiH, koji glasi:

II. PLAĆE, NAKNADE I DRUGA MATERIJALNA PRAVA SUDJIA I TUŽILACA

*Član 2. ovog Zakona ukinut po osnovu Odluke Ustavnog suda U-6/06 jer se odnosio na sudije Ustavnog suda BiH

Član 6. st. (1), (2) i (4)

Regulisanje osnovne mjesečne plaće

1. Plaće propisane članom 2., 3. i 4. ovog Zakona neće se povećavati sve dok prosječna mjesečna neto plaća u Bosni i Hercegovini izračunata za kalendarsku godinu ne dostigne ili ne pređe iznos od 800 KM.

2. Počevši od godine koja uslijedi nakon godine u kojoj prosječna mjesečna neto plaća u Bosni i Hercegovini izračunata za kalendarsku godinu po prvi put dostigne ili pređe iznos od 800 KM, osnovna mjesečna plaća sudija i tužilaca propisana članom 2. odnosno 3. i 4. će se godišnje korigovati za procenat povećanja prosječne mjesečne neto plaće u Bosni i Hercegovini.

4. U slučaju da se u nekoj godini prosječna mjesečna neto plaća u Bosni i Hercegovini izračunata za kalendarsku godinu smanji, osnovna mjesečna plaća sudija i tužilaca ostaje ista i neće se ponovo povećavati sve dok prosječna mjesečna neto plaća u Bosni i Hercegovini izračunata za kalendarsku godinu ne dostigne najviši nivo od prvog povećanja plaća u skladu sa stavom 2. ovog člana. Nakon toga, plaće sudija i tužilaca se povećavaju u skladu sa stavom 2. ovog člana.

Član 17. stav (1) tač. f) i g)

Osnovna mjesečna plaća

Osnovna mjesečna plaća sljedećeg stručnog osoblja iznosi:

f) Za pomoćnika generalnog sekretara Suda Bosne i Hercegovine, pravne savjetnike Suda Bosne i Hercegovine i pravne savjetnike i zamjenike šefova odjela Visokog sudskog i tužilačkog vijeća Bosne i Hercegovine: od 1.900 do 2.400 KM.

g) Za stručne saradnike i sekretare odjeljenja Suda Bosne i Hercegovine, stručne saradnike/pomoćnike tužilaca u Tužilaštvu Bosne i Hercegovine, pravnike/stručno osoblje Sekretarijata Visokog sudskog i tužilačkog vijeća Bosne i Hercegovine: od 1.200 do 1.800 KM:

Član 18. stav (1)

Druge naknade i materijalna prava

1. Članovi 5. do 7., član 8. stavovi 2., 4., i 5., član 9. i članovi 11. do 15. ovog Zakona primjenjuju se na sve kategorije osoblja iz člana 17. ovog Zakona.

17. **Pravilnik o unutrašnjoj organizaciji Kantonalnog suda** (preuzet sa <https://portalfo1.pravosudje.ba/vstvfo-api/vijest/download/104149>), objavljen na bosanskom jeziku, u relevantnom dijelu glasi:

**POGLAVLJE II – UNUTRAŠNJA ORGANIZACIJA I
DJELOKRUG ORGANIZACIONIH JEDINICA**

Odjeljak A. Unutrašnja organizacija

Član 4.

(Unutrašnja organizacija)

(1) Poslovi iz djelokruga Suda vrše se u okviru sljedećih osnovnih organizacionih jedinica:

a) Sudska odjeljenja (Krivično, Građansko, Privredno i Upravno odjeljenje)

b) Sektor sudske uprave

c) Sektor za opće i pravne poslove, upisnike i pomoćno-tehničke poslove

d) Sektor za ekonomske i stručne poslove

(2) Izvan organizacionih jedinica, obavljaju se poslovi Sekretara suda, Stručnog savjetnika – Internog revizora, Višeg stručnog saradnika za informisanje i odnose sa javnošću – po[r]tparol suda, višeg referenta – tehničkog sekretara.

Odjeljak B. Djelokrug organizacionih jedinica

Član 6.

(Djelokrug Sektora sudske uprave)

(1) Sektor sudske uprave vrši poslove organizovanja unutrašnjeg poslovanja u sudu, stručnog obrazovanja sudija, službenika i namještenika, vođenje statistike i izrada izvještaja o radu suda, poslove u vezi sa sudskim vještacima i tumačima, poslove u vezi sa pritužbama stranaka na rad suda i drugi poslovi sudske uprave propisane zakonom i drugim aktima.

Član 13.

(Sudski stručni saradnik)

(1) Naziv radnog mjesta: Sudski stručni saradnik.

(2) Opis poslova: Proučava i priprema predmete za sjednicu vijeća, proučava pravna pitanja u vezi sa radom suda u pojedinim predmetima, izrađuje nacрте odluka, obavlja radnje u predmetu po nalogu i pod nadzorom postupajućeg sudije u skladu sa Pravilnikom o CMS-u, obavlja i druge poslove iz djelokruga poslova sektora po nalogu Predsjednika suda.

[...]

(4) Vrsta djelatnosti: Poslovi osnovne djelatnosti.

(5) Grupa poslova: Stručno-operativni.

(5) Složenost poslova: Najsloženiji.

(7) Status izvršioca: Državni službenik.

(8) Pozicija radnog mjesta: Sudski stručni saradnik.

(9) Broj izvršilaca: 26 (dvadesetšest).

18. Pravilnik o unutrašnjoj organizaciji Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine (preuzet sa <https://pravosudje.ba/vstvfo/B/70/article/52643>), objavljen na bosanskom jeziku, u relevantnom dijelu glasi:

**II UNUTRAŠNJA ORGANIZACIJA VRHOVNOG SUDA I
DJELOKRUG RADA ORGANIZACIONIH JEDINICA**

1. Unutrašnja organizacija Vrhovnog suda

Član 4.

Poslovi i zadaci iz nadležnosti Vrhovnog suda, obavljaju se u osnovnim organizacionim jedinicama, i to:

A Kabinet predsjednika Vrhovnog suda,

B Poseban odjel Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, za postupanje po krivičnim djelima k[or]upcije, organiziranog i međukantonalnog kriminala (u daljem tekstu: Posebni odjel Vrhovnog suda)

C Sektor sudskih odjeljenja i

D Sektor sudske uprave;

[...]

Član 6.

U osnovnoj organizacionoj jedinici Sektoru sudske uprave osnivaju se unutrašnje organizacione jedinice i to:

1. Odsjek sudskih stručnih savjetnika,

2. Odsjek za pravne, tehničke i opće poslove

3. Odsjek sudske pisarnice i

4. Odsjek za finansijske i računovodstvene poslove.

Član 10.

D. Sektor sudske uprave

U osnovnoj organizacionoj jedinici Sektoru sudske uprave obavljaju se poslovi koji se odnose na:

[...]

- pomaganje sudijama u njihovom radu;

[...]

- obavljanje poslova pripreme predmeta za upravno odjeljenje;

[...]

Član 11.

D.1. Odsjek sudskih stručnih savjetnika

U unutrašnjoj organizacionoj jedinici Odsjek sudskih stručnih savjetnika obavljaju se sljedeći poslovi:

-pomažu sudijama u njihovim radu;

-vrše analizu pravnih pitanja;

-pripremaju predmete za suđenje;

-proučavaju i pripremaju predmete za sjednice vijeća;

-izrađuju nacрте sudskih odluka;

-obavljaju samostalno ili pod nadzorom i po uputstvima sudije druge stručne poslove predviđene zakonom ili pravilnikom.

III SISTEMATIZACIJA RADNIH MJESTA

[...]

D-SEKTOR SUDSKE UPRAVE

Član 20.

D.1. Odsjek sudskih stručnih savjetnika

1.Sudski stručni savjetnik

Opis poslova:

1.pomaže sudiji u radu;

[...]

4.izrađuje nacрте sudskih odluka;

[...]

Vrsta djelatnosti: osnovna djelatnost,

Naziv grupe poslova: stručno-operativni poslovi,

Složenost poslova: najsloženiji poslovi,

Status izvršioca: državni službenik,

Pozicija radnog mjesta: sudski stručni savjetnik,

[...]

VIII RADNI ODNOSI I DISCIPLINSKA ODGOVORNOST

1.Radni odnosi

Član 39.

Propisi o položaju, pravima i obavezama državnih službenika i namještenika u organima uprave shodno se primjenjuju na državne službenike i namještenike Vrhovnog suda, ako Zakonom o sudovima u Federaciji Bosne i Hercegovine ili drugim zakonom nije drugačije određeno.

19. Kolektivni ugovor za državne službenike i namještenike u organima državne službe Kantona Sarajevo ("Službene novine KS" broj 51/23), objavljen samo na bosanskom jeziku, u relevantnom dijelu glasi:

Član 65.

(Inflacija)

(1) Zbog općeg povećanja cijena dobara i usluga, a uslijed nemogućnosti povećanja koeficijentata, propisanih članom 18. stav (1) i 19. stav (1) Zakona o plaćama i naknadama u organima vlasti Kantona Sarajevo, Kolektivnim ugovorom, osnovna plaća državnih službenika i namještenika se povećava za 10% do izmjena navedenih članova, a najkasnije do isteka važenja ovog kolektivnog ugovora.

(2) Ukoliko se osnovna plaća isplaćuje u iznosu od 70% prosječne neto plaće isplaćene u Federaciji Bosne i Hercegovine, prema posljednjem objavljenom statističkom podatku, u tom slučaju se na taj iznos vrši uvećanje plaće za 10%.

V. Dopustivost

20. Pri ispitivanju dopustivosti zahtjeva Ustavni sud je pošao od odredbe člana VI/3.c) Ustava Bosne i Hercegovine.

21. Član VI/3. Ustava Bosne i Hercegovine u relevantnom dijelu glasi:

c) *Ustavni sud je nadležan u pitanjima koja mu je prosljedio bilo koji sud u Bosni i Hercegovini u pogledu toga da li je zakon, o čijem važenju njegova odluka ovisi, kompatibilan sa ovim Ustavom, sa Evropskom konvencijom o ljudskim pravima i osnovnim slobodama i njenim protokolima, ili sa zakonima Bosne i Hercegovine; ili u pogledu postojanja ili domašaja nekog opšteg pravila međunarodnog javnog prava koje je bitno za odluku suda.*

22. Zahtjev za ocjenu ustavnosti podnio je Općinski sud u Sarajevu (sutkinja Melisa Bandić), što znači da je zahtjev podnijelo ovlašteno lice iz člana VI/3.c) Ustava Bosne i Hercegovine (vidi Ustavni sud, Odluka o dopustivosti i meritumu broj U-5/10 od 26. novembra 2010. godine, tač. 7–14, objavljena u "Službenom glasniku Bosne i Hercegovine" broj 37/11). Imajući u vidu odredbe člana VI/3.c) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 19. stav (1) Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud smatra da je zahtjev kojim se traži ocjena ustavnosti osporene pravne odredbe, tačnije člana 18. osporenog zakona, dopustiv zato što ga je podnio ovlašten subjekt, te da ne postoji nijedan formalni razlog iz člana 19. stav (1) Pravila Ustavnog suda zbog kojeg ovaj dio zahtjeva ne bi bio dopustiv.

VI. Meritum

23. Podnosilac zahtjeva smatra da osporena odredba nije u skladu s odredbama čl. I/2. i II/4. Ustava Bosne i Hercegovine u vezi sa članom 14. Evropske konvencije, članom 1. Protokola broj 12 uz Evropsku konvenciju i članom 26. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima.

24. Osporena odredba u cijelosti glasi:

Član 18.

(Platni razredi i koeficijenti za državne službenike)

(1) Utvrdjuju se slijedeći platni razredi i koeficijenti za plaće za državne službenike:

(2) Osnovna plaća lica iz stava (1) ovog člana utvrđuje se prema članu 6. ovog zakona.

Platni razred	Radno mjesto	Koeficijent
I		6,20
II		5,70
III		5,20
IV		4,60
V		4,50
VI		4,30
VII		4,10
VIII		3,90
IX		3,70

25. U Ustavu Bosne i Hercegovine relevantne odredbe glase:

Član 1

Bosna i Hercegovina

2. Demokratska načela

Bosna i Hercegovina je demokratska država koja funkcioniše u skladu sa zakonom i na osnovu slobodnih i demokratskih izbora.

Član II

Ljudska prava i osnovne slobode

4. Nediskriminacija

Uživanje prava i sloboda, predviđenih u ovom članu ili u međunarodnim sporazumima navedenim u Aneksu I ovog Ustava, osigurano je svim licima u Bosni i Hercegovini bez diskriminacije po bilo kojem osnovu kao što je pol, rasa, boja, jezik, vjera, političko i drugo mišljenje, nacionalno ili socijalno porijeklo, povezanost sa nacionalnom manjinom, imovina, rođenje ili drugi status.

26. Član 14. Evropske konvencije glasi:

Uživanje prava i sloboda predviđenih u ovoj konvenciji osigurava se bez diskriminacije po bilo kom osnovu, kao što su spol, rasa, boja kože, jezik, vjeroispovijest, političko ili drugo mišljenje, nacionalno ili socijalno porijeklo, povezanost s nacionalnom manjinom, imovina, rođenje ili drugi status.

27. Član 1. Protokola broj 12 uz Evropsku konvenciju glasi:

1. Uživanje svakog prava koje zakon predviđa mora se osigurati bez diskriminacije po bilo kom osnovu, kao što su spol, rasa, boja kože, jezik, vjeroispovijest, političko ili drugo mišljenje, nacionalno ili socijalno porijeklo, povezanost s nacionalnom manjinom, imovina, rođenje ili drugi status.

2. Javne vlasti ne smiju ni prema kom izvršiti diskriminaciju po bilo kom osnovu kao što su oni spomenuti u stavu 1.

28. Iz navoda zahtjeva za ocjenu ustavnosti proizlazi da je osporena odredba neustavna zato što se primjenjuje i na sudske stručne saradnike u Kantonalnom sudu koji su raspoređeni u sudska odjeljenja i obavljaju najstroženije poslove iz osnovne djelatnosti suda, čime su diskriminirani u odnosu na stručne saradnike i savjetnike u pravosudnim institucijama na drugim nivoima vlasti u Bosni i Hercegovini u pogledu ostvarivanja prava na usklađivanje plaća s rastom prosječne mjesečne plaće u Bosni i Hercegovini.

29. Ustavni sud podsjeća da se u više svojih odluka, donesenih na osnovu člana VI/3.c) Ustava Bosne i Hercegovine, bavio pitanjem ustavnosti nekoliko zakona zato što nisu propisivali specifične naknade po osnovu rada za sudije i tužioce kao nosioce pravosudnih funkcija, ali i za ostalo stručno osoblje u pravosudnim institucijama. Tako je u Odluci broj U-7/12 od 30. januara 2013. godine Ustavni sud utvrdio neustavnost Zakona o plaćama i drugim naknadama u sudskim i tužilačkim institucijama na nivou BiH zato što zakon "ne sadrži odredbe" o naknadama "troškova prijevoza, toplog obroka i odvojenog života za sudije, tužioce ali i ostalo stručno osoblje". U Odluci broj U-29/13 od 28. marta 2014. godine Ustavni sud je utvrdio neustavnost Zakona o plaćama i drugim naknadama u sudskim i tužilačkim institucijama na nivou BiH zato što zakon "ne sadrži odredbe" o naknadama "troškova smještaja u toku rada za sudije, tužioce ali i drugo stručno osoblje". Istom odlukom Ustavni sud je utvrdio da je navedeni zakon u skladu s Ustavom Bosne i Hercegovine i Evropskom konvencijom "iako ne sadrži" odredbe o "naknadama za posebne uvjete rada (dodatak na staž) za stručne saradnike pravne i stručne saradnike istražioce" u Tužilaštvu BiH. U Odluci broj U-22/22 od 23. marta 2023. godine Ustavni sud je utvrdio neustavnost Zakona o plaćama i drugim naknadama u sudskim i tužilačkim institucijama na nivou BiH zbog toga što zakon "ne sadrži odredbe o naknadi za troškove smještaja i odvojen život za stručno osoblje" u pravosudnim institucijama BiH. U Odluci broj U-25/22 od 19. januara 2023. godine Ustavni sud je utvrdio neustavnost Zakona o plaćama i drugim naknadama "ne sadrži odredbe o naknadama sudijama i tužiocima za vrijeme obaveznog dežurstva ili pripravnosti za rad".

30. U svim navedenim odlukama u kojima je utvrđena neustavnost Ustavni sud je smatrao da je zakonodavac, ne propisujući specifične naknade iz radnog odnosa za sudije, tužioce i za ostalo stručno osoblje u pravosudnim institucijama, prekršio načelo nezavisnosti pravosuđa kao osnovne garancije vladavine prava iz člana I/2. Ustava Bosne i Hercegovine, te da je postupio suprotno načelu zabrane diskriminacije iz člana II/4. Ustava Bosne i Hercegovine, člana 1. Protokola broj 12 uz Evropsku konvenciju i člana 26. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima.

31. Kao posebno značajnu odluku za rješavanje konkretnog zahtjeva, Ustavni sud ukazuje na svoju praksu iz Odluke broj U-12/23 (vidi Ustavni sud, Odluka o dopustivosti i meritumu broj U-12/23 od 28. septembra 2023. godine, dostupna na www.ustavnisud.ba) utvrdio da član 20. Zakona o plaćama i naknadama u organima vlasti Federacije Bosne i Hercegovine

("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine" br. 45/10, 111/12, 20/17, 22/19 i 94/20), u dijelu IV alineja kojom je propisano "stručni sudski savjetnici u Vrhovnom sudu Federacije", nije u skladu sa članom II/4. Ustava Bosne i Hercegovine i članom 1. Protokola broj 12 uz Evropsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda. Utvrđeno je da je navedena zakonska odredba neustavna zbog činjenice da stručni sudski savjetnici u Vrhovnom sudu Federacije nisu imali zakonom propisano pravo na usklađivanje plaće s mjesečnim rastom prosječne mjesečne neto plaće u Bosni i Hercegovini. U vezi s tim je navedeno da za stručne savjetnike u Vrhovnom sudu FBiH nije propisano da vrše sudsku funkciju, kao i da ih ne imenuje VSTVBiH, već da ih zapošljava Vrhovni sud FBiH (*idem*, tačka 38). S druge strane, Ustavni sud je zaključio da su pravni savjetnici Pravnog odjeljenja u Sudu Bosne i Hercegovine adekvatna uporedna grupa u odnosu na stručne savjetnike u Vrhovnom sudu FBiH. Daljnjom analizom Ustavni sud je utvrdio postojanje različitog tretmana između navedene dvije kategorije sudskih službenika budući da Zakon o plaćama i drugim naknadama u sudskim i tužilačkim institucijama na nivou Bosne i Hercegovine, koji se primjenjuje u odnosu na pravne savjetnike Pravnog odjeljenja u Sudu Bosne i Hercegovine, u relevantnom dijelu propisuje korigiranje plaće u skladu s rastom prosječne mjesečne plaće u Bosni i Hercegovini, za razliku od osporenog zakona u navedenoj odluci (*idem*, tačka 41). Konačno, Ustavni sud je u navedenoj odluci zaključio da za takvo različito postupanje ne postoji objektivno i razumno opravdanje, odnosno da je osporena odredba u tom predmetu diskriminirajuća jer onemogućava da se plaća stručnih savjetnika u Vrhovnom sudu korigira za procent povećanja prosječne mjesečne neto plaće u Bosni i Hercegovini (*idem*, tačka 42).

32. Imajući u vidu navode podnosioca zahtjeva, kao i relevantnu praksu Ustavnog suda, osporena odredba u konkretnom slučaju ispitat će se s aspekta zabrane diskriminacije.

33. Ustavni sud podsjeća da je Evropski sud za ljudska prava (u daljnjem tekstu: Evropski sud) potvrdio da pojmove diskriminacije koja je zabranjena na osnovu člana 14. Evropske konvencije i člana 1. Protokola broj 12 treba tumačiti na isti način (vidi Evropski sud, *Pilav protiv Bosne i Hercegovine*, presuda od 9. juna 2016. godine, predstavka broj 41939/07, tačka 40. s daljnjim referencama). U skladu s tim, pravo na nediskriminaciju prema članu 1. Protokola broj 12 uz Evropsku konvenciju pruža zaštitu od različitog postupanja prema pojedincima u analognim ili relevantno sličnim situacijama. Tretman je diskriminatoran ako "nema objektivno i razumno opravdanje", odnosno ako ne teži "legitimnom cilju" ili ako ne postoji "razuman odnos proporcionalnosti" između upotrijebljenog sredstva i cilja koji se želi postići (vidi, *mutatis mutandis*, Evropski sud, *Pinkas protiv Bosne i Hercegovine*, presuda od 4. oktobra 2022. godine, predstavka broj 8701/21, tačka 58). Osim toga, "samo razlike u tretmanu zasnovane na prepoznatljivoj osobini ili "statusu" mogu predstavljati diskriminaciju u smislu člana 14." (*idem*, tačka 59).

34. U vezi s navedenim, Ustavni sud napominje da član 1. Protokola broj 12 uz Evropsku konvenciju proširuje obim zaštite ne samo na "bilo koje pravo utvrđeno zakonom" nego i van toga (*op. cit.*, *Pinkas protiv Bosne i Hercegovine*, tačka 52). To se primarno odnosi na nacionalni zakon i na ono što je njime dozvoljeno, odnosno koje pravo se uskraćuje.

35. U konkretnom slučaju, sudskim stručnim saradnicima u Kantonalnom sudu koji su raspoređeni u sudska odjeljenja osporenim zakonom se uskraćuje pravo na usklađivanje prosječne mjesečne neto plaće u Bosni i Hercegovini. To pravo je najjasnije propisano članom 6, zatim članom 17. stav 1.g) i članom 18. stav 1. Zakona o plaćama i drugim naknadama u sudskim i tužilačkim institucijama na nivou Bosne i Hercegovine (vidi tačku 16. ove odluke). Iz navedene zakonske odredbe jasno proizilazi da se druge naknade i materijalna prava primjenjuju i na sve kategorije stručnog osoblja Suda BiH, Tužilaštva BiH i sekretarijata VSTVBiH, što uključuje i reguliranje osnovne mjesečne plaće,

odnosno njeno korigiranje za procent povećanja prosječne mjesečne neto plaće u Bosni i Hercegovini. U stručno osoblje, prema navedenom zakonu, spadaju "stručni saradnici" u Sudu BiH i Tužilaštvu BiH. Budući da se zahtjevom tvrdi da osporena odredba onemogućava uživanje navedenog prava sudskim stručnim saradnicima u Kantonalnom sudu, Ustavni sud će s tog aspekta pristupiti ispitivanju kompatibilnosti osporene odredbe sa članom 1. Protokola broj 12 uz Evropsku konvenciju.

36. Ustavni sud napominje da sporna zakonska odredba ne propisuje da se to eksplicitno odnosi na sudske stručne saradnike u Kantonalnom sudu koji su raspoređeni u sudska odjeljenja i obavljaju najstroženije poslove iz djelatnosti suda. To je ujedno i jedina razlika u strukturi zakonske odredbe čija se ustavnost ispituje u odnosu na odredbu koja je ispitana u predmetu Ustavnog suda broj U-12/23. Međutim, nesporno je da se sporna zakonska odredba odnosi i na te sudske stručne saradnike Kantonalnog suda, što proizilazi iz odgovora Ministarstva pravde kojem se pridružila i Skupština Kantona Sarajevo kao donosilac osporenog zakona. Ustavni sud, međutim, primjećuje da je zahtjevom pokrenuto pitanje ustavnosti sporne zakonske odredbe isključivo u odnosu na sudske stručne saradnike Kantonalnog suda koji su raspoređeni u sudska odjeljenja i obavljaju najstroženije poslove iz osnovne djelatnosti suda. Ovim zahtjevom se i ne pokreće pitanje u odnosu na ostale državne službenike odnosno stručne saradnike zaposlene u upravi suda na administrativnim poslovima niti se na njih odnosi navedena praksa Ustavnog suda.

37. Da bi se ispitalo postojanje diskriminacije, mora se prvo utvrditi postojanje adekvatne "uporedne grupe" i "analogne ili relevantno slične situacije". Prema navodima podnosioca zahtjeva, sudski stručni saradnici u Kantonalnom sudu su u analognoj ili relevantno sličnoj situaciji kao i stručni saradnici i savjetnici u sudovima u Federaciji BiH, kao i stručno osoblje koje je zaposleno u pravosudnim institucijama Bosne i Hercegovine, tj. saradnici i savjetnici u Sudu BiH i Tužilaštvu BiH. Ustavni sud primjećuje da poslovi koje obavljaju sudski stručni saradnici u Kantonalnom sudu, u pogledu opisa poslova, suštinski odgovaraju poslovima sudskih savjetnika u Vrhovnom sudu FBiH. Iako se radi o sudovima različitih nivoa, poslovi koje obavljaju obje uporedne grupe – pomoć i podrška sudijama u njihovom radu, suštinski su isti. Takav zaključak proizilazi iz analize sadržaja Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji Kantonalnog suda i Vrhovnog suda FBiH (vidi tač. 17. i 18. ove odluke). Iz navedena dva propisa je vidljivo da obje kategorije službenika obavljaju poslove pomaganja sudijama u njihovom radu i izradi nacrtu odluka. Dakle, radi se o obavljanju najstroženijih poslova osnovne djelatnosti navedena dva suda. S obzirom na navedeno, može se zaključiti da su sudski stručni savjetnici Vrhovnog suda FBiH adekvatna uporedna grupa u odnosu na sudske stručne saradnike u Kantonalnom sudu.

38. Kako je već rečeno, posebnost ovog slučaja ogleda se u tome što osporena zakonska odredba ne konkretizira, tj. ne nabraja radna mjesta za koje je propisan određeni platni koeficijent. Prema praksi Evropskog suda, opća politika ili mjera koja ima nesrazmjerno štetne efekte na određenu grupu može se smatrati diskriminatorom čak i kada nije posebno usmjerena na tu grupu. Takva situacija može predstavljati "posrednu diskriminaciju", koja ne zahtijeva nužno diskriminatorsku namjeru (vidi, *op. cit.*, *Pinkas protiv Bosne i Hercegovine*, tačka 62). Ipak, kako je već rečeno, nesporno je da se osporena zakonska odredba člana 18. stav 2. alineja III odnosi i na sudske stručne saradnike u Kantonalnom sudu. Stoga, Ustavni sud smatra da se u ovom slučaju radi o posrednoj diskriminaciji jer pogađa grupu stručnih saradnika u Kantonalnom sudu koja obavlja najstroženije poslove. Naime, osporenim zakonom, odnosno osporenim odredbom se ne pravi razlika između sudskih stručnih saradnika koji rade kao asistenti sudijama i obavljaju najstroženije poslove u odnosu na stručne saradnike u upravi suda i koji ne obavljaju takve poslove. Stoga u osporenom zakonu nigdje nije propisano da sudski stručni

saradnici u Kantonalnom sudu imaju pravo na godišnje korigiranje plaće na način na koji je to na državnom i federalnom nivou propisano za sudsko stručno osoblje. U vezi s tim, Ustavni sud posebno ukazuje na član 17. stav 1.g) i član 18. stav 1. Zakona o plaćama i drugim naknadama u sudskim i tužilačkim institucijama na nivou Bosne i Hercegovine koji ovo pravo propisuje za sve stručno osoblje u Sudu BiH, Tužilaštvu BiH i VSTVBih. U vezi s tim, Ustavni sud naglašava da ne postoji razumno i objektivno opravdanje za isključenje sudskih stručnih saradnika koji obavljaju najsloženije poslove iz osnovne djelatnosti suda u Kantonalnom sudu kada je riječ o korigiranju plaće za procent povećanja prosječne mjesečne neto plaće u Bosni i Hercegovini. Na ovakav zaključak ne utječe navod iz odgovora na zahtjev da je "osporenim zakonom propisan mehanizam za usklađivanje plaća u odnosu na kretanje ekonomskih parametara za sve državne službenike pa i za sudske stručne saradnike Kantonalnog suda" budući da se mora napraviti razlika u odnosu na spornu kategoriju stručnih saradnika, kako je to već obrazloženo.

39. Na osnovu svega navedenog, Ustavni sud smatra da član 18. stav 2. alineja III u odnosu na sudske stručne saradnike Kantonalnog suda koji su raspoređeni u sudska odjeljenja i obavljaju najsloženije poslove iz osnovne djelatnosti suda nije u skladu sa članom II/4. Ustava Bosne i Hercegovine i članom 1. Protokola broj 12 uz Evropsku konvenciju.

40. Ustavni sud naglašava da odredbe člana 18. stav 2. alineja III Zakona o plaćama i naknadama u organima vlasti Kantona Sarajevo ostaje na snazi u odnosu na ostala radna mjesta, osim u odnosu na sudske stručne saradnike u Kantonalnom sudu koji obavljaju najsloženije poslove. U tom dijelu, kako je već rečeno, osporena odredba nije ni osporena. Da bi se otklonila neustavnost navedene zakonske odredbe, nadležni zakonodavac treba da izmijeni Zakon o plaćama i naknadama u organima vlasti Kantona Sarajevo na način da sudskim stručnim saradnicima u Kantonalnom sudu koji obavljaju najsloženije pravne poslove iz osnovne djelatnosti suda propiše pravo na reguliranje osnovne mjesečne plaće za procent povećanja prosječne mjesečne neto plaće u Bosni i Hercegovini na način kako je to propisano za stručno osoblje – sudske stručne saradnike i savjetnike prema odredbama člana 6, člana 17. stav 1. i člana 18. stav 1. Zakona o plaćama i drugim naknadama u sudskim i tužilačkim institucijama na nivou Bosne i Hercegovine.

41. Ustavni sud smatra svrsishodnim ostaviti Skupštini KS rok od šest mjeseci za odgovarajuću izmjenu relevantnih zakonskih odredbi kojima bi se i sudskim stručnim saradnicima u Kantonalnom sudu koji obavljaju najsloženije poslove priznalo pravo na reguliranje osnovne mjesečne plaće za procent povećanja prosječne mjesečne neto plaće u Bosni i Hercegovini.

Ostali navodi

42. Iako je podnosilac zahtjeva naveo da osporena zakonska odredba nije u skladu ni sa članom 26. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima, Ustavni sud, imajući u vidu prethodno obrazloženje u kojem je utvrđena neustavnost osporene odredbe, smatra da nema potrebe da se zahtjev dodatno ispituje prema članu 26. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima.

VII. Zaključak

43. Ustavni sud zaključuje da član 18. stav 2. alineja III Zakona o plaćama i naknadama u organima vlasti Kantona Sarajevo ("Službene novine Kantona Sarajevo" br. 5/19 i 40/22) u dijelu u kojem se odnosi na sudske stručne saradnike u Kantonalnom sudu u Sarajevu koji su raspoređeni u sudska odjeljenja i obavljaju najsloženije poslove iz osnovne djelatnosti suda nije u skladu s odredbama člana II/4. Ustava Bosne i Hercegovine i člana 1. Protokola broj 12 uz Evropsku konvenciju.

44. Na osnovu člana 59. st. (1) i (2) i člana 61. stav (4) Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud je odlučio kao u dispozitivu ove odluke.

45. Prema članu VI/5. Ustava Bosne i Hercegovine, odluke Ustavnog suda su konačne i obavezujuće.

Predsjednica
Ustavnog suda Bosne i Hercegovine
Seada Palavrić, s. r.

823

Ustavni sud Bosne i Hercegovine u plenarnom sazivu, u predmetu broj **U-9/24**, rješavajući zahtjev **Suda Bosne i Hercegovine (sutkinja Nada Papo)**, na temelju članka VI/3.(c) Ustava Bosne i Hercegovine, članka 19. stavak (1) točka d), članka 57. stavak (2) točka b), članka 59. st. (1) i (2) i članka 61. stavak (4) Pravila Ustavnog suda Bosne i Hercegovine – prečišćeni tekst ("Službeni glasnik Bosne i Hercegovine" br. 94/14, 47/23 i 41/24), u sastavu:

Seada Palavrić, predsjednica
Valerija Galić, dopredsjednica
Angelika Nußberger, dopredsjednica
Mirsad Čeman, sudac
Helen Keller, sutkinja
Ledi Bianku, sudac
Marin Vukoja, sudac

na sjednici održanoj 19. rujna 2024. godine donio je

ODLUKU O DOPUSTIVOSTI I MERITUMU

Odlučujući o zahtjevu **Suda Bosne i Hercegovine (sutkinja Nada Papo)** za ocjenu ustavnosti članka 11. Zakona o plaćama i drugim naknadama u sudbenim i tužiteljskim ustanovama na razini Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH" br. 90/05, 32/07, 17/13, 5/14, 40/14, 48/15, 77/20, 9/23 i 29/23),

utvrđuje se da članak 11. Zakona o plaćama i drugim naknadama u sudbenim i tužiteljskim ustanovama na razini Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH" br. 90/05, 32/07, 17/13, 5/14, 40/14, 48/15, 77/20, 9/23 i 29/23) nije u skladu sa člankom II/4. Ustava Bosne i Hercegovine i člankom 1. Protokola broj 12 uz Evropsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

Nalaže se Parlamentarnoj skupštini Bosne i Hercegovine, u skladu sa člankom 61. stavak (4) Pravila Ustavnog suda Bosne i Hercegovine, da najkasnije u roku od šest mjeseci od dana objave ove odluke u "Službenom glasniku Bosne i Hercegovine" uskladi članak 11. Zakona o plaćama i drugim naknadama u sudbenim i tužiteljskim ustanovama na razini Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH" br. 90/05, 32/07, 17/13, 5/14, 40/14, 48/15, 77/20, 9/23 i 29/23) s odredbama članka II/4. Ustava Bosne i Hercegovine i članka 1. Protokola broj 12 uz Evropsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

Nalaže se Parlamentarnoj skupštini Bosne i Hercegovine da, u skladu sa člankom 72. stavak (5) Pravila Ustavnog suda, u roku iz prethodnog stavka obavijesti Ustavni sud Bosne i Hercegovine o mjerama poduzetim s ciljem izvršenja ove odluke.

Odbacuje se zahtjev **Suda Bosne i Hercegovine (sutkinja Nada Papo)** za ocjenu ustavnosti članka 11. Zakona o plaćama i drugim naknadama u sudbenim i tužiteljskim ustanovama na razini Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH" br. 90/05, 32/07, 17/13, 5/14, 40/14, 48/15, 77/20, 9/23 i 29/23) u odnosu na navode o diskriminaciji sudaca i tužitelja Bosne i Hercegovine u odnosu na uposlene u drugim institucijama Bosne i Hercegovine, te u odnosu na navode o kršenju članka I/2. Ustava Bosne i Hercegovine zbog toga što se radi o pitanju o kojem je Ustavni sud Bosne i Hercegovine već odlučivao, a iz navoda ili dokaza iznesenih u apelaciji ne proizlazi da ima osnove za ponovno odlučivanje.

Odluku objaviti u "Službenom glasniku Bosne i Hercegovine", "Službenim novinama Federacije Bosne i Hercegovine", "Službenom glasniku Republike Srpske" i "Službenom glasniku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine".

OBRAZLOŽENJE**I. Uvod**

1. Sud Bosne i Hercegovine (sutkinja Nada Papo; u daljnjem tekstu: podnositelj zahtjeva) podnio je 11. lipnja 2024. godine Ustavnom sudu Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Ustavni sud) zahtjev za ocjenu kompatibilnosti članka 11. Zakona o plaćama i drugim naknadama u sudbenim i tužiteljskim ustanovama na razini Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH" br. 90/05, 32/07, 17/13, 5/14, 40/14, 48/15, 77/20, 9/23 i 29/23; u daljnjem tekstu: Zakon o plaćama) sa čl. I/2. i II/4. Ustava Bosne i Hercegovine u svezi sa člankom 14. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (u daljnjem tekstu: Europska konvencija), člankom 1. Protokola broj 12 uz Europsku konvenciju i člankom 26. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima.

II. Postupak pred Ustavnim sudom

2. Na temelju članka 23. stavak (2) Pravila Ustavnog suda, od Doma naroda Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Dom naroda) i Zastupničkog doma Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Zastupnički dom) zatraženo je 19. lipnja 2024. godine da dostave odgovor na zahtjev u roku od 30 dana od prijema dopisa.

3. Zastupnički dom je 24. lipnja 2024. godine Ustavnom sudu dostavio podnesak iz kojeg proizlazi da je zahtjev dostavljen Ustavnom sudu povjerenstvu Zastupničkog doma. Zastupnički dom i Dom naroda su 16., odnosno 19. srpnja 2024. godine dostavili odgovore na zahtjev.

III. Činjenice

4. Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Ustavni sud FBiH) donio je Presudu broj U-28/11 od 24. siječnja 2012. godine (objavljena u "Službenim novinama FBiH" broj 27/12) kojom je utvrdio da Zakon o plaćama i drugim naknadama sudaca i tužitelja u Federaciji Bosne i Hercegovine, u dijelu koji se odnosi na naknade sudaca, tužitelja i stručnih suradnika, nije u suglasnosti s Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Ustav FBiH). Naloženo je Parlamentu Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Parlament FBiH) da u preciziranom roku dopuni zakon, poštujući ustavno načelo jednakosti pred zakonom, i da regulira prava sudaca, tužitelja i stručnih suradnika na naknadu troškova ishrane, naknadu troškova prijevoza na posao i s posla, naknadu za prekovremeni rad, rad u neradne dane, noćni rad i rad u dane državnih praznika, naknadu zbog bolesti ili povrede, naknadu troškova za slučaj smrti, teške bolesti ili invalidnosti, naknadu za porodiljski dopust i "na otpremninu prilikom odlaska u mirovinu" kao i ostalim proračunskim korisnicima. Odbijen je dio zahtjeva za utvrđivanje naknada za odvojeni život, za troškove selidbe i za jubilarnu nagradu. Određeno je da u slučaju da Parlament FBiH ne postupi po nalogu i u ostavljenom roku ne izvrši dopunu zakona, pravo na navedene naknade sudaca, tužitelja i stručnih suradnika će biti rješavano shodnom primjenom propisa kojim su uređene naknade izabranih dužnosnika, nositelja izvršnih funkcija i savjetnika u organima zakonodavne i organima izvršne vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Federacija BiH), državnih službenika i namještenika u organima državne službe Federacije BiH, pravobranitelja, službenika sudbene policije i zatvorskih policajaca – stražara u kazneno-popravnim zavodima Federacije BiH. Ustavni sud FBiH je potom 17. travnja 2013. godine donio rješenje o neizvršenju navedene presude, koje je objavljeno u "Službenim novinama FBiH" broj 35/13.

5. Parlament FBiH je donio Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o plaćama i drugim naknadama sudaca i tužitelja u Federaciji Bosne i Hercegovine, koji je objavljen u "Službenim novinama FBiH" broj 55/13 od 17. srpnja 2013. godine, kojim je izmijenjen članak 11. tako da je propisano, između ostalog, da sudac, tužitelj i stručni suradnik imaju pravo na otpremninu pri

odlasku u mirovinu u visini svojih pet ostvarenih prosječnih neto plaća isplaćenih u prethodnih pet mjeseci.

6. Ustavni sud je Odlukom o dopustivosti i meritumu broj U-20/14 od 26. ožujka 2015. godine (dostupna na www.ustavnisud.ba) odbio zahtjev Suda Bosne i Hercegovine (sudac Anđelko Marjanović) za ocjenu kompatibilnosti članka 11. Zakona o plaćama i drugim naknadama u sudbenim i tužiteljskim ustanovama na razini Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH" br. 90/05 i 32/07) i utvrdio da je navedeni članak u skladu sa člankom I/2. Ustava Bosne i Hercegovine i člankom II/4. Ustava Bosne i Hercegovine, člankom 1. Protokola broj 12 uz Europsku konvenciju, kao i člankom 26. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima.

7. U odluci je navedeno da je podnositelj zahtjeva, između ostalog, ukazao da su tužitelji, odnosno suci, odnosno stručno osoblje uposleno u pravosudnim institucijama na razini Bosne i Hercegovine, jedina kategorija uposlenika na teritoriju Bosne i Hercegovine koja ima pravo na otpremninu prilikom odlaska u mirovinu u visini samo jedne neto plaće, za razliku od svih drugih korisnika proračuna BiH koji imaju pravo na otpremninu u visini od šest neto plaća, što predstavlja diskriminaciju koja se ne može opravdati bilo kakvim "objektivnim i razumnim" postupanjem zakonodavca. Također je istaknuo kako tužitelj smatra da su reduciranjem opsega naknada iz radnog odnosa na svega tri u odnosu na devet, koliko uživaju svi ostali uposlenici u BiH, odnosno propisivanjem otpremnine prilikom odlaska u mirovinu u visini samo jedne osnovne plaće, nositelji pravosudnih funkcija diskriminirani u odnosu na uposlenike u zakonodavnoj i izvršnoj vlasti, kao i u odnosu na izabrane dužnosnike, državne službenike i namještenike. Podnositelj zahtjeva je podsjetio i na Presudu Ustavnog suda FBiH broj U-28/11 (vidi točku 4. ove odluke).

8. Razmatrajući pitanje postoji li kršenje načela neovisnosti pravosuđa koje je sastavni dio načela vladavine prava, proklamiranog u članku I/2. Ustava Bosne i Hercegovine, Ustavni sud je u toj odluci zaključio da sam iznos prava na otpremninu (jedna osnovna plaća) "ne ulazi u pojam 'adekvatne naknade u skladu sa važnošću zadataka koje obavljaju' koja je garant financijske sigurnosti i individualne neovisnosti nositelja pravosudnih funkcija" i da ne dovodi u pitanje načelo neovisnosti pravosuđa (*loc. cit.*, U-20/14, točka 31.).

9. Razmatrajući navode podnositelja zahtjeva da postoji različit tretman koji rezultira diskriminacijom, Ustavni sud je dalje u Odluci broj U-20/14 zaključio da se radi o pravu koje je zakonom osigurano nositeljima pravosudnih funkcija i zakonom određenih kategorija stručnog osoblja. Dalje je ukazano da se radi o pravu koje ne ulazi u krug prava po osnovi rada i koje ne čini element financijske sigurnosti kojom se osigurava individualna neovisnost nositelja pravosudnih funkcija. To je, kako je obrazloženo, pravo socijalnog karaktera, a to je oblast u kojoj države uživaju široko polje slobodne procjene u izboru mjera i načina na koji će to davanje urediti. U konačnici, Ustavni sud je zaključio da "nije izostalo razumno i objektivno opravdanje za različito određivanje opsega prava na naknadu za odlazak u mirovinu, odnosno da određivanje da se pravo na naknadu za odlazak u mirovinu ostvaruje u visini jedne osnovne plaće kad su u pitanju suci, tužitelji i pojedino stručno osoblje", te da se ne radi o diskriminaciji (*ibid.*, tač. 38.–39.).

IV. Zahtjev**a) Predmet povodom kojeg je zahtjev pokrenut**

10. Podnositelj zahtjeva je ukazao da se pred tim sudom vodi pamični postupak po tužbi Mire Smajlović (u daljnjem tekstu: tužiteljica) radi utvrđivanja diskriminacije i isplate naknade štete nastale po osnovi razlike u tretmanu prilikom isplaćivanja naknade po osnovi odlaska u mirovinu (u daljnjem tekstu: otpremnina). Naime, tužiteljica je bila sutkinja Suda Bosne i Hercegovine kojoj je nakon prestanka radnog odnosa zbog odlaska u mirovinu, primjenom članka 11. Zakona o plaćama, utvrđeno pravo na otpremninu u visini jedne prosječne neto plaće.

b) Navodi iz zahtjeva

11. Iz zahtjeva proizlazi da podnositelj zahtjeva traži ocjenu kompatibilnosti članka 11. Zakona o plaćama sa čl. I/2. i II/4. Ustava Bosne i Hercegovine u svezi sa člankom 14. Europske konvencije, člankom 1. Protokola broj 12 uz Europsku konvenciju i člankom 26. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima. U svezi s tim, u zahtjevu se ukazuje da se u ostalim državnim institucijama otpremnina isplaćuje u visini šest osnovnih mjesečnih neto plaća ili šest plaća uposlenika, u skladu sa člankom 30. Zakona o plaćama i naknadama u institucijama Bosne i Hercegovine i člankom 2. Odluke o načinu i postupku ostvarivanja prava na otpremninu prilikom odlaska u mirovinu u institucijama BiH. Dalje je obrazloženo da suci, tužitelji i stručni suradnici u Federaciji Bosne i Hercegovine imaju pravo na otpremninu pri odlasku u mirovinu u visini svojih pet ostvarenih prosječnih neto plaća isplaćenih u prethodnih pet mjeseci (članak 11. Zakona o plaćama i drugim naknadama sudaca i tužitelja u Federaciji Bosne i Hercegovine). Podnositelj zahtjeva je također istaknuo da se konkretni tužbeni zahtjev temelji na činjenici da je kao posljedica primjene Zakona o plaćama tužiteljica stavljena u nepovoljniji položaj i izložena različitom tretmanu u odnosu na uposlene u drugim institucijama Bosne i Hercegovine, dužnosnike i imenovane osobe, te u odnosu na suce, tužitelje i stručne suradnike u Federaciji Bosne i Hercegovine.

12. Podnositelj zahtjeva smatra da za tako iznimno veliku razliku u visini otpremnine ne postoji odnos razumne proporcionalnosti između primijenjenih sredstava i cilja kojem se težilo donošenjem Zakona o plaćama. Također smatra da značajna razlika u propisivanju naknade u Zakonu o plaćama za ovu kategoriju proračunskih korisnika predstavlja diskriminaciju koja je izričito zabranjena čl. 2. i 3. Zakona o zabrani diskriminacije budući da krši načelo jednakosti iz članka II/4. Ustava Bosne i Hercegovine. Podnositelj zahtjeva smatra da bi postojala opasnost da se prekrše ustavna prava stranaka u postupku ako bi se primijenio članak 11. Zakona o plaćama pri odlučivanju o tužbenom zahtjevu. Ističe da odluke Ustavnog suda br. U-7/21 i U-29/13 ukazuju na utemeljenost navoda da su diskriminirani suci i tužitelji na opisani način i da se krši ustavno načelo jednakosti iz članka II/4. Ustava Bosne i Hercegovine.

c) Odgovori na zahtjev

13. Dom naroda je naveo da je Ustavnopravno povjerenstvo razmotrilo zahtjev i jednoglasno odlučilo prepustiti Ustavnom sudu odluku o zahtjevu.

14. Zastupnički dom je naveo da je Ustavnopravno povjerenstvo razmotrilo zahtjev i konstatiralo da je Zakon o plaćama donesen u skladu s relevantnim propisima Bosne i Hercegovine i da je članak 11. u skladu sa čl. I/2. i II/4. Ustava Bosne i Hercegovine, te člankom 1. Protokola broj 12 uz Europsku konvenciju i člankom 26. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima.

V. Relevantni propisi

15. **Zakon o plaćama i drugim naknadama u sudbenim i tužiteljskim ustanovama na razini Bosne i Hercegovine** ("Službeni glasnik BiH" br. 90/05, 32/07, 40/08 – odluka Ustavnog suda BiH, 17/13 – odluka Ustavnog suda BiH, 5/14 – rješenje Ustavnog suda BiH, 40/14 – odluka Ustavnog suda BiH, 48/15 – rješenje Ustavnog suda BiH, 77/20, 9/23 – odluka Ustavnog suda BiH i 29/23 – odluka Ustavnog suda BiH) u relevantnom dijelu glasi:

Članak 11.

Naknada prilikom odlaska u mirovinu

Suci i tužitelji imaju pravo na jednu osnovnu mjesečnu plaću kao naknadu prilikom odlaska u mirovinu, kao što je to propisano u članku 2. odnosno 3. i 4. ovog Zakona.

16. **Zakon o plaćama i naknadama u institucijama Bosne i Hercegovine** ("Službeni glasnik BiH" br. 50/08, 35/09, 75/09,

32/12, 42/12, 50/12, 32/13, 87/13, 75/15, 88/15, 16/16, 94/16, 72/17, 25/18, 32/20, 65/20 i 59/22) u relevantnom dijelu glasi:

Članak 30. stavak (1) točka p)

(Vrste naknada)

(1) Ovim se Zakonom utvrđuju sljedeće naknade:

p) otpremnina za odlazak u mirovinu;

17. **Odluka o načinu i postupku ostvarivanja prava na otpremninu prilikom odlaska u mirovinu u institucijama BiH** ("Službeni glasnik BiH" broj 58/09) u relevantnom dijelu glasi:

Članak 2.

(Visina naknade)

Uposleni u institucijama Bosne i Hercegovine ima pravo na otpremninu prilikom odlaska u mirovinu u visini svojih šest ostvarenih neto plaća, izuzimajući novčanu nagradu i naknadu za obavljanje poslova drugog radnog mjesta, isplaćenih u prethodnih šest mjeseci ili šest prosječnih mjesečnih neto plaća iz prethodne godine u Bosni i Hercegovini ako je to za njega povoljnije.

18. **Zakon o plaćama i drugim naknadama sudaca i tužitelja u Federaciji Bosne i Hercegovine** ("Službene novine FBiH" br. 72/05 i 22/09), u tekstu koji je važio prije donošenja presude Ustavnog suda FBiH broj U-28/11 (vidi točku 4. odluke), u relevantnom dijelu glasi:

Članak 11.

Naknada prilikom odlaska u mirovinu

Suci i tužitelji imaju pravo na jednu osnovnu mjesečnu plaću kao naknadu prilikom odlaska u mirovinu, kao što je to propisano u članku 2. odnosno 3. ovog Zakona.

19. **Zakon o plaćama i drugim naknadama sudaca i tužitelja u Federaciji Bosne i Hercegovine** ("Službene novine FBiH" br. 72/05, 22/09, 27/12 – odluka Ustavnog suda FBiH, 35/13 – rješenje Ustavnog suda FBiH, 55/13, 55/17 – odluka Ustavnog suda FBiH, 90/21 – odluka Ustavnog suda BiH, 61/22 i 64/22 – rješenje Ustavnog suda BiH), u trenutno važećem tekstu, u relevantnom dijelu glasi:

Članak 11.

Otpremnina

Sudac, tužitelj i stručni suradnik imaju pravo na otpremninu pri odlasku u mirovinu u visini svojih pet ostvarenih prosječnih neto plaća isplaćenih u prethodnih pet mjeseci.

VI. Dopustivost

20. Pri ispitivanju dopustivosti zahtjeva Ustavni sud je pošao od odredbe članka VI/3.(c) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 19. stavak (1) točka d) Pravila Ustavnog suda.

21. Članak VI/3. Ustava Bosne i Hercegovine u relevantnom dijelu glasi:

c) Ustavni sud će imati nadležnost za pitanja koja mu podnese bilo koji sud u Bosni i Hercegovini, a koja se tiču toga je li neki zakon o čijoj valjanosti ovisi njegova odluka sukladno ovom Ustavu, s Europskom konvencijom za ljudska prava i temeljne slobode i njezinim protokolima, ili sa zakonima Bosne i Hercegovine; ili koja se tiču postojanja ili djelokruga nekog općeg pravila međunarodnog javnog prava koje je bitno za odluku suda.

22. Zahtjev za ocjenu ustavnosti podnio je Sud Bosne i Hercegovine (sutkinja Nada Papo), što znači da je zahtjev podnijela ovlaštena osoba iz članka VI/3.(c) Ustava Bosne i Hercegovine (vidi Ustavni sud, Odluka o dopustivosti i meritumu broj U-5/10 od 26. studenog 2010. godine, toč. 7.–14., objavljena u "Službenom glasniku Bosne i Hercegovine" broj 37/11).

23. Nadalje, budući da se radi o istoj osporenoj odredbi kao u Odluci Ustavnog suda broj U-20/14, Ustavni sud smatra nužnim ispitati dopustivost zahtjeva i u smislu članka 19. stavak (1) točka d) Pravila Ustavnog suda, odnosno radi li se o pitanju o kojem je Ustavni sud već odlučivao.

24. Članak 19. stavak (1) točka d) Pravila Ustavnog suda glasi:

Zahtjev nije dopustiv ako postoji neki od sljedećih slučajeva:

d) radi se o pitanju o kojem je Ustavni sud već odlučivao, a iz navoda ili dokaza iznesenih u zahtjevu ne proizlazi da ima osnove za ponovno odlučivanje;

25. Kako je već navedeno, Ustavni sud je o kompatibilnosti članka 11. Zakona o plaćama s Ustavom Bosne i Hercegovine i Europskom konvencijom odlučivao u Odluci broj U-20/14 (vidi toč. 4. i 5. ove odluke). U konkretnom predmetu podnositelj zahtjeva je osporio istu odredbu navodeći da je suprotna čl. I/2. i II/4. Ustava Bosne i Hercegovine "u svezi sa člankom 14. Europske konvencije", člankom 1. Protokola broj 12 uz Europsku konvenciju i člankom 26. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima.

26. Ustavni sud podsjeća da je u svojoj praksi donio odluke u kojima su meritorno razmatrane iste zakonske odredbe (npr. odluke o dopustivosti i meritumu broj U-1/18 od 15. veljače 2018. godine i U-23/18 od 5. srpnja 2019. godine, dostupne na www.ustavnisud.ba). U navedenim odlukama podnositelj zahtjeva je dva puta podnosio zahtjev za ocjenu kompatibilnosti članka 433. stavak 1. Zakona o parničnom postupku Republike Srpske. Prvi put je podnio zahtjev tražeći da Ustavni sud odluči o kompatibilnosti ove i nekih drugih odredbi sa čl. II/3.(e), II/3.(h) i II/4. Ustava Bosne i Hercegovine i čl. 6., 10. i 14. Europske konvencije. Odlučujući o tom zahtjevu, Ustavni sud je u Odluci broj U-1/18 utvrdio da je navedena odredba u skladu sa člankom II/3.(e) Ustava Bosne i Hercegovine i člankom 6. stavak 1. Europske konvencije (*idem*, U-1/18, toč. 1. i 44.).

27. U drugom predmetu podnositelj zahtjeva je osporio istu odredbu navodeći da je suprotna članku II/2. Ustava Bosne i Hercegovine i članku 13. Europske konvencije u svezi s pravom na imovinu. Odlučujući o tom zahtjevu, Ustavni sud je u Odluci broj U-23/18 kao bitno pitanje meritorno razmotrio radi li se o istim navodima kao i onima o kojima je odlučeno Odlukom broj U-1/18. U svezi s tim, Ustavni sud je ukazao da članak 31. Pravila Ustavnog suda utvrđuje opseg odlučivanja Ustavnog suda. Također je ukazao da Ustavni sud, u pravilu, odlučuje samo o navodima i o povredama koje su iznesene u zahtjevu/apelaciji. Istaknuto je da je, prema navedenom članku Pravila Ustavnog suda, "vezan" za navode iz zahtjeva i apelacije glede njihovog sadržaja, odnosno glede činjeničnog supstrata zahtjeva/apelacije (*ibid.*, U-23/18, toč. 14.–17.). Nadalje, Ustavni sud je ocijenio da postoji osnova za ponovno odlučivanje o osporenoj odredbi, pa je odlukom utvrdio da je osporeni članak u skladu sa člankom II/2. Ustava Bosne i Hercegovine i člankom 13. Europske konvencije u svezi s pravom na imovinu iz članka II/3.(k) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 1. Protokola broj 1 uz Europsku konvenciju. Iz navedenog slijedi da je Ustavni sud u svojoj praksi smatrao da se ne radi o *res iudicata*, odnosno o presuđenoj stvari kada se drugi put podnese zahtjev za ocjenu ustavnosti iste zakonske odredbe o čijoj ustavnosti je Ustavni sud već donio odluku ako je podnositelj zahtjeva tu odredbu osporio pozivajući se na druga prava i iznijevši druge argumente u odnosu na one koje je Ustavni sud razmotrio u ranijoj odluci.

28. Slijedeći tu praksu, Ustavni sud smatra da se u ovom slučaju prvo treba ispitati sadrži li ovaj zahtjev za ocjenu ustavnosti iste navode kao i zahtjev za ocjenu ustavnosti o kojem je Ustavni sud odlučio u Odluci broj U-20/14. U svezi s tim, Ustavni sud primjećuje da se u zahtjevu ukazuje da je sucima, tužiteljima i stručnim suradnicima u Federaciji BiH propisano pravo na otpremninu u visini njihovih pet ostvarenih prosječnih neto plaća. Navedeno znači da se u ovom zahtjevu ukazuje na drugačiju usporednu skupinu, tj. na suce, tužitelje i stručne suradnike u Federaciji BiH, na što nije bilo ukazano u zahtjevu o kojem je Ustavni sud odlučivao u Odluci broj U-20/14. Osim navedenog, Ustavni sud ukazuje i na razvoj svoje prakse o ovim pitanjima nakon donošenja Odluke broj U-20/14. Naime, navedena odluka Ustavnog suda je usvojena 26. ožujka 2015. godine i bila je jedna od prvih odluka Ustavnog suda u kojoj su tretirana pitanja kao što su ova, koja su se poslije ponavljala u nizu

drugih odluka na različite načine. Prije te odluke Ustavni sud je u odnosu na ova pitanja donio samo dvije odluke br. U-7/12 i U-29/13. U tim odlukama Ustavni sud je kao usporednu skupinu, prilikom ocjene postojanja diskriminacije, navodio izabrane dužnosnike, državne službenike, namještenike i ostale uposlene u zakonodavnoj i izvršnoj vlasti isključivo na razini Bosne i Hercegovine (vidi Ustavni sud, odluke o dopustivosti i meritumu br. U-7/12 od 30. siječnja 2013. godine, točka 52., i U-29/13 od 28. ožujka 2014. godine, toč. 27. i 42.).

29. Međutim, nakon donošenja Odluke broj U-20/14 praksa Ustavnog suda koja tretira ova i slična pitanja dalje je razvijana. Tako je u Odluci broj U-7/21 od 23. rujna 2021. godine Ustavni sud uspoređivao suce i tužitelje u Federaciji BiH s državnim službenicima i namještenicima u Federaciji BiH (vidi točku 33. navedene odluke). U Odluci broj U-18/21 od 24. ožujka 2022. godine Ustavni sud je uspoređivao prava na naknade sudaca i javnih tužitelja u Republici Srpskoj s drugim proračunskim korisnicima i ostalim uposlenima u Republici Srpskoj, kao i u odnosu na nositelje sudačke i tužiteljske funkcije u Federaciji BiH (vidi točku 38. navedene odluke). U najnovijoj praksi Ustavni sud je smatrao da su usporedne skupine za suce, tužitelje i drugo stručno osoblje na razini Bosne i Hercegovine suci, tužitelji i drugo stručno osoblje na entitetskoj razini i obratno (vidi Ustavni sud, odluke o dopustivosti i meritumu br. U-25/22 od 19. siječnja 2023. godine, točka 23., i U-12/23 od 28. rujna 2023. godine, točka 39.). Također, Ustavni sud je uspoređivao suce i tužitelje na razini Republike Srpske sa sucima i tužiteljima u Federaciji BiH (vidi Ustavni sud, Odluka o dopustivosti i meritumu broj U-26/22 od 13. srpnja 2023. godine, točka 42.), odnosno suce Suda Bosne i Hercegovine i tužitelje Tužiteljstva Bosne i Hercegovine iz različitih entiteta (vidi Ustavni sud, Odluka o dopustivosti i meritumu broj U-1/24 od 30. svibnja 2024. godine, točka 22.).

30. Iz navedene prakse slijedi da je nakon donošenja Odluke Ustavnog suda broj U-20/14 došlo do razvoja prakse Ustavnog suda tako da su suci, tužitelji i ostalo stručno osoblje na razini Bosne i Hercegovine uzimani kao usporedna skupina u odnosu na suce, tužitelje i ostalo stručno osoblje na entitetskoj razini i obrnuto. U tom kontekstu, Ustavni sud je u spomenutoj odluci broj U-25/22 ukazao da su u odnosu na suce i tužitelje na razini Bosne i Hercegovine "druge osobe koje se nalaze u analognoj situaciji" suci i tužitelji na razini Federacije BiH budući da se u oba slučaja radi o nositeljima pravosudnih funkcija, samo na različitim pravosudnim razinama (*ibid.*, U-25/22, točka 23.).

31. Osim toga, u konkretnom slučaju Ustavni sud podsjeća da na državnoj razini nema drugih redovnih sudaca i tužitelja osim sudaca i tužitelja Suda Bosne i Hercegovine i Tužiteljstva Bosne i Hercegovine. Zbog toga, Ustavni sud smatra da se oni, prilikom razmatranja eventualne diskriminacije u pravima iz radnog odnosa, trebaju uspoređivati sa sucima i tužiteljima na entitetskoj razini. Slijedom navedenog, budući da Ustavni sud u Odluci broj U-20/14 nije ispitivao navode o diskriminaciji sudaca i tužitelja Suda Bosne i Hercegovine glede visine otpremnine u odnosu na suce i tužitelje na entitetskoj razini, konkretno u odnosu na suce i tužitelje u Federaciji BiH, Ustavni sud zaključuje da se u konkretnom zahtjevu, u ovom dijelu, radi o pitanju o kojem Ustavni sud nije odlučivao u Odluci broj U-20/14 i da postoji osnova za ponovno odlučivanje.

32. Imajući u vidu odredbe članka VI/3.(c) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 19. stavak (1) Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud smatra da je zahtjev, u ovom dijelu, dopustiv zato što ga je podnio ovlašteni subjekt, te da ne postoji nijedan formalni razlog iz članka 19. stavak (1) Pravila Ustavnog suda zbog kojeg zahtjev ne bi bio dopustiv.

33. Glede navoda o diskriminaciji sudaca i tužitelja Suda i Tužiteljstva Bosne i Hercegovine u odnosu na uposlene u drugim institucijama Bosne i Hercegovine, te u odnosu na navode o kršenju članka I/2. Ustava Bosne i Hercegovine, Ustavni sud smatra da se, u biti, radi o istim navodima koje je Ustavni sud

analizirao u Odluci broj U-20/14. Stoga, Ustavni sud zaključuje da je zahtjev za ocjenu ustavnosti u tom dijelu nedopušten u skladu sa člankom 19. stavak (1) točka d) Pravila Ustavnog suda zbog toga što je riječ o pitanju o kojem je Ustavni sud Bosne i Hercegovine već odlučivao, a iz navoda ili dokaza iznesenih u zahtjevu ne proizlazi da ima osnove za ponovno odlučivanje (vidi, *mutatis mutandis*, Ustavni sud, Odluka o dopustivosti broj U-8/15 od 21. siječnja 2016. godine, dostupna na www.ustavnisud.ba).

VII. Meritum

34. Podnositelj zahtjeva smatra da članak 11. Zakona o plaćama nije u skladu sa člankom II/4. Ustava Bosne i Hercegovine u svezi sa člankom 14. Europske konvencije, člankom 1. Protokola broj 12 uz Europsku konvenciju i člankom 26. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima.

35. Osporeni članak 11. Zakona o plaćama glasi:

Suci i tužitelji imaju pravo na jednu osnovnu mjesečnu plaću kao naknadu prilikom odlaska u mirovinu, kao što je to propisano u članku 2. odnosno 3. i 4. ovog Zakona.

36. U Ustavu Bosne i Hercegovine relevantne odredbe glase:

Članak II

Ljudska prava i temeljne slobode

4. Nediskriminacija

Uživanje prava i sloboda predviđenih ovim člankom ili u međunarodnim sporazumima navedenim u Aneksu I ovom Ustavu, osigurano je za sve osobe u Bosni i Hercegovini bez diskriminacije po bilo kojoj osnovi kao što je spol, rasa, boja, jezik, vjera, političko ili drugo uvjerenje, nacionalno ili društveno podrijetlo, vezivanje za neku nacionalnu manjinu, imovina, rođenje ili drugi status.

37. Članak 1. Protokola broj 12 uz Europsku konvenciju glasi:

1. *Uživanje svakog prava koje zakon predviđa mora se osigurati bez diskriminacije po bilo kojoj osnovi, kao što su spol, rasa, boja kože, jezik, vjeroispovijed, političko ili drugo mišljenje, nacionalno ili socijalno podrijetlo, povezanost s nacionalnom manjinom, imovina, rođenje ili drugi status.*

2. *Javne vlasti ne smiju ni prema kome vršiti diskriminaciju po bilo kojoj osnovi kao što su one spomenute u stavku 1.*

38. U svezi s tim, Ustavni sud podsjeća da je Europski sud za ljudska prava (u daljnjem tekstu: Europski sud) potvrdio da se pojmovi diskriminacije koja je zabranjena na temelju članka 14. Europske konvencije i članka 1. Protokola broj 12 trebaju tumačiti na isti način (vidi Europski sud, *Pilav protiv Bosne i Hercegovine*, presuda od 9. lipnja 2016. godine, predstavka broj 41939/07, točka 40. s daljnjim referencama). U skladu s tim, pravo na nediskriminaciju prema članku 1. Protokola broj 12 pruža zaštitu od različitog postupanja prema pojedincima u analognim ili relevantno sličnim situacijama. Tretman je diskriminirajući ako "nema objektivno i razumno opravdanje", odnosno ako ne teži "legitimnom cilju" ili ako ne postoji "razuman odnos proporcionalnosti" između upotrijebljenog sredstva i cilja koji se želi postići (vidi, *mutatis mutandis*, Europski sud, *Pinkas protiv Bosne i Hercegovine*, presuda od 4. listopada 2022. godine, predstavka broj 8701/21, točka 58.). Osim toga, "samo razlike u tretmanu utemeljene na prepoznatljivoj osobini ili 'statusu' mogu predstavljati diskriminaciju u smislu članka 14." (*idem*, točka 59.).

39. Dakle, da bi se ispitalo postojanje diskriminacije po navedenoj odredbi mora se prvo utvrditi postojanje adekvatne "usporedne skupine" i "analogne ili relevantno slične situacije" (*op. cit.*, U-12/23, točka 36.). U konkretnom slučaju, slijedom zaključka iz točke 31. ove odluke, Ustavni sud smatra da su suci i tužitelji u Federaciji BiH adekvatna usporedna skupina u odnosu na suce i tužitelje na razini Bosne i Hercegovine.

40. Sljedeća pitanja koje se postavljaju za Ustavni sud su: postoji li različit tretman tih usporednih skupina, pa ako takav

različiti tretman postoji, postoji li za njega objektivno i razumno opravdanje.

41. Ustavni sud primjećuje da je osporenim člankom 11. Zakona o plaćama propisano da suci i tužitelji na razini Bosne i Hercegovine imaju pravo na otpremninu u visini jedne osnovne mjesečne plaće. S druge strane, člankom 11. Zakona o plaćama i drugim naknadama sudaca i tužitelja u Federaciji Bosne i Hercegovine propisano je da sudac, tužitelj i stručni suradnik imaju pravo na otpremninu pri odlasku u mirovinu u visini svojih pet ostvarenih prosječnih neto plaća isplaćenih u prethodnih pet mjeseci. Iz navedenog slijedi da postoji različit tretman između sudaca i tužitelja na razini Bosne i Hercegovine i sudaca i tužitelja na razini Federacije BiH. Pri tome, Ustavni sud smatra da, iako otpremnina ima karakter socijalnog davanja i da države uživaju široko polje procjene kada su u pitanju generalne mjere koje se tiču ekonomske i socijalne politike (*op. cit.*, U-20/14, toč. 29. i 33.), u konkretnom slučaju se radi o velikoj razlici u visini otpremnine između relevantnih usporednih skupina, koja bi morala biti potkrijepljena naročito opravdanim razlozima. Stoga, Ustavni sud smatra da se u ovom slučaju osporena zakonska odredba ne može opravdati isključivo načelom "širokog polja slobodne procjene" prilikom odlučivanja o visini socijalnih davanja.

42. Razmatrajući pitanje postoji li za takav različit tretman objektivno i razumno opravdanje, Ustavni sud primjećuje da se osporeni članak 11. Zakona o plaćama nije mijenjao od donošenja zakona 2005. godine, tj. 19 godina, niti je eventualno usklađivan s političko-pravnim i socijalno-ekonomskim kretanjima u zemlji. S druge strane, visina otpremnine propisana Zakonom o plaćama i drugim naknadama sudaca i tužitelja u Federaciji Bosne i Hercegovine se 2013. godine promijenila nakon odluke Ustavnog suda FBiH (vidi toč. 4. i 5. ove odluke). Ustavni sud zapaža da je Dom naroda u odgovoru na zahtjev naveo da je odlučio "prepuštiti Ustavnom sudu odluku o zahtjevu". Zastupnički dom je dostavio odgovor na zahtjev, ali u njemu, osim konstatacije da je članak 11. Zakona o plaćama u skladu s relevantnim odredbama Ustava Bosne i Hercegovine i Europske konvencije, nije ponudio bilo kakvo razumno opravdanje za takvo razlikovanje.

43. Imajući u vidu sve navedeno, Ustavni sud ne može u Zakonu o plaćama pronaći razumno i objektivno opravdanje za takvo različito postupanje u odnosu na suce i tužitelje na različitim razinama vlasti. Stoga, Ustavni sud smatra da je osporena odredba diskriminirajuća jer propisuje značajno manji iznos otpremnine sucima i tužiteljima na razini Bosne i Hercegovine u odnosu na suce i tužitelje u Federaciji BiH, a donosilac osporenog zakona nije dao razumno i objektivno opravdanje za postojanje takve razlike u odnosu na dvije usporedne skupine.

44. Imajući u vidu sve navedeno, Ustavni sud smatra da članak 11. Zakona o plaćama nije u skladu sa člankom II/4. Ustava Bosne i Hercegovine i člankom 1. Protokola broj 12 uz Europsku konvenciju.

Ostali navodi

45. Iako je podnositelj zahtjeva naveo da osporena zakonska odredba nije u skladu ni sa člankom 26. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima, Ustavni sud smatra, imajući u vidu prethodno obrazloženje u kojem je utvrđena neustavnost osporene odredbe, da nema potrebe da se zahtjev dodatno ispituje prema članku 26. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima.

VIII. Zaključak

46. Ustavni sud zaključuje da članak 11. Zakona o plaćama nije u skladu s odredbama članka II/4. Ustava Bosne i Hercegovine i članka 1. Protokola broj 12 uz Europsku konvenciju budući da različit tretman sudaca i tužitelja na razini Bosne i Hercegovine u odnosu na suce i tužitelje na razini Federacije BiH po pitanju visine otpremnine predstavlja diskriminaciju zato što nema razumno i objektivno opravdanje.

47. Na temelju članka 19. stavak (1) točka d), članka 59. st. (1) i (2) i članka 61. stavak (4) Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud je odlučio kao u dispozitivu ove odluke.

48. Prema članku VI/5. Ustava Bosne i Hercegovine, odluke Ustavnog suda su konačne i obvezujuće.

Predsjednica
Ustavnog suda Bosne i Hercegovine
Seada Palavrić, v. r.

Уставни суд Босне и Херцеговине у пленарном сазиву, у предмету број **У-9/24**, рјешавајући захтјев **Суда Босне и Херцеговине (судија Нада Папо)**, на основу члана VI/3ц) Устава Босне и Херцеговине, члана 19 став (1) тачка д), члана 57 став (2) тачка б), члана 59 ст. (1) и (2) и члана 61 став (4) Правила Уставног суда Босне и Херцеговине – пречишћени текст ("Службени гласник Босне и Херцеговине" бр. 94/14, 47/23 и 41/24), у саставу:

Сеада Палаврић, председница
Валерија Галић, потпредседница
Angelika Nußberger, потпредседница
Мирсад Ђеман, судија
Helen Keller, судија
Ledi Bianku, судија
Марин Вукоја, судија

на сједници одржаној 19. септембра 2024. године донио је

ОДЛУКУ О ДОПУСТИВОСТИ И МЕРИТУМУ

Одлучујући о захтјеву **Суда Босне и Херцеговине (судија Нада Папо)** за оцјену уставности члана 11 Закона о платама и другим накнадама у судским и тужилачким институцијама на нивоу Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ" бр. 90/05, 32/07, 17/13, 5/14, 40/14, 48/15, 77/20, 9/23 и 29/23),

утврђује се да члан 11 Закона о платама и другим накнадама у судским и тужилачким институцијама на нивоу Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ" бр. 90/05, 32/07, 17/13, 5/14, 40/14, 48/15, 77/20, 9/23 и 29/23) није у складу са чланом II/4 Устава Босне и Херцеговине и чланом 1 Протокола број 12 уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода.

Налаже се Парламентарној скупштини Босне и Херцеговине, у складу са чланом 61 став (4) Правила Уставног суда Босне и Херцеговине, да најкасније у року од шест мјесеци од дана објављивања ове одлуке у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине" усклади члан 11 Закона о платама и другим накнадама у судским и тужилачким институцијама на нивоу Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ" бр. 90/05, 32/07, 17/13, 5/14, 40/14, 48/15, 77/20, 9/23 и 29/23) с одредбама члана II/4 Устава Босне и Херцеговине и члана 1 Протокола број 12 уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода.

Налаже се Парламентарној скупштини Босне и Херцеговине да, у складу са чланом 72 став (5) Правила Уставног суда, у року из претходног става обавијести Уставни суд Босне и Херцеговине о мјерама предузетим с циљем извршења ове одлуке.

Одбацује се захтјев **Суда Босне и Херцеговине (судија Нада Папо)** за оцјену уставности члана 11 Закона о платама и другим накнадама у судским и тужилачким институцијама на нивоу Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ" бр. 90/05, 32/07, 17/13, 5/14, 40/14, 48/15, 77/20, 9/23 и 29/23) у односу на наводе о дискриминацији судија и тужилаца Босне и Херцеговине у односу на запослене у другим институцијама Босне и Херцеговине, те у односу на наводе о кршењу члана I/2 Устава Босне и Херцеговине због тога што се ради о питању о којем је Уставни суд Босне и Херцеговине

већ одлучивао, а из навода или доказа изнесених у апелацији не произлази да има основа за поновно одлучивање.

Одлуку објавити у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине", "Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине", "Службеном гласнику Републике Српске" и "Службеном гласнику Брчко дистрикта Босне и Херцеговине".

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. Увод

1. Суд Босне и Херцеговине (судија Нада Папо; у даљњем тексту: подносилац захтјева) поднио је 11. јуна 2024. године Уставном суду Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Уставни суд) захтјев за оцјену компатибилности члана 11 Закона о платама и другим накнадама у судским и тужилачким институцијама на нивоу Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ" бр. 90/05, 32/07, 17/13, 5/14, 40/14, 48/15, 77/20, 9/23 и 29/23; у даљњем тексту: Закон о платама) са чл. I/2 и II/4 Устава Босне и Херцеговине у вези са чланом 14 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода (у даљњем тексту: Европска конвенција), чланом 1 Протокола број 12 уз Европску конвенцију и чланом 26 Међународног пакта о грађанским и политичким правима.

II. Поступак пред Уставним судом

2. На основу члана 23 став (2) Правила Уставног суда, од Дома народа Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Дом народа) и Представничког дома Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Представнички дом) затражено је 19. јуна 2024. године да доставе одговор на захтјев у року од 30 дана од пријема дописа.

3. Представнички дом је 24. јуна 2024. године Уставном суду доставио поднесак из којег произлази да је захтјев достављен Уставноправној комисији Представничког дома. Представнички дом и Дом народа су 16, односно 19. јула 2024. године доставили одговоре на захтјев.

III. Чињенице

4. Уставни суд Федерације Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Уставни суд ФБиХ) донио је Пресуду број У-28/11 од 24. јануара 2012. године (објављена у "Службеним новинама ФБиХ" број 27/12) којом је утврдио да Закон о платама и другим накнадама судија и тужилаца у Федерацији Босне и Херцеговине, у дијелу који се односи на накнаде судија, тужилаца и стручних сарадника, није у сагласности с Уставом Федерације Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Устав ФБиХ). Наложено је Парламенту Федерације Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Парламент ФБиХ) да у прецизираном року допуни закон, поштујући уставни принцип једнакости пред законом, и да регулише права судија, тужилаца и стручних сарадника на накнаду трошкова исхране, накнаду трошкова превоза на посао и с посла, накнаду за прековремени рад, рад у нерадне дане, ноћни рад и рад у дане државних празника, накнаду због болести или повреде, накнаду трошкова за случај смрти, тешке болести или инвалидности, накнаду за породички допуст и "на отпремнину приликом одласка у пензију" као и осталим буџетским корисницима. Одбијен је дио захтјева за утврђивање накнада за одвојени живот, за трошкове селидбе и за јубиларну награду. Одређено је да у случају да Парламент ФБиХ не поступи по налогу и у остављеном року не изврши допуну закона, право на наведене накнаде судија, тужилаца и стручних сарадника ће бити рјешавано сходном примјеном прописа којим су уређене накнаде изабраних функционера, носилаца извршних функција и савјетника у органима законодавне и органима извршне власти у Федерацији Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Федерација БиХ), државних службеника и намјештеника у

органима државне службе Федерације БиХ, правобранилаца, службеника судске полиције и затворских полицајаца – стражара у казнено-поправним заводима Федерације БиХ. Уставни суд ФБиХ је затим 17. априла 2013. године донио рјешење о неизвршењу наведене пресуде, које је објављено у "Службеним новинама ФБиХ" број 35/13.

5. Парламент ФБиХ је донио Закон о измјенама и допунама Закона о платама и другим накнадама судија и тужилаца у Федерацији Босне и Херцеговине, који је објављен у "Службеним новинама ФБиХ" број 55/13 од 17. јула 2013. године, којим је измијењен члан 11 тако да је прописано, између осталог, да судија, тужилац и стручни сарадник имају право на отпремнину при одласку у пензију у висини својих пет остварених просјечних нето плата исплаћених у претходних пет мјесеци.

6. Уставни суд је Одлуком о допуности и меритуму број У-20/14 од 26. марта 2015. године (доступна на www.ustavnisud.ba) одбио захтјев Суда Босне и Херцеговине (судија Анђелко Марјановић) за оцјену компатибилности члана 11 Закона о платама и другим накнадама у судским и тужилачким институцијама на нивоу Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ" бр. 90/05 и 32/07) и утврдио да је наведени члан у складу са чланом I/2 Устава Босне и Херцеговине и чланом II/4 Устава Босне и Херцеговине, чланом 1 Протокола број 12 уз Европску конвенцију, као и чланом 26 Међународног пакта о грађанским и политичким правима.

7. У одлуци је наведено да је подносилац захтјева, између осталог, указао да су тужиоци, односно судије, односно стручно особље запослено у правосудним институцијама на нивоу Босне и Херцеговине, једина категорија запосленика на територији Босне и Херцеговине која има право на отпремнину приликом одласка у пензију у висини само једне нето плате, за разлику од свих других корисника буџета БиХ који имају право на отпремнину у висини од шест нето плата, што представља дискриминацију која се не може оправдати било каквим "објективним и разумним" поступањем законодавца. Такође је истакао како тужилац сматра да су редуковањем обима накнада из радног односа на свега три у односу на девет, колико уживају сви остали запосленици у БиХ, односно прописивањем отпремнине приликом одласка у пензију у висини само једне основне плате, носиоци правосудних функција дискриминисани у односу на запосленике у законодавној и извршној власти, као и у односу на изабране функционере, државне службенике и намјештенике. Подносилац захтјева је подсјетио и на Пресуду Уставног суда ФБиХ број У-28/11 (види тачку 4 ове одлуке).

8. Разматрајући питање да ли постоји кршење принципа независности правосуђа који је саставни дио принципа владавине права, прокламованог у члану I/2 Устава Босне и Херцеговине, Уставни суд је у тој одлуци закључио да сам износ права на отпремнину (једна основна плата) "не улази у појам 'адекватне накнаде у складу с важношћу задатака које обављају' која је гарант финансијске сигурности и индивидуалне независности носилаца правосудних функција" и да не доводи у питање принцип независности правосуђа (*loc. cit.*, У-20/14, тачка 31).

9. Разматрајући наводе подносиоца захтјева да постоји различит третман који резултира дискриминацијом, Уставни суд је даље у Одлуци број У-20/14 закључио да се ради о праву које је законом обезбијеђено носиоцима правосудних функција и законом одређених категорија стручног особља. Даље је указано да се ради о праву које не улази у круг права по основу рада и које не чини елемент финансијске сигурности којом се обезбјеђује индивидуална независност носилаца правосудних функција. То је, како је образложено, право социјалног карактера, а то је област у којој државе

уживају широко поље слободне процјене у избору мјера и начина на који ће то давање уредити. У коначници, Уставни суд је закључио да "није изостало разумно и објективно оправдање за различито одређивање обима права на накнаду за одлазак у пензију, односно да одређивање да се право на накнаду за одлазак у пензију остварује у висини једне основне плате кад су у питању судије, тужиоци и поједино стручно особље", те да се не ради о дискриминацији (*ibid.*, тач. 38–39).

IV. Захтјев

а) Предмет поводом којег је захтјев покренут

10. Подносилац захтјева је указао да се пред тим судом води парнични поступак по тужби Мире Смајловић (у даљњем тексту: тужитељица) ради утврђивања дискриминације и исплате накнаде штете настале по основу разлике у третману приликом исплаћивања накнаде по основу одласка у пензију (у даљњем тексту: отпремнина). Наиме, тужитељица је била судија Суда Босне и Херцеговине којој је након престанка радног односа због одласка у пензију, примјеном члана 11 Закона о платама, утврђено право на отпремнину у висини једне просјечне нето плате.

б) Наводи из захтјева

11. Из захтјева произлази да подносилац захтјева тражи оцјену компатибилности члана 11 Закона о платама са чл. I/2 и II/4 Устава Босне и Херцеговине у вези са чланом 14 Европске конвенције, чланом 1 Протокола број 12 уз Европску конвенцију и чланом 26 Међународног пакта о грађанским и политичким правима. У вези с тим, у захтјеву се указује да се у осталим државним институцијама отпремнина исплаћује у висини шест основних мјесечних нето плата или шест плата запосленика, у складу са чланом 30 Закона о платама и накнадама у институцијама Босне и Херцеговине и чланом 2 Одлуке о начину и поступку остваривања права на отпремнину приликом одласка у пензију у институцијама БиХ. Даље је образложено да судије, тужиоци и стручни сарадници у Федерацији Босне и Херцеговине имају право на отпремнину при одласку у пензију у висини својих пет остварених просјечних нето плата исплаћених у претходних пет мјесеци (члан 11 Закона о платама и другим накнадама судија и тужилаца у Федерацији Босне и Херцеговине). Подносилац захтјева је такође истакао да се конкретни тужбени захтјев заснива на чињеници да је као последица примјене Закона о платама тужитељица стављена у неповољнији положај и изложена различитом третману у односу на запослене у другим институцијама Босне и Херцеговине, функционере и именована лица, те у односу на судије, тужиоце и стручне сараднике у Федерацији Босне и Херцеговине.

12. Подносилац захтјева сматра да за тако изузетно велику разлику у висини отпремнине не постоји однос разумне пропорционалности између примјених средстава и циља којем се тежило доношењем Закона о платама. Такође сматра да значајна разлика у прописивању накнаде у Закону о платама за ову категорију буџетских корисника представља дискриминацију која је изричито забрањена чл. 2 и 3 Закона о забрани дискриминације будући да крши принцип једнакости из члана II/4 Устава Босне и Херцеговине. Подносилац захтјева сматра да би постојала опасност да се прекрше уставна права странака у поступку уколико би се примјенио члан 11 Закона о платама при одлучивању о тужбеном захтјеву. Истиче да одлуке Уставног суда бр. У-7/21 и У-29/13 указују на основаност навода да су дискриминисани судије и тужиоци на описани начин и да се крши уставни принцип једнакости из члана II/4 Устава Босне и Херцеговине.

ц) Одговори на захтјев

13. Дом народа је навео да је Уставноправна комисија размотрила захтјев и једногласно одлучила да Уставном суду препусти одлуку о захтјеву.

14. Представнички дом је навео да је Уставноправна комисија размотрила захтјев и констатовала да је Закон о платама донесен у складу с релевантним прописима Босне и Херцеговине и да је члан 11 у складу са чл. I/2 и II/4 Устава Босне и Херцеговине, те чланом 1 Протокола број 12 уз Европску конвенцију и чланом 26 Међународног пакта о грађанским и политичким правима.

V. Релевантни прописи

15. **Закон о платама и другим накнадама у судским и тужилачким институцијама на нивоу Босне и Херцеговине** ("Службени гласник БиХ" бр. 90/05, 32/07, 40/08 – одлука Уставног суда БиХ, 17/13 – одлука Уставног суда БиХ, 5/14 – рјешење Уставног суда БиХ, 40/14 – одлука Уставног суда БиХ, 48/15 – рјешење Уставног суда БиХ, 77/20, 9/23 – одлука Уставног суда БиХ и 29/23 – одлука Уставног суда БиХ) у релевантном дијелу гласи:

Члан 11.

Накнада приликом одласка у пензију

Судије и тужиоци имају право на једну основну мјесечну плату као накнаду приликом одласка у пензију, као што је то прописано у члану 2. односно 3. и 4. овог закона.

16. **Закон о платама и накнадама у институцијама Босне и Херцеговине** ("Службени гласник БиХ" бр. 50/08, 35/09, 75/09, 32/12, 42/12, 50/12, 32/13, 87/13, 75/15, 88/15, 16/16, 94/16, 72/17, 25/18, 32/20, 65/20 и 59/22) у релевантном дијелу гласи:

Члан 30. став (1) тачка п)

(Врсте накнада)

(1) Овим законом утврђују се сљедеће накнаде за:

п) отпремнину за одлазак у пензију;

17. **Одлука о начину и поступку остваривања права на отпремнину приликом одласка у пензију у институцијама БиХ** ("Службени гласник БиХ" број 58/09) у релевантном дијелу гласи:

Члан 2.

(Висина накнаде)

Запослени у институцијама Босне и Херцеговине има право на отпремнину приликом одласка у пензију у висини својих шест остварених нето плата, изузимајући новчану награду и накнаду за обављање послова другог радног мјеста, исплаћених у претходних шест мјесеци или шест просјечних мјесечних нето плата из претходне године у Босни и Херцеговини ако је то за њега повољније.

18. **Закон о платама и другим накнадама судија и тужилаца у Федерацији Босне и Херцеговине** ("Службене новине ФБиХ" бр. 72/05 и 22/09), у тексту који је важио прије доношења пресуде Уставног суда ФБиХ број У-28/11 (види тачку 4 одлуке), у релевантном дијелу гласи:

Члан 11.

Накнада приликом одласка у пензију

Судије и тужиоци имају право на једну основну мјесечну плату као накнаду приликом одласка у пензију, као што је то прописано у члану 2. односно 3. овог Закона.

19. **Закон о платама и другим накнадама судија и тужилаца у Федерацији Босне и Херцеговине** ("Службене новине ФБиХ" бр. 72/05, 22/09, 27/12 – одлука Уставног суда ФБиХ, 35/13 – рјешење Уставног суда ФБиХ, 55/13, 55/17 – одлука Уставног суда ФБиХ, 90/21 – одлука Уставног суда БиХ, 61/22 и 64/22 – рјешење Уставног суда БиХ), у тренутно важећем тексту, у релевантном дијелу гласи:

Члан 11.

Отпремнина

Судија, тужилац и стручни сарадник имају право на отпремнину при одласку у пензију у висини својих пет остварених просјечних нето плата исплаћених у претходних пет мјесеци.

VI. Допустивост

20. При испитивању допустивости захтјева Уставни суд је пошао од одредбе члана VI/3ц) Устава Босне и Херцеговине и члана 19 став (1) тачка д) Правила Уставног суда.

21. Члан VI/3 Устава Босне и Херцеговине у релевантном дијелу гласи:

ц) Уставни суд има надлежност у питањима која му упути било који суд у Босни и Херцеговини, а односи се на то да ли је закон на чијој ваљаности почива његова одлука, сагласан са овим Уставом, Европском конвенцијом о људским правима и основним слободама и њеним протоколима, или са законима Босне и Херцеговине; или у погледу постојања или дјелокруга неког отиштег правила међународног јавног права које је од значаја за одлуку тог суда.

22. Захтјев за оцјену уставности поднио је Суд Босне и Херцеговине (судија Нада Папо), што значи да је захтјев поднијело овлашћено лице из члана VI/3ц) Устава Босне и Херцеговине (види Уставни суд, Одлука о допустивости и меритуму број У-5/10 од 26. новембра 2010. године, тач. 7–14, објављена у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине" број 37/11).

23. Надаље, будући да се ради о истој оспореној одредби као у Одлуци Уставног суда број У-20/14, Уставни суд сматра нужним испитати допустивост захтјева и у смислу члана 19 став (1) тачка д) Правила Уставног суда, односно да ли се ради о питању о којем је Уставни суд већ одлучивао.

24. Члан 19 став (1) тачка д) Правила Уставног суда гласи:

Захтјев није допустив ако постоји неки од сљедећих случајева:

д) ради се о питању о ком је Уставни суд већ одлучивао, а из навода или доказа изнесених у захтјеву не произилази да има основа за поновно одлучивање;

25. Како је већ наведено, Уставни суд је о компатибилности члана 11 Закона о платама с Уставом Босне и Херцеговине и Европском конвенцијом одлучивао у Одлуци број У-20/14 (види тач. 4 и 5 ове одлуке). У конкретном предмету подносилац захтјева је оспорио исту одредбу наводећи да је супротна чл. I/2 и II/4 Устава Босне и Херцеговине "у вези са чланом 14 Европске конвенције", чланом 1 Протокола број 12 уз Европску конвенцију и чланом 26 Међународног пакта о грађанским и политичким правима.

26. Уставни суд подсјећа да је у својој пракси донио одлуке у којима су мериторно разматране исте законске одредбе (нпр. одлуке о допустивости и меритуму број У-1/18 од 15. фебруара 2018. године и У-23/18 од 5. јула 2019. године, доступне на www.ustavnisud.ba). У наведеним одлукама подносилац захтјева је два пута подносио захтјев за оцјену компатибилности члана 433 став 1 Закона о парничном поступку Републике Српске. Први пут је поднио захтјев тражећи да Уставни суд одлучи о компатибилности ове и неких других одредби са чл. II/3е), II/3х) и II/4 Устава Босне и Херцеговине и чл. 6, 10 и 14 Европске конвенције. Одлучујући о том захтјеву, Уставни суд је у Одлуци број У-1/18 утврдио да је наведена одредба у складу са чланом II/3е) Устава Босне и Херцеговине и чланом 6 став 1 Европске конвенције (*idem*, У-1/18, тач. 1 и 44).

27. У другом предмету подносилац захтјева је оспорио исту одредбу наводећи да је супротна члану II/2 Устава Босне

и Херцеговине и члану 13 Европске конвенције у вези с правом на имовину. Одлучујући о том захтјеву, Уставни суд је у Одлуци број У-23/18 као битно питање мериторно размотрио да ли се ради о истим наводима као и онима о којима је одлучено Одлуком број У-1/18. У вези с тим, Уставни суд је указао да члан 31 Правила Уставног суда утврђује обим одлучивања Уставног суда. Такође је указао да Уставни суд, у правилу, одлучује само о наводима и о повредама које су изнесене у захтјеву/апелацији. Истакнуто је да је, према наведеном члану Правила Уставног суда, "везан" за наводе из захтјева и апелације у погледу њиховог садржаја, односно у погледу чињеничног супстрата захтјева/апелације (*ibid.*, У-23/18, тач. 14–17). Надаље, Уставни суд је оцијенио да постоји основ за поновно одлучивање о оспореној одредби, па је одлуком утврдио да је оспорени члан у складу са чланом II/2 Устава Босне и Херцеговине и чланом 13 Европске конвенције у вези с правом на имовину из члана II/3к) Устава Босне и Херцеговине и члана 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију. Из наведеног слиједи да је Уставни суд у својој пракси сматрао да се не ради о *res iudicata*, односно о пресуђеној ствари када се други пут поднесе захтјев за оцјену уставности исте законске одредбе о чијој уставности је Уставни суд већ донио одлуку уколико је подносилац захтјева ту одредбу оспорио позивајући се на друга права и изнијевши друге аргументе у односу на оне које је Уставни суд размотрио у ранијој одлуци.

28. Слиједећи ту праксу, Уставни суд сматра да се у овом случају прво треба испитати да ли овај захтјев за оцјену уставности садржи исте наводе као и захтјев за оцјену уставности о којем је Уставни суд одлучио у Одлуци број У-20/14. У вези с тим, Уставни суд примјећује да се у захтјеву указује да је судијама, тужиоцима и стручним сарадницима у Федерацији БиХ прописано право на отпремнину у висини њихових пет остварених просјечних нето плата. Наведено значи да се у овом захтјеву указује на другачију упоредну групу, тј. на судије, тужиоце и стручне сараднике у Федерацији БиХ, на шта није било указано у захтјеву о којем је Уставни суд одлучивао у Одлуци број У-20/14. Осим наведеног, Уставни суд указује и на развој своје праксе о овим питањима након доношења Одлуке број У-20/14. Наиме, наведена одлука Уставног суда је усвојена 26. марта 2015. године и била је једна од првих одлука Уставног суда у којој су третирана питања као што су ова, која су се послје понављала у низу других одлука на различите начине. Прије те одлуке Уставни суд је у односу на ова питања донио само двије одлуке бр. У-7/12 и У-29/13. У тим одлукама Уставни суд је као упоредну групу, приликом оцјене постојања дискриминације, наводио изабране функционере, државне службенике, намјештенике и остале запослене у законодавној и извршној власти искључиво на нивоу Босне и Херцеговине (види Уставни суд, одлуке о допустивости и меритуму бр. У-7/12 од 30. јануара 2013. године, тачка 52, и У-29/13 од 28. марта 2014. године, тач. 27 и 42).

29. Међутим, након доношења Одлуке број У-20/14 пракса Уставног суда која третира ова и слична питања даље је развијана. Тако је у Одлуци број У-7/21 од 23. септембра 2021. године Уставни суд упоређивао судије и тужиоце у Федерацији БиХ с државним службеницима и намјештеницима у Федерацији БиХ (види тачку 33 наведене одлуке). У Одлуци број У-18/21 од 24. марта 2022. године Уставни суд је упоређивао права на накнаде судија и јавних тужилаца у Републици Српској с другим буџетским корисницима и осталим запосленима у Републици Српској, као и у односу на носиоце судијске и тужилачке функције у Федерацији БиХ (види тачку 38 наведене одлуке). У најновијој пракси Уставни суд је сматрао да су упоредне групе за судије, тужиоце и друго стручно особље на нивоу Босне и Херцеговине судије, тужиоци и друго стручно

особље на ентитетском нивоу и обратно (види Уставни суд, одлуке о допустивости и меритуму бр. У-25/22 од 19. јануара 2023. године, тачка 23, и У-12/23 од 28. септембра 2023. године, тачка 39). Такође, Уставни суд је упоређивао судије и тужиоце на нивоу Републике Српске са судијама и тужиоцима у Федерацији БиХ (види Уставни суд, Одлука о допустивости и меритуму број У-26/22 од 13. јула 2023. године, тачка 42), односно судије Суда Босне и Херцеговине и тужиоце Тужилаштва Босне и Херцеговине из различитих ентитета (види Уставни суд, Одлука о допустивости и меритуму број У-1/24 од 30. маја 2024. године, тачка 22).

30. Из наведене праксе слиједи да је након доношења Одлуке Уставног суда број У-20/14 дошло до развоја праксе Уставног суда тако да су судије, тужиоци и остало стручно особље на нивоу Босне и Херцеговине узимани као упоредна група у односу на судије, тужиоце и остало стручно особље на ентитетском нивоу и обрнуто. У том контексту, Уставни суд је у споменутој одлуци број У-25/22 указао да су у односу на судије и тужиоце на нивоу Босне и Херцеговине "друга лица која се налазе у аналогној ситуацији" судије и тужиоци на нивоу Федерације БиХ будући да се у оба случаја ради о носиоцима правосудних функција, само на различитим правосудним нивоима (*ibid.*, У-25/22, тачка 23).

31. Осим тога, у конкретном случају Уставни суд подсјећа да на државном нивоу нема других редовних судија и тужилаца осим судија и тужилаца Суда Босне и Херцеговине и Тужилаштва Босне и Херцеговине. Због тога, Уставни суд сматра да се они, приликом разматрања евентуалне дискриминације у правима из радног односа, требају упоређивати са судијама и тужиоцима на ентитетском нивоу. Слједом наведеног, будући да Уставни суд у Одлуци број У-20/14 није испитивао наводе о дискриминацији судија и тужилаца Суда Босне и Херцеговине у погледу висине отпремнине у односу на судије и тужиоце на ентитетском нивоу, конкретно у односу на судије и тужиоце у Федерацији БиХ, Уставни суд закључује да се у конкретном захтјеву, у овом дијелу, ради о питању о којем Уставни суд није одлучивао у Одлуци број У-20/14 и да постоји основ за поновно одлучивање.

32. Имајући у виду одредбе члана VI/3ц) Устава Босне и Херцеговине и члана 19 став (1) Правила Уставног суда, Уставни суд сматра да је захтјев, у овом дијелу, допустив зато што га је поднио овлашћени субјекат, те да не постоји ниједан формални разлог из члана 19 став (1) Правила Уставног суда због којег захтјев не би био допустив.

33. У погледу навода о дискриминацији судија и тужилаца Суда и Тужилаштва Босне и Херцеговине у односу на запослене у другим институцијама Босне и Херцеговине, те у односу на наводе о кршењу члана I/2 Устава Босне и Херцеговине, Уставни суд сматра да се, у суштини, ради о истим наводима које је Уставни суд анализирао у Одлуци број У-20/14. Стога, Уставни суд закључује да је захтјев за оцјену уставности у том дијелу недопуштен у складу са чланом 19 став (1) тачка д) Правила Уставног суда због тога што је ријеч о питању о којем је Уставни суд Босне и Херцеговине већ одлучивао, а из навода или доказа изнесених у захтјеву не произлази да има основа за поновно одлучивање (види, *mutatis mutandis*, Уставни суд, Одлука о допустивости број У-8/15 од 21. јануара 2016. године, доступна на www.ustavnisud.ba).

VII. Меритум

34. Подносилац захтјева сматра да члан 11 Закона о платама није у складу са чланом II/4 Устава Босне и Херцеговине у вези са чланом 14 Европске конвенције, чланом 1 Протокола број 12 уз Европску конвенцију и чланом 26 Међународног пакта о грађанским и политичким правима.

35. Оспорени члан 11 Закона о платама гласи:

Судије и тужиоци имају право на једну основну мјесечну плату као накнаду приликом одласка у пензију, као што је то прописано у члану 2, односно 3. и 4. овог закона.

36. У Уставу Босне и Херцеговине релевантне одредбе гласе:

Члан II

Људска права и основне слободе

4. Недискриминација

Уживање права и слобода, предвиђених овим чланом или међународним споразумима наведеним у Анексу I овог Устава, обезбјеђено је свим лицима у Босни и Херцеговини без дискриминације по било којој основи као што су пол, раса, боја, језик, вјероисповијест, политичко или друго мишљење, национално и социјално поријекло или повезаност са националном мањиношћом, имовина, рођење или други статус.

37. Члан 1 Протокола број 12 уз Европску конвенцију гласи:

1. Уживање сваког права које закон предвиђа мора да се обезбједи без дискриминације по било ком основу, као што су пол, раса, боја коже, језик, вјероисповијест, политичко или друго мишљење, национално или социјално поријекло, повезаност с националном мањиношћом, имовина, рођење или други статус.

2. Јавне власти не смију ни према коме вршити дискриминацију по било ком основу као што су они поменути у ставу 1.

38. У вези с тим, Уставни суд подсјећа да је Европски суд за људска права (у даљњем тексту: Европски суд) потврдио да се појмови дискриминације која је забрањена на основу члана 14 Европске конвенције и члана 1 Протокола број 12 требају тумачити на исти начин (види Европски суд, *Пилав против Босне и Херцеговине*, пресуда од 9. јуна 2016. године, представка број 41939/07, тачка 40 с даљњим референцама). У складу с тим, право на недискриминацију према члану 1 Протокола број 12 пружа заштиту од различитог поступања према појединцима у аналогним или релевантно сличним ситуацијама. Третман је дискриминишући ако "нема објективно и разумно оправдање", односно ако не тежи "легитимном циљу" или ако не постоји "разуман однос пропорционалности" између употребљеног средства и циља који се жели постићи (види, *mutatis mutandis*, Европски суд, *Пинкас против Босне и Херцеговине*, пресуда од 4. октобра 2022. године, представка број 8701/21, тачка 58). Осим тога, "само разлике у третману засноване на препознатљивој особини или 'статусу' могу представљати дискриминацију у смислу члана 14" (*idem*, тачка 59).

39. Дакле, да би се испитало постојање дискриминације по наведеној одредби мора се прво утврдити постојање адекватне "упоредне групе" и "аналогне или релевантно сличне ситуације" (*op. cit.*, V-12/23, тачка 36). У конкретном случају, слиједом закључка из тачке 31 ове одлуке, Уставни суд сматра да су судије и тужиоци у Федерацији БиХ адекватна упоредна група у односу на судије и тужиоце на нивоу Босне и Херцеговине.

40. Сљедећа питања које се постављају за Уставни суд су: да ли постоји различит третман тих упоредних група, па уколико такав различити третман постоји, да ли за њега постоји објективно и разумно оправдање.

41. Уставни суд примјећује да је оспореним чланом 11 Закона о платама прописано да судије и тужиоци на нивоу Босне и Херцеговине имају право на отпремнину у висини једне основне мјесечне плате. С друге стране, чланом 11 Закона о платама и другим накнадама судија и тужилаца у Федерацији Босне и Херцеговине прописано је да судија, тужилац и стручни сарадник имају право на отпремнину при одласку у пензију у висини својих пет остварених просјечних нето плата исплаћених у претходних пет мјесеци. Из

наведеног слиједи да постоји различит третман између судија и тужилаца на нивоу Босне и Херцеговине и судија и тужилаца на нивоу Федерације БиХ. При томе, Уставни суд сматра да, иако отпремнина има карактер социјалног давања и да државе уживају широко поље процјене када су у питању генералне мјере које се тичу економске и социјалне политике (*op. cit.*, V-20/14, тач. 29 и 33), у конкретном случају се ради о великој разлици у висини отпремнине између релевантних упоредних група, која би морала бити поткријељена нарочито оправданим разлозима. Стога, Уставни суд сматра да се у овом случају оспорена законска одредба не може оправдати искључиво принципом "широког поља слободне процјене" приликом одлучивања о висини социјалних давања.

42. Разматрајући питање да ли за такав различит третман постоји објективно и разумно оправдање, Уставни суд примјећује да се оспорени члан 11 Закона о платама није мијењао од доношења закона 2005. године, тј. 19 година, нити је евентуално усклађиван с политичко-правним и социјално-економским кретањима у земљи. С друге стране, висина отпремнине прописана Законом о платама и другим накнадама судија и тужилаца у Федерацији Босне и Херцеговине се 2013. године промијенила након одлуке Уставног суда ФБиХ (види тач. 4 и 5 ове одлуке). Уставни суд запажа да је Дом народа у одговору на захтјев навео да је одлучио "препустити Уставном суду одлуку о захтјеву". Представнички дом је доставио одговор на захтјев, али у њему, осим констатације да је члан 11 Закона о платама у складу с релевантним одредбама Устава Босне и Херцеговине и Европске конвенције, није понудио било какво разумно оправдање за такво разликовање.

43. Имајући у виду све наведено, Уставни суд не може у Закону о платама пронаћи разумно и објективно оправдање за такво различито поступање у односу на судије и тужиоце на различитим нивоима власти. Стога, Уставни суд сматра да је оспорена одредба дискриминишућа јер прописује значајно мањи износ отпремнине судијама и тужиоцима на нивоу Босне и Херцеговине у односу на судије и тужиоце у Федерацији БиХ, а доносилац оспореног закона није дао разумно и објективно оправдање за постојање такве разлике у односу на двије упоредне групе.

44. Имајући у виду све наведено, Уставни суд сматра да члан 11 Закона о платама није у складу са чланом II/4 Устава Босне и Херцеговине и чланом 1 Протокола број 12 уз Европску конвенцију.

Остали наводи

45. Иако је подносилац захтјева навео да оспорена законска одредба није у складу ни са чланом 26 Међународног пакта о грађанским и политичким правима, Уставни суд сматра, имајући у виду претходно образложење у којем је утврђена неуставност оспорене одредбе, да нема потребе да се захтјев додатно испитује према члану 26 Међународног пакта о грађанским и политичким правима.

VIII. Закључак

46. Уставни суд закључује да члан 11 Закона о платама није у складу с одредбама члана II/4 Устава Босне и Херцеговине и члана 1 Протокола број 12 уз Европску конвенцију будући да различит третман судија и тужилаца на нивоу Босне и Херцеговине у односу на судије и тужиоце на нивоу Федерације БиХ по питању висине отпремнине представља дискриминацију зато што нема разумно и објективно оправдање.

47. На основу члана 19 став (1) тачка д), члана 59 ст. (1) и (2) и члана 61 став (4) Правила Уставног суда, Уставни суд је одлучио као у диспозитиву ове одлуке.

48. Према члану VI/5 Устава Босне и Херцеговине, одлуке Уставног суда су коначне и обавезујуће.

Предсједница
Уставног суда Босне и Херцеговине
Сеада Палаврић, с. р.

Уставни суд Босне и Херцеговине у пленарном сазиву, у предмету број **U-9/24**, рјешавајући захтјев **Суда Босне и Херцеговине (суткиња Нада Папо)**, на основу члана VI/3.c) Устава Босне и Херцеговине, члана 19. став (1) тачка d), члана 57. став (2) тачка b), члана 59. ст. (1) и (2) и члана 61. став (4) Правила Уставног суда Босне и Херцеговине – преčišчени текст ("Службени гласник Босне и Херцеговине" бр. 94/14, 47/23 и 41/24), у саставу:

Сеада Палаврић, предсједница
Валерија Галић, потпредсједница
Ангелика Нушбергер, потпредсједница
Мирсад Џеман, судија
Хелен Келлер, суткиња
Леди Бианку, судија
Марин Вукоја, судија

на сједници одржаној 19. септембра 2024. године донио је

ODLUKU O DOPUSTIVOSTI I MERITUMU

Одлучујући о захтјеву **Суда Босне и Херцеговине (суткиња Нада Папо)** за оцјену уставности члана 11. Закона о плаћама и другим накнадима у судским и туžilачким институцијама на нивоу Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ" бр. 90/05, 32/07, 17/13, 5/14, 40/14, 48/15, 77/20, 9/23 и 29/23),

утврђује се да члан 11. Закона о плаћама и другим накнадима у судским и туžilачким институцијама на нивоу Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ" бр. 90/05, 32/07, 17/13, 5/14, 40/14, 48/15, 77/20, 9/23 и 29/23) није у складу са чланом II/4. Устава Босне и Херцеговине и чланом 1. Протокола број 12 уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода.

Налаже се Парламентарној скупштини Босне и Херцеговине, у складу са чланом 61. став (4) Правила Уставног суда Босне и Херцеговине, да најкасније у року од шест мјесеци од дана објављивања ове одлуке у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине" усклади члан 11. Закона о плаћама и другим накнадима у судским и туžilачким институцијама на нивоу Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ" бр. 90/05, 32/07, 17/13, 5/14, 40/14, 48/15, 77/20, 9/23 и 29/23) с одредбама члана II/4. Устава Босне и Херцеговине и члана 1. Протокола број 12 уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода.

Налаже се Парламентарној скупштини Босне и Херцеговине да, у складу са чланом 72. став (5) Правила Уставног суда, у року из претходног става обавјести Уставни суд Босне и Херцеговине о мјерама предузетим с циљем извршења ове одлуке.

Одбацује се захтјев **Суда Босне и Херцеговине (суткиња Нада Папо)** за оцјену уставности члана 11. Закона о плаћама и другим накнадима у судским и туžilачким институцијама на нивоу Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ" бр. 90/05, 32/07, 17/13, 5/14, 40/14, 48/15, 77/20, 9/23 и 29/23) у односу на наводе о дискриминацији судија и туžilца Босне и Херцеговине у односу на запослене у другим институцијама Босне и Херцеговине, те у односу на наводе о кршењу члана I/2. Устава Босне и Херцеговине због тога што се ради о питању о којем је Уставни суд Босне и Херцеговине већ одлучивао, а из навода или доказа изнесених у апелацији не произлази да има основа за поновно одлучивање.

Одлуку објавити у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине", "Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине", "Службеном гласнику Републике Српске" и "Службеном гласнику Брчко дистрикта Босне и Херцеговине".

OBRAZLOŽENJE

I. Uvod

1. Суд Босне и Херцеговине (суткиња Нада Папо; у даљњем тексту: подносилац захтјева) поднио је 11. јуна 2024. године Уставном суду Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Уставни суд) захтјев за оцјену компатибилности члана 11. Закона о плаћама и другим накнадима у судским и туžilачким институцијама на нивоу Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ" бр. 90/05, 32/07, 17/13, 5/14, 40/14, 48/15, 77/20, 9/23 и 29/23; у даљњем тексту: Закон о плаћама) са чл. I/2. и II/4. Устава Босне и Херцеговине у веzi са чланом 14. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода (у даљњем тексту: Европска конвенција), чланом 1. Протокола број 12 уз Европску конвенцију и чланом 26. Међународног пакта о грађанским и политичким правима.

II. Postupak pred Ustavnim sudom

2. На основу члана 23. став (2) Правила Уставног суда, од Дома народа Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Дом народа) и Представничког дома Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Представнички дом) затражено је 19. јуна 2024. године да доставе одговор на захтјев у року од 30 дана од пријема dopisa.

3. Представнички дом је 24. јуна 2024. године Уставном суду доставио поднесак из којег произлази да је захтјев достављен Уставноправној комисији Представничког дома. Представнички дом и Дом народа су 16, односно 19. јула 2024. године доставили одговоре на захтјев.

III. Činjenice

4. Уставни суд Федерације Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Уставни суд FBiH) донио је Пресуду број U-28/11 од 24. јануара 2012. године (објављена у "Службеним новинама FBiH" број 27/12) којом је утврдио да Закон о плаћама и другим накнадима судија и туžilца у Федерацији Босне и Херцеговине, у дијелу који се односи на накнаде судија, туžilца и стручних saradnika, није у сагласности с Уставом Федерације Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Устав FBiH). Наложено је Парламенту Федерације Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Парламент FBiH) да у прецизираном року dopuni закон, поштујући уставно начело једнакости пред законом, и да регулира права судија, туžilца и стручних saradnika на накнаду трошкова ishrane, накнаду трошкова prevoza на посао и с посла, накнаду за прековремени рад, рад у neradne dane, ноћни рад и рад у dane државних празника, накнаду због болести или повреде, накнаду трошкова за случај смрти, теške болести или invalidности, накнаду за породилски dopust и "на otpremninu приликом odlaska у penziju" као и осталим budžetskim korisnicima. Odbijen је dio захтјева за utvrđivanje naknada за odvojeni život, за трошкове selidbe и за jubilarnu nagradu. Određeno је да у случају да Парламент FBiH не postupи по nalogu и у остављеном року не izvrši dopunu zakona, pravo на navedene naknade судија, туžilца и стручних saradnika će бити рјешавано shodnom примјеном propisa којим су uređene naknade izabranih funkcionera, nosilaca izvršnih funkcija и savjetnika у organima zakonodavne и organima izvršne vlasti у Federaciji Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Федерација БиХ), државних службеника и namještenika у organima државне службе Федерације БиХ, правобранилаца, службеника судске policije и затvorskih policajaca – стражара у kazneno-popravnim zavodima Федерације БиХ. Уставни суд FBiH је затим 17. априла 2013. године donio рјешење о neizvrшењу navedene presude, koje је објављено у "Службеним новинама FBiH" број 35/13.

5. Парламент FBiH је donio Закон о измјенама и dopunama Закона о плаћама и другим накнадима судија и туžilца у Federaciji Босне и Херцеговине, који је објављен у "Службеним новинама FBiH" број 55/13 од 17. јула 2013. године, којим је измijenjen члан 11. тако да је propisano, između осталог, да судија, tužilac и стручни saradnik imaju pravo на otpremninu при

odlasku u penziju u visini svojih pet ostvarenih prosječnih neto plaća isplaćenih u prethodnih pet mjeseci.

6. Ustavni sud je Odlukom o dopustivosti i meritumu broj U-20/14 od 26. marta 2015. godine (dostupna na www.ustavnisud.ba) odbio zahtjev Suda Bosne i Hercegovine (sudija Anđelko Marjanović) za ocjenu kompatibilnosti člana 11. Zakona o plaćama i drugim naknadama u sudskim i tužilačkim institucijama na nivou Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH" br. 90/05 i 32/07) i utvrdio da je navedeni član u skladu sa članom 1/2. Ustava Bosne i Hercegovine i članom II/4. Ustava Bosne i Hercegovine, članom 1. Protokola broj 12 uz Evropsku konvenciju, kao i članom 26. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima.

7. U odluci je navedeno da je podnosilac zahtjeva, između ostalog, ukazao da su tužioci, odnosno sudije, odnosno stručno osoblje zaposleno u pravosudnim institucijama na nivou Bosne i Hercegovine, jedina kategorija zaposlenika na teritoriji Bosne i Hercegovine koja ima pravo na otpremninu prilikom odlaska u penziju u visini samo jedne neto plaće, za razliku od svih drugih korisnika budžeta BiH koji imaju pravo na otpremninu u visini od šest neto plaća, što predstavlja diskriminaciju koja se ne može opravdati bilo kakvim "objektivnim i razumnim" postupanjem zakonodavca. Također je istakao kako tužilac smatra da su reduciranjem obima naknada iz radnog odnosa na svega tri u odnosu na devet, koliko uživaju svi ostali zaposlenici u BiH, odnosno propisivanjem otpremnine prilikom odlaska u penziju u visini samo jedne osnovne plaće, nosioci pravosudnih funkcija diskriminirani u odnosu na zaposlenike u zakonodavnoj i izvršnoj vlasti, kao i u odnosu na izabrane funkcionere, državne službenike i namještenike. Podnosilac zahtjeva je podsjetio i na Presudu Ustavnog suda FBiH broj U-28/11 (vidi tačku 4. ove odluke).

8. Razmatrajući pitanje da li postoji kršenje načela nezavisnosti pravosuđa koje je sastavni dio načela vladavine prava, proklamiranog u članu 1/2. Ustava Bosne i Hercegovine, Ustavni sud je u toj odluci zaključio da sam iznos prava na otpremninu (jedna osnovna plaća) "ne ulazi u pojam 'adekvatne naknade u skladu sa važnošću zadataka koje obavljaju' koja je garant finansijske sigurnosti i individualne nezavisnosti nosilaca pravosudnih funkcija" i da ne dovodi u pitanje načelo nezavisnosti pravosuđa (*loc. cit.*, U-20/14, tačka 31).

9. Razmatrajući navode podnosioca zahtjeva da postoji različit tretman koji rezultira diskriminacijom, Ustavni sud je dalje u Odluci broj U-20/14 zaključio da se radi o pravu koje je zakonom osigurano nosiocima pravosudnih funkcija i zakonom određenih kategorija stručnog osoblja. Dalje je ukazano da se radi o pravu koje ne ulazi u krug prava po osnovu rada i koje ne čini element finansijske sigurnosti kojom se osigurava individualna nezavisnost nosilaca pravosudnih funkcija. To je, kako je obrazloženo, pravo socijalnog karaktera, a to je oblast u kojoj države uživaju široko polje slobodne procjene u izboru mjera i načina na koji će to davanje urediti. U konačnici, Ustavni sud je zaključio da "nije izostalo razumno i objektivno opravdanje za različito određivanje obima prava na naknadu za odlazak u penziju, odnosno da određivanje da se pravo na naknadu za odlazak u penziju ostvaruje u visini jedne osnovne plaće kad su u pitanju sudije, tužioci i pojedino stručno osoblje", te da se ne radi o diskriminaciji (*ibid.*, tač. 38–39).

IV. Zahtjev

a) Predmet povodom kojeg je zahtjev pokrenut

10. Podnosilac zahtjeva je ukazao da se pred tim sudom vodi pamični postupak po tužbi Mire Smajlović (u daljnjem tekstu: tužiteljica) radi utvrđivanja diskriminacije i isplate naknade štete nastale po osnovu razlike u tretmanu prilikom isplaćivanja naknade po osnovu odlaska u penziju (u daljnjem tekstu: otpremnina). Naime, tužiteljica je bila sutkinja Suda Bosne i Hercegovine kojoj je nakon prestanka radnog odnosa zbog odlaska u penziju, primjenom člana 11. Zakona o plaćama, utvrđeno pravo na otpremninu u visini jedne prosječne neto plaće.

b) Navodi iz zahtjeva

11. Iz zahtjeva proizlazi da podnosilac zahtjeva traži ocjenu kompatibilnosti člana 11. Zakona o plaćama sa čl. 1/2. i II/4. Ustava Bosne i Hercegovine u vezi sa članom 14. Evropske konvencije, članom 1. Protokola broj 12 uz Evropsku konvenciju i članom 26. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima. U vezi s tim, u zahtjevu se ukazuje da se u ostalim državnim institucijama otpremnina isplaćuje u visini šest osnovnih mjesečnih neto plaća ili šest plaća zaposlenika, u skladu sa članom 30. Zakona o plaćama i naknadama u institucijama Bosne i Hercegovine i članom 2. Odluke o načinu i postupku ostvarivanja prava na otpremninu prilikom odlaska u penziju u institucijama BiH. Dalje je obrazloženo da sudije, tužioci i stručni saradnici u Federaciji Bosne i Hercegovine imaju pravo na otpremninu pri odlasku u penziju u visini svojih pet ostvarenih prosječnih neto plaća isplaćenih u prethodnih pet mjeseci (član 11. Zakona o plaćama i drugim naknadama sudija i tužilaca u Federaciji Bosne i Hercegovine). Podnosilac zahtjeva je također istakao da se konkretni tužbeni zahtjev zasniva na činjenici da je kao posljedica primjene Zakona o plaćama tužiteljica stavljena u nepovoljniji položaj i izložena različitom tretmanu u odnosu na zaposlene u drugim institucijama Bosne i Hercegovine, funkcionere i imenovane osobe, te u odnosu na sudije, tužioce i stručne saradnike u Federaciji Bosne i Hercegovine.

12. Podnosilac zahtjeva smatra da za tako izuzetno veliku razliku u visini otpremnine ne postoji odnos razumne proporcionalnosti između primijenjenih sredstava i cilja kojem se težilo donošenjem Zakona o plaćama. Također smatra da značajna razlika u propisivanju naknade u Zakonu o plaćama za ovu kategoriju budžetskih korisnika predstavlja diskriminaciju koja je izričito zabranjena čl. 2. i 3. Zakona o zabrani diskriminacije budući da krši načelo jednakosti iz člana II/4. Ustava Bosne i Hercegovine. Podnosilac zahtjeva smatra da bi postojala opasnost da se prekrše ustavna prava stranaka u postupku ukoliko bi se primijenio član 11. Zakona o plaćama pri odlučivanju o tužbenom zahtjevu. Ističe da odluke Ustavnog suda br. U-7/21 i U-29/13 ukazuju na osnovanost navoda da su diskriminirani sudije i tužioci na opisani način i da se krši ustavno načelo jednakosti iz člana II/4. Ustava Bosne i Hercegovine.

c) Odgovori na zahtjev

13. Dom naroda je naveo da je Ustavopravna komisija razmotrila zahtjev i jednoglasno odlučila prepustiti Ustavnom sudu odluku o zahtjevu.

14. Predstavnički dom je naveo da je Ustavopravna komisija razmotrila zahtjev i konstatala da je Zakon o plaćama donesen u skladu s relevantnim propisima Bosne i Hercegovine i da je član 11. u skladu sa čl. 1/2. i II/4. Ustava Bosne i Hercegovine, te članom 1. Protokola broj 12 uz Evropsku konvenciju i članom 26. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima.

V. Relevantni propisi

15. **Zakon o plaćama i drugim naknadama u sudskim i tužilačkim institucijama na nivou Bosne i Hercegovine** ("Službeni glasnik BiH" br. 90/05, 32/07, 40/08 – odluka Ustavnog suda BiH, 17/13 – odluka Ustavnog suda BiH, 5/14 – rješenje Ustavnog suda BiH, 40/14 – odluka Ustavnog suda BiH, 48/15 – rješenje Ustavnog suda BiH, 77/20, 9/23 – odluka Ustavnog suda BiH i 29/23 – odluka Ustavnog suda BiH) u relevantnom dijelu glasi:

Član 11.

Naknada prilikom odlaska u penziju

Sudije i tužioci imaju pravo na jednu osnovnu mjesečnu plaću kao naknadu prilikom odlaska u penziju, kao što je to propisano u članu 2. odnosno 3. i 4. ovog Zakona.

16. **Zakon o plaćama i naknadama u institucijama Bosne i Hercegovine** ("Službeni glasnik BiH" br. 50/08, 35/09, 75/09,

32/12, 42/12, 50/12, 32/13, 87/13, 75/15, 88/15, 16/16, 94/16, 72/17, 25/18, 32/20, 65/20 i 59/22) u relevantnom dijelu glasi:

Član 30. stav (1) tačka p)

(Vrste naknada)

(1) Ovim zakonom utvrđuju se sljedeće naknade za:

p) otpremninu za odlazak u penziju;

17. Odluka o načinu i postupku ostvarivanja prava na otpremninu prilikom odlaska u penziju u institucijama BiH ("Službeni glasnik BiH" broj 58/09) u relevantnom dijelu glasi:

Član 2.

(Visina naknade)

Zaposleni u institucijama Bosne i Hercegovine ima pravo na otpremninu prilikom odlaska u penziju u visini svojih šest ostvarenih neto plaća, izuzimajući novčanu nagradu i naknadu za obavljanje poslova drugog radnog mjesta, isplaćenih u prethodnih šest mjeseci ili šest prosječnih mjesečnih neto plaća iz prethodne godine u Bosni i Hercegovini ako je to za njega povoljnije.

18. Zakon o plaćama i drugim naknadama sudija i tužilaca u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine FBiH" br. 72/05 i 22/09), u tekstu koji je važio prije donošenja presude Ustavnog suda FBiH broj U-28/11 (vidi tačku 4. odluke), u relevantnom dijelu glasi:

Član 11.

Naknada prilikom odlaska u penziju

Sudije i tužioci imaju pravo na jednu osnovnu mjesečnu plaću kao naknadu prilikom odlaska u penziju, kao što je to propisano u članu 2. odnosno 3. ovog Zakona.

19. Zakon o plaćama i drugim naknadama sudija i tužilaca u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine FBiH" br. 72/05, 22/09, 27/12 – odluka Ustavnog suda FBiH, 35/13 – rješenje Ustavnog suda FBiH, 55/13, 55/17 – odluka Ustavnog suda FBiH, 90/21 – odluka Ustavnog suda BiH, 61/22 i 64/22 – rješenje Ustavnog suda BiH), u trenutno važećem tekstu, u relevantnom dijelu glasi:

Član 11.

Otpremnina

Sudija, tužilac i stručni saradnik imaju pravo na otpremninu pri odlasku u penziju u visini svojih pet ostvarenih prosječnih neto plaća isplaćenih u prethodnih pet mjeseci.

VI. Dopustivost

20. Pri ispitivanju dopustivosti zahtjeva Ustavni sud je pošao od odredbe člana VI/3.c) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 19. stav (1) tačka d) Pravila Ustavnog suda.

21. Član VI/3. Ustava Bosne i Hercegovine u relevantnom dijelu glasi:

c) Ustavni sud je nadležan u pitanjima koja mu je prosljedio bilo koji sud u Bosni i Hercegovini u pogledu toga da li je zakon, o čijem važenju njegova odluka ovisi, kompatibilan sa ovim Ustavom, sa Evropskom konvencijom o ljudskim pravima i osnovnim slobodama i njenim protokolima, ili sa zakonima Bosne i Hercegovine; ili u pogledu postojanja ili domašaja nekog opšteg pravila međunarodnog javnog prava koje je bitno za odluku suda.

22. Zahtjev za ocjenu ustavnosti podnio je Sud Bosne i Hercegovine (sutkinja Nada Papo), što znači da je zahtjev podnijela ovlaštena osoba iz člana VI/3.c) Ustava Bosne i Hercegovine (vidi Ustavni sud, Odluka o dopustivosti i meritumu broj U-5/10 od 26. novembra 2010. godine, tač. 7–14, objavljena u "Službenom glasniku Bosne i Hercegovine" broj 37/11).

23. Nadalje, budući da se radi o istoj osporenoj odredbi kao u Odluci Ustavnog suda broj U-20/14, Ustavni sud smatra nužnim ispitati dopustivost zahtjeva i u smislu člana 19. stav (1) tačka d) Pravila Ustavnog suda, odnosno da li se radi o pitanju o kojem je Ustavni sud već odlučivao.

24. Član 19. stav (1) tačka d) Pravila Ustavnog suda glasi:

Zahtjev nije dopustiv ako postoji neki od sljedećih slučajeva:

d) radi se o pitanju o kojem je Ustavni sud već odlučivao, a iz navoda ili dokaza iznesenih u zahtjevu ne proizlazi da ima osnova za ponovno odlučivanje;

25. Kako je već navedeno, Ustavni sud je o kompatibilnosti člana 11. Zakona o plaćama s Ustavom Bosne i Hercegovine i Evropskom konvencijom odlučivao u Odluci broj U-20/14 (vidi tač. 4. i 5. ove odluke). U konkretnom predmetu podnosilac zahtjeva je osporio istu odredbu navodeći da je suprotna čl. 1/2. i II/4. Ustava Bosne i Hercegovine "u vezi sa članom 14. Evropske konvencije", članom 1. Protokola broj 12 uz Evropsku konvenciju i članom 26. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima.

26. Ustavni sud podsjeća da je u svojoj praksi donio odluke u kojima su meritorno razmatrane iste zakonske odredbe (npr. odluke o dopustivosti i meritumu broj U-1/18 od 15. februara 2018. godine i U-23/18 od 5. jula 2019. godine, dostupne na www.ustavnisud.ba). U navedenim odlukama podnosilac zahtjeva je dva puta podnosio zahtjev za ocjenu kompatibilnosti člana 433. stav 1. Zakona o parničnom postupku Republike Srpske. Prvi put je podnio zahtjev tražeći da Ustavni sud odluči o kompatibilnosti ove i nekih drugih odredbi sa čl. II/3.e), II/3.h) i II/4. Ustava Bosne i Hercegovine i čl. 6, 10. i 14. Evropske konvencije. Odlučujući o tom zahtjevu, Ustavni sud je u Odluci broj U-1/18 utvrdio da je navedena odredba u skladu sa članom II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i članom 6. stav 1. Evropske konvencije (*idem*, U-1/18, tač. 1. i 44).

27. U drugom predmetu podnosilac zahtjeva je osporio istu odredbu navodeći da je suprotna članu II/2. Ustava Bosne i Hercegovine i članu 13. Evropske konvencije u vezi s pravom na imovinu. Odlučujući o tom zahtjevu, Ustavni sud je u Odluci broj U-23/18 kao bitno pitanje meritorno razmotrio da li se radi o istim navodima kao i onima u kojima je odlučeno Odlukom broj U-1/18. U vezi s tim, Ustavni sud je ukazao da član 31. Pravila Ustavnog suda utvrđuje obim odlučivanja Ustavnog suda. Također je ukazao da Ustavni sud, u pravilu, odlučuje samo o navodima i o povredama koje su iznesene u zahtjevu/apelaciji. Istaknuto je da je, prema navedenom članu Pravila Ustavnog suda, "vezan" za navode iz zahtjeva i apelacije u pogledu njihovog sadržaja, odnosno u pogledu činjeničnog supstrata zahtjeva/apelacije (*ibid.*, U-23/18, tač. 14–17). Nadalje, Ustavni sud je ocijenio da postoji osnov za ponovno odlučivanje o osporenoj odredbi, pa je odlukom utvrdio da je osporeni član u skladu sa članom II/2. Ustava Bosne i Hercegovine i članom 13. Evropske konvencije u vezi s pravom na imovinu iz člana II/3.k) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 1. Protokola broj 1 uz Evropsku konvenciju. Iz navedenog slijedi da je Ustavni sud u svojoj praksi smatrao da se ne radi o *res iudicata*, odnosno o presuđenoj stvari kada se drugi put podnese zahtjev za ocjenu ustavnosti iste zakonske odredbe o čijoj ustavnosti je Ustavni sud već donio odluku ukoliko je podnosilac zahtjeva tu odredbu osporio pozivajući se na druga prava i iznijevši druge argumente u odnosu na one koje je Ustavni sud razmotrio u ranijoj odluci.

28. Slijedeći tu praksu, Ustavni sud smatra da se u ovom slučaju prvo treba ispitati da li ovaj zahtjev za ocjenu ustavnosti sadrži iste navode kao i zahtjev za ocjenu ustavnosti o kojem je Ustavni sud odlučio u Odluci broj U-20/14. U vezi s tim, Ustavni sud primjećuje da se u zahtjevu ukazuje da je sudijama, tužiocima i stručnim saradnicima u Federaciji BiH propisano pravo na otpremninu u visini njihovih pet ostvarenih prosječnih neto plaća. Navedeno znači da se u ovom zahtjevu ukazuje na drugačiju uporednu grupu, tj. na sudije, tužioce i stručne saradnike u Federaciji BiH, na što nije bilo ukazano u zahtjevu o kojem je Ustavni sud odlučivao u Odluci broj U-20/14. Osim navedenog, Ustavni sud ukazuje i na razvoj svoje prakse o ovim pitanjima nakon donošenja Odluke broj U-20/14. Naime, navedena odluka Ustavnog suda je usvojena 26. marta 2015. godine i bila je jedna od prvih odluka Ustavnog suda u kojoj su tretirana pitanja kao što su ova, koja su se poslije ponavljala u nizu drugih odluka na

različite načine. Prije te odluke Ustavni sud je u odnosu na ova pitanja donio samo dvije odluke br. U-7/12 i U-29/13. U tim odlukama Ustavni sud je kao uporednu grupu, prilikom ocjene postojanja diskriminacije, navodio izabrane funkcionere, državne službenike, namještenike i ostale zaposlene u zakonodavnoj i izvršnoj vlasti isključivo na nivou Bosne i Hercegovine (vidi Ustavni sud, odluke o dopustivosti i meritumu br. U-7/12 od 30. januara 2013. godine, tačka 52, i U-29/13 od 28. marta 2014. godine, tač. 27. i 42).

29. Međutim, nakon donošenja Odluke broj U-20/14 praksa Ustavnog suda koja tretira ova i slična pitanja dalje je razvijana. Tako je u Odluci broj U-7/21 od 23. septembra 2021. godine Ustavni sud upoređivao sudije i tužioce u Federaciji BiH s državnim službenicima i namještenicima u Federaciji BiH (vidi tačku 33. navedene odluke). U Odluci broj U-18/21 od 24. marta 2022. godine Ustavni sud je upoređivao prava na naknade sudija i javnih tužilaca u Republici Srpskoj s drugim budžetskim korisnicima i ostalim zaposlenima u Republici Srpskoj, kao i u odnosu na nosioce sudijske i tužilačke funkcije u Federaciji BiH (vidi tačku 38. navedene odluke). U najnovijoj praksi Ustavni sud je smatrao da su uporedne grupe za sudije, tužioce i drugo stručno osoblje na nivou Bosne i Hercegovine sudije, tužioce i drugo stručno osoblje na entitetskom nivou i obratno (vidi Ustavni sud, odluke o dopustivosti i meritumu br. U-25/22 od 19. januara 2023. godine, tačka 23, i U-12/23 od 28. septembra 2023. godine, tačka 39). Također, Ustavni sud je upoređivao sudije i tužioce na nivou Republike Srpske sa sudijama i tužiocima u Federaciji BiH (vidi Ustavni sud, Odluka o dopustivosti i meritumu broj U-26/22 od 13. jula 2023. godine, tačka 42), odnosno sudije Suda Bosne i Hercegovine i tužioce Tužilaštva Bosne i Hercegovine iz različitih entiteta (vidi Ustavni sud, Odluka o dopustivosti i meritumu broj U-1/24 od 30. maja 2024. godine, tačka 22).

30. Iz navedene prakse slijedi da je nakon donošenja Odluke Ustavnog suda broj U-20/14 došlo do razvoja prakse Ustavnog suda tako da su sudije, tužioce i ostalo stručno osoblje na nivou Bosne i Hercegovine uzimani kao uporedna grupa u odnosu na sudije, tužioce i ostalo stručno osoblje na entitetskom nivou i obrnuto. U tom kontekstu, Ustavni sud je u spomenutoj odluci broj U-25/22 ukazao da su u odnosu na sudije i tužioce na nivou Bosne i Hercegovine "druge osobe koje se nalaze u analognoj situaciji" sudije i tužioce na nivou Federacije BiH budući da se u oba slučaja radi o nosiocima pravosudnih funkcija, samo na različitim pravosudnim nivoima (*ibid.*, U-25/22, tačka 23).

31. Osim toga, u konkretnom slučaju Ustavni sud podsjeća da na državnom nivou nema drugih redovnih sudija i tužilaca osim sudija i tužilaca Suda Bosne i Hercegovine i Tužilaštva Bosne i Hercegovine. Zbog toga, Ustavni sud smatra da se oni, prilikom razmatranja eventualne diskriminacije u pravima iz radnog odnosa, trebaju upoređivati sa sudijama i tužiocima na entitetskom nivou. Slijedom navedenog, budući da Ustavni sud u Odluci broj U-20/14 nije ispitivao navode o diskriminaciji sudija i tužilaca Suda Bosne i Hercegovine u pogledu visine otpremnine u odnosu na sudije i tužioce na entitetskom nivou, konkretno u odnosu na sudije i tužioce u Federaciji BiH, Ustavni sud zaključuje da se u konkretnom zahtjevu, u ovom dijelu, radi o pitanju o kojem Ustavni sud nije odlučivao u Odluci broj U-20/14 i da postoji osnov za ponovno odlučivanje.

32. Imajući u vidu odredbe člana VI/3.c) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 19. stav (1) Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud smatra da je zahtjev, u ovom dijelu, dopustiv zato što ga je podnio ovlašten subjekt te da ne postoji nijedan formalni razlog iz člana 19. stav (1) Pravila Ustavnog suda zbog kojeg zahtjev ne bi bio dopustiv.

33. U pogledu navoda o diskriminaciji sudija i tužilaca Suda i Tužilaštva Bosne i Hercegovine u odnosu na zaposlene u drugim institucijama Bosne i Hercegovine, te u odnosu na navode o kršenju člana I/2. Ustava Bosne i Hercegovine, Ustavni sud smatra da se, u suštini, radi o istim navodima koje je Ustavni sud

analizirao u Odluci broj U-20/14. Stoga, Ustavni sud zaključuje da je zahtjev za ocjenu ustavnosti u tom dijelu nedopušten u skladu sa članom 19. stav (1) tačka d) Pravila Ustavnog suda zbog toga što je riječ o pitanju o kojem je Ustavni sud Bosne i Hercegovine već odlučivao, a iz navoda ili dokaza iznesenih u zahtjevu ne proizlazi da ima osnova za ponovno odlučivanje (vidi, *mutatis mutandis*, Ustavni sud, Odluka o dopustivosti broj U-8/15 od 21. januara 2016. godine, dostupna na www.ustavnisud.ba).

VII. Meritum

34. Podnosilac zahtjeva smatra da član 11. Zakona o plaćama nije u skladu sa članom II/4. Ustava Bosne i Hercegovine u vezi sa članom 14. Evropske konvencije, članom 1. Protokola broj 12 uz Evropsku konvenciju i članom 26. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima.

35. Osporeni član 11. Zakona o plaćama glasi:

Sudije i tužioce imaju pravo na jednu osnovnu mjesečnu plaću kao naknadu prilikom odlaska u penziju, kao što je to propisano u članu 2. odnosno 3. i 4. ovog Zakona.

36. U Ustavu Bosne i Hercegovine relevantne odredbe glase:

Član II

Ljudska prava i osnovne slobode

4. Nediskriminacija

Uživanje prava i sloboda, predviđenih u ovom članu ili u međunarodnim sporazumima navedenim u Aneksu I ovog Ustava, osigurano je svim licima u Bosni i Hercegovini bez diskriminacije po bilo kojem osnovu kao što je pol, rasa, boja, jezik, vjera, političko i drugo mišljenje, nacionalno ili socijalno porijeklo, povezanost sa nacionalnom manjinom, imovina, rođenje ili drugi status.

37. Član 1. Protokola broj 12 uz Evropsku konvenciju glasi:

1. Uživanje svakog prava koje zakon predviđa mora se osigurati bez diskriminacije po bilo kom osnovu, kao što su spol, rasa, boja kože, jezik, vjeroispovijest, političko ili drugo mišljenje, nacionalno ili socijalno porijeklo, povezanost s nacionalnom manjinom, imovina, rođenje ili drugi status.

2. Javne vlasti ne smiju ni prema kome vršiti diskriminaciju po bilo kom osnovu kao što su oni spomenuti u stavu 1.

38. U vezi s tim, Ustavni sud podsjeća da je Evropski sud za ljudska prava (u daljnjem tekstu: Evropski sud) potvrdio da se pojmovi diskriminacije koja je zabranjena na osnovu člana 14. Evropske konvencije i člana 1. Protokola broj 12 trebaju tumačiti na isti način (vidi Evropski sud, *Pilav protiv Bosne i Hercegovine*, presuda od 9. juna 2016. godine, predstavka broj 41939/07, tačka 40. s daljnjim referencama). U skladu s tim, pravo na nediskriminaciju prema članu 1. Protokola broj 12 pruža zaštitu od različitog postupanja prema pojedincima u analognim ili relevantno sličnim situacijama. Tretman je diskriminirajući ako "nema objektivno i razumno opravdanje", odnosno ako ne teži "legitimnom cilju" ili ako ne postoji "razuman odnos proporcionalnosti" između upotrijebljenog sredstva i cilja koji se želi postići (vidi, *mutatis mutandis*, Evropski sud, *Pinkas protiv Bosne i Hercegovine*, presuda od 4. oktobra 2022. godine, predstavka broj 8701/21, tačka 58). Osim toga, "samo razlike u tretmanu zasnovane na prepoznatljivoj osobini ili 'statusu' mogu predstavljati diskriminaciju u smislu člana 14" (*idem*, tačka 59).

39. Dakle, da bi se ispitalo postojanje diskriminacije po navedenoj odredbi mora se prvo utvrditi postojanje adekvatne "uporedne grupe" i "analogne ili relevantno slične situacije" (*op. cit.*, U-12/23, tačka 36). U konkretnom slučaju, slijedom zaključka iz tačke 31. ove odluke, Ustavni sud smatra da su sudije i tužioce u Federaciji BiH adekvatna uporedna grupa u odnosu na sudije i tužioce na nivou Bosne i Hercegovine.

40. Sljedeća pitanja koje se postavljaju za Ustavni sud su: da li postoji različit tretman tih uporednih grupa, pa ukoliko takav

različiti tretman postoji, da li za njega postoji objektivno i razumno opravdanje.

41. Ustavni sud primjećuje da je osporenim članom 11. Zakona o plaćama propisano da sudije i tužioci na nivou Bosne i Hercegovine imaju pravo na otpremninu u visini jedne osnovne mjesečne plaće. S druge strane, članom 11. Zakona o plaćama i drugim naknadama sudija i tužilaca u Federaciji Bosne i Hercegovine propisano je da sudija, tužilac i stručni saradnik imaju pravo na otpremninu pri odlasku u penziju u visini svojih pet ostvarenih prosječnih neto plaća isplaćenih u prethodnih pet mjeseci. Iz navedenog slijedi da postoji različit tretman između sudija i tužilaca na nivou Bosne i Hercegovine i sudija i tužilaca na nivou Federacije BiH. Pri tome, Ustavni sud smatra da, iako otpremnina ima karakter socijalnog davanja i da države uživaju široko polje procjene kada su u pitanju generalne mjere koje se tiču ekonomske i socijalne politike (*op. cit., U-20/14*, tač. 29. i 33), u konkretnom slučaju se radi o velikoj razlici u visini otpremnine između relevantnih uporednih grupa, koja bi morala biti potkrijepljena naročito opravdanim razlozima. Stoga, Ustavni sud smatra da se u ovom slučaju osporena zakonska odredba ne može opravdati isključivo načelom "širokog polja slobodne procjene" prilikom odlučivanja o visini socijalnih davanja.

42. Razmatrajući pitanje da li za takav različit tretman postoji objektivno i razumno opravdanje, Ustavni sud primjećuje da se osporeni član 11. Zakona o plaćama nije mijenjao od donošenja zakona 2005. godine, tj. 19 godina, niti je eventualno usklađivan s političko-pravnim i socijalno-ekonomskim kretanjima u zemlji. S druge strane, visina otpremnine propisana Zakonom o plaćama i drugim naknadama sudija i tužilaca u Federaciji Bosne i Hercegovine se 2013. godine promijenila nakon odluke Ustavnog suda FBiH (vidi tač. 4. i 5. ove odluke). Ustavni sud zapaža da je Dom naroda u odgovoru na zahtjev naveo da je odlučio "preпустити Ustavnom sudu odluku o zahtjevu". Predstavnički dom je dostavio odgovor na zahtjev, ali u njemu, osim konstatacije da je član 11. Zakona o plaćama u skladu s relevantnim odredbama Ustava Bosne i Hercegovine i Evropske konvencije, nije ponudio bilo kakvo razumno opravdanje za takvo razlikovanje.

43. Imajući u vidu sve navedeno, Ustavni sud ne može u Zakonu o plaćama pronaći razumno i objektivno opravdanje za takvo različito postupanje u odnosu na sudije i tužioce na različitim nivoima vlasti. Stoga, Ustavni sud smatra da je osporena odredba diskriminirajuća jer propisuje značajno manji iznos otpremnine sudijama i tužiocima na nivou Bosne i Hercegovine u odnosu na sudije i tužioce u Federaciji BiH, a donosilac osporenog zakona nije dao razumno i objektivno opravdanje za postojanje takve razlike u odnosu na dvije uporedne grupe.

44. Imajući u vidu sve navedeno, Ustavni sud smatra da član 11. Zakona o plaćama nije u skladu sa članom II/4. Ustava Bosne i Hercegovine i članom 1. Protokola broj 12 uz Evropsku konvenciju.

Ostali navodi

45. Iako je podnosilac zahtjeva naveo da osporena zakonska odredba nije u skladu ni sa članom 26. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima, Ustavni sud smatra, imajući u vidu prethodno obrazloženje u kojem je utvrđena neustavnost osporene odredbe, da nema potrebe da se zahtjev dodatno ispituje prema članu 26. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima.

VIII. Zaključak

46. Ustavni sud zaključuje da član 11. Zakona o plaćama nije u skladu s odredbama člana II/4. Ustava Bosne i Hercegovine i člana 1. Protokola broj 12 uz Evropsku konvenciju budući da različit tretman sudija i tužilaca na nivou Bosne i Hercegovine u odnosu na sudije i tužioce na nivou Federacije BiH po pitanju visine otpremnine predstavlja diskriminaciju zato što nema razumno i objektivno opravdanje.

47. Na osnovu člana 19. stav (1) tačka d), člana 59. st. (1) i (2) i člana 61. stav (4) Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud je odlučio kao u dispozitivu ove odluke.

48. Prema članu VI/5. Ustava Bosne i Hercegovine, odluke Ustavnog suda su konačne i obavezujuće.

Predsjednica
Ustavnog suda Bosne i Hercegovine
Seada Palavrić, s. r.

KAZALO

ZASTUPNIČKI DOM

PARLAMENTARNE SKUPŠTINE BOSNE I HERCEGOVINE

813	Odluka o dodjeli sredstava interventne tekuće pričuve (hrvatski jezik)	1
	Odluka o dodjeli sredstava interventne tekuće rezerve (srpski jezik)	1
	Odluka o dodjeli sredstava interventne tekuće rezerve (bosanski jezik)	2

SREDIŠNJE IZBORNO POVJERENSTVO BOSNE I HERCEGOVINE

814	Odluka o ispravci Odluke o određivanju biračkih mjesta za provedbu pilot projekata za Lokalne izbore 2024. godine (hrvatski jezik)	2
	Odluka o ispravci Odluke o određivanju biračkih mjesta za sprovođenje pilot projekata za Lokalne izbore 2024. godine (srpski jezik)	2
	Odluka o ispravci Odluke o određivanju biračkih mjesta za sprovođenje pilot projekata za Lokalne izbore 2024. godine (bosanski jezik)	3
815	Odluka o odgodu održavanja Lokalnih izbora 2024. godine u osnovnim izbornim jedinicama u kojima je proglašeno stanje prirodne nesreće (hrvatski jezik)	3

	Odluka o odgađanju održavanja Lokalnih izbora 2024. godine u osnovnim izbornim jedinicama u kojima je proglašeno stanje prirodne nesreće (srpski jezik)	4
	Odluka o odgađanju održavanja Lokalnih izbora 2024. godine u osnovnim izbornim jedinicama u kojima je proglašeno stanje prirodne nesreće (bosanski jezik)	4
816	Odluka o izmjeni i dopuni Odluke o odgodu održavanja Lokalnih izbora 2024. godine u osnovnim izbornim jedinicama u kojima je proglašeno stanje prirodne nesreće (hrvatski jezik)	5
	Odluka o izmjeni i dopuni Odluke o odgađanju održavanja Lokalnih izbora 2024. godine u osnovnim izbornim jedinicama u kojima je proglašeno stanje prirodne nesreće (srpski jezik)	5
	Odluka o izmjeni i dopuni Odluke o odgađanju održavanja Lokalnih izbora 2024. godine u osnovnim izbornim jedinicama u kojima je proglašeno stanje prirodne nesreće (bosanski jezik)	5

**AGENCIJA ZA DRŽAVNU SLUŽBU
BOSNE I HERCEGOVINE**

- 817 Pregled postavljenih državnih službenika po javnim natječajima za rujan 2024. godine (hrvatski jezik)
Преглед постављених државних службеника по јавним огласима за септембар 2024. године (српски језик)
Pregled postavljenih državnih službenika po javnim oglasima za septembar 2024. godine (bosanski jezik)
- 818 Pregled postavljenih državnih službenika po internim natječajima za rujan 2024. godine (hrvatski jezik)
Преглед постављених државних службеника по интерним огласима за септембар 2024. године (српски језик)
Pregled postavljenih državnih službenika po internim oglasima za septembar 2024. godine (bosanski jezik)

**CENTRALNA BANKA
BOSNE I HERCEGOVINE**

- 819 Odluka o izmjenama Odluke o utvrđivanju tarife naknada za usluge koje vrši Centralna banka Bosne i Hercegovine (hrvatski jezik)
Одлука о измјенама Одлуке о утврђивању тарифе надокнада за услуге које врши Централна банка Босне и Херцеговине (српски језик)
Odluka o izmjenama Odluke o utvrđivanju tarife naknada za usluge koje vrši Centralna banka Bosne i Hercegovine (bosanski jezik)

**VISOKO SUDBENO I TUŽITELJSKO VIJEĆE
BOSNE I HERCEGOVINE**

- 6 820 Pravilnik o izmjenama Pravilnika o naknadi putnih troškova za službena putovanja sudaca, tužitelja i određenih kategorija stručnog osoblja u sudskim i pravosudnim institucijama na nivou Bosne i Hercegovine (hrvatski jezik) 15
- 6 Pravilnik o izmjenama Pravilnika o naknadi putnih troškova za službena putovanja sudija, tužilaca i određenih kategorija stručnog osoblja u sudskim i pravosudnim institucijama na nivou Bosne i Hercegovine (bosanski jezik) 15

**USTAVNI SUD
BOSNE I HERCEGOVINE**

- 11 821 Odluka broj AP-1117/22 (hrvatski jezik) 15
Одлука број АП-1117/22 (српски језик) 19
Odluka broj AP-1117/22 (bosanski jezik) 23
- 13 822 Odluka broj U-7/24 (hrvatski jezik) 27
Одлука број У-7/24 (српски језик) 34
Odluka broj U-7/24 (bosanski jezik) 42
- 13 823 Odluka broj U-9/24 (hrvatski jezik) 49
Одлука број У-9/24 (српски језик) 54
Odluka broj U-9/24 (bosanski jezik) 59

SLUŽBENI GLASNIK**BOSNE I HERCEGOVINE**

Nakladnik: JP NIO Službeni list BiH
Dž. Bijedića 39/III, 71000 Sarajevo, Bosna i Hercegovina
Ravnatelj i odgovorni urednik: Dragan Prusina
Tehnička priprema: Uredništvo JP NIO Službeni list BiH
Tisak: UNIONINVESTPLASTIKA d. d. Sarajevo
Za tiskaru: Muhamed Mirvić

Telefoni:

Centrala:	033 72 20 30
Direktor:	033 72 20 61
Uredništvo:	033 72 20 38
Računovodstvo:	033 72 20 48
Služba za pravne i opće poslove:	033 72 20 51
Pretplata:	033 72 20 54
Oglasni odjel:	033 72 20 49 i 72 20 50
Komercijala sa poslovnicom i prodajom:	033 72 20 43

Pretplata se utvrđuje polugodišnje, a uplata se vrši UNAPRIJED u korist računa:

UNICREDIT BANK DD	338-320-22000052-11
ASA BANKA DD Sarajevo	134-470-10067655-09
ADDIKO BANK AD	
Banja Luka, filijala Brčko	552-000-00000017-12
RAIFFEISEN BANK DD BiH Sarajevo	161-000-00071700-57

Reklamacije za neprimljene brojeve primaju se 20 dana od izlaska lista.

Identifikacijski broj 4200226120002
Porezni broj 01071019
PDV broj 200226120002

Pretplata za II polugodište 2024. godine na "Službeni glasnik Bosne i Hercegovine", 120,00 KM.

Web izdanje: <http://www.sluzbenilist.ba>
Godišnja pretplata 240,00 KM po korisniku
e-mail: redakcija@sllist.ba - oglasi@sllist.ba - pretplata@sllist.ba - racunovodstvo@sllist.ba - jnb.komercijala@sllist.ba